

चरित्रः

मराठी ग्रंथ संग्रहालय, ठाणे.

जिल्हा वाचनालय)

वाचनालय / संदर्भ / नौपाडा

सं. १८५७

श्री लंबसाचा वृत्ताव

महादेव गोविंद शास्त्री कोल्हटकर

२/११/२

कोलम्बसाचा वृत्तांत.

रोबर्त्सनकृत अमेरिकेच्या इतिहासाच्या
द्वितीय पुस्तकावरून

महादेव गोविंद शास्त्री कोल्हटकर

यांनीं

महाराष्ट्र भाषेत केला.

आवृत्ति तिसरी.

परशुरामपंत गोडबोले

विद्याखात्याचे मराठी ट्रान्स्लेटर यांचे पांडित यांनीं शोधिले.

ती

मुंबईमध्ये

टामस ग्रेहाम यांनीं छापिली.

सन १८५७

किंमत दाहा आणे.

कोलम्बसाचा वृत्तांत

पोर्तुगीज लोकांनीं नवीन देश शोधून काढिले, तेणें करून जी त्यांची कीर्ति झाली त्या कीर्तीस भुलून अन्यदेशींचे लोक त्यांच्या चाकरीस राहिले होते, त्यांत ख्रिस्तोफर कोलोन अथवा कोलम्बस ह्मणून एक पुरुष होता. हा, जिनोवा देशींच्या प्रजासत्ताक राज्याच्या ताब्यांतला होता. याचा जन्मकाल आणि जन्मभूमि यांतून एकही निश्चितपणें ठाऊक नाही; परंतु हा ज्या कुळांत उत्पन्न झाला तें कूल अनेक दुर्दैवप्रसंगांनीं जरा गरिबीस मिळालें होतें, तरी तें संभावित असे इतकें मात्र ठाऊक होतें. कोलम्बसाच्या वाडवडिलांनीं आपल्या निर्वाहाकरितां सफरी लोकांचें काम पत्करिलें होतें; त्या उद्योगांत मनुष्याची प्रख्याति करणारे असे विशेष गुण व बुद्धि, हीं कोलम्बसाच्या ठायीं लहानपणींच दिसूं लागलीं. हा जो याच्या बुद्धीचा मुळचा कल त्यास याच्या आईनापांनीं प्रतिबंध न करितां याजकहून विद्याभ्यास करवून तो कल वाढवून स्थिर केला, असें दिसतें. त्या काळां शास्त्रविद्या शिकविण्याविषयीं काय ती लाटिन भाषा असे, त्या भाषेचें कांहीं ज्ञान यानें संपादित केव्यानंतर यास भूमिति, भूसृष्टिविद्या, ज्योतिष, व नकाशे काढण्याची कला, हीं शिकवूं लागले; तेव्हां नौकागसन-

विद्या ह्मणून जो याचा आवडता विषय त्याचा आणि त्या विद्यांचा परस्पर संबंध आहे ह्मणून त्यांजकडेस हा इतकी उत्कंठा व ओढ धरून प्रवृत्त झाला, कीं त्या विद्यांचें अध्ययन त्वरित होऊन त्यांत याची गति झाली.

असा गुणसंपन्न होऊन, चवदा वर्षांच्या वयांत हा समुद्रावरील सफरीकामांत शिरला. आणि यास हा सफरी कामांत शिरतो. इ० स० १४६१ इतक्या महत्वास चढविण्याविषयीं कारणभूत असा जो समुद्र त्याच्याठायीं यानें आपला वर्तनक्रम आरंभिला. भूमध्यसमुद्राच्या ज्या बंदरास कोलम्बसाच्या देशचे ह्मणजे जिनावा देशांत राहाणारे लोक वारंवार जात असत, त्याच बंदरीं हा प्रथम जाऊं लागला. परंतु, हें कृत्य याच्या चपल मनास फारच स्वल्प होतें, याजकरितां यानें उत्तरेकडील समुद्राकडे पर्यटन केलें, आणि हा ऐसलान्दाच्या किनाऱ्याच्या प्रदेशां

इसवी स० १४६७. गेला तेथें इंग्लिश लोक व दुसरे लोक मासे धरण्याच्या कामाकरितां नुकतेच जाऊं लागले होते. त्या काळीं नौकागमन व्यापार हा पराक्रमाचा उद्योग होय, असें चौहींकडे मानूं लागले होते. याकरितां कोलम्बस, ऐसलान्द बेट, ज्याला प्राचीन कालचे लोक सरशेवटची मर्यादा मानीत, त्याच्या पलीकडे जाऊन तेथून ध्रुववृत्तामध्ये कितीएक अंशपर्यंत गेला. यानें समुद्रपर्यटन केलें तेणेंकरून याची अपूर्व दर्शनाची हौस पूर्ण होऊन यास तादृश संपत्तीची प्राप्ति न होतां याच्या नाविकविद्येच्या ज्ञानाची मात्र वृद्धि झाली. नंतर याच्या नावाचा व याच्याच कुळांतला एक गलबतांचा सरदार मोठा नामांकित होता, त्याच्या जवळ हा चाकरीस राहिला. तो

मनुष्य, आपल्या पदरच्या खर्चावर थोडींशीं लढाऊ गल-
बतें आपल्या ताब्यांत ठेवून, कोणे समयीं व्यापारामध्ये आ-
पल्या देशाची बरोबरी करणारे जे विनीशियन लोक
यांजवर, व कोणे समयीं मुसलमान लोकांवर, गलबतें
हाकारून जाई, तेणेंकरून त्यानें संपत्ति आणि लौकिक
हीं दोन्ही संपादिलीं होती. ह्या सरदारजवळ कोलम्बस
क्रितीएक वर्षेपर्यंत राहिला होता. खलाशाच्या कामांत
माहितगारी चांगली ह्मणून जशी कोलम्बसाची प्रख्याति
होती, त्याप्रमाणेंच याच्या धैर्याचीही प्रसिद्धि असे. एके
वेळेस असें झालें, कीं पोर्तुगाल देशाच्या किनाऱ्याच्या
दूर नेथर्लान्द देशापासून पुष्कळ माल भरून कांहीं वि-
नीशियन लोक तारवें नेत होते; त्यांबरोबर निकराची
लढाई होत असतां याच्याकडे ज्या तारवाचें काम होतें तें
तारूं, शत्रूंच्या ज्या तारवाशीं भिडून लढत होतें त्यासुद्धां
पेटलें. अशा मोठ्या भयप्रद प्रसंगीं, याचा निर्भयपणा आ-
णि धारिष्ट यांनीं यास सोडिलें नाहीं. यानें समुद्रांत
उडी टाकून तेथें एक वल्लें तरंगत होतें त्यास गच्च धरून
त्याच्या आश्रयानें, व आपल्या पांढण्याच्या सफाईनें तेथून दोन
तीन कोसांवर किनाऱ्यास लागून, ज्यापासून पुढें मोठमोठे
पराक्रम घडायचे होते असा जो आपला जीव तो वांच-
विला.

प्रवास करण्यापुरतें बल याच्या अंगां ये- हा पोर्तुगीज
तांच, हा लिस्बोन एथें निघून गेला. तेथें लोकांची चाक-
याच्या देशचे बहुत लोक राहत असत. री पत्करितो.
याचे गुण व बुद्धिकौशल्य, यांविषयीं त्यांच्या मनांत लव-
करच हितावह विचार वागूं लागले, ह्मणून त्यांनीं यास

आग्रह करून विनंती केली कीं, या राज्यांत आपण राहावे. कारण नाविकविद्येत जी आपली कुशलता व जी प्रवीणता सांहींकरून आपण एथें उदयास आल्यावांचून राहणार नाहींत. नवीन देश पाहाण्याची ज्यांस फार आवड, अथवा आपली प्रसिद्धि व्हावी ह्मणून ज्यांस फार इच्छा, असे जे उद्योगी पुरुष यांचें मन फार लागायजोगा रोजगार पोर्तुगाल लोकांच्या दरबारांत त्या काळीं असे. कोलम्बसास जो याच्या मित्रांनीं बुद्धिवाद सांगितला तो यानें चांगला कान देऊन ऐकिला; आणि पोर्तुगाल देशची एक संभा-

लघ्न करून लिस्वोन शहरांत स्थायिक होऊन राहतो. वित स्त्री यास थोर मानूं लागल्यावरून तिज-बरोबर यानें लघ्न केलें, आणि लिस्वोन शहरांत स्थायिक होऊन राहिला. या संबंधा-

मुळें सफरी कामापासून कोलम्बस मोकळा झाला असें नाहीं, तर तें एक करून उलटें, यास जें नाविक-विद्येचें ज्ञान होतें तें वाढवून त्या ज्ञानाची आणखी वृद्धि करावी अशी यास इच्छा उत्पन्न झाली. कोलम्बसाची बायको बार्थोलोमेओ ही पेरेस्त्रेल्लो याची मुलगी होती.

प्रिन्स हेनरी यानें प्रथम गलबतांतून स्वाग्या केल्या त्या वेळेस जे सरदार नेमिले होते त्यांमध्ये पेरेस्त्रेल्लोचें दर दिवसाचें वृत्त आणि समुद्र किनाऱ्याचे नकाशे यास प्राप्त होतात.

वेळेस जे सरदार नेमिले होते त्यांमध्ये पेरेस्त्रेल्लो हा होता यानें, हेनरीच्या आश्रयानें पोर्तोसान्तो आणि मडेरा हीं दोन वेढें शोधून काढून तीं वसविलीं. पेरेस्त्रेल्लो नाविकशास्त्रामध्ये पुरा माहितगार होता; तो देशपर्यटन करीत असतां यानें जें दर दिवसाचें वृत्त लिहून ठेविलें होतें तें, व जे समुद्रकिनाऱ्याचे नकाशे काढिले होते ते, सर्व कोलम्बसास प्राप्त झाले; आणि त्यां-

पासून पोर्तुगीज लोकांनी ज्या मार्गाने शोध केले तो मार्ग व तो उद्योग करणास ज्या गोष्टी उपयोगी पडल्या, व ज्यांपासून त्यांस उमेद येऊं लागली, त्या सर्व कोलम्बसास समजल्या. या सर्व गोष्टींचा यानें चांगला अभ्यास केल्यावर याचे मनांतील जी गोष्ट होती तीस पुष्टीकरण होऊन अधिकच उत्तेजन आलें; आणि जेव्हां यानें पेरेस्त्रेल्लोनें जे नवीन देश पाहिले होते त्यांच्या नकाशांचा मन लावून अभ्यास केला आणि वर्णनें वाचिलीं, तेव्हां तर ते देश पाहण्याविषयीं अनिवार्य उत्क्रंठा झाली. ती उत्क्रंठा तृप्त करण्याविषयीं हा समुद्रांतून मडेरा बेटास गेला आणि कितीएक वर्षेपर्यंत त्या बेटाबरावर, व कानेरी बेटें, आझोर्झ बेटें, गिनि देशांतील सर्व वसाहतींच्या जागा, आणि पोर्तुगीज लोकांनीं आफ्रिका खंडांत जितकीं स्थलें शोधून काढिलीं होतीं त्या सर्वांबरावर व्यापार करीत असे.

त्या वेळीं, जलमार्गाने पृथ्वीवरील ज्या ज्या प्रदेशां व्यापार चालत असे, त्या त्या प्रदेशां कोलम्बसानें गलबतांतून पर्यटनें केलीं. अशा नानाप्रकारच्या पर्यटनांमुळे यास जी माहितगारी झाली होती, तिच्या योगाने युरोप खंडामध्ये जे नाविकविद्येमध्ये अत्यंत कुशल होते त्यांत याची गणना होऊं लागली. परंतु इतक्या प्रशंसनें याचें समाधान न होऊन यास जी महापदप्राप्तीची इच्छा होती तिणेंकरून याचें लक्ष कांहीं अधिक संपादन करण्याकडे लागलें. पोर्तुगाल देशांतील नाविक लोकांचें पर्यटन सफल होऊं लागल्यामुळे अपूर्व दर्शनाची इच्छा आणि ईर्ष्या हीं जागृत झालीं; आणि ज्यांहींकरून

पोर्तुगीज लोकांनीं शोधून काढिलेल्या स्थलांबरोबर हा व्यापार करितो.

या शोधाचें फळ.

पोर्तुगीज लोकांनीं शोध केले व ज्यांपासून नवीन अचाट कृत्य आरंभिलें असतां सिद्धीस जाईल अशा त्यांस उमेदी आल्या, त्या गोष्टींचा सर्व विद्वान् लोक विचार करूं लागले. पोर्तुगीज लोकांनीं ज्यावरून शोध करण्याच्या युक्ति बांधिल्या तें तत्व, आणि ज्या रीतीनें शोध चालविले ती रीति, या दोन गोष्टींच्या विचाराकडे, स्वभावतः शोधक, खोल विचार करण्यास समर्थ, आणि नवीन पराक्रमाच्या कृत्यां-विषयीं तत्पर, असें जें कोलम्बसाचें मन, तें बहुधा इतकें लागलें, कीं तेंणेंकरून पोर्तुगीज लोकांची युक्ति सुधार-यास, आणि आजपर्यंत जे शोध करायस त्यांनीं केलेले प्रयत्न व्यर्थ झाले होते ते तडीस न्यावयास, उपयुक्त अशी कल्पना हा प्रथम योजूं लागला.

समुद्रांतून हिंदुस्थान एथें जाण्याकरितां मार्ग शोधून काढणें, हाच काय तो त्या काळच्या लोकांचा मुख्य हेतु होता. आणि पोर्तुगीज लोकांनीं केपडेवेर्ड ह्मणून जें आफ्रिका खंडाचें पश्चिम टोंक त्यास ज्या वेळीं वळसा घातला त्या वेळापासून जितकीं पर्यटनें झालीं, तितक्यांमध्ये त्या हेतूकडेसच त्यांचें लक्ष होतें. त्या गोष्टीची आफ्रिका खंडांत जितके शोध केले, त्यांच्याशीं तुलना करून पाहतां ते शोध जमेस धरायाजोगे नाहींत असें दिसलें. हिंदुस्थानांतील फारपिकाऊ जमीनीची व तेथील द्रव्याची बहुत काळापासून माहिती होती; तेथील मसाले व दुसरे मोलवान जिन्नस यांची सर्व युरोप खंडांत फार इच्छा असे. या व्यापारांत विनाशिअन लोक अगदीं गढून गेले होते,

हा हिंदुस्था-
नांत जाण्या-
करितां नवी
न मार्गांची
कल्पना बां-
धितो.

तेणेकरून त्यांस अतिशय संपत्ति प्राप्त झाली, यामुळे सर्व
 अन्यदेशांच्या लोकांत त्यांच्याविषयीं हेवा उत्पन्न आजपर्यंत
 झाला. ज्या देशांस जाण्यास पोर्तुगीजलोकां- नवीन शो-
 ची इच्छा होती त्या देशास जाण्यास नवा रस्ता धाविषयीं-
 शोधून काढण्याविषयीं ते कितीही तत्पर असोत, चा मंदक्रम.
 परंतु ते दक्षिणेकडे मात्र जाऊन त्या रस्त्याकरितां शोध
 करीत होते, व आफ्रिका खंडाच्या दूरच्या टोंकाभोवतीं
 गलबतें हाकारल्यावर हिंदुस्थानांत पोहोचूं अशी आशा
 बाळगीत होते. तथापि हा मार्ग अज्ञातच होता आणि तो
 जरी शोधून काढिला असता तरी त्याच्या अतिशय दूरप-
 णामुळे युरोप खंडांतून हिंदुस्थानांत जाणे ह्मटले ह्मणजे
 त्या काळीं तें एक मोठें दुर्घट आणि सिद्धीस न जाण्याजोगें
 कृत्य आहे, असें दिसलें असतें. केपगोन यापासून विषु-
 ववृत्तापर्यंत जाण्याच्या कामांत पन्नास वर्षे मोडलीं; त्यापेक्षां
 त्या स्थलापासून हिंदुस्थानांत जाण्यास दूरचें जें समुद्रप-
 र्यटन तें सिद्धीस नेण्याकरितां फारच काळ लागेल; तशांत
 पोर्तुगीज लोक ज्या मार्गानें जात तो मार्ग केवळ अशा-
 श्वत, जोखमीचा आणि फार त्रासदायक, असा कोलम्ब-
 सानें विचार करितांच, हिंदुस्थान एथें जाण्याकरितां जव-
 लचा असून सरळ असा रस्ता निघेल किंवा नाहीं यावि-
 षयीं स्वभावतः तो विचार करूं लागला. नाविकविद्येच्या
 सिद्धांतांत व ते सिद्ध करण्यांत जें यास चांगलें ज्ञान होतें
 त्यामुळे जी जी कल्पना याच्या मनांत येई तिचा फार वेळ
 आणि पुर्तेपणीं विचार करून, व प्राचीन ग्रंथकारांचे तर्क
 आणि सूचना यांमध्ये व अर्वाचीन कालच्या नावाडी लो-
 कांच्या प्रत्यक्ष पाहण्यामध्ये विचारपूर्वक तारतम्य पाहून

शेवटीं कोलम्बसानें असा सिद्धांत केला कीं, आट्लान्तिक महासागरांतून नीट पश्चिमेकडे गलबत हाकारून गेलें असतां जे नवीन देश, फार विस्तीर्ण जें हिंदुस्थान त्यामध्ये असावे असा संभव होतो, त्यांचा निखालस शोध लागेल.

असा कोलम्बसानें, नानाप्रकारचे व अनेक कायानें केलेल्या रगांपासून उपस्थित झालेले असे जे नि- सिद्धांतांचीं यम व प्रमाणें, यांवरून जो हा सिद्धांत के- मूलतः.

ला होता, तो जसा नवीन व लोकोत्तर, तसाच दिसण्यांत असत्कल्पनेचा दिसे. पृथ्वीची आकृति गोल- रूप आहे असें तेव्हां ठाऊक होतें, व तिच्या आकृतीच्या मानाचा वन्याच शुद्ध रीतीनें निर्णय केला होता, यावरून पाहतां उघड दिसून येतें कीं, युरोप, एशिया, आणि आफ्रिका, हीं तीन खंडें त्या काळीं जितकीं माहीत होतीं, तितकीं मिलूनही या भूगोलावरील एक लहानसा प्रदेश होईल. तस्मात् ज्या विस्तीर्ण प्रदेशाचा आपणांस शोध लागला नाहीं, त्यास अनुगयुक्त सागरानें आच्छादिलें नाहीं, तर मनुष्यास राहावयास योग्य असे देश त्या प्रदेशांत आ- हेत, असें मानणें हें, सृष्टिकर्त्याचें चातुर्य आणि लोकोप- कार यांविषयींच्या ज्या आपल्या कल्पना त्यांस उचित आहे. याप्रमाणें असेही दिसूं लागलें, कीं भूगोलाच्या या वाजूव- रील महाद्वीपांत जितकी जमीन आहे, तितकीच दुसऱ्या गोलार्धांत बहुतकरून असावी. पृथ्वीची आकृति आणि रचना यांवरून दुसरें एक महाद्वीप असावें ह्मणून जे हे निर्णय केले, त्यांचें अर्वाचीन काळीं गलबतांतून पर्यटन करणाऱ्या लोकांच्या प्रत्यक्ष अवलोकनावरून व तर्कांवरून दृढीकरणही झालें होतें; तें असें कीं, पोर्तुगोज लोकांतील

एक नावाडी त्या कार्या पश्चिमेकडे जाण्याची जी संध्यादा होती, तिच्याही पलिकडेस गेला होता. तेव्हां कृतीने कोरलेला एक लांकडाचा तुकडा समुद्रांत तरंगत होता तो त्याने उचलिला. आणि ज्यापक्षीं तो पश्चिमेकडील वाऱ्याने लोटत त्याजकडे आला, त्यापक्षीं त्या भागाकडे आपणास अज्ञात असे जे देश आहेत, तिकडून हा तुकडा इकडे आला, असे त्याने अनुमान केले. मडेरा वेटांच्या पश्चिमेस कोलम्बसाच्या मेहुण्याने त्याच तऱ्हेचा आणि त्याच वाऱ्याने आलेला एक तुकडा पाहिला, आणि मोठमोठ्या आकृतीचे वेतही लाटांवर तरतां पाहिले. पॅलेमने हिंदुस्थान एथेंच उत्पन्न होणाऱ्या पदार्थांचें जें वर्णन केले आहे, त्याप्रमाणेंच ते वेत दिसले. पश्चिम वाऱ्यामुळे मुळांसकट उपटलेले वृक्ष आश्चर्य वेटांच्या किनाऱ्याकडे वाहून येत असत, आणि एका वेळीं दोन मनुष्यांचीं प्रेतें त्या किनाऱ्यास लागलीं होतीं. त्यांचे चेहरे विलक्षणच होते. ते युरोप व आफ्रिका या दोनही खंडांतील लोकांसारखे नव्हते.

शास्त्रीय सिद्धांत व प्रत्यक्ष दर्शने यांपासून गंगे पलीकडील जीं जीं प्रमाणें सांपडलीं त्या त्या प्रमाणांच्या देशांविषयीं प्रा आधारावरून पश्चिम समुद्रांत नवीन देशांचा चीन विद्वानांचें शोध लागेल, अशी कोलम्बसास आशा प्राप्त मत. झाली; आणि अन्य कारणांवरून ह्या देशांचा आणि हिंदुस्थानाचा संबंध असावा, असेही हा मानू लागला. प्राचीन कालचे लोक हिंदुस्थानांत भागीरथीच्या कांठापर्यंत देखील गेले नव्हते; तथापि तिच्या पलीकडील प्रांतांचीही वर्णने लिहावयास कितीएक ग्रीक ग्रंथकार प्रवृत्त

ज्ञाले. जें दूर किंवा अज्ञात त्याविषयीं अतिशयोक्तीनें कथन करावयास मनुष्ये प्रवृत्त होतात, आणि तसें करण्यास कोणाचा प्रतिबंधही नसतो. यावरूनच त्या ग्रंथ-

कारांनीं त्या देशाचें मान अमर्याद लिहिलें कोसिआस.

आहे; कोसिआस असें लिहितो कीं, हिंदुस्थान विरहितकरून आशिया खंड जेवढें मोठें आहे तेवढेंच हिंदुस्थान मोठें आहे; पदार्थविज्ञानी प्लिनि हा ज्या-

ओनिसो-च्या अनुरोधानें चालतो, त्या ओनिसोक्रिट-

क्रिटस. सानें असा वाद केला आहे कीं हिंदु-

स्थान, पृथ्वीच्या जितक्या प्रदेशावर वस्ती आहे त्या-

च्या तृतीयांशा एवढें आहे. निआर्कसानें

निआर्कस; असें सांगितलें आहे कीं, हिंदुस्थानाच्या ए-

यांचीं मते. का टोंकापासून दुसऱ्या टोंकापर्यंत सर-

ळ नीट गेलें तर चार महिने लागतील. मार्कोपोलो

हा पूर्वेकडे इतका दूर गेला होता कीं तेथपर्यंत युरोपीअन

लोकांतून कोणीएक कधींच गेला नव्हता. त्यानें पर्यटन

करीत असतां जें दर दिवसाचें वृत्त लिहून ठेविलें होतें,

त्यावरून पाहतां प्राचीन लोकांनीं जीं अतिशयोक्तीचीं व-

र्णनें लिहिलीं होतीं, त्यांस बळकटी येथे. काथे

मार्कोपोलोचें आणि सिपांगो हीं राज्ये, तसेच बहुत दुसरे

दर दिवसाचें देश, ज्यांचीं नांवें युरोप खंडांत माहीत नव्ह-

वृत्त. तीं, त्यांचीं जीं मार्कोपोलोनें प्रौढ रीतीनें व-

र्णनें केलीं होतीं त्यांवरून हिंदुस्थान देश फार विस्तीर्ण

आहे असें दिसे. हीं वर्णनें जरी अपुर्ती होतीं, तथापि युरोप

खंडातील लोकांस पूर्वेकडील दूरदूरच्या प्रदेशांचीं जीं

वर्णनें त्या काळीं मिळालीं होतीं, त्यांमध्ये हीं फारच यथार्थ

होतीं; त्यांपासून कोलम्बसाने वास्तव सिद्धांत काढिला. याने असा वाद केला कीं, इयापक्षां हिंदुस्थान पूर्व दिशे-कडे फार विस्तृत झाले आहे, त्यापक्षां ते पृथ्वीच्या गोला-कृतीमुळे आफ्रिका खंडाच्या पश्चिमेस आलीकडे जीं वेटें शोधून काढिलीं आहेत त्यांच्या जवळजवळ असावें. यावरून त्या वेटांमध्ये आणि हिंदुस्थानामध्ये फार अंतर नसावें, आणि पूर्वेकडील सर्वापेक्षां जे दूरचे देश, तेथे जावयास फार सरळ आणि जवळ असा रस्ता शुद्ध पश्चिमेकडेच गलवतें हाकारून गेले असतां सांपडावा. युरोप खंडाच्या पश्चिमेकडील प्रदेशांच्या जवळ हिंदुस्थान असावें, अशी जी कोलम्बसाची कल्पना तीस प्राचीन हिंदुस्थान युरो-पाच्या पश्चिमेस असावें ह्मणून जी याची कल्पना तीस प्राचीन विद्वानांची प्रमाणें.

कालच्या कितीएक शिष्ट ग्रंथकारांचीही प्रमाणें सांपडलीं. त्याकाळीं असें होतें कीं, कोणतेही मत त्या ग्रंथकारांच्या प्रमाणांवांचून लोक आदरानें मानीत नसत. हेर-क्युलीज, याचे स्तंभ अथवा जिब्राल्टरचा सामुद्रधुनी ही ईस्टइंडीज एथून फार दूर नसावी, आणि तीमध्ये येण्याजाण्यास समुद्रांतून मार्ग असावा, असें आरिस्तोटेलोज यानें कल्पिले. यापेक्षां विशेष समजून पडण्याजोग्या शब्दांनीं सेनेका निश्चयपूर्वक ह्मणतो कीं, वारा जर चांगला लागला तर स्पेन देशांतून हिंदुस्थानांत थोड्या दिवसांत गलवन पोहोचेल. आतलान्तिक वेट मोठें प्रख्यात आहे ह्मणोन फ्लातोनें वर्णिले आहे, आणि कितीएकांनीं त्यास वास्तविक देश ह्मणोन कल्पिले आहे, त्याच्या पलीकडे अज्ञात महाद्वीप आहे. ते वेट स्पेन देशापासून जवळच आहे, असें तो ह्मणतो. या सर्व गो-

ष्टींचें कोलम्बसानें मनन केलें. कोलम्बसाच्या अंगीं कल्पना योजण्याचा फारच आवेश असे, तथापि आपली कल्पनाशक्ति खरीच आहे असा यास अभिमान नसे, परंतु उलटी तद्विषयीं शंका असे. याकरितां आपल्या प्रमाणांवर तसाच प्राचीन लोकांच्या लेखांवर केवळ भरंवसा न ठेवितां, यानें आपल्या मताचें प्रतिपादन करण्याकरितां जीं प्रमाणें योजिलीं होतीं, त्यांचें स्वरूप समजण्याविषयीं जे त्या वेळचे पुरुष समर्थ होते, त्यांचेही मत घेतलें. गलवतांतून पश्चिमेस गेलें असतां नवीन देश शोधून काढण्याचा संभव आहे, याविषयींच्या ज्या आपल्या कल्पना त्या यानें फ्लोरेन्स एथें पाउल ह्यणोन एक वैद्य होता

त्यास विदित केल्या. या गृहस्थास भूसृष्टिरचनेच्या १४७४ शास्त्राचें चांगलें ज्ञान आहे असा त्याचा लौकिक होता. त्याच्या विद्वत्तेवरून, व त्याच्या निष्कपटपणाच्या, उत्तरावरून कोलम्बसानें जो त्याच्या ठायीं विश्वास ठेविला होता त्यास तो पात्र होता असें दिसून येतें. त्या वैद्यानें मनःपूर्वक कोलम्बसाची कल्पना मान्य केली, व तिच्या दृढीकरणार्थ कृतीएक ज्या झालेल्या गोष्टी त्याही सुचविल्या, आणि असा वर्णनीय उद्योग सतत चालविण्याकरितां कोलम्बसास उत्तेजन देऊन त्या उद्योगापासून परिणामीं तुमच्या देशास कीर्ति आणि युरोप खंडास सुख, यांचो प्राप्ति होईल असें सांगितलें.

आपला सिद्धांत तडीस नेण्याच्या याच्या युक्ति.

प्रौढ कल्पना योजायास आणि त्या सिद्धीस न्यावयास कोलम्बसा इतकें ज्यांच्या अंगीं सामर्थ्य नाहीं त्यांस हे सर्व तर्क, व विचार, आणि प्रमाणें, हीं बाह्यतः रमणीय, आणि निष्फल, अशा

आपला सिद्धांत तडीस नेण्याचा यत्न करितो. १३

एकाद्या मताचें मूलकारण सिद्ध करावयास मात्र उपयोगी पडलीं असतीं; आणि त्या मतापासून चातुर्याने संभाषण करायास, अथवा मनःकल्पित तर्क चालवायास मात्र एक विषय उपस्थित झाला असता; परंतु कोलम्बसाच्या मनांत त्या कल्पना येतांच, याच्या विचारशक्तीमुळे व उत्सुकता आणि साहसी स्वभाव यामुळे केवळ तर्कच करून न बसतां, त्या सिद्धीस नेण्याविषयीं हा प्रवृत्त झाला. आपलें मत खरें आहे अशी याची पुर्तेपणीं खात्री झाल्यावर त्याचा प्रत्यय पाहण्याकरितां नवीन शोध करावे ह्मणून समुद्रांतून पर्यटन करण्याकरितां कोलम्बस उतवीळ झाला. परंतु हे करण्याकरितां कोलम्बसास या अशा महत्कृत्याचा अंगीकार करण्याविषयीं समर्थ असे जे युरोप खंडांत मोठ्या अधिकाराचे गृहस्थ होते, त्यांतून कितीएकांचा प्रथमतः आश्रय संपादावा लागला. कोलम्बसास स्वदेश सोडून जरीं फार दिवस झाले होते, तरीं त्याजवर जीं त्यांची प्रीति होती ती उडाली नव्हती. याजकरितां याला अशी इच्छा झाली कीं, आपल्या श्रमाचें आणि नवीन कल्पनेचें फळ आपल्या देशास प्राप्त व्हावें, याकरितां कोलम्बसानें आपली युक्ति जिनीवा देशांतील सेनेट ह्मणजे वृद्ध- हा जिनीवा वृद्ध जे मुख्य सभासद त्यांस दर्शित केली. एथील लोकांस आणि आपले देशानें प्रथम आपल्या चाकरी- अर्ज करितो. चा स्वीकार केल्यास जे नवीन देश शोधून काढायाचे आहेत त्या देशांच्या शोधार्थ, मी एथील प्रजासत्ताक राज्याच्या वाहुच्याखालीं गलबत हाकारीन, असें यानें कबूल केलें. परंतु कोलम्बस दुसऱ्या देशीं फार दिवस जाऊन

१४ जिनेवा आणि पोर्तुगाल यांच्या आश्रयाने,

राहिला होता त्यामुळे याची शक्ति आणि गुण याचे देश-
च्या लोकांस माहित नव्हते, आणि ते लोक जरीं समुद्र-
तीरीं राहणारे होते, तरीं त्यास समुद्रांतून दूरदूरचीं पर्यटनें
करण्याची तादृश सवय नव्हती. त्यामुळे कोलम्बसास
आपली कल्पना सिद्धीस जाईल ह्मणून ज्या कारणावरून
आशा प्राप्त झाली होती, त्या कारणाची वास्तव कल्पना
करायासही ते समर्थ नव्हते. त्या लोकांनीं विचार न
करितां, छांदिष्ट कल्पना करणाऱ्या पुरुषांचें जसें स्वप्न
त्याप्रमाणें कोलम्बसाचें झोलणें मानून, यास अमान्य केलें;
व आपले प्रजासत्ताक राज्याची प्राचीन काळीं जशी भर-
भर होती तशी भरभर होण्याचा जो हा समय प्राप्त झाला
होता, तो अगदींच हातचा घालविला.

आपल्या देशाविषया जें करणें उचित होतें तें केल्या-
पोर्तुगालचा नंतर, तेथील लोकांनीं जरीं कोलम्बसाचा हि-
राजास रमोड केला, तरीं याची उभेद खचली नाहीं,
परंतु उलटा आपला अंगाकृत उद्योग न सोडितां, तो यानें
मोठ्या उत्कंठेनें पुढें चालविला. पोर्तुगाल देशचा दुसरा
ज्योन राजा याच्या राज्यांत कोलम्बसानें फार दिवस
वस्ती केली होती, त्यामुळे आपल्या सेवेवर त्याचीही सत्ता
आहे असें जाणून, यानें त्या राजासही आपलें मत दर्शित
केलें. एथें याच्या मताचा अधिक आवडीनें स्वीकार हो-
ईल, अशा सर्व गोष्टीं दिसत होत्या. हा राजा महाकृत्यास
हात घालणारा, व समुद्रांतील व्यापारामध्यें अभिज्ञ, आणि
नवीन देश शोधून काढायास जे प्रयत्न करतील त्यांस आ-
श्रय देण्याविषयां अभिमानी, असा समजून कोलम्बसानें

आपला उद्योग चालविण्याचें बोलणें लावितो, परंतु व्यर्थ (१५)

त्याचे जवळ विनंती केली. ह्या राजाची प्रजा युरोप खंडांत जितके नौकाशास्त्र जाणणारे होते, त्यांपेक्षां फारच माहितगार असे. आणि समुद्रांतून मोठ्या धारिष्टाचें, अथवा कधींच केलें नाहीं, असें नवीन पर्यटन करण्याचें आल्यास त्याचें तीस भयही वाटत नसे. कोलम्बस जो राजगार करित होता त्यामध्ये याची कुशलता आणि याच्या अंगांचे चांगले गुण यांची पोर्तुगाल देशांत पक्की माहिती होती. कोलम्बसाची जी युक्ति ती केवळ स्वप्न नसावी असें याच्या कुशलतेवरून दिसून आलें. आणि कोलम्बसानें कांहीं असदुद्देशानें तो बेत योजिला असेल, अशी जी शंका ती याचे विषयां मानूं नये, असें याच्या गुणांवरून दिसून आलें; नंतर त्या राजानें मोठ्या सुप्रसन्नतेनें कोलम्बसाचा सर्व मजकूर ऐकून घेतला, आणि याच्या युक्तीचा विचार करण्याकरितां स्थूता एथील विशप डिएगो ओर्तोज आणि दोघ याहुदी वैद्य यांस ती विदित केली. हें भूसृष्टिविज्ञेन फार निपुण होते, आणि अशा जातीचा विषय आला असतां त्यांचें संमत घेण्याचा या राजाचा परिपाठ असे. जिनेवा देशांतील लोकांच्या अज्ञानानें कोलम्बसास आडवें येऊन जशी याची निराशा केली, त्याप्रमाणेंच लिस्बोन शहरामध्ये, तेथील लोकांस स्वमाचा जो अभिमान होता, तोच एक यास भयंकर शत्रु उभारिला. ज्या पुरुषांच्या निर्णयांवरून कोलम्बसाचा युक्ति मान्य अथवा अमान्य व्हावी असें होतें, ते पुरुष पोर्तुगाल देशांतील नौकागमनावद्येतील मुख्य अधिकारी असत.

त्यानें याचें बोलणें ऐकून घेण्याकरितां मंडळ्या नेमल्या.

१६ जिनेवा देशातील अज्ञानाने जशी याची निराशा केली

त्यांनीं हिंदुस्थानांत जावयास कोलम्बसाने जो अधिक जवळचा व अधिक निश्चयात्मक असा मार्ग काढिला होता, त्याजहून केवळ उलट्या रोंखाने गलबत चालवून हिंदुस्थानांत जायाचा मार्ग शोधून काढायास सांगितले होते. याकरितां आपले मताचा धिक्कार करणे, अथवा कोलम्बसाचे मत चांगले ह्मणोन स्वीकारणे, या दोनही खेदकारक गोष्टी सहन केल्यावांचून, कोलम्बसाच्या युक्तीस त्यांच्याने मान्य करवेना. कोलम्बसाच्या मताचे स्वरूप पुरतेपणीं वाहेर पडायोजोगें याने आपल्या कल्पनेचे विशेष विवरण करावे, ह्मणून त्यांनीं कपटाने कोलम्बसास हेतसे प्रश्न विचारून व हजारों दूषणे देऊन यास त्रासविले, आणि शेवटील निर्णय करायाने तो लांबणीवर घातला. कोलम्बसाची युक्ति सिद्धीस गेली असतां त्यास जो प्रतिष्ठा आणि हित प्राप्त होणार, त्या दोहोचेही आपण हरण करावे, असा त्यावेळेस त्यांनीं कट याने केलेल्या शोभाविषयीं यत्न करायास तो प्रवृत्त होतो. यास गुप्तपणे एक गलबत पाठवावे अशी राजास शकल सांगितली. त्या प्रसंगां राजास योग्य ज्या कल्पना त्यांचा त्यास विसर पडून, त्यानें आपल्या थोरपणास अनुचित अशी जो विश्वासघाताची त्यांची मसलत ती कबूल केली. परंतु कोलम्बसाची युक्ति चोरून सिद्धीस नेण्याकरितां जो मालीम योजिला होता, त्याचे अंगीं याचे बुद्धिकौशल्य आणि धैर्य यांचा अभाव होता. तेव्हां असें

तशीच पोर्तुगाल एथें होतांच हा तें राज्य सोडितो. १७

झालें कीं तोंडचा वारा सुटला, आणि जाऊन उतरावें अशी कोठें जमीनही दिसेना, तेव्हां त्याचें धैर्य सुटून तो परत लिस्बोन शहरांत आला, आणि जळो ही केवळ विपरीत आणि संकटांत घालणारी युक्ति, असे अपशब्द बोलूं लागला.

ज्यांचें अंतःकरण निष्कपट त्यांस अशा हा पोर्तुगाल देशा प्रसंगीं जसा साहजिक राग येतो; त्याप्रमाणेंच हे अयोग्य कृत्य उघडकीस येतांच देशाच्या दरवारास जातो.

कोलम्बसासही संताप आला. नंतर त्या रागाचे उकळींत असा धडधडीत विश्वासघात करणारे लोकांवरार कोणताही संबंध ठेवूं नये, असा कोलम्बसानें निश्चय केला; हा तत्क्षणींच तें राज्य सोडून इसवी सनाच्या १४८४ च्या समाप्तीस स्पेन देशांत जाऊन उतरला.

कोलम्बसाची युक्ति मान्य करायास, आणि ती सिद्धीस न्यावयास, कोणी साहाय्यदाता मिळाला असतां त्याचा आश्रय संपादण्याविषयीं कांहीं प्रतिबंध नव्हता, ह्मणून फेर्डिनांद आणि इसबेला, ज्यांकडेस ते वेळीं कास्तील आणि आरागोन या दोन एकत्र झालेल्या राज्यांचा अधिकार होता, त्यांस आपण स्वतांच आपली कल्पना निवेदित करावी असा यानें निश्चय केला. परंतु राजे

आणि प्रधान यांस विज्ञप्ति केली असतां ती- आपल्या भावास इंग्लान्दास पाठवितो.

पासून निश्चयेंकरून फळ उत्पन्न होईल असा त्यास भरंवसा येईना, कां कीं याचा यास

नुकताच अनुभव आला होता; त्यामुळे आपला भाऊ बार्थोलोमेओ यास इंग्लान्द एथें पाठविण्याची प्रथम यानें सावधगिरी राखिली. युरोपांतिल अत्यंत चतुर आणि श्री-

१८ स्पेन देशीय लोकांची नौकाशास्त्रांत थोडी गति होती,

मान असे जे राजे त्यांतलाच सातवा हेन्रि असा त्याचा लौकिक होता; त्याजपाशीं बोलजे चालवार्जे याजकरितां कोलम्बसानें आपल्या भावास आपलें मत पुर्तेपणीं समजवून दिलें.

स्पेन देशांत या-
चे कार्यासिद्धी-
म जे अडथळे
आले ते.

स्पेन देशचे दरवारांत आपले बोलण्याचा स्वीकार करतील किंवा नाहीं याविषयीं जे संशय आणि भयें कोलम्बसाचे पोटांत आलीं होतीं, त्यांस कारण होतें; तें असें कीं, त्या सं-

धीस अरब लोकांचें स्पेन देशांत ग्रनाडा ह्मणून जें अखेरीचें राज्य त्याजवरावर जिवावरची लढाई करण्यांत स्पेन देश गुंतला होता. फोर्डिनांद याचा स्वभाव दिक्कतखोर

आणि संशयी असे, त्यामुळें साहसी आणि असाधारण अशा

त्या लोकांची
चाल व ज्या
लढाईत ते गुं-
नले होते ती
लढाई याचे
कार्यासिद्धीस
अनुकूल न-
व्हती.

कृत्यांची त्यास आवड नसे. इसावेल्हा ही जरी मोठी उदार आणि मोठी साहसी होती तथा-

पि हरएक वावतींत ती आपल्या नवऱ्याच्या ताब्यांत असे. स्पेन देशचे लोकांनीं प्रा-

चीन काळची जी मर्यादा तिचे पलीकडेस गलवतांतून पर्यटन करण्यास आजपर्यंत

प्रयत्न केले नाहींत, आणि त्यांच्या शेजारचे

पोर्तुगोज लोक आश्चर्य वाटायसारिखे नवीन शोध करित चालले होते हें पाहिल्यावरही, त्यांचे सारिखा व्यापार आ-

पणास साधेल किंवा नाहीं हें पाहण्याचा, व त्यांची वरोवरी करण्याचाही यत्न केला नाहीं. ख्रिस्ती धर्मावर विश्वास

न ठेवणारे जे अरब लोक त्यांची लढाई चालली होती, तांत आपली उद्योगशीलता आणि जयश्रीविषयक उत्साह

हीं दाखविण्याचा त्या स्पेन देशीय लोकांस चांगला योग

ह्मणून याची कल्पनाच पुतैपणीं त्यांच्या ध्यानांत आली नाही. १९

आला होता. परंतु ही गोष्ट कोलम्बसास प्रतिकूल होती; त्यामुळे जे लोक स्वभावतः कोगत्याही गोष्टीचा निश्चय करण्यामध्ये आलसा आणि मंद, अशा लोकांपासून त्वरित काम करून घेणे यास परम अशक्य होते. परंतु ज्या लोकांपासून अभय व आश्रय कोलम्बसाने मागितला होता, त्यांचे व याचे स्वभावास फार चांगले पडत असे. कोलम्बस मन मिळावू रीतीचा असूनही भारदस्त होता; आणि आपले भावणांत व कृतींत पदोपदीं दृष्टि देणारा, सदाचरणांत कोणी दोष न ठेवण्याजोगा, आणि धर्मसंबंधी सर्व कर्मानुष्ठानांकडे जे याचे लक्ष असे त्यांत लोकांनीं याचे उदाहरण घेण्याजोगा, असा होता. असे प्रतिष्ठा मिळण्याजोगे जे याचे अंगां गुण होते, त्यांहींकरून यास पुष्कळ अंतरंग मित्र मिळाले एवढेच नाही, तर सर्वांपासून मान्यताही मिळाली. कोलम्बसाची जी मध्यम प्रतीची संपत्ति तीस उचित असा जरी याचा साधेपणा असे, तथापि यास दारिद्र्यामुळे स्वप्नवत् युक्ति सुचून, हा कोणीएक यःकश्चित् प्रयासकर्ता आहे, असे लोकांनीं कल्पिले नाही; तर ज्या पुरुषाच्या सिद्धांतांकडेस मोठे लक्ष देणे योग्य अशा पुरुषासारखा याचा आदर केला.

फेर्डिनान्द आणि इसाबेला हीं उभयतां अरब लोकां बराबर लढाई करण्याचे कामांत जरीं अगदीं गुंतलीं होतीं, तथापि त्यांनीं कोलम्बसाची इतकी मान्यता ठेविली कीं इसाबेला राणीनें फेर्डिनान्द डितालावेरा ह्मणून जो तिचा गुरु होता, त्यास याचे युक्तीचा विचार करण्यास सांगितले. त्या गुरूनें अशा जातीचे विषयांचा निर्णय कर-

याचे युक्तीचा विचार शून्य न्यायाधीशांनीं तपास केला.

२० याची कल्पना अवास्तव आहे असे त्यांनीं ह्मणतांच

प्यास जे त्याच्या देशचे लोक फार समर्थ होते, त्यांचा तद्विषयीं विचार घेतला. परंतु स्पेन देशांत आजपर्यंत खऱ्या विद्येची इतकी थोडी प्रवृत्ति झाली होती कीं, अशा गहन विषयांचा विचार करायास जे उगीच विद्येचा डौल घालणारे असे विद्वान् निवडिले होते, त्यांस कोलम्बसानें ज्या मूलपीठिकेवरून आपले तर्क रचिले, आणि तद्विषयक आशाही धरिली, ती मूलपीठिकाच पुर्तेपणीं समजली नाहीं. त्यांमधील किर्ताएकांनीं पृथ्वीचे मानाविषयीं जें त्यांस विपरीत ज्ञान झालें होतें, तेणेंकरून असा वाद केला, कीं, कोलम्बसानें पूर्वेकडील जे दूरदूरचे देश शोधून काढण्याविषयीं योजिले आहेत, तेथें जलमार्गानें जाण्यास तीन वर्षांपेक्षां कमी काळ पुरणार नाहीं. दुसऱ्यांनीं असा निर्णय केला, कीं प्राचीन कालच्या विद्वान् लोकांचें समुद्राचा अंत नाहीं ह्मणोन जें मत आहे, त्याप्रमाणेंच कोलम्बस समुद्रांतून गेला असतां याचे अनुभवास येईल. अथवा जर तसाच आग्रह धरून हा पश्चिमेची जी मर्यादा तिच्या पलीकडेस तारूं हाकारून गेला, तर पृथ्वी गोलाकार आहे, यामुळें याचे परत येण्यास प्रतिबंध होईल. आणि ईश्वरानें ज्या पृथ्वीच्या दोन खंडांचा संबंध तोडून ठेविला आहे, त्यांमध्ये व्यापार चालू करायास जर कोलम्बसानें वृथा प्रयत्न केला, तर त्यांत तो प्राणास मात्र मुकेल. बहुतेक लोकांनीं या विषयावर विशेष वादविवाद करण्यांत नशिरतां, सामान्यतः कोलम्बसाची युक्ति लोकांत एक ह्मण आहे तिच्या आधारावरून निषेधिली. अज्ञानी, आणि मोठे कृत्यास ज्यांच्यानें हात घालवत नाहीं, अशा लोकांस बहुधा या ह्मणीखालीं लपायास जागा असत्ये. ती ह्मण ही

हा निराश होऊन उमेद न सोडितां दरबारांतून निघतो, २१

कीं, “सर्व मनुष्यांमध्ये मी काय तो शाहणा असें आपणास मानणें हें पोकळ अभिमानाचें होय.” ते असें बोलले कीं, कोलम्बसानें जें हें ढोंग माजिल्लें आहे, त्याप्रमाणें जर खरोखर देश असते, तर आजपर्यंत ते गुप्त राहिले नसते; आणि प्राचीन कालचें शाहणपण आणि चातुर्य, यांनीं या अपूर्वकल्पनेचें यश जिनोवा देशांतोल एके यःकश्चित् गल-वतहाक्यास मिळावयाकरितां वगळून ठेविलें नसतें.

असे विलक्षण तर्क घेणाऱ्या पुरुषांबरोबर त्यांनीं त्याविषयीं बोलणें चालवायास, कोलम्बसास आपली प्रतिकूल सम-सर्व कुशलता आणि सहनशीलता खर्चाची जाविल्लें. लागली. कोलम्बसास अज्ञानाच्या दुराग्रहा बरोबर झुंजावें लागलें एवढेंच नाहीं, परंतु यापेक्षां अधिक अनिवार्य जो असत्य ज्ञानाचा अभिमान त्याबरोबरही झुंजावें लागलें. असे पुष्कळ वादविवाद झाल्यावर, योग्य रीतीनें याविषयाचा निवाडा करायास असमर्थ अशा न्यायाधीशांस आपला वि-षय समजवून देण्यांत, व त्यांची खात्री करण्यांत, निष्फल प्रयत्न करण्यामध्ये पांच वर्षे घालविल्यानंतर, परिणामीं टा-लेवरा यानें फेर्डिनान्द आणि इसाबेला यांस कोलम्बसा-विषयीं प्रतिकूल समजाविलें; त्यावरून अरब लोकांबरोबर जी लढाई चालली आहे, तिचा शेवट होईपर्यंत नवीन आणि खर्चाचे कृत्यांत शिरणें हें फार वेडेपण, अशी कोलम्बसा-ची समजूत घालणें त्या उभयतांस प्राप्त पडलें.

ह्या सांगण्यामध्ये कठोरपणा दिसून येत ह्मणोन जी यु-क्ति फेर्डिनान्द आणि इसाबेला यांनीं योजिली होती, ती आपल्या बोलण्याचा शेवटचा निषेध करण्यासाठीं योजिली

२२ आणखी कांहीं व्यर्थ बोलणीं चालणीं केल्यानंतर,

आहे, असे कोलम्बसानें कल्पिलें. परंतु मनुष्यमात्र

याचे बोलण्या-
चा शेवटचा
निषेध झाला
तरीं याचा उ-
त्साह थंडा पड-
ला नाही.

च्या कल्याणार्थ असा नियम आहे कीं, मो-
आणि असाधारण, असे विचार योजण्या-
समर्थ, अशी जी उत्तम कल्पनाशक्ति, तिच्या
बराबर नेहमीं मोठ्या आवेशाचा उत्साह अ-
सतो; तो उत्साह, दिवसगतीमुळे थंडा पडत
नाहीं, आणि निराशेमुळे भग्नही होत नाहीं

अशा प्रकारचाच कोलम्बसाचा स्वभाव मोठा आवेशी
असे. कोलम्बसाची जरीं अशी मोठी निराशा झाली,
आणि ज्या दरवारांत इतके दिवस उगीच व्यर्थ आशा
लावून याचें मन रिश्तले होते, त्या दरवारापासून जरीं
एकाएकीं परतला, तरीं आपले स्वकीय कल्पनेच्या प्रामा-
णिकपणाविषयीं जो कोलम्बसाचा निश्चय होता तो कमी
झाला नाहीं; आणि आपल्या कल्पनेचा खरेपणा प्रत्ययास
आणून देण्याविषयीं जी याचे अंगीं उतावळी होती, ती
पहिल्यापेक्षां अधिक वाढली. राजकीय संस्थानाचा आ-
श्रय मिळावा ह्मणून निरर्थक उपार्जना केल्यानंतर कोल-
म्बसानें राजापेक्षां कमी पदवीच्या गृहस्थांस अर्ज केला.
आणि मेडीनासिडोनिआ, व मेडीनासिली एथील ड्यूक
पदवीचे गृहस्थांस अनुक्रमानें विनंती केली. हे लोक जरीं
रयतेंतले होते, तथापि कोलम्बसानें जें साहस कृत्य योजिलें
होतें त्यास पुरून उरे इतकी शक्ति आणि द्रव्य त्याजपाशीं
होतें. हा कालपर्यंत ज्या बोलण्यामध्ये कोलम्बस गुंतला
होता त्यांत जसे कांहीं फळ झालें नाहीं, त्याप्रमाणेंच हे बो-
लणेंही निष्फल झालें; असें होण्याचीं दोन कारणें दिस-
तात, तीं अशीं कीं, या गृहस्थांपेक्षां मोठ्या पदवीचे गृह-

स्थांस कोलम्बसाचे हेतूंचा जसा बोध झाला नव्हता, तसाच यांसही झाला नसावा; अथवा फेर्डिनान्द यानें जी युक्ति निषेधिली, तीस आपण अनुकूल झालों तर त्याच्या मीपणास धक्का लागेल, आणि त्याची आपणावर वक्रदृष्टि होईल असें त्यांस भय वाटलें असावें.

अशी निराशा होत गेल्यामुळें कोलम्बसास परम दुःख झालें, आणि यानें जो आपला भाऊ इंग्लान्दचे दरवारांत पाठविला होता, त्याजकडील कांहीं वर्तमान न आल्यामुळें तर त्या दूःखांत फारच भर पडली. **बार्थोलोमेओ** हा जलमार्गानें इंग्लान्दास जात असतां, दुर्दैवामुळें तो समुद्रांतील चांचे लोकांच्या हातीं सांपडला. त्यांनीं त्यास सर्वस्वीं नागवून कितीएक वर्षे बंदिशाळेंत अडकवून टाकिलें होतें. शेवटीं तो तेथून पळून गेला आणि लंडन शहरास जाऊन पोचला. परंतु ते वेळेस त्यास दरिद्रानें इतकें पीडिलें होतें, कीं दरवारांत घालून जाण्याजोगा जांमानिमा करण्या पुरता तरी पैसा मिळविण्याकरितां, बरेच दिवस त्याला नकाशे काढून विकण्याचें प्राप्त पडलें. नंतर कोलम्बसानें इंग्लान्दचा राजापाशीं निवेदित करण्याकरितां ज्या गोष्टी त्यास सांगितल्या होत्या, त्या त्यानें त्या राजापाशीं निवेदित केल्या. हेनरी राजा अतिशयित संशयी आणि कृपणस्वभावाचा होता, त्यामुळें तो नवीन आणि खर्चाचे कामांत मन घालीत नसे, तथापि कोलम्बसाचे बोलण्याचा त्यानें जसा अधिक खुष मर्जीनें स्वीकार केला, तसा ज्या अन्य राजांकडे तें बोलणें लाविलें होतें त्यांनीं केला नाहीं.

इंग्लान्दामध्यें याच्या भावानें जें बोलणें चालणें चालविलें तें.

इकडेस कोलम्बसास आपल्या भावार्च
 कोलम्बसास वाट काय झाली, हें न समजल्यामुळे आणि
 स्पेन देशांत उ- स्पेन देशांत आतां उत्तेजन मिळण्याची आ-
 त्तेजन मिळ- शा न राहिल्यामुळे, इंग्लान्दचे दरवारांत
 ण्याच्या काहीं आपले युक्तीचा स्वीकार अधिक आवडीनें
 आशा आहेत. करितील या आशेनें स्वतः तेथें जाण्याचा यानें निश्चय
 केला. या कामाकरितां यानें तयारी केली, आणि आपले
 पाठीमागें आपल्या मुलांचा बंदोवस्त राखण्याविषयींही यानें
 तर्तूद करून ठेविली. इतक्यांत पालोसचे जवळच्या ज्या
 राविडा मठांत कोलम्बसाचे मुलांनीं विद्याभ्यास केला
 होता, त्या मठाचा अधिपति जुवान पारेज यानें येऊन
 थोडे दिवस प्रवासास जाण्याचें ठेवावें, अशी कोलम्बसास
 अंतःकरणपूर्वक विनंती केली. पारेज हा मोठा विद्वान
 होता, आणि त्याची व इसावेल्डा राणाची ओळख असून
 तिचेजवळ त्याची काहीं मान्यताही असे. या गृहस्थाची
 मनापासून कोलम्बसावर भक्ति असे, कारण कीं, कोल-
 म्बसाचें सामर्थ्य आणि प्रामाणिकपणा, हीं त्यास अनेक
 प्रसंगीं विदित झालीं होतीं. त्या गृहस्थास नवीन पदार्थ
 पाहण्याची इच्छा असे ह्मणून, अथवा कोलम्बसाशीं स्नेह-
 भाव असे ह्मणून, त्यास उत्तेजन येऊन तो, आपले शेजारीं
 गणित विद्येमध्ये पुरा असा एक वैद्य होता त्यास समागमें
 घेऊन, कोलम्बसाचे युक्तीचा यथार्थ रीतीनें
 याचे युक्तीचा विचार करावा ह्मणून प्रवृत्त झाला. असा
 विचार केल्या- विचार केल्यानंतर त्याचें पुर्तपणीं समाधान
 नंतर ती खरी झालें कीं ज्या मूळपीठिकेवरून कोलम्बसानें
 आहे अशी खा- आपले मताची उभारणी केली ती मूळपीठि-
 ची होती.

का सुदृढ आहे, आणि कोलम्बसानें जी योजना केली ती सिद्धीस जाण्याचाही संभव आहे. या अशा महत्कृत्यास आश्रय देणारांस जीं कीर्ति व लाभ प्राप्त होतील तीं, स्वदेशास प्राप्त व्हावीं ह्मणून, इसाबेल्डा रागीस त्यानें विनंतीपत्र पाठविलें, आणि या कल्पनेस जें लक्ष उचित आहे तें देऊन तिचा पुनः विचारकरणें आपणास आवश्यक आहे अशी विज्ञप्ति केली.

ज्या पुरुषाची इसाबेल्डा मान्यता राखीत होती त्याचे विनंतीवरून तीस द्रव आला, आणि त्या मोठ्या विषयावर त्याजवरावर संभाषण करण्याकरितां त्यास सान्टाफे या गांवां तत्काळ येण्याकरितां आज्ञा केली, कारण ग्रनाडास वेढा पडला होता त्यामुळें त्या काळीं दरबार तेथें भरत असे. त्या उभयतांच्या भेटीपासून प्रथम हें निष्पन्न झालें कीं कोलम्बसास परत येण्याची तयारी करण्यापुरतें थोडेसें द्रव्य पाठवून पुनः दरबारास येण्याकरितां कोलम्बसाच्या मोठ्या आदरसत्कारानें बोलावणें पाठविलें. कल्याणाकडे त्याचे वेळेस असा रंग दिसून आला होता, कीं ज्यांचें लक्ष होतें ग्रनाडा देश ताव्याखालीं आणिला असतां अशा बहुत संभावित पुरुषांस अरब लोकांवरावर जी लढाई चालली आहे यास नेऊन भे- तिचा लवकरच चांगला परिणाम होऊन टवितात. स्पेन देशांतील लोकांस नवोनकृत्यांत शिरायास मोकळीक होईल; यावरून, व राजाची कृपा होऊन नुकतीच कोलम्बसाची मानमान्यता झाली होती यावरून, कोलम्बसाचे मित्रांस याचे युक्तीस आश्रय मिलेल याविषयी पूर्वीपेक्षां अधिक विश्वास धरायास उमेद आली. या मित्रांमध्ये आलोन्सो दिक्विन्तानिल्डा ज्याचेकडे कास्तील एथीऊ व

सुलाचा अधिकार होता हा एक, आणि लूइझदिसान्तां जेल ज्याचेकडे आरागोन एथील धर्मखात्यांतिल वसूल घेण्याचें काम होतें हा दुसरा, हे पुढारी होते. हा मोठा उद्देश सिद्धीस नेण्याविषयीं जी त्यांचे अंगीं यथायोग्य उत्कंठा होती, तिणेंकरून त्यांचे नांवास इतिहासांत उत्तम-स्थलीं लिहिण्याची योग्यता प्राप्त झाली आहे. या गृह-स्थांनीं कोलम्बसास मोठ्या पदवीचे गृहस्थांस भेटिल्लें. आणि याचे कार्याकडे त्यांचें चित्त लागे असें केलें.

परंतु फेर्डीनान्द याचे मनांत कोलम्बसास हितावह अशा कल्पना उत्पन्न करणें फार कठीण होतें, कारण कीं कोलम्बसाची योजना अति विलक्षण आणि छांदिष्ट आहे, असें तो अद्यापि मानीत होता. कोलम्बसाच्या पक्षाचे लोकांचा श्रम निष्फल करण्याकरितां पूर्वीं याची युक्ति दुः-
 प्रथम जें मोठें साध्य आहे असें ज्यांनीं ह्मटलें होतें, त्यांचीच
 वक्षीस मागत सांप्रत जें याच्याशीं बोलणें चालणें करायाचें
 होता तेंच पुनः त्यांत योजना करण्याची युक्ति फेर्डीनान्द
 मागतो. यानें काढिली. पूर्वीं निश्चयेंकरून सिद्धि
 होईल अशी जी कोलम्बसास आशा होती तीच आशा
 धरून ज्या वेळीं हा त्यांचे पुढें आला, आणि पूर्वीं जें मोठें
 वक्षीस मागत होता तेंच मागूं लागला, तेव्हां त्यांस आश्चर्य
 वाटलें. कोलम्बसानें असें बोलणें लाविलें, कीं नवीन
 शोध करण्याकरितां माझे हाताखालीं थोडेंशे आरमाराची
 संजोगणी करून द्यावी; आणि पुढें मी जितके समुद्र व
 देश शोधून काढीन तेथील आरमाराचा अधिकार आणि
 राजकीयसत्ता मला वंशपरंपरा असावी; तसेंच मला व माझे
 मुलांवाळांस तेथें जो नफा होईल त्याचा दाहावा हिस्सा

सतत मिळावा; आणि या महत्कृत्यापासून जे लाभ होतील त्यांचा माझ्या द्रव्यानुसार मला वांटो मिळावा अशा कराराने, आपला उद्देश सिद्धीस जाण्याकरितां जितकें द्रव्य पाहिजे होतें, त्याचा अष्टमांश कोलम्बसानें आगाऊ देऊं केला. जर हें मोठें कृत्य सफल झालें नाहीं, तर बक्षीस अथवा लाभ याविषयींचें माझे कांहींच बोलणें नाहीं. या वर्तणुकीवरून कोलम्बसाची आपले मताच्या खरेपणाविषयीं पक्की खात्री आहे असें जें निभ्रांत प्रमाण दिसून आलें त्याचा विचार न करितां, आणि इतका विळंब लागला व इतके प्रतिबंध आले तथापि कोलम्बसाचे मनाचा रोख याचें मुळचें जें ह्मणणें होतें त्यावांचून दुसरे हलक्या बोलण्याकडेस वळला नाहीं, असें पाहून आश्चर्यभरित न होतां, कोलम्बसाचे युक्तीचा जे पुरुष विचार करीत होते, ते याचे पर्यटनास खर्च किती लागेल, आणि यानें जें बक्षीस मागितलें त्याचें मौल्य काय होईल, याविषयींच विचार करूं लागले. कोलम्बसाचे पर्यटनाचा खर्च तर विशेष नव्ह-

याच्या मागण्या फार खर्चाच्या आहेत असें बोलतात.

ता, तथापि त्यांनीं असें समजाविलें कीं सांप्रत स्पेन देशाची जमा, खर्च होऊन फार उणी झाली आहे याकरितां, या देशास हा एवढा मोठा खर्च फार भारी आहे. त्यांनीं असा वाद केला, कीं कोलम्बसानें जें कबूल केलें आहे तें सर्व जरीं केलें, तथापि अधिकार आणि प्राप्ति यांविषयींचें जें कोलम्बसानें मागणें घातलें आहे तें फार जरब आहे; आणि जर करितां याच्या सर्व मोठमोठ्या आशा स्वप्नवत् झाल्या, तर असें आचाट कृत्य करणारास अशा मोठ्या द्रव्या केवळ अविचाराच्याच दिसणार नाहींत, तर उप-

हासासही पात्र होतील. अशा प्रकारें सावधगिरी आणि शाहाणपण यांचे टवदार भूषणावरून त्यांचें मत खऱ्यासारिखें भासलें, आणि त्या मतास फेर्डिनान्द याचाही मोठा आश्रय होता; त्यावरून इसाबेल्हा राणीनें कोलम्बसास कोणत्याही प्रकारें आश्रय देण्याचें सोडिलें, आणि याचे बरोबर जें नवीन बोलणें चालणें आरंभिलें होतें, तेंही लखित बंद केलें.

कोलम्बसाचे आजपर्यंत जितके हिरमोड झाले त्यांमध्ये

या अकल्पित सं- या हिरमोडापासून त्यास फारच दुःख झालें.
कटावरून या- तें असें कीं, प्रकाशाच्या अकल्पित किरणा-
ची उमेद फा- प्रमाणें इसाबेल्हा राणीकडून कोलम्बसास जें
रच खचत्ये. आमंत्रण आलें होतें, तेणेंकरून सिद्धि हो-
ण्याचे असे रंग दिवून आले, कीं त्यावरून कोलम्बसास
आतां आपले श्रमाची परिसमाप्तिच झाली अशी आशा ध-
रायास उमेद आली होती; परंतु आतां अंधकार आणि
अनिश्चय यांचें पुनः परावर्तन झालें तेणेंकरून, कोलम्ब-
साचे मन दृढनिश्चयाचें असतांही, याच्यानें जें हें अक-
ल्पित संकट प्राप्त झालें त्याचा धक्का सोसवेनासा झाला.
तेव्हां इंग्लान्दास जाण्याचा एक शेवटचा उपाय राहिला
होता तो करावा या वेतानें कोलम्बस त्या दरवारांतून परम
संतापानें बाहेर पडला.

सुमारें त्याच वेळीं ग्रनाडा देश स्वाधीन झाला, आणि

याचे आश्रयदाते फेर्डिनान्द आणि इसाबेल्हा या उभयतांनीं
ही संधि चांगली मोठ्या जयजयकाराच्या समारंभानें तें शहर
पाहून यांच्या क- स्वसत्तात्मक केलें. या शहराचें स्वामित्व
ल्याणार्थ पुनः एक हातीं आलें यामुळें त्यांचे राज्यांत अन्य रा-
वेळ प्रयत्न करि- ज्याचा अधिकार समूळ नाहीसा झाला.
नान.

तांत याचे सदृण व याच्या स्वारीचे लाभ दर्शविले. २९

आणि पिरानिज पर्वताच्या तळापासून पोर्तुगाल देशाचे हद्दीपावेतो अवघे प्रांत त्यांचे ताब्यांत आले. मनुष्यास यश प्राप्त झाले असता त्याच्या वृत्ति उचंबळू लागतात, आणि तीहींकरून त्याचे मनास हुशारी आणि मोठ्या कृत्यास हात घालण्याची उमेद येते. किन्तानिह्या आणि सान्तांजेल ह्मणून जे कोलम्बसाचे सावध आणि विचारी आश्रयदाते होते त्यांस आपले मित्राच्या कल्याणाकरितां पुनः एक वेळ प्रयत्न करायास ही संधि चांगली सांपडली. त्यांनीं इसावेल्ला राणीस स्वतः विनंती केली, कीं आपण मोठमोठ्या कृत्यांस आजपर्यंत महान् महान् आश्रय दिले असें असतां, कोणत्याही राजास आजपर्यंत ज्या युक्ति निवेदित झाल्या त्यांमध्ये सर्वोत्कृष्ट असी जी कोलम्बसाची युक्ति तिचा अंगीकार करायास आपण इतका वेळ मागें पुढें करितां ही केवळ आश्चर्यांची गोष्ट आहे, असें दर्शवून आणखी तीस असें विदित केलें, कीं कोलम्बसाचें ज्ञान मोठें गहन आणि त्याची चाल फार प्रामाणिक आहे. कोलम्ब-
सास नाविक शास्त्रांत माहिती, आणि भूमि-
तीचें ज्ञान चांगलें, यांमुळे पृथ्वीचे रचनेवि-
षयीं आणि तिजवरील नाना देशांचे स्थिती-

कोलम्बसाच्या
वास्तव गुणांचें
यथार्थ वर्णन
करितात.

विषयीं वास्तव कल्पना करायास हा फार समर्थ आहे. स्वकीय योजना सिद्धीस नेण्याकरितां यानें आपलें आयुष्य व संपत्ति भरीस घालायास कबूल केली, यावरून याचे प्रामाणिकपणाविषयीं व कार्यासिद्धि होण्याच्या आशेविषयीं पुरी खात्री होण्याजोगें प्रमाण दिसून आलें आहे. यानें जें आरमार मागितलें आहे तितक्याची संजोगणी करायास जो रकम पाहिजे ती फारच थोडी, परंतु याचे कृत्यापासून जे

लाभ होतील ते तर फार अपरिमित आहेत. हा, जे नवीन देश आपण शोधून काढील त्यांपासून जे उत्पन्न होईल त्यांशिवाय, आपले अभिनव युक्तीकरितां व श्रमांकरितां वक्षीसही मागत नाहीं. तर मनुष्याची ज्ञानमर्यादा वाढविण्याकरितां, व आजपर्यंत जे देश अज्ञात आहेत त्यांचे बराबर व्यवहार चालू करण्याकरितां, उत्तम प्रकारचा प्रयत्न करणे हे ज्यापक्षां आपले महात्मतेस उचित आहे, त्यापक्षां स्पेन देशांतील ज्या प्रांतांत ख्रिस्ती धर्म फार दिवस नाहीसा करून टाकिला होता, त्या प्रांतांत त्या धर्माची पुनः स्थापना केल्यानंतर, नवीन देश शोधून काढणे, व तेथे ईश्वरप्रेरित सत्याचा प्रकाश व सुखे प्रकट करणे, हे

आपले धर्मपरायण बुद्धीस, व अंतःकरणाचे पासून जे लाभ उल्हासास, अतिशय समाधानकारक होईल. होणार, ते.

जर आपण या गोष्टीचा त्वरित निर्णय केला नाही तर हा प्रसंग पुनः यावयाचा नाही; कारण कोलम्बस अन्यदेशीं जाण्याकरितां मार्गस्थ झालाच आहे, आणि यास एकादा अधिक भाग्यवान्, आणि मोठे कृत्य उचलणारा, असा राजा भेटून तो यार्चीं बोलणीं मान्य करील, आणि स्पेन देशास यश व लाभ मिळविण्याचा एकदा योग आला असतां, तो योग नाशकारक भीतीनें मी आपले हातचा घालविला, असा स्पेन देश सर्वकाल शोक करीत वसेल.

अशी चांगली संधि साधून एवढ्या पदवीच्या गृहस्थांनीं सवल कारणें सांगितल्यावरून इच्छिलेली गोष्ट या कारणावरून इच्छिलेली. निष्पन्न झाली. या गृहस्थांनीं इसाबेल्हा राणीचे सर्व संशय व भयें दूर केल्यानंतर, तिनें तत्काळ कोलम्बसास परत बोलवायास

आज्ञा केली; कोलम्बसाच्या ह्मणण्याप्रमाणे त्यास कामास लावायाचा निश्चयही तिणे दर्शित केला; आणि आपले जवळ द्रव्य थोडे ह्मणून फार श्रमी होऊन तिणे, मोठ्या औदार्याने कोलम्बसाच्या समुद्रांतून पर्यटन करण्याचे तयारीस जितके द्रव्य पाहिजे होते त्याची उभारणी करण्याकरितां, आपले जवाहीर गाहाण ठेवायास देऊं केलें. ते वेळीं सान्तांजेल यानें कृतज्ञतेच्या परमानंदामध्ये तिच्या हस्ताचें चुंबन करून, द्रव्याची उभारणी करण्याकरितां जी तिणे युक्ति योजिली ती अपमानकारक आहे असें समजून, तीपासून तिचें रक्षण करायास जितक्या द्रव्याची अपेक्षा होती तितके द्रव्य तत्काळ देण्याचा त्यानें पत्कार घेतला.

कोलम्बस मार्गस्थ होऊन कितीएक कोस पुढें गेला होता, इतक्यांत इसाबेल्हा राणीकडील जासुदानें यास येऊन गांठिलें. तेव्हां आपले कल्याणार्थ इसाबेल्हा राणीचा अकल्पित निश्चय ऐकून हा लागलाच हा परत आसांताफे एथें परत आला; त्या समयीं यास त्यावर तहनामा पुनः चालू करितात. जो आनंद झाला त्यांत थोडासा किंतु राहिला होता, परंतु इसाबेल्हा राणीनें याचें अंतः-

करणपूर्वक आगत स्वागत केल्यामुळे, व याचे ध्यानींमनीं जें जलपर्यटन करायाचें होतें त्यास निघण्याचाही रंग लवकरच दिसून आला यामुळे, कोलम्बसानें उपार्जना करण्यांत व कार्य सिद्धि होईल किंवा नाहीं या घोरांत जीं आसदायक आठ वर्षे स्पेन देशांत परम दुःखानें काढिलीं होतीं, त्या सर्वांचें यास विस्मरण पडलें. या समयीं तहाचें बोलणें मोठ्या त्वरेनें सुरळीत चाललें, आणि कोलम्बसाब-

रावर जो तहनामा अथवा कलमबंदी ठरविली तिजवर १४९२ च्या एप्रिल महिन्याचे १७ वे तारिखेस सही झाली. त्यांतील मुख्य कलमें.

१ फेर्डीनान्द आणि इसाबेल्हा यांचेकडेस जें साग-तहनाम्याचीं राचें स्वामित्व होतें त्या नात्यानें त्या उभयतांनीं, कलमें. कोलम्बसास तो आपल्या उद्योगानें जे समुद्र व बेटें आणि महाद्वीपें शोधून काढील, तेथील आरमाराचे नायकीच्या कामावर योजिलें; आणि असा ठराव केला, कीं कास्तोल एथील आरमाराचे मुख्य नाइकास आपले इलाख्यांत जेवढे अधिकार आणि हक्क आहेत, तेवढ्याच पदवीनें कोलम्बस आणि त्याचे वारस यांनीं या जाग्याचा वंशपरंपरा उपभोग करावा.

२ फेर्डीनान्द आणि इसाबेल्हा यांनीं, कोलम्बस जीं बेटें आणि महाद्वीपें शोधून काढील त्या सर्वांमध्ये यास राज्यकारभार चालविण्याची मुक्त्यारी दिली; परंतु त्या देशांतील कोणते एके देशांत पुढें कामकारभार यथास्थित चालविण्याकरितां दुसरा कामगार ठेवण्याची गरज लागली, तर कोलम्बसानें तिघांचीं नावे लिहून द्यावीं इतका मात्र याचेकडेस अधिकार दिल्या, आणि त्यां तिघांतून पसंत पडेल तो त्या कामावर त्या उभयतांनीं नेमावा असें केलें, आणि सुभेदारीचा अधिकार सर्व हक्कांसुद्धां कोलम्बसाचे कुटुंबास वंशपरंपरा चालावा.

३ कोलम्बस जे देश शोधून काढील तेथील उत्पन्न आणि व्यापार यांपासून खर्चवेच भागून जो नफा होईल त्याचा दाहावा हिस्सा कोलम्बस व कोलम्बसाचे वारस यांस फेर्डीनान्द आणि इसाबेल्हा या उभयतांनीं द्यावा.

४ शोधून काढलेले देशांत जर व्यापारसंबंधे कांहीं तंट्या वखेडा अथवा वाद उत्पन्न झाला तर त्याचा निवाडा करायास स्वतां कोलम्बसास अथवा तो जे न्यायाधीश नेमील त्यांस पूर्ण अधिकार आहे.

५ या पर्यटनास, व कोलम्बस जे देश शोधून काढील त्यांचे बराबर व्यापार चालवायास, जो खर्च लागेल त्याचा आठवा हिस्सा कोलम्बसानें द्यावा आणि त्याबद्दल जो नफा होईल त्याचा अष्टमांश कोलम्बसानें घ्यावा.

या तहनाम्यामध्ये फेर्डिनान्द याचें नांव इसबेल्हा राणीचे नावाबरोबर जरीं जोडिलें आहे, तरीं त्याचा कोलम्बसावर इतका अविश्वास होता, कीं त्यानें आरागोन एथील राजा या नात्यानें या महत्कृत्यास अगदीं हातभार लाविला नाही. कास्तील एथील सरकारांतूनच या पर्यटनाचा खर्च भागायाचा होता ह्मणोन इसबेल्हा राणीनें या कार्याचे सिद्धीपासून जो लाभ होईल तो आपले प्रजेसच मिळावा असें करून ठेविलें.

या तहनाम्यावर सही होतांच कोलम्बसाचे जलपर्यटनाकरितां सामानसुमान सिद्ध करून देण्यांत मन घालून, व अतिशय त्वरा करून, कोलम्बसानें निरर्थक उपार्जना करण्यांत जो काल व्यर्थ घालविला होता, त्याचा वचपा काढावा याविषयीं त्या राणीनें प्रयत्न केला. मे महिन्याच्या १२ वे तारिखेस इसबेल्हा राणीकडून जें व्हायाचें होतें तें सुपुर्त झालें, आणि कोलम्बस राजा आणि राणी यांचा शेवटचा निरोप घेण्याकरितां त्यांचेपाशीं गेला. या पर्यटनामध्ये

फेर्डिनान्द राजा, आरागोन एथील राजा या नात्यानें याचे कार्यास अगदीं हातभार लावीत नाहीं.

याच्या जलपर्यटनाविषयींची तयारी.

अमुक ठिकाणीं उतरणें व अमुक रीतीनें चालणें वगैरे सर्व कोलम्बसाच्या राहाणपणावरून विनदिकत त्या उभयतांनीं याचे अंगावरच टाकिलें. परंतु पोर्तुगाल देशचे राजास संताप येण्याचें वास्तव कारण टाळावयाकरितां, गानि देशाचे कांठावरील, अथवा जे देश आह्मी शोधून काढिले पोर्तुगीज लोक असें पोर्तुगीज लोक ह्मणतात त्या देशांतून ज्या देशांस आपलेसे ह्मणतात त्या देशांत जाऊं नये असें यास सांगतात. लम्बसास वजावून सांगितलें. जीं तारवें

कोलम्बसाच्या ताब्यांत दावयाचीं होती तीं आंडालूसि-आ या प्रांतांत समुद्रकांठीं पालोस ह्मणून एक गांव होते तेथील बंदरीं तयार करून ठेवावीं, ह्मणून इसाबेल्डा राणीनें आज्ञा केली. पूर्वी लिहिलेला मठाधिपति जूआन पीरेज, ज्यानें कोलम्बसावर पूर्वीच मोठे उपकार करून ठेविले होते, तो त्या गांवाच्या शेजारीच राहत असे. त्या चांगल्या धर्मोपदेश्याच्या वजनामुळे, व कोलम्बसाचा आणि तेथील राहाणवाल्यांचा कांहीं संबंध होता त्यामुळे, कोल-

जूआन पीरेज स्वसानें तहनाम्यामध्ये जें द्रव्य देण्याचें क-याच्या वजना-वूल केलें होतें तितकें त्यांपासून उत्पन्न केलें मुळें यास द्रव्य एवढेंच नाहीं, परंतु त्यांतील कितीएक गृह-आणि मनुष्ये स्थानीं आपले वरावर यावें अशी त्यांचेपासून यांची कुमक मिळत्ये. कबुलातही करून घेतली. त्या गृहस्थांमध्ये

पिंझोन या नांवाचे तिघे बंधु मुख्य होते, हे पुरुष मोठे श्रोमान आणि नाविक शास्त्रामध्ये पुरे माहितगार असून,

आपलें आयुष्य व संपत्ति या पर्यटनाचे भरीस घालावी अशी त्यांची इच्छा होती.

परंतु इसाबेह्ला आणि कोलम्बस या उभयतांच्या सर्व प्रयत्नानें जें आरमार सिद्ध झालें तें, ज्या लोकांच्या हातून तयार झालें त्यांचे थोरपणास, व ज्या कार्याकरितां त्याची योजना केली होती त्या कार्याचे महत्वास, योग्य नव्हतें, कारण त्या आरमारांत सारीं तीन गलबतें हो- गलबतांचें
 तीं. आरमाराचा अधिपति कोलम्बस याज- नावें व त्या-
 कडे ज्या गलबताचा अधिकार होता तें या चें वर्णन.
 तिहींमध्ये मोठें होतें खरें परंतु त्यांतही फार ओझें मावत नव्हतें. सान्ता मारीआ या वरदी कुमारिकेची कोल-
 म्बस मनापासून भक्ति करित असे, झणून याणें त्या गल-
 बताचें सान्ता मारीआ असें नांव ठेविलें. दुसऱ्या गल-
 बताचें नांव पिंटा असें होतें, आणि त्याचा अधिकार मा-
 टिन् पिंझोन याचेकडे होता, व त्याचा भाऊ फ्रांसिस
 याचेकडेस तें गलबत हकारण्याचें काम होतें. तिसऱ्या
 गलबताचें नांव नीण्या, हें गलबत विन्सेंट यानेझ पिंझोन
 याचे हाताखालीं होतें. हीं दोनही गलबतें हलकीं होतीं,
 आणि त्यांत मोठमोठ्या नावांपेक्षां अधिक ओझें मावत नसे,
 व त्यांत लढाऊ सामानही त्या नावांपेक्षां ज्याजती नसे. या
 गलबतांस शोभत असल्यास आरमार हें नांव योग्य आहे.
 ह्या आरमारावर बारा महिनेपर्यंत पुरावयाजोगी सामग्री भ-
 रली होती; त्यावर एकंदर मनुष्ये ९०, त्यांत गलबतावरील
 बहुतेक खलाशी, व थोडकेसे कोलम्बसाचे लोक किती.
 दैवावर हवाला देऊन जे पराक्रमी पुरुष निघाले होते ते,
 आणि कांहीं इसाबेह्ला राणीनें आपले दरबारांतील ज्या

गृहस्थांस कोलम्बसावरावर जाण्यास नेमिले होते, ते असे मिळून होते. स्पेन देशचे दरवारास ज्या गोष्टींमुळे भा-
ति उत्पन्न होऊन इतका वेळपर्यंत कोलम्बसावरावर करा-
या जलपर्यटना- रनामा ठरवायास विचार पडला, त्या गो-
च्या तयारीचा ष्टीपैकींच जरी या महत्कृत्याचा खर्च होता,
खर्च. तरी तो चार हजार पाँडांपेक्षां अधिक न-
व्हता.

पंधरावे शतकांत गलवतें तयार करण्याची युक्ति पराका-
ष्टेचीच अनाडी असे, आणि तसलीं गलवतें माहितीच्या
किनाऱ्यानें जवळचें असून सुलभ असें जलपर्यटन करा-
यास मात्र उपयोगीं पडत; असें असतांही, कोलम्बस
तसाच आरमारानिशीं अज्ञात समुद्र शोधून काढायास प्रवृत्त
झाला. त्यासमयीं समुद्रामध्यें मार्ग समजण्याकरितां याचे
जवळ समुद्रतीराचे नकाशे नव्हते, व पुढें कोण कोणत्या
अडचणीं याजवर येऊन गुजरतील त्यांचीही यास माहिती
नव्हती; परंतु इतके दिवस हा ज्या महत्कार्याचे विचा-
रांत अगदीं निमग्न होऊन गेला होता, तें कार्य सिद्धीस
नेण्याविषयीं जो याचे अंतःकरणांत मोठा उत्साह असे, तेणें-
करून यापेक्षां अल्प साहसी पुरुष ज्या ज्या गोष्टींनीं भय-
भीत झाले असते, त्या गोष्टींकडे यानें लक्षही दिलें नाहीं;
यावरून कोलम्बसाचें धैर्य आणि अघटित कल्पना हीं स्पष्ट
दिसून येतात. कोलम्बसानें मोठ्या उत्सुकतेनें आपले
सामग्रीची तयारी केली, आणि इमावेल्हा राणीनें या का-
माची ज्याचेकडेस मुक्त्यारी दिली होती त्यांनींही यास
फार चांगलें साहाय्य केलें, त्यामुळे या पर्यटनाकरितां ज्या
ज्या वस्तूंची अपेक्षा होती त्या सर्व लवकर तयार झाल्या.

कोलम्बसाचे मनांत धर्मसंबंधी विचार पुरतेपणीं विंबून गेले होते, त्यामुळे दुर्घट, आणि जेणेकरून ख्रिस्ती धर्माचे ज्ञान मुख्यत्वे वृद्धिंगत करावयाचे होते, अशा जल-पर्यटनांत ईश्वराने आपल्यास सुरक्षितपणे न्यावे ह्मणून सर्व लोकांचे समक्ष त्याची प्रार्थना केल्या शिवाय कोलम्बस निघाला नाही; याच उद्देशाने कोलम्बस आपले ताव्याखालीं जितके लोक होते त्यांसुद्धां सांप्रदायाप्रमाणे राबिडा मठास मोठ्या समारंभाने गेला; तेथे जाऊन त्या सर्वांनीं आपापलीं पापे कबूल करून दोषनिर्मुक्त झाले, आणि त्या मठाधिपतीचे हस्तापासून पवित्र प्रसादाचे ग्रहण केले; त्या मठाधिपतीने पूर्वी या महत्कृत्यास मोठ्या उत्साहाने आश्रय दिला होता ह्मणून तोही ते कृत्य सफल होण्याकरितां त्यांचे वरावर प्रार्थना करू लागला.

त्याचे दुसरे दिवशीं शुक्रवारी, ह्मणजे १४९२ च्या आगस्त महिन्याचे ३ तारिखेस, प्रातःकाळीं सूर्योदयाच्या पूर्वी ही मौज पाहाण्याकरितां जे पुष्कळ तमासगीर लोक जमले होते, त्यांचे समक्ष कोलम्बसाने गलवत हाकारिले. ते समयीं हे जलपर्यटन उत्तम प्रकारे सिद्धीस जावे अशी त्या लोकांची इच्छा होती, परंतु त्यांत कांहीं जडजोग्दीम प्राप्त होईल, अशी त्यांच्या मनांत भीति येऊन, त्यांनींही ईश्वराची प्रार्थना केली. कोलम्बसाने गलवत हाकारल्यावर थेट कानेरी वेटांकडे जाण्याचा मार्ग धरून, हा तेथे जाऊन पोहोचला. या मार्गांत, इतर प्रसंगां अवश्य अवलोकन करण्यासारखी, अशी एकही गोष्ट घडली नाही; परंतु फारच मोठे आणि

ईश्वराने आप-
णास सुरक्षित
न्यावे ह्मणून स-
र्वांचे समक्ष या-
ची हा प्रार्थना
करितो.

होन देश सो-
डितो.

इ०स० १४९२
१३ आगस्त.

फलद्रूप होण्यासारिखें जें हें जलपर्यटन यामध्ये सर्व गोष्टीं-
कडे कोलम्बसास लक्ष द्यावें लागलें. बंदर सोडून एक
सुक्राणू दिलें प- दिवस झाल्यावर पिंटा या गलबताचें सुक्राणू
डलें हा अपश- दिलें पडलें; त्या गलबतावर जे खलाशी लोक
कून झाला असें होते त्यांस धर्माचें वेड फार होतें, व त्यांचे अंगीं
खलाशी लोक मानितात. कलाकौशल्यही नव्हतें, त्यामुळें ही गोष्ट घड-
तांच हा आपले पर्यटनास अपशकून झाला असें समजून
ते फार भयभीत झाले. कानेरी बेटें स्पेन देशापासून
अगदीं जवळ, तेथें जात असतांच तीं गलबतें डबघाईस
येऊन अस्ताव्यस्त झालीं तेव्हां ज्या जलपर्यटनास बहुत
दिवस लागणार, व ज्यांत अनेक अडचणी प्राप्त होणार,
त्या जलपर्यटनास तर तीं तारवें अगदींच उपयोगीं नाहींत
असें दिसून आलें; परंतु कोलम्बसानें आपली सर्व शक्ति
खर्चून तीं तारवें पुनः तयार केलीं, आणि आपले बराबर
पुरेशी नवी सामग्री घेऊन कानेरी बेटांतील फार पश्चिमे-
कडचें जें गोमीरा बेट तेथून हा सप्टेंबर महिन्याचे ६ ता-
रिखेस निघाला.

यानें जो मार्ग वास्तविक ह्मटलें तर या जलपर्यटनास
भारिला तो. एथूनच आरंभ झाला, कारण कीं कोलम्ब-
सानें नेहेमी गलबतें चालविण्याचा जो मार्ग असे तो या स्थ-
लापामून एकाएकीं सोडून दिला, आणि आपले जाण्याचा
रोंख शुद्ध पश्चिमेकडेस धरून ज्या समुद्रांत जाण्याचा नेहेमी-
चा रावता नसे व जो समुद्र यास अज्ञात अशा समुद्रामध्ये
यानें गलबत घातलें. प्रथम दिवशीं वारा अगदीं कमी
होता ह्मणून कोलम्बसाच्यानें फार लांब जावळें नाहीं,
परंतु दुसरे दिवशीं यास कानेरी बेटें दिसेनाशीं झालीं.

त्या समयीं बहुतेक खलाशी लोक, जे नुकतेच भयभीत आणि खिन्न झाले होते, त्यांनीं जेव्हां हे अघोरकृत्य मनांत आणिलें, तेव्हां इतःपर आपले दृष्टीस जमीन कधीं पडणार नाही असें समजून, त्यांनीं ऊर बडवायास आणि नेत्रांतून अश्रू टाकायास आरंभ केला. ते वेळीं कोलम्ब-साने आपला उद्योग अवश्य सफल होईल अशी त्यांची खात्री करून, आणि ज्या देशांस आपण जात आहों ते देश अति समृद्धिमान् आहेत यास्तव तेथें गेलें असतां मोठा धनलाभही होईल, अशी आशा दाखवून त्या लोकांचें समाधान केलें. कोलम्बसाच्या बरोबरच्या लोकांची उमेद किती होती ती लवकरच दिसून आली, तेणेंकरून कोलम्बसास असें ज्ञान झालें, कीं आपले महत्कृत्याचे स्वरूपावरून जीं कितीएक संकटें अवश्य प्राप्त होतील असें दिसतें त्यांचे बरोबर, तसेंच आपल्या ताब्यांतील लोकांचें अज्ञान यापासून प्रायः जीं उत्पन्न होतील त्यांचे बरोबर झुजायास आपणासु सिद्ध झालें पाहिजे. दुसरें यानें असें पाहिलें कीं आपले मनांत जे शोध कर्तव्य आहेत ते समाप्तीस नेण्याकरितां नौकाशास्त्र-संबंधी कुशलता आणि साहसी धैर्य या दोन गोष्टींप्रमाणेंच लोकांचीं मनैं बस करून घेण्याची युक्तिही आवश्यक आहे. कोलम्बसाच्या व ज्या देशानें यास कामावर योजिलें त्याच्या भाग्योदयामुळे, कोलम्बसाचा स्वभाव मोठ्या उत्साहाचा आणि याची कल्पनाशक्ति मोठी करामतीची असून, दुसरे प्रकारचे सहुणही यामध्ये होते; असे गुण व सहुण एकत्र जमण्याचे ह्मटलें ह्मणजे विरळा. मनुष्य-

कार्य सिद्धीविषयीं खात्री करून व द्रव्यप्राप्ताची आशा दाखवून खलाशी लोकांस उत्तेजन आणितो.

मात्राचें पुरें ज्ञान, मनोहरण करण्याचें चातुर्य, एकादी मसलत करण्यांत दमादमानें दीर्घ प्रयत्न करणें स्वकीय मनोविकारांचें पूर्ण आकलन करणें, आणि अन्य लोकांचें हुरूप आपले उपयोगी पाडून घेणें, हे सर्व गुण कोलम्बसाचे अंगांत भरले होते; या गुणांच्या योगें कोलम्बसास अधिकाराचें काम करण्याची योग्यता आली होती. कोलम्बसामध्यें हे सर्व गुण असून, हा जो रोजगार करीत असे त्यामध्यें यास इतकें विशेष ज्ञान होतें कीं तेंणेंकरून संकटाचा अथवा जोखिमीचा समय प्राप्त झाला असतां, हा त्याचें निवारण करील असा भरंवसा उत्पन्न होई. भूमध्य-समुद्रामध्यें केवळ कांठानें पर्यटन करण्याची मात्र ज्यांस सर्वई अशा स्पेन देशांतिल अडाणी खलाशांस, कोलम्बसानें ३० वर्षेपर्यंत अनुभव घेऊन सिद्ध केलेली, आणि पोर्तुगीज लोकांनीं नवीन शोधून काढलेल्या युक्तीचें जें यास ज्ञान होतें तेंणेंकरून विशेष वृद्धिंगत झालेली जी नौकागमनविद्या, ती फारच मोठी आहे अशी दिसली. ते अपार सागरांत येताक्षणींच कोलम्बसानें स्वतः सर्व गोष्टींच्यांचें सामर्थ्य ची व्यवस्था राखिली. जो जो हुकूम ब्रजवाचपलता आणि वयाचा त्याची चौकशी जाया राखीत असे, लक्ष. आणि आपण थोडके तासपर्यंत झोंप घेऊन बाकीचा सर्व वेळ तारवाचे वरच्या मजल्यावर बसलेला असे. जे समुद्र पूर्वी पाहिले नव्हते, त्या समुद्रांतून कोलम्बसास जावयाचें होतें, ह्मणून हा पाण्याचा अंत पाहाण्याची दोरी, आणि वेधकरण्याचीं यंत्रें, नेहेमी हातांत बाळगी. पोर्तुगाल देशांतिल ज्या पुरुषांनीं नवीन देश शोधून काढिले होते, त्या पुरुषांप्रमाणें कोलम्बस भरती ओहोटी, आणि

उदकाचे प्रवाह, यांचे गतीकडेस लक्ष देत असे; तसेच पक्ष्यांचे उडण्यावर, आणि मासे, समुद्रातील वनस्पति, व लाटांवर तरंगणारी हरएक वस्तु या सर्वांच्या स्वरूपावर, नजर ठेवीत असे; आणि जी जी गोष्ट घडे ती ती आपल्या रोजनाम्यांत सविस्तर लिहून ठेवी. ज्या खलाशी-लोकांस जवळजवळचीं पर्यटनें करण्याची मात्र सवई होती, त्या खलाशी लोकांचे मनांत या पर्यटनाचे दूरत्वामुळे भीति उत्पन्न होण्यास चुकणार नाहीं, असें समजून कोलम्बस ते लोक वास्तविक जितकें अधिक दूर चालत तितकें त्यांचेपासून छपवायास यत्न करी. याच यास युक्ति यो-हेतूनें गोमिरा बेट सोडल्यावर दुसरे दिवशीं जावी लागत्ये. ते लोक जरीं १९ कोस चालले तरीं कोलम्बसानें असें दर्शविलें कीं आपण सारे १५ च कोस चाललों, आणि तें पर्यटन समाप्त होईपर्यंत अल्प गणना करायास कोलम्बस नेहेमी तीच युक्ति योजीत असे. सप्टेंबर महिन्याचे १४ व्या तारिखेस काबेरी बेटाचे पश्चिमेस ३०० कोसांपलीकडे ह्यणजे स्पेन देशचे लोक आजपर्यंत कांठ सोडून समुद्रामध्यें जेथपर्यंत गेले होते त्यापेक्षांही दूर, हीं तारें गेलीं. तेथें जातांच नवीन आणि अद्भुत अशा गोष्टी दृष्टीस पडल्या, तेणेंकरून ते चकित खलाशी लो-होऊन गेले. तो प्रकार असा झाला, कीं काचीं भेंबे आ-त्या लोकांचे जवळ जीं होकायत्रें होतीं, त्यां णि धास्ती.

ताल लोहचुंबकाचे कांटे शुद्ध ध्रुवाकडेस न वळतां पश्चिमे-सही वळूं लागले, आणि ते जसे जसे पुढें होक्यामध्ये अ-गेले तसा तसा अधिकच फेर पडूं लागला. धिकच फेर पडूं लागल्यामुळे ते सांप्रत कालीं हें अंतर तर आपले परिपाठांत भयभीत होताने.

४२ खलाशी लोकांचे मनांत अधिक भीति उत्पन्न होतांच,

पडून गेलें आहे, व ज्यांचे कारणाचा शोध लावण्यास मनुष्याची कल्पनाशक्ति समर्थ नाही. अशा ज्या सृष्टींतील दुर्ज्ञेय गोष्टी त्यांतील हें एक आहे असें आपण समजतो. परंतु कोलम्बसाच्या वरोवरचे लोक असें विलक्षण दर्शन होतांच अगदीं भयभीत होऊन गेले. अशा समयीं ते लोक अज्ञात आणि अपार अशा सागरांत होते, आणि हें स्थल नेहेमांच्या पर्यटनापेक्षां फारच दूर होतें. या प्रसंगीं वस्तुस्वभावांतही फेर पडूं लागून आपणास जो एवढाच मार्ग प्रदर्शक उरला आहे तोही आपणास सोडून जाण्याच्या वेतांत आहे, असें त्यांस दिसून आलें; परंतु असें दर्शन कां झालें याविषयीं त्यांची समजून पाडण्याकरितां कोलम्बसानें मोठ्या त्वरेनें आणि चातुर्यानें एक अपूर्व युक्ति काढिली, तिच्या योगानें कोलम्बसाचें जरीं समाधान झालें नाही, तरीं याचे लोकांस ती युक्ति इतकी सत्य भासली, कीं तिणेंकरून त्यांचे पोटांतील भयें नाहीशीं होऊन कुरकुर बंद झाली.

कोलम्बस कानेरो बेटें जितक्या अक्षांशांवर आहेत तितक्याच अक्षांशांच्या सुमारानें, अजूनही शुद्ध पश्चिमेस नियमित दिशे- चालला. या गतीनें जातां जातां, कोलम्बसच्या वाऱ्याच्या नियमित दिशेच्या वाऱ्याचे हद्दींत येऊन पोहोचतां येतो. होंचला. तो वारा, अयनवृत्तांमध्ये व त्याचे पलीकडेस कांहीं अंशपर्यंत, पूर्व पश्चिम एकसारिखा वाहत असतो. ह्या वायूची संत झुळूक लागण्यानें कोलम्बस इतक्या एकसारख्या त्वरेनें चालला कीं, यास हेऱ्या मारण्याची थोडकीच गरज पडली. जेव्हां हा कानेरो बेट-

टांचे पश्चिमेस सुमारे ६०० कोस गेला, तेव्हां तेथील समुद्र, यानें वनस्पतींनीं इतका भरलेला पाहि- समुद्र वनस्पती- ला, कीं, तो यास एका विस्तीर्ण कुरणाप्रमाणें नीं. वेष्टित. दिसला; आणि कित्येक ठिकठिकांनीं त्या वनस्पती गलत्रतांचे गतीस प्रतिबंध करीत इतक्या दाट होत्या, असेही दिसून आले. अशा विलक्षण दर्शनावरून नवीन भय आणि काळजी उत्पन्न झाली त्यासमयीं नौका चालण्याजोग्या समुद्राचे शेवटच्या हद्दीवर आपण येऊन पोहोचलों, आणि या तरंगणाऱ्या वनस्पती आमचें पुढें जाणें बंद करितील, व यांमध्ये आह्मांस न समजण्याजोगे व घात होण्याजोगे बुडालेले खडक, अथवा जमिनीचा कांहीं विस्तीर्ण प्रदेश, गुप्त असावा, असे त्या खलाशी लोकांनीं कल्पिले. त्या वेळीं ज्या गोष्टीवरून तुमचे पोटांत भीति उत्पन्न झाली, त्या गोष्टीवरून तर तुह्मांस घैर्य यावें, आणि जमीन ज्वळ येण्याचें हें चिन्ह आहे, असें तुह्मी मानावें, असें सांगून कोलम्बस त्यांची समजूत घालूं लागला. त्याच वेळीं वाऱ्याची चांगली झुळूक लागून ते पुढें गेले; आणि गलत्रतांच्या सभावतीं कांहीं पक्ष्यांनीं घिरव्या घालून ते पश्चिमेस उडून गेले, असें दृष्टीं पडतांच त्या निराश झालेल्या खलाशी लोकांस थोडेंसें घैर्य येऊन नवीन आशा उत्पन्न झाली.

पक्षा पश्चिमेकडे उडून जातात; अशा दर्शनावरून खलाशी लोकांस पुनः थोडोशी आशा उत्पन्न होत्ये.

अक्तोवर महिन्याच्या १ तारिखेस ते लोक, कोलम्बसाच्या गणिताप्रमाणें पाहतां, कानेरी बेटांच्या पश्चिमेस ११५५ कोस गेले; परंतु आपले लोक या पर्यटनाच्या अतिशयित दूरवामुळे फार भयभीत होऊन जाताल, या-

करितां कोलम्बसानें असें दर्शविलें, कीं आपण ८७६
 कोसच आलों. कोलम्बस भाग्यवान् होता
 जमीन दृष्टी प- ह्मणून याचें गलबत चालीवणारास व दुस-
 डण्याचीं सर्व ह्मणून याचें गलबत चालीवणारास व दुस-
 चिन्हें खोटीं प- रीं गलबतें हाकणारांस, ही कोलम्बसाची
 डल्यामुळ खला- चूक काढून याची लवाडी उघड करण्या-
 शी लोक आंत- पुरती युक्ति नव्हती. या समयीं त्या लो-
 ल्या आंत जी कु- कांस किनारा सोडून पाऊण महिना अधि-
 रकूर करीत कच झाला होता; ते प्राचीनकालच्या पर्य-
 होते ती सोडून टन करणाऱ्यांनीं जेथपर्यंत जाण्यास प्रयत्न
 देऊन प्रांसड- केला, व जाववेल असें कल्पिलें होतें, त्यापेक्षां
 षणें फंद वगैरे ही दूर गेले होते. पक्ष्यांचें उडणें आणि
 करायास ते प्र- वृत्त होतात.

दुसऱ्या कितो एक गोष्टी यांवरून, नवीन शोध लाग-
 ण्याची जीं कोलम्बसानें पूर्व चिन्हें काढिलीं होती, तीं
 सर्व खोटीं पडलीं. समुद्रामध्यें जीं जमिनीसारिखां दर्शनें
 होत तींहीं करून, कोलम्बसानें एक कल्पना योजून, त्या
 भोलसर लोकांस हुशारी आणून, त्यांचें मनोरंजनही केलें
 होतें, परंतु तीं दर्शनेंही जेव्हां स्वप्नवत् झालीं, तेव्हां त्या
 लोकांस कार्यासिद्धि होण्याची आशा सर्वथैव दूर आहे,
 अशा दिसून आली. या पर्यटनाचा हेतु, व कारणें, यां-
 विषयीं युक्तिसिद्ध कल्पना चालवून वादविवाद करणें,
 हाच ज्या पुरुषांचा उद्देश व धंदा होता, त्यांचे मनांत
 अशा प्रकारचे विचार, बहुत वेळ आले. नंतर त्यांनीं ही
 गोष्ट जे अज्ञानी आणि भित्रे लोक होते, त्यांचे मनांत
 प्रथम पकी ठसवून दिली; मग क्रमाक्रमानें ती, जे चांगले
 माहितगार व आग्रही लोक होते, त्यांच्यापर्यंत नेली; असें
 होतां होतां सर्व तारवेंभर ती गोष्ट पसरली. नंतर आंत-

ल्या आंत जी कुचकुच अथवा कुरकुर चालली होती ती सोडून देऊन ते लोक प्रसिद्धपणे फंद वगैरे करायास प्रवृत्त झाले. त्या समयीं त्यांनीं इसाबेह्दा राणीस असें दूषण लाविलें, कीं परमुलखांतील एका दरिद्री गृहस्थाच्या निरर्थक प्रतिज्ञा, आणि अयुक्तिक तर्क यांजकडे अशी छांदिष्ट युक्ति सिद्धीस नेण्याकरितां, इतक्या लोकांचे जीव संकटांत पडत, इतकें लक्ष देणें, हें भोळेपण केवळ अविचाराचें होय. नंतर त्या लोकांनीं असा निश्चितार्थ ठरविला, कीं आपण अज्ञात आणि निराश अशा मार्गानें इतकें दूर येण्यास धैर्य केले, तेणेंकरून आपण आपली चाकरी पुरी वजाविली; इतःपर निश्चयें कांहीं नाश करून घेण्याकरितां अशा जिवावर उदार झालेल्या साहसी पुरुषावरावर पुढें जाण्यास जरी नाकवूल केले, तरी आपणास कोणाचा दोष लागणार नाही. त्यांनीं असा वाद केला, कीं आपलीं मोडकळीस आलेलीं तारवें समुद्रांतून जाण्यास ठिकाव धरीत अशीं आहेत तोंपर्यंत स्पेन देशास परत जाण्याचा विचार योजणें आवश्यक आहे; परंतु हाही प्रयत्न सिद्धीस जाईल असें दिसत नाहीं कां कीं हा वेळपर्यंत जो वारा चांगला लागत आहे तो परतले असतां विपरीत लागून आपले परत जाणें बंद करील, असें भय प्रदर्शनही केले. त्या सर्वांनीं असें कवूल केले, कीं जेणेंकरून सर्वांचे रक्षण होईल तो मार्ग कोलम्बसाकडून जवरीनें धरवावा. त्यांमध्ये जे अधिक उद्धट होते त्यांतून कित्येकांनीं कोलम्बसाच्या

त्यास असें भय वाटले, कीं इतका वेळपर्यंत जो वारा चांगला लागत आहे तो परतले असतां विपरीत लागून आपले मार्ग जाणें बंद करील.

औपदेशिक वादांपासून एकाएकी मुक्त होण्यास, त्याला कोलम्बसास स- समुद्रांत ढकलून द्यावें, अशी जलदीची आणि निश्चयाची युक्ति काढिली. कारण त्यांची अशी समजूत होती, कीं आपण परत स्पेन देशास गेल्यावर ज्यास सिद्धि प्राप्त झाली नाहीं अशा कुकल्पक पुरुषाच्या मरणानें लोकांचे मनांत विशेष कळवळा उत्पन्न होणार नाहीं, आणि तेणेंकरून याच्या मरण्याची चौकशी कोणीहि शोधकपणाच्या बुद्धीनें करणार नाहीं.

त्यांचें शांतवन करण्याचें वेगळे वेगळे उपाय. त्याकाळीं कोलम्बसास आपला नाश होण्याचा समय प्राप्त झाला आहे असें पुरते- पूर्णें समजून आलें; आणि अज्ञान व भीति यांचे घातकी कृत्यापासून खलाशी लोकांमध्ये अप्रीति उत्पन्न होऊन ते आपणावर उलटून पडायलास सिद्ध झाले आहेत असें पाहतांच कोलम्बसाचें मनांत चिंताही उत्पन्न झाली. तथापि यानें तेसमयीं मोठें धैर्य धरून त्यांच्या मसलती आपणास ठाऊक नाहींत असें दाखविलें. कोलम्बसाच्या मनांत जरी अस्वस्थता आ- णि काळजी उत्पन्न झाली होती, तरी ज्या मनुष्यास आपण केलेल्या कृत्यांवरून समाधान वाटतें, व आपली कार्यसिद्धि होईल असा विश्वास असतो, त्या पुरु- षाप्रमाणें याचें मुख प्रसन्न दिसे. आपल्या लोकांचें समाधान करण्याकरितां कधीं कधीं त्यांचें मन मिळवून घेण्याच्या सर्व युक्ती हा योजीत असे, आणि जी कीर्ति व संपत्ति त्या लोकांस प्राप्त होणार होती तिचीं अतिशयोक्तीनें वर्णनें करून, कधीं कधीं

त्यांच्या मोठमोठ्या इच्छा आणि द्रव्य लोभ यांस उत्तेजन आणण्यास प्रयत्न करीत असे. कोणे प्रसंगीं त्यांस एक वेळ अधिकाऱ्याच्या नात्याचें बोलणें बोलून, जर आशा लावितो, तुह्मीं, आपल्या भिव्या गुणांनीं ईश्वराचा महि- आणि दुसरे वे- मा वृद्धिगत करण्याकरितां, व दुसऱ्या देशां- ळेस भयप्रदर्शन पेक्षां स्पेन देशाचें नांव वाढविण्याकरितां, करितो, जो मी हा महाप्रयास चालविला आहे, यास प्रतिबंध क- राल, तर तुमच्या राजाकडून मी तुमचें शासन करवीन, असें हा भयही दाखवी. जे दंगेखोर लोक अशावर्तणुकीनें होते त्यांजवरही, ज्यां पुरुषाचा ते सन्मान कांहीं फल उ- राखीत आले होते त्यांचे शब्दांचा भार पड- त्पन्न होतें. ला, आणि ते शब्द त्यांच्या मनांतही भरले; व तींहींकरून त्या लोकांनीं आपल्या मनांतील अघोर कर्म सोडून दिलीं एवढेंच नाहीं, तर आपले नौकाधिपतीवरावर आणखी कांहीं वेळ पुढें जाण्याचेंही पत्कारिलें.

ते पुढें गेल्यावर जमीन जवळ येण्याचीं चिन्हें जशीं जशीं अधिक निश्चयात्मक दिसूं लागलीं, तशी तशी त्यांस अधिकच आशा येत चालली. पक्ष्यांचे कळपचे कळप नैर्ऋत्य दिशेकडेस जात आहेत असें दृष्टीस पडूं लागलें. पूर्वी पोर्तुगीज लोकांतील नावाडी लोकांतून कित्येकांनीं नवीन शोध करते वेळेस पक्ष्यांचे गमनावरून मार्ग काढिला होता, त्याप्रमाणें कोलम्बसही शुद्ध पश्चिमेकडेस जाण्याचें सोडून पक्षी जिकडेस गेले तिकडेसच वळला. परंतु या नव्या दिशेकडे जाण्यांत पहिल्यापेक्षां चांगलीं सुचिन्हें दृष्टो- त्पत्तीस आल्यावांचून कितीएक दिवस गेले, आणि ३० दिवसांत समुद्र आणि आकाश यांवांचून दुसरा पदार्थ

दृष्टीस पडला नाही, तेणेंकरून कोलम्बसाचे लोकांच्या मनांत पूर्वी आशा उत्पन्न होण्यास जो वेळ लागला होता त्यास पुनः भी- त्यापेक्षां अल्प काळांतच त्या नष्ट झाल्या. त्या ति प्राप्त होवें. लोकांस पहिल्यापेक्षां अधिक भीति उत्पन्न वंडाची भीति. झाली, आणि प्रत्येकामध्ये उतावीळपणा, सं- ताप, आणि निराशा, हीं दिसून आलीं. त्यांस आपण ता- वेदार आहों हेही भान नाहीसे झालें. ज्या कामगारांचें मत आजपर्यंत कोलम्बसाचे मतास अनुसरून होतें, व ज्यां- नीं याचा अधिकार राखिला होता, तेही सांप्रत त्या पक्षास मिळाले. त्या सर्वांनीं तारवाचे तक्तपोशावर जमून गर्दी केली, आणि आपले अधिकाऱ्यावरावर उपदेशपर भाषणें बोलूं लागले. या बोलण्यामध्ये दबकावणीचीं भाषणें बो- लून यावेळेस युरोपखंडास परत चलावें असें त्यांनीं कोल- म्बसास निक्षून सांगितलें.

कोलम्बसाचें संकट. कोलम्बसानें असा विचार केला, कीं आ- पल्या पूर्वीच्या युक्तिप्रयुक्ति सांप्रतकाळीं उप- योगीं पडणार नाहीत, कारण त्या बहुतवेळ करून पाहि- ल्यामुळे त्यांत कांहीं ऐवज राहिला नाही; आणि भीतीमुळे ज्या लोकांच्या हृदयांतील दिलदारीचे विचार समूळ ना- हीसे झाले आहेत त्या लोकांच्या मनांत हे पर्यटन सफल होईल याविषयीं पुनः उमेद आणणेंही फार कठिण आहे. कोलम्बसानें असे पाहिलें कीं, हे वंडा जबर आणि सर्वां- च्या संमतानें झालें आहे, त्यापक्षां यास मोडायस सामोप- चाराचे किंवा जबरीचे उपाय योजण्याची कल्पनाही निर- र्थक आहे; अशा प्रसंगीं ज्या वृत्तींवर याचा शक चालेना त्यांचें समाधान करणें, व ज्या प्रवाहास त्याच्या अतिशय

वेगामुळें याच्यानें कुंठित करवेना, त्या प्रवाहास मार्ग देणें हेंच कोलम्बसास आवश्यक पडलें; यानें देवास स्मरून त्या लोकांस असें वचन दिल्लें, कीं जर आणखी तीन दिवसपर्यंत तुह्मी मजबरावर पुढें चलाल, आणि मी सांगेन तें ऐकाल तर मी तुमचे ह्मणण्याचा स्वीकार करीन, आणि जर तीन दिवसांत जमीन दृष्टीस पडली नाहीं, तर मी हें महत्कृत्य सोडून देऊन स्पेन देशाची वाट धरीन.

जरी ते खलाशीलोक क्रोधांध आणि स्वदेशास जाण्याविषयीं उतावीळ झाले होते, तथापि तें बोलणें त्यांस अयुक्त दिसलें नाहीं, व इतकी थोडी मुद्दत केल्यामुळें कोलम्बसही मोठ्या संकटांत पडला नाहीं, कारण कीं जमीन शोधून काढण्याचीं चिन्हें सांप्रत इतकीं पुष्कळ आणि इतकीं घडण्याजोगीं दिसत होती कीं तीं कधीं खोटीं पडणार नाहींत असें यास वाटलें होतें. कांहीं दिवसपर्यंत अंत पाहावयाची दोरी तळीं पोहोचली होती, आणि तिच्या योगानें जी माती वर आणिली होती तिजवरून जमीन लांब नाहीं असें दिसून आलें होतें. पांखरांचे कळप वाढूं लागले आणि त्या कळपांमध्ये केवळ समुद्रावर फिरणारे पक्षी होते असें नाहीं, तर जमीनीवर राहणारे ह्मणजे समुद्रतीर सोडून फार पलिकडेस न जाणारे देखील होते. पिंटा या नांवाचे गलबतावरील खलाशीलोकांनीं वेताची छडी पाण्यावर तरंगतां पाहिली; ती नुकतीच तोडलेली होती असें दिसलें. तसाच कृतीनें कोरलेला एक लांकडाचा तुकडाही त्यांचे दृष्टीस पडला होता. नीण्या या गलबतावरील खलाशी लोकांनीं वृक्षाची

एक फांदी समुद्रांतून वर उचलून घेतली होती, तीस चांगलीं ताजीं तांबडीं फळें होतीं. सूर्य मावळायस गेला ह्मणजे त्याचे सभोवार जे ढग असत त्यांचेही स्वरूप पालटूं लागलें होतें. वायु अधिक मंद आणि उष्ण असा झाला होता, आणि रात्रीस जो वारा सुटे तो एकसारखा नसे, त्यांत बहुत प्रकार होत असत. या सर्व चिन्हांवरून जमीनीज-वळ आपण आलों ह्मणून कोलम्बसाची इतकी खात्री झाली, कीं अक्तोबर महिन्याच्या ११ वे तारिखेस सूर्यास्ताबराबर जमीनपाहाण्या कार्यसिद्धि होण्याकरितां सर्वांनीं मिळून ईश्वर-विषयीं ते फार रात्री प्रार्थना केल्यावर, यानें अवजारे गुंडा-उत्सुक झाले हो- लायास व गलवतें स्थिर चालवावयास आज्ञा-ने ह्मणून रात्र- केली. रात्रीस तीं गलवतें कदाचित् कांठां-भर त्यांस झोंप वर जाऊन पोहोचतील, ह्मणून कोलम्बस आली नाहीं. खडा पाहारा करीत बसला. या गोष्टीविषयीं अनिश्चय आणि संभव हे दोनही उत्पन्न झाले. अशा समयीं कोणीही डोळा मिटला नाहीं, परंतु तारवाच्या तक्तपोशीवर जमून जिकडे जमीन दिसायाचा संभव होता तिकडे एकाग्र चि-नानें टक लावून पाहत बसले, कारण कीं, जमीन शोधून काढणें हा त्यांचे मनांत बहुत दिवस उद्देश होता.

मध्यरात्रीच्या पूर्वी सुमारे दोन तास कोलम्बस गलव-ताचे नाळीवर उभा होता, तेसमयीं याला दूर उजेड दि-सला, तो यानें इसावेल्हा राणीचा पेट्रो गुटियेरेस या नां-वाचा जामदार याचे बराबर आला होता, त्यास एकांती बोटानें दाखविला. गुटियेरेस यानें तो उजेड पाहिल्या-वर आरमारचा जमाखर्च राखणारा जो सालसोदो यास

त्यानें हाक मारली, नंतर त्या तिघांसही, तो उजेड एके जाग्यापासून दुसरे जाग्याकडेस कोणी नेतच आहे काय, असें दिसलें. पिंटा या नांवाचें गलबत सार्वकाल सर्व गलबतांच्या पुढें असे, त्यापासून मध्यरात्री नंतर थोडक्याच वेळानें जमीन ! हो जमीन ! असा आनंदाचा ध्वनि ऐकूं आला. परंतु आभासात्मक दर्शन होऊन ते इतकावेळ फसले होते, ह्मणून त्यांतून कोणा एकासही ती गोष्ट ते समयीं खरी वाटेना, यास्तव कार्य सिद्धि होईल किंवा नाही या चिंतेमध्ये अति उतावीळ होऊन दिवस उगवण्याची वाट पाहत बसले; परंतु प्रातःकाळ होताक्षणींच सर्व संशय आणि भयें यांची निवृत्ति झाली. प्रत्येक तारवावरून उत्तरेकडेस सुमारे तीन कोसांवर एक बेट दृष्टीस पडलें. त्या बेटांतील शेते मोठीं आणि हिरवींचार अशीं होती, त्यांमध्ये झाडी फार असून पुष्कळ ओढ्यांचें पाणी त्यांस मिळत असे तेणेंकरून ते स्थळ अति सुशोभित अशा देशाप्रमाणें दिसलें. असें दर्शन होतांच पिंटा या तारवांतील खलाशी लोकांनीं परमेश्वराचा आभार मानण्याकरितां याचे गुणानुवाद गावायास आरंभ केला. ते वेळेस वाकीच्या सर्व तारवांतील लोकही, आनंदाश्रु गाळीत, हर्षयुक्त भाषण करण्याच्या परम उल्हासांत, त्यांचेवरीं वर गाऊं लागले; अशी भगवंताचे ठिकाणीं कृतज्ञता दर्शविण्यानंतर, त्या लोकांनीं आपले अधिकाऱ्याबरोबर यथान्याय वर्तणूक केली. तो प्रकार असा कीं आपलेकडून जो अन्याय झाला त्याबद्दल आपण शिक्षेस योग्य आहों, असें मनांत

ते, परमेश्वराचा आभार मानून आपल्या वाईट वर्तणुकीकरितां काल्म्वसाची क्षमा मागतात.

जाणून, व कोलम्बस आपणास पूज्य आहे, असें समजून ते सर्व जाऊन कोलम्बसाच्या पायीं पडले; आणि आमचें अज्ञान, अविश्वास, व उद्धटपणा, ज्यांमुळे आपणास इतकी व्यर्थ चिंता प्राप्त होऊन आपण उत्तम प्रकारेंकरून योजिलेला वेत सिद्धीस जावयास इतकीं विघ्ने उत्पन्न झालीं होती, त्यांविषयीं आह्मांस क्षमा असावी, असें ते बोलिले. नंतर सांनदाश्रयाच्या भ्रामध्ये कोलम्बसाविषयीं जी त्यांची असद्बुद्धि होती ती सोडून त्यांनीं सद्बुद्धि धरिली आणि ज्या पुरुषाची नुकतीच त्यांनीं हेलना केली होती, व ज्यास त्यांनीं भयभीतही केले होते, त्या पुरुषास सर्व प्राचीन कालच्या कल्पना आणि विचार यांसही दुःसाध्य अशी जी गोष्ट ती सिद्धीस नेण्याकरितां परमेश्वरानें अमानुष कल्पना आणि घैर्य हीं दिलीं आहेत असें ते बोलू लागले.

नंतर सूर्योदय होताक्षणींच सर्वतारवांमध्ये मनुष्ये हत्या-
नवीन देशांती- रवंद होऊन वसलीं. त्यांनीं आपले बाहुटे
ल लोकांचें प्रथ- उभारिले, आणि वीररसप्रधान गायनें गावयास
म दर्शन. आरंभ केला, व दुसरे युद्धविषयक डामडौल
करून त्या बेटांजवळ येण्याकरितां तारवें हाकारिलीं. जे-
व्हां हे किनाऱ्याजवळ येऊन पोहोचले तेव्हां तो किनारा
माणसांनीं भरून निघाला आहे असें त्यांनीं पाहिलें. हा
अपूर्व चमत्कार पाहण्याकरितां ते सर्व लोक त्या ठिकाणीं
जमले होते; त्यांचे शरीराची स्थिति व हावभाव यांवरून
कोलम्बसाचे लोकांस असें दिसून आलें, कीं असे विल-
क्षण पदार्थ आपोआप त्यांचे दृष्टीस पडल्यामुळे त्यांस मोठें
आश्चर्य आणि चमत्कार वाटला आहे. कोलम्बसानें जी

ही नवीन सृष्टि शोधून काढिली तींत प्रथमतः पाऊल ठेव-
णारा युरोपीअन काय तो हाच होता. को- कोलम्बस नवी-
लम्बस उंच पोषाख आंगावर घालून व ना- न खंडांत उत-
गवी तरवार हातांत घेऊन जेव्हां जमीनीवर रतो.

उतरला, तेव्हां याचे मागून याचे लोकही उतरले. नंतर
या सर्वांनीं गुढघे टेंकून जी जमीन पाहण्याची यांचे मनांत
इतके दिवस इच्छा होती तिचे चुंबन केलें, आणि क्रूसा-
ची मूर्ति उभारून तिचे पुढें साष्टांगनमस्कार घालून, ईश्व-
रानें आपल्या जलपर्यटनाचा शेवट फार आनंददायक के-
ला ह्मणून, त्याची हे प्रार्थना करूं लागले. अशा प्रका-
रचे कृत्यांत पोर्तुगीज लोकांचा नवीन देश शोधून काढ-
ल्यावर जो शिष्टाचार करण्याचा सांप्रदाय असे तो सर्व
करून, कास्तील आणि लियोन एथील सरकारच्या नां-
वानें त्या देशामध्यें या सर्वांनीं झेंडा लाविला.

स्पेन देशांतील लोक जेव्हां अशा कृत्यांत गुंतले होते,
तेव्हां त्या नवीन देशांतील पुष्कळ लोक
त्यांचे सभोवार उभे राहिले, आणि स्पेन दे- स्पेन देशीय
शीय लोक जींकृत्ये करित होते, त्यांमध्ये लोक आणि न-
त्यांची कांहीं समजूत न पडून, व त्यांपासून वीन खंडातील
परिणाम काय होतील हेही प्रथमतः लक्षांत न लोक परस्पर
येऊन, तोंडांतून एकही अक्षर न काढितां आश्चर्य मानि-
मोठ्या आश्चर्यानें, त्या कृत्यांकडेस त्यांनीं टक लाविली होती तात.
स्पेन देशीय लोकांचा वेष, तसाच त्यांचे आंगाचा पांढरे-
पणा, व त्यांच्या दाढ्या आणि त्यांचीं हत्यारें चमत्कारीक
व आश्चर्य होण्याजोगीं, त्यांस दिसलीं. स्पेन देशीय
लोक ज्या मोठे गलबतांत वसून समुद्रांतून आले, तीं

५४ ते सूर्याचीं मुलें असा नवीन खंडांतील लोकांस भ्रम होतो.

गलवतें आपले पक्षांचे योगानें पाण्यांतून चालतात, आणि त्यांपासून मेघगर्जनेसारखा भयंकर शब्द होऊन वीज आणि धूर हीं उत्पन्न होतात, असें या नवीन देशांतील लोकांचे दृष्टीस पडलें; तेणेंकरून त्यांस इतकी भीति उत्पन्न झाली कीं, तीव्ररून ते स्पेन देशीय लोकांस उत्तम जातीचे लोक मानूं लागले, आणि असें ठरविलें कीं हीं सूर्याचीं लेंकरें पृथ्वी पाहण्याकरितां खालीं उतरलीं आहेत.

सांप्रत युरोप खंडांतील लोकांच्या नज-
युरोपखंडांत ह्या वस्तू पाहिल्या होत्या त्यापेक्षां नवीन खंडांतील त्या वस्तू अगदीं भिन्न दिसतात.
रेस जी तेथील रचना पडत होती ती पाहून त्यांस तद्देशीय लोकांपेक्षां ह्मणजे कमी आश्चर्य वाटलें असें नाही. युरोप खंडामध्ये ज्या शाख भाज्या, वनस्पति, आणि वृक्ष, उत्पन्न होतात त्यांपासून या नवीन देशांतील ते पदार्थ अगदींच भिन्न होते. एथील जमीन पिकाऊ दिसली; परंतु तीमध्ये लागवडीचीं चिन्हें थोडींच दिसत होती. एथील हवा जरी अतिशयित आनंदकारक होती, तरी ती स्पेन देशीय लोकांसही उष्णशी जाणवे. या नवीन देशांतील लोकांचा स्वभाव फारच भोळसर होता, आणि ते अगदीं नग्न असत. त्यांचे काळे सडक व लांब केश खांद्यावर लोंवत, अथवा त्या केशांस गांठी देऊन ते आपले डोक्याच्या सभोंवताले बांधीत. ते दाढ्या राखीत नसत, त्यांचें सर्व शरीर गुळगुळीत असून त्यांचे मुखाचा वर्ण तांबडसर असे; त्यांची आकृति चमत्कारीक असून ती केवळ आंगळ नसे; आणि त्यांचें स्वरूप शांत आणि भयशील असे. ते जरी उंच नव्हते तरी चांगल्या बां-

ध्याचे आणि चंचल असे असत. ते, आपले तोंडांस, व शरीराचे दुसरे कांहीं अवयवांस, तकतकी मारणारा असा मनास वाटे तो रंग, देत असत; ते लोक भीतीमुळे प्रथमतः स्पेन देशीय लोकांवरार संकोचानें वागत होते, परंतु लवकरच यांच्याशीं संघट्टण पडून त्या लोकांनीं, स्पेन देशीय लोकांपासून मोठ्या आनंदानें वहिरीससाण्याचे गळ्यांत बांधण्याच्या घाटी, गळेसर, आणि दुसऱ्या कांहीं खेळण्याच्या टूमदार वस्तू घेतल्या, आणि त्यांचे वहल आपल्या जवळ ज्या सामग्रीचा संग्रह होता ती सामग्री, आणि कापसाचे सुताच्या गुंड्या, हे पदार्थ दिले; व्यापाराचे मोठे मोलाच्या पदार्थांपैकीं हा कापसाचा पदार्थ मात्र, ते लोक उत्पन्न करित असत. अस्तमानाचे समयीं कोलम्बस त्या नवीन वेटांतील बहुतेक लोकांसहवर्तमान आपले तारवांकडेस परत आला; ते लोक ज्या नावांत वसून कोलम्बसावरार गेले त्यांस ते होडक्या असें म्हणत; त्या होडक्या ओंबड धोवड रीतीनें जरीं झाडाचे बुंध्याच्या केल्या होत्या, तरीं त्या आश्चर्य होण्यासारख्या कुशलतेनें वल्हीं मारून त्या लोकांनीं चालविल्या. अशा प्रकारें प्राचीन आणि नवीन महाद्वीपांतील लोकांच्या पहिले भेटोमध्यें हरएक गोष्ट, मोठ्या स्नेहभावानें, आणि उभयपक्षां सामाधान होई. अशा रीतीनें, घडत गेली. त्यांमध्ये सुज्ञ आणि मोठ्या पदवीची इच्छा करणारे जे यूरोप खंडांतील लोक ते, जे जे देश त्यांचे दृष्टीस पडत चालले त्यांपासून जे लाभ त्यांस प्राप्त होणार त्यांविषयीं मोठमोठे विचार करूं लागले. परंतु भोळ-

नवीन खंडांतील लोक त्यांचे वरोवर व्यवहार करितात.

पहिली भेट मोठ्या सुखासमाधानानें होत्ये.

५६ हा आरमारच्या अधिपतीची पदवीधारण करितो.

सर आणि यथायुक्त विचार करण्यास असमर्थ असे जे या नवीन वेटांतील लोक, यांची, स्वकीय देशाचे संनिध प्राप्त झालेले जे अनर्थ आणि नाश यांचेकडेस, प्रथमतः दृष्टी पाहोचली नाही.

कोलम्बस, आ-
रमाराच्या ना-
इकीची, व राज-
कीय सत्तेची प-
दवीधारण क-
रितो.

ते समयां कोलम्बसानें आरमारचे अधि-
पतीची पदवी आणि राजकीय सत्तेचा अ-
धिकार धारण करून, यानें जें वेट शोधून
काढिलें त्यास सान साल्वदोर असें नांव
दिलें परंतु तेथील लोकांनीं जें त्यास ग्वाना-
हानें ह्मणून नांव दिल्लें होतें, त्या नांवानेंच त्याची चांग-
ली प्रसिद्धि होती. हें वेट, ज्यांस लूकाया अथवा वहामा
वेटें ह्मणतात त्यांचे विस्तीर्ण समुदायांतलेंच होय. हें
वेट ज्या गोमिरा वेटापासून कोलम्बसाचीं तारवें निघालीं
त्या वेटाच्या पश्चिमेस ३०००० मैलांवर आणि दक्षिणे-
कडेस ४ च अंशांवर आहे; कोलम्बसानें केवळ पश्चिमे-
कडेस जाण्याचें फार चांगलें ह्मणून जें योजिलें होतें त्यास
चार अंशांचेच अंतर पडलें.

कोलम्बसानें त्या वेटाचा किनारा पाहण्यांत दुसरा दि-
वस घालविला, आणि तेथील सर्व लोकांचें दारिद्र्य पाहून
यास असें वाटलें कीं ज्या संपन्न देशाकरितां मी शोध चा-
लविला आहे तो हा नव्हे; परंतु आशिआ खंडाच्या पूर्वे-
कडे जे देश पसरले आहेत त्यांचा शोध लागेल ह्मणून जो
याचा सिद्धांत होता त्यावरून कोलम्बसानें असें ठरविलें,
कीं महासागरामध्यें हिंदुस्थानाजवळ जीं वेटें भूगोलवेत्त्यांनीं
वाणिर्ली आहेत त्या वेटांतलेंच सान साल्वदोर हें वेट होय.
कोलम्बसानें जीं मनुष्यें पाहिलीं त्यांतील बहुतेकांनीं सो-

न्याचीं तकटें जवाहिराप्रमाणें नाकांत घातलीं होतीं, असें अवलोकन करून, ती मौल्यवान् धातु त्या लोकांस कोठून प्राप्त झाली याचा यानें मोठ्या तत्परतेनें शोध केला. त्या समयीं त्या लोकांनीं दक्षिणेकडेस वाट दाखवून त्या भागांत ताल प्रदेशांत सुवर्ण पुष्कळ आहे, असें कोलम्बसाचे मनांत खुणा करून आणून दिले. तेव्हां ज्या समृद्ध देशांकरितां आपण जलपर्यटन आरंभिलें आहे, त्या देशांचा तिकडे शोध लागून, आपणास जे श्रम आणि अरिष्टे भोगावीं लागलीं त्यांचें सार्थक्य होईल, असा पुरा भरंवसा वाटून, कोलम्बसानें तत्क्षणीं तिकडे जाण्याचा निश्चय केला. तिकडे जाते समयीं कोलम्बसानें सान् साल्-वदोर एथील सात आसामी आपले बरोबर घेतले; कारण कीं ते स्पेन देशीय लोकांची भाषा शिकून तद्देशीय लोकांचा मतलब समजून देण्याकरितां व वाट दाखविण्याकरितां उपयोगीं पडतील. कोलम्बसानें या सातांजणांस आपले बरोबर नेण्याकरितां जेव्हां योजिलें, तेव्हां त्या निष्कपटी पुरुषांनीं, कोलम्बसानें आपला बहुमान केला, असें कल्पिलें.

वाट दाखविण्याकरितां व दुसऱ्या वेदातील लोकांची भाषा समजवून देण्याकरितां नवीन देशातील सात आसामी बरोबर नेतो.

यानें कितीएक वेदें पाहिलीं, आणि मोठमोठ्या वेदांपैकीं तिन वेदांत जाऊन त्यांस कृपा शोधून सांता मारीआ दे कोन्से पशिओन, फेर्ना-न्दीना, आणि इसाबेल्हा, अशीं नांवें दिलीं. परंतु तेथील जमीन उत्पन्न व लोक बहुतकरून सान् साल्-वदोर प्रमाणेंच होते, याकरितां त्या वेदांतून एकांतही हा राहिला नाहीं. हा जिकडे तिकडे सोन्याविषयीं शोध करूं लागला,

काढितो.

तेव्हां त्या सर्व लोकांनीं खुणा करून जें त्यास उत्तर दिल्लें, तेंणेंकरून तें दक्षिणेंतून आणिल्लें आहे असें यानें जाणिल्लें, आणि तिकडेस जाण्याचा मार्ग धरून लवकरच एक देश शोधून काढिला. तो देश फार विस्तृतदिसला, परंतु यानें जे इतर देश शोधून काढिले होते त्यांप्रमाणें या देशाची जमीन सपाट नव्हती, परंतु उंचवटे, टेंकड्या, नद्या, रानें, आण मैदानें, यांहींकरून तिचे स्वरूपांत इतका भेद पडला, कीं तेंणेंकरून तें शेवटीं वेट ठरेल किंवा महाद्वीपाचा प्रदेश ठरेल याविषयीं यास संशय उत्पन्न झाला. याचे गलबता-

वर जे सान् साल्वदोर एथील लोक होते, ते या स्थळास कूवा असें ह्मणूं लागले, आणि कोलम्बसानें त्यास जुआना असें नांव दिल्लें. कोलम्बस आपलीं तारवें घेऊन, त्या स्थळां एक मोठी नदी होती तींत तिचे मुखाकडून शिरून, त्या वेटाचे जवळ पळून जातात. येतांच, तेथील सर्व लोक पर्वतावर पळून गेले.

परंतु त्या स्थळां तारवांची उस्तवारी करण्याचा कोलम्बसाचा वेत होता, यामुळें यानें सान् साल्वदोर एथील लोकांपैकीं एकजण बराबर देऊन आपले लोकांतून कांहीं लोक त्या देशाचा आंतील प्रदेश पाहण्याकरितां पाठविले. ते लोक किनाऱ्यापासून ६० मैलांपलिकडेस जाऊन परत आल्यावर, अशी वातमी सांगूं लागले कीं, आजपर्यंत जितक्या जमीनी आपण पाहिल्या त्यांपेक्षां या देशाचे जमीनींत धान्य अधिक उत्पन्न होतें, आणि लागवडही अधिक केली आहे; त्या ठिकाणीं पुष्कळ पसरलेल्या झोंपड्यांशिवाय एक खेडेगांव आमचे दृष्टीस पडलें, त्यांत हजारोंपेक्षां

त्या देशाचा आंतला भाग व तेथील लोक यां विषयीं ते वातमी सांगतात.

अधिक लोक होते, ते जरीं नम्र होते तथापि सान् साल्वदोर एथील लोकांपेक्षां अधिक सुज्ञ असे दिसले. परंतु सान् साल्वदोर एथील लोकांप्रमाणेंच त्यांनीं आमच्या पायांचें चुंबन करून, आह्मीं स्वर्गांचे कोणी ईश्वरी पुरुष आहो असें समजून, व अतिशय मान्यता राखून, आमचा आदर सत्कार केला. त्यांनीं आह्मांस जीं कंदमुळें खावयास दिल्लीं होतीं, त्यांची रुचि भाजलेल्या कास्तान्या झाडाच्या फळासारिखी होती; तसेंच दुसरें एक चमत्कारिक धान्य आहे, ज्यास मका असें ह्मणतात, तें सर्व भाजलें असतां अथवा दळून त्याचा कांहीं पदार्थ केला असतां त्यास फारच रुचि येते. त्या देशांत कुज्यावांचून चतुष्पाद जनावरें नाहींत, आणि त्या कुज्यांस भोकतांही येत नाहीं. तेथें सशासारिखा एक प्राणी होता, त्याची आकृति सशापेक्षां फार लहान होती. आह्मीं त्या लोकांजवळ सोन्याचे कांहीं दागिने पाहिले, परंतु त्यांची किंमत फार मोठी नव्हती.

या वानमीदार लोकांनीं त्या देशांतील कांहीं लोकांस आपले वरावर आणिलें होतें; त्या लोकांनीं कोलम्बसास असें समजाविलें कीं आह्मीं हे ज्या सुवर्गाचे अलंकार केले आहेत तें सुवर्ग कुबानकान एथें आह्मांस मिळालें. या शब्दाचा त्या लोकांच्या मतानें पाहतां कूबा एथील मध्यभाग असा अर्थ होतो; परंतु कोलम्बसास त्यांची भाषा समजत नसे, व त्यांचे उच्चार्याचाही यास सहवास नसे, आणि हिंदुस्थान शोधून काढण्याविषयीं जे याचे सिद्धांत त्यांकडेसच नेहमीं याच्या कल्पना धांवत, याजकारतां कुबा-

६० तद्देशीय लोकांचे सांगण्याचा भलताच अर्थ समजून

नकान आणि कूबानखान या शब्दांच्या उच्चाराने सारखे-

त्या देशांविषयीं पणावरून कोलम्बसाचे मनांत अशी कल्पना
कोलम्बसाचे आली कीं, त्या लोकांनीं मोठ्या खाना विषयीं
तर्क. सांगितले, आणि त्यावरून यानें असा तर्क

केला कीं, मार्को पोलो यानें जें काथे एथील संपन्न राज्य
वर्णिलें आहे तें फार दूर नाहीं. या कल्पनेवरून कोलम्ब-

सास हा देश पाहण्यांत कांहीं काळ घालवावा लागला.

कोलम्बसानें, कूबाच्या उत्तरेकडील किनाऱ्यावर जें पोर्तो-
देल् प्रिन्चिपे ह्मणून स्थल होतें त्यापासून पूर्वेकडील शेव-

त्याचें सौंदर्य व टचे मर्यादेपर्यंत जितकीं बंदरे होतीं, तितकीं
फलद्रूपता याहीं बहुधा पाहिलीं; आणि जिकडे तिकडे ज्या
करून यास रचना आपोआप याचे दृष्टीस पडल्या त्यांचें
फार आनंद सौंदर्य पाहून यास आनंद झाला, व त्या
होतो.

जमीनीची अतिशयित फलद्रूपता पाहून यास
आश्चर्यही वाटलें; या दोनही गोष्टी अपूर्वच याचे दृष्टीस
पडल्या, तेणेंकरून याचे कल्पनाशक्तीसही अधिकच उत्ते-
जन आलें. इतकें जरीं झालें तथापि, कोलम्बसाच्या

लोकांची द्रव्यविषयक इच्छा, व ज्या दरवारांत परत जा-
वयाचें होतें त्या दरवारच्या आशा तृप्त होण्याजोगें सुवर्ण,
यास सांपडलें नाहीं. युरोप खंडांतील लोकांस तद्देशीय

लोकांचें अज्ञान व भोळेपणा पाहून जितकें आश्चर्य वाटलें
होतें, तितकेंच आश्चर्य कोलम्बसाची सुवर्णाचे शोधावि-

दसान्योला हें षयीची इतकी उत्कंठा पाहून तद्देशीय लो-
कांस वाटून, त्यांनीं पूर्वेकडे बोट दाखविलें.
दितो.

कारण कीं त्या दिशेकडेस हेटो या नांवाचें
बेट होतें त्यांत ती धातू त्या लोकांजवळ जितकी होती ति-

त्रपेक्षां अधिक असे. त्या समयां कोलम्बसाने आपली तारवे त्या दिशेकडेस वळवायास सांगितले, तेव्हां मार्टिन् आलोन्सो पिंजोन हा त्या देशांत जें द्रव्य आहे ते प्रथमतः आपल्या हाताखाली घालायास उतावीळ होऊन, व चाकीचे लोक येऊन मिळत तोंपर्यंत गलबत हळू चालू दे झणून जे त्याच्या मुख्य अधिकाऱ्याने खुणा करून सांगितले तेही न जुमानून, आपल्या सोबत्यांचे पुढें गेला. कोलम्बस वारा उलटा लागला झणून डिसेंबर महिन्याच्या ६ वे तारिखेपर्यंत हेटी वेटास पोहोचला नाही. ज्या बंदरीं तो प्रथम पोहोचला त्या बंदरास व त्या वेटास, ज्या सरकाराकडून कोलम्बसाची नेमणूक झाली होती त्याचे सन्मानार्थ कोलम्बसाने क्रमेंकरून सेंट निकलास आणि इस्यान्योला अशीं नावे दिलीं. हा कालपर्यंत कोलम्बसाने जे देश शोधून काढिले त्यांतून या देशाचें मात्र यानें दिलेलें नांव राहिलें. कोलम्बसाची आणि एथील लोक कोलम्बस जवळ येतांच रानांत पळून जातात. पिंटा या गलबताची गांठ न पडल्यामुळे, व त्या वेटांतील लोक भीतीस्तव रानांत पळून गेल्यावरून त्यांच्याशींही याचें दळणवळण न पडल्यामुळे, हा सेंट निकलास या वेटापासून लवकरच निघाला, आणि त्या वेटाच्या उत्तरेकडील तीरानें गलबत हाकारून दुसऱ्या बंदरांत शिरून त्यास यानें कोनसेप्शियोन असें नांव दिलें. या स्थळां कोलम्बसाचें कांहीं अधिक भाग्य उघडलें; तो प्रकार असा, कीं, कोलम्बसाचे लोक ज्या ठिकाणीं उतरले होते, तिकडून एक वायको अतित्वरेनें जात होती, तिला त्या लोकांनीं गांठून मोठ्या नम्रतेनें तिचेवरावर संभाषणादि करून, व कांहीं

खेळण्याचे पदार्थ ज्यांस त्या देशांत किंमत फार पडत असे ते तीस देऊन, तिला वाटेस लाविलें. त्या स्त्रीनें, या अनओळखी लोकांच्या नम्रतेविषयीं, व यांच्यामध्ये आश्चर्यकरण्याजोगे जे गुण होते त्यांविषयीं, स्वदेशीय लोकांजवळ वर्णन करून, त्या लोकांनीं तीस वस्तू दिल्या होत्या, त्या मोठ्या उत्साहानें त्यांस दाखविल्या. ते समयीं त्या लोकांस परम आश्चर्य वाटून त्या परके लोकांची अत्यांचीं भयें दूर शीघ्र कृपा आपणावरही व्हावी अशी त्यांस होतात.

उत्कंठा झाली, तेणेंकरून त्यांचे पोटांतील सर्व भीति दूर होऊन त्यांची वंदरास जाण्याविषयीं प्रवृत्ति झाली. तेथें गेल्यावर त्यांनीं चमत्कारिक पदार्थ पाहिल्यावरून, व कोलम्बसानें त्यांस बाहेरून मात्र सुशोभित अशा वस्तू दिल्यावरून, त्यांची जिज्ञासा व मनोरथ हे पूर्ण झाले. ते लोक बहुनकरून ग्वानाहानां आणि कूबा या दोन वेटांतील लोकांप्रमाणेंच होते; त्यांप्रमाणेंच ते नम्र, अज्ञानी आणि भोळसर असत, व सभ्य लोकांमध्ये ज्या कळा उपयुक्त अशा दिसतात त्याही त्यांस त्यांप्रमाणेंच माहित नव्हत्या, असें दिसतें. परंतु ते लोक फार नम्र, भावार्थी आणि भिन्ने होते, ह्मणून स्पेन देशीय लोकांस त्यांजवर आपलें वर्चस्व पाडायस आयास लागला नाहीं. असें होण्याचें मुख्य कारण ह्मटलें तर हेंच कीं, तद्देशीय लोकांस

पराक्राष्टेचेंच सानंदाश्चर्य झाल्यावरून दुसरे स्पेन देशीय लोक स्वर्गाचे मनुष्य अशी त्यांस भ्रांति होत्ये. पराक्राष्टेचेंच सानंदाश्चर्य झाल्यावरून दुसरे वेटांतील लोकांप्रमाणें स्पेन देशीय लोक मनुष्यापेक्षां श्रेष्ठ पदवीचे आहेत, व ते साक्षात् स्वर्गाहून उतरले आहेत, असा त्यांसही भ्रम झाला. त्यांचे जवळ त्यांचे शेजाऱ्यापेक्षां सुवर्ण पुष्कळ

होतें तें देऊन त्यांनीं तत्काळ त्याचे बदल घांटा, गळेस-
 त्या, व टांचण्या हे पदार्थ घेतले. हा व्यवहार सप्तसमान
 जरीं नव्हता तरीं यापासून आपणास नफा झाला, असें
 प्रत्येकानें मानल्यावरून उभय पक्षांही मोठा आनंद झाला.
 या ठिकाणींच त्या देशचे एके राजपुत्रानें अथवा मुख्यानें
 येऊन कोलम्बसाची भेट घेतली. साधारण त्यांच्या मुख्या-
 लोकांस जितका डामडौल माहित असतो ति- तिल एक्या मु-
 तका सर्व त्या राजाबराबर होता. तो ज्या ख्याचें वर्णन.
 पालखीमध्ये बसून आला तीस चार भोई होते, व त्याचे
 बराबर त्याचे ताब्यांतिल जे बहुत लोक होते ते त्या रा-
 जाची मोठ्या आदरानें चाकरी करीत. त्या राजाची चाल
 मोठी प्रौढ व सभ्यपणाची होती, तो आपले लोकांबराबर
 फार संकोचवृत्तीनें वागत असे, परंतु कोलम्बस आणि स्पेन
 देशीय लोक यांचे बराबर तो फारच अघळपघळ वागूं
 लागला. त्या राजानें कोलम्बसास सोन्याचे पातळ पत्रे
 व मोठ्या करामतीनें केलेला एक कंबरपट्टा देऊन त्यांचे
 बदल जे पदार्थ त्यानें घेतले ते जरीं थोडक्या किमतीचे
 होते तरीं त्या राजास ते मोठ्या आदरानें ग्रहण करण्यासा-
 रिखे होते.

कोलम्बसाचे मनांतून अणखीही सोन्याच्या खाणी शो-
 धून काढावयाच्या होत्या, ह्मणून त्या देशांतिल ज्या लो-
 कांबराबर याचा सहवास पडला होता त्यांस त्या खा-
 णींच्या स्थलांवीषयीं पुसत चालला तेव्हां त्या
 लोकांनीं एका डोंगरा देशाकडेस बोट दा- एशिआ खंडा-
 खविलें; त्यास ते सिबोआ असें ह्मणत. तो च्या ज्या दूर-
 देश समुद्रापासून पूर्वेकडेचे आंगास कांहीं च्या प्रदेशावि-
 विशयीं हें जल.

६४ तद्देशीय लोकांच्या भाषेची पुनः गैर समजूत पडून,

पर्यटन चालविले अंतरावर होता. कोलम्बस त्या देशाचा
आहे ते प्रदेश उच्चार ऐकून आश्चर्यभरित झाला, कारण
दूर नाहीत अ- उच्चार ऐकून आश्चर्यभरित झाला, कारण
शी कोलम्बसा- तो उच्चार यास सिपांगो या नांवासारिखा
चो खात्री होत्ये. वाटला. हे नांव पूर्वेस पर्यटन करणारे प्रवासी
लोक व मार्को पोलो यांनीं जपान वेटास दिले होते, या-
वरून आपण शोधून काढलेले देश, आशिया खंडाच्या
दूरदूरचे प्रदेशां जे देश आहेत त्यांचे शेजारी आहेत,
याविषयीं कोलम्बसाचे मनांत संशय राहिला नाही. ते देश
शोधून काढावे हाच याचे पर्यटनाचा हेतु होता ह्मणून
तेथे आतां आपण जाऊन लवकर पोहोचूं अशा भरंवशाने
यांनीं पूर्वेकडची वाट धरली. त्या ठिकाणीं गेल्यावर आ-
पले सोईस पडे असें एक बंदर पाहून तेथे हा उतरला,
आणि त्या बंदरास सेन्त थोमास असें नांव दिले. नंत-
र तो प्रांत ग्वाकानाहारी ह्मणून एक मोठा अधिकारी
होता त्याचे अमलांत आहे असें कोलम्बसास समजलें; हा
गृहस्थ, पूर्वी ते बेट ज्या पांचजण राजांनीं वाटून घेतले
होते, त्यांतलाच होय, असें कोलम्बसास पुढें माहित झालें.
त्या अधिकाऱ्यास कोलम्बस आल्याची बातमी लागतांच
त्यानें आपले सेवक कोलम्बसाकडे पाठविले; ते समयीं त्या
सेवकांनीं आपल्या अधिकाऱ्याचें नांव सांगून मोठे करामतीनें
केलेला एक मुखवटा कोलम्बसास नजर केला, याचे कान,
नाक, आणि मुख, हीं मऊ सोन्याचीं केलेलीं होतीं. आणि
पूर्वेकडेस कितीएक कोसांवर एके बंदरापाशीं त्या अधिका-
ऱ्याचें राहण्याचें ठिकाण आहे तेथे आपण यावे असें
आपल्या लोकां- आमंत्रण केले. या बंदरास सांप्रत केप
पैकीं जे लोक फ्रांसे असें ह्मणतात. त्या समयीं कोलम्ब-

अधिक पूर्वेकडे जातो, आणि याचें तारूं फुटतें. ६५

सानेंही त्या राजाची भेट घेण्याकरितां आप- ग्वाकानाहारी-
ले लोकांपैकीं कांहीं लोक पाठविले. ते ची भेट घेण्या-
तेथें जातांच, तो राजा मोठ्या थोरपणानें करितां पाठवि-
त्यांचे बराबर वर्तला, तेणेंकरून त्या लोकांचें ले होते ते तेथी-
तिकडे चांगले लक्ष लागले असें दिसतें. त्या ल वर्तमान सां-
लोकांनीं परत आल्यावर त्या देशाचें व तेथील लोकांचें गतात.
चांगल्या तऱ्हेनें वर्णन केलें, तेणेंकरून ज्या ग्वाकानाहा-
रोकडून यास आमंत्रण आलें होतें त्याची भेट घेण्यावि-
षयीं कोलम्बस परम उतावीळ झाला.

याच उद्देशानें डिसेंबर महिन्याच्या २४ वे तारखेस कोलम्बसानें सेंट थोमास एथू न तारूं सेंट थोमास ए-
हाकारिलें तेवेळेस बारा चांगला असून थून तारूं हा-
समुद्रही अगदीं शांत होता, आणि कोल- कारितो.
म्बसाचा, अतिशयित उद्योगामुळें दोन दिवसांत अगदीं
डोळा लागला नव्हता, ह्मणून सुकाणूं एके गलबत हा-
करणाराच्या स्वाधीन करून, व सुकाणूस क्षणभरही वि-
संबूं नको अशी त्यास बजावून तार्कीद करून, मध्य रात्री-
स आपण थोडीशी झोप घेण्याकरितां गेला. त्या सुका-
णवाल्यानें संकटांचें भय न मानून, आपल्या जवळचें सु-
काणूं गैरसावधपणानें एके अडाणी मनुष्या- याचें गलबत
च्या स्वाधीन केलें. ते समयीं तें गलबत खडकावर आ-
पाण्याच्या प्रवाहानें खालीं वाहात जाऊन एके पडतें.

खडकावर आपटलें; तेव्हां त्या धक्याच्या सपाट्यानें को-
लम्बस जागृत झाला, आणि मोठ्या लगबगीनें तारवाच्या
मजल्यावर गेला; तेथें पाहतो तो सर्व अव्यवस्था आणि नि-
राशा झालेली आहे. तशा प्रसंगामध्ये कोलम्बसानें मा-

त्र कायतें धैर्य धरून, कांहीं खलाशीलोकांस होडी घेऊन नांगर मार्गे ओढून घ्यावयास आज्ञा केली. परंतु त्या खलाशींनीं कोलम्बसाचे आज्ञेप्रमाणें करावयाचें सोडून, तेथून दीड कोसाच्या अंतरावर नीण्या या नांवाचें गलबत होतें तिकडेस चाल केली. नंतर कोलम्बसानें गलबताचा भार कमी करण्यासाठीं डोलकाटी कापायास सांगि

नीण्या या गलबतापासून होड्यांची कुमक सांपडल्यामुळें खलाशी लोक आपले जीव वांचवितात.

तली, परंतु याचे हे सर्व प्रयत्न अकाळीं झाले गलबत दुडीं फुटलें तेणेंकरून पाणी इतक्य त्वरेनें आंत भरलें कीं त्या तारवांत नुकसान न होऊं देण्याचा उपाय थकला; परंतु ते समयां समुद्र खळवळत नव्हता, व नीण्या गलबतापासून होड्यांची कुमकही वेळेवर मिळाली, तेणेंकरून खलाशी लोकांनीं आपले

प्राण मात्र वांचिवले. या अनर्थाची वातमी त्या बेटांतील लोकांस कळतांच, त्यांचा राजा ग्वाकानाहारी आपले

फुटलेल्या तारवांतून ज्या वस्तु निघण्या सारिख्या होत्या तितक्या काढायास त्या बेटांतील लोक सहाय्य करितात.

सर्व लोक घेऊन समुद्राचे काठीं आला. तेथें आल्यावर स्पेन देशीय लोक संकटांत पडलेले पाहून, त्यांस उपद्रव करण्याचा हा जरीं चांगला योग आला होना, तरीं तसें न करितां, त्या बेटवाल्यांनीं स्पेन देशीय लोकांवर असा अनर्थ गुजरला लक्षण फार श्रमी होऊन व नेत्रांतून अश्रू टाकून मोठ्या जिऱ्याच्यानें शोक

केला. असा जो त्यांस कळवळा आला तो उगीच शुष्काशुष्काच दाखवून त्यांचें समाधान न होतां, त्यांनीं पुष्कळ होड्या समुद्रांत घालून फुटलेल्या तारवांतून जितक्या वस्तु निघावया सारिख्या होत्या तितक्या काढायास स्पेन देशीय लोकांनीं ज्या-

प्रमाणें सांगितलें त्याप्रमाणें मदत केली. इतक्यांचा प्रयत्न एकत्र झाल्यामुळें त्यांचे हातून ज्या ज्या वस्तु मोठ्या किमतीच्या होत्या त्यांतून बहुतेक बाहेर निघाल्या. ते जिन्नस किनाऱ्यावर आगितांच ग्वाकानाहारीनें स्वतः त्यांजवर देखरेख ठेविली, आणि ते सर्व जिन्नस एके ठिकाणीं रचवून ठेवून तेथें हत्यारबंद शिपाई उभे केले. ते शिपाई, त्या पाहुण्यांचे जिन्नस कोणी गुप्तपणीं चोरून नेऊं नयेत व त्यांकडे कोणीं निरखूनही पाहूं नये ह्मणून, लोकांस त्या जिन्नसांच्या जवळ येऊं देत नसत. दुसरे दिवशीं

ग्वाकानाहारीच्या औदायांचें चमत्कारिक उदाहरण.

प्रातःकाळीं कोलम्बस नाण्या या नांवाचे गलबतावर असतां, ग्वाकानाहारीनें तेथें जाऊन याची भेट घेतली, आणि कोलम्बसाचें जें नुकसान झालें होतें त्याची सांदासांद करायास आपले जवळ जितकें होतें तितकें देऊं करून त्याचें समाधान केलें.

या समयीं कोलम्बसाची अशी अवस्था झाली होती कीं, आपलें कोणी तरी समाधान करावें, याचीच या प्रसंगीं यास अपेक्षा होती; कारण कोलम्बसाची संकटावस्था.

कोलम्बसास अद्यापि पिंटा या गलबताचें वर्तमान न लागल्यामुळें, आपला विश्वासघातकी सोबती, हे जे आपण अलौकिक शोध केले यांची बातमी प्रथमतः नेऊन मोठेपणा मिळविण्याकरितां, व हें वर्तमान पूर्वीं राजाचे कानावर घालून जीं कीर्ति व सन्मान वास्तविक पाहतां मला योग्य आहेत, त्यांचें हरण करून घेण्याकरितां, आपण युरोप खंडास गलबत घेऊन गेला, असें यास निभ्रांत वाटलें होतें. एथें तर बाकी एकच गलबत या-

चेजवळ राहिलें होतें, आणि तें एवढ्या विस्तीर्ण सागरांतून इतकीं मनुष्यें यूरोप खंडास परत न्यावयासही समर्थ नव्हतें, कारण कीं तें गलबत सर्व गलबतांमध्ये फारच लहान आणि गैरमजबुदीचें होतें. या सर्व गोष्टींपैकीं प्रत्येक गोष्ट भयप्रद होती, तिणेंकरून कोलम्बसाचें मन पराकाष्ठेचेंच चिंताग्रस्त होऊन गेलें. अशा प्रसंगां पिंड्रोन यास जाऊन गांठावें, आणि तो खोऱ्या वातम्या सांगून स्पेन देशामध्ये आपणास प्रतिकूल अशा ज्या गोष्टी लोकांच्या मनांत ठसवील त्या काढून टाकाव्या, अशी इच्छा उत्पन्न झाल्यामुळे कोलम्बसास विलंब न करितां तिकडे जाण्याचें आवश्यक पडलें. त्या देशाची जमीन पिकाऊ होती, व तेथील लोकांचे स्वभाव नम्र होते, यावरून, कोलम्बसानें नुकतीच जी आपले मनांत कल्पना बांधिली होती, ती नीण्या या गलबतावरून इतकीं मनुष्यें नेण्याचें

खलाशी लोकांपैकीं कांहीं लोकांस त्या वेळांत ठेवण्याचा निश्चय करितो.

संकट पडल्यामुळे दृढ झाली. कोलम्बसाचे मनांत असें होतें कीं आपले खलाशी लोकांपैकीं कांहीं लोकांनीं एथें राहून एतद्देशीय लोकांची भाषा शिकावी, त्यांचे स्वभाव कसे

काय आहेत ते पाहावे, देश कोणत्या प्रकारचा आहे याचा तपास करावा, खाणांचा शोध लावावा, मि परत येते वेळेस आपले बराबर जे लोक आणीन त्यांचे वसाहतीकरितां सोईवार जागा तयार करून ठेवावी आणि अशा प्रकारें नवीन शोधून काढलेल्या देशांपासून जे लाभ माझे मनांतून होतात असें आहे त्यांची प्राप्ति आयासावांचून होईल असें करून ठेवावें. याप्रमाणें आपले लोकांतून कांहीं लोकांस ठेवण्याचाही यानें निश्चय केला,

तो तडीस नेण्यास यास चांगली संधी सांपडते. ६९

आणि जेव्हां यानें ती गोष्ट आपले लोकांस विदित केली, तेव्हां त्यांनींही ती मान्य केली. कोलम्बसाचे लोक बहुत दिवस जें हें जलपर्यटन चाललें होतें याचे तेंथें राहाण्याक-
श्रमास कंटाळले होते, व त्यांस स्वभावतः रितांत्या लोकां-
ख्यालां खुशाली भोगावयास पाहिजे असे, या- तून वरेच लोक
करितां, व त्या देशांत द्रव्य मिळण्याची चि- तयार होतात.
न्हें दिसून आल्यावरून तेथील द्रव्य जमा करण्याकरितां,
स्वसंतोषानें तेथें राहण्यास कितीएक लोक तयार झाले.

ही मसलत सिद्धीस नेण्याविषयीं ग्वाकानाहारी याचे अनुमोदनावांचून दुसरी कोणतीही न्यूनता नव्हती, आणि तें अनुमोदन मागण्यास ग्वाकानाहारीच्या निःशंक भोळेपणामुळे कोलम्बसास संधीही चांगली सांपडली. कोलम्बसानें, मोठ्या युक्तीनें तुटक तुटक शब्द बोलून, व खुणा मुद्रा करून, आमचीं तारवें जवळ येतांच या बेटांतील लोक इतक्या धांदलीनें पळून गेले, याचें कारण समजून घेण्याची इच्छा दर्शित केली; तेव्हां त्या अधिका- कारिबीअन लो-
यानें यास असें समजाविलें कीं, आग्नेयी दि- कांच्या भयंकर
शेकडील बेटांतलें कारिबीअन या नांवाचे स्वान्याची यास
लोक बंडें करून या देशास फार उपद्रव क- वातमी कळवि-
रितात. ते लोक उग्र आणि शूर आहेत, तात.
व ते रक्तामध्यें फार आनंद पावून जे हतभाग्य बंदिवान त्यांचे हातीं सांपडतात त्यांचें मांस खातात. एतद्देशीय लोक जरी पुष्कळ असले तरी त्यांसा त्या कारिबीअन लोकांबराबर लढाई करावयास धीर होत नाही. स्पेन देशीय लोक प्रथम दृष्टीस पडतांच, एथील लोकांनीं, कारिबीअन लोकच आले असें समजून, दाट आणि कोणा-

चाही प्रवेश न होण्याजोग्या झाडांत जाऊन आपली प्राण-
रक्षण करण्याची जी नेहेमीची युक्ति, ती स्वीकारिली.

गवाकानाहारी त्या भयदायक शत्रूविषयीं
पुढील उपद्रवा-
पासून त्यांचे सं-
रक्षण करण्या
पुरते खलाशी
लोक त्या वेदांत
ठेवण्याविषयीं हा
बोलणें घालितो.
बोलत असतां त्यानें भीतीचीं चिन्हें आणि
त्या शत्रूंचा पराभव करण्याविषयीं आपले लो-
कांच्या असामर्थ्याची मनोमय साक्षी इतकी
दर्शविली कीं, तिणेंकरून त्या कारिबीअन
लोकांच्या उपद्रवापासून एतद्देशीय लोकांचें
आपले मते ज्या युक्तीनें चांगलें रक्षण होईल
त्या युक्तीचें गवाकानाहारीजवळ बोलणें लाविलें असतां
त्यास भय प्राप्त होणार नाहीं असें कोलम्बसानें ठरविलें;
आणि तत्काल त्या शत्रूंचा पराभव करण्याविषयीं स्पेन दे-
शीय लोकांची मदत देण्याचें कबूल केलें. नंतर कोल-
म्बस ज्या राजाचे चाकरीस होता, त्या शक्तिमान् राजाचे
आश्रयाखालीं गवाकानाहारी आणि त्याचे लोक यांनीं रा-
हवें, आणि त्या वेदांतील लोकांचे पुढील उपद्रवापासून र-
क्षण करण्यापुरते, व मागील उपद्रवांचा सूड उगाविण्यापु-
रते, आपले लोक त्या वेदांत ठेवावे, याविषयीं यानें बोलणें
घातलें.

त्या भोळ्या राजानें कोलम्बसाचें बोलणें मोठ्या उत्कं-
ठेनें मान्य केलें, आणि स्वर्गाहून उतरलेले, व बलामध्यें मृ-
त्युलोकच्या लोकांपेक्षां वरिष्ठ, अशा लोकांच्या आश्रयानें
मी आतां निर्भय झालों, असें तो मानूं लागला. नंतर एक
लहानसा किल्ला बांधण्याकरितां जागा नेमिली, तेथें खि-
कोलम्बस एक स्ताचे दिवसीं ह्यणजे डिसेंबर महिन्याच्या
किल्ला बांधितो. २५ व्या तारखेस कोलम्बस येऊन उतरला,

आपल्या लोकांची सुवासना व अनिवार्य शक्ती दर्शवितो. ७१

ह्मणून त्या किल्ल्यास याने नाविदाद असें नांव दिलें. त्या किल्ल्याभोवतीं एक खोल खंदक खणिला आणि त्याचे तट, लांकडाचे मोठमोठ्या सरांचे टेंके देऊन मजबूद केले, व कोलम्बसाचे बुडालेल्या तारवांतून काढिलेल्या मोठमोठ्या तोफा त्यांजवर नेऊन, रोंखून ठेविल्या. हें काम दहा दिवसांत समाप्त होतें, कारण त्या लोकांची ती भोळी जात आपले पारतंत्र्याची जी ही पहिली इमारत ती बांधण्यामध्ये मोठ्या अविचाराच्या तत्परतेनें श्रम करण्यांत गुंतली होती. या काळामध्ये कोलम्बस, आपल्या मोहक शक्तीच्या योगाने व औदार्यानें त्या बेटांतील लोकांस स्पेन देशांतील लोक मोठे ह्मणून जें वाटत होतें, तेंच वृद्धिगत करायला श्रम करीत होता. कोलम्बस, स्पेन देशीय लोकांचा स्वभाव लोकांचें वरें करावें असा आहे, असें त्या लोकांचे मनांत आणून दावयास यत्न करीत असतां, त्यांचा ज्यांवर क्रोध होईल त्यांचें पारिपत्य व नाश करावयास त्यांचे आंगीं सामर्थ्य आहे, याचेंही कांहीं चमत्कारिक उदाहरण तद्देशीय लोकांस दाखवावें, असें याच्या मनांत आलें. याच हेतूनें कोलम्बसानें त्या पुष्कळ लोकांच्या समक्ष आपले लोक लढाईच्या क्रमानें उभे केले, आणि स्पेन देशांतील तरवारींची तीक्ष्णता, भाल्याचें सामर्थ्य, आणि धनुष्याचें चलनवलन, यांची दिसण्यांत मात्र मोठ्या डामडौलाची, परंतु कोणास उपद्रव न होई, अशी कवाईत जेव्हां त्यांचेकडून करविली, तेव्हां ज्या रानटी लोकांस लोखंडाचा उपयोग करावा हें जन्मांत माहीं नव्हतें, व ज्यांस माशांची

स्पेनदेशीय लोकांच्या युद्धविषयक पराक्रमाचा व त्यांच्या शस्त्रसामर्थ्याचा हा मोठा यादमाट करून दाखवितो.

७२ आपण निघण्याच्या पूर्वी चांगली व्यवस्था करितो.

हाडे टोंकास बसविलेले वोरुचे तीर, लांकडी तरवार, आणि अग्नींत घालून कठीण केलेले भाले, यांवांचून दुसरी लढाऊ शस्त्रे ठाऊक नव्हतीं, त्यांस आश्चर्य वाटून त्यांचे अंगाचा थरकांप झाला. असें जें त्यांस आश्चर्य आणि भय वाटलें होतें, तें कमी होण्याच्या अगोदरच कोलम्बसानें तोफांचे आवाज करविले. हा जो एकाएकीं धडाका झाला तेणेंकरून तर त्यांस इतकें भय वाटलें कीं, ते आपले हात तोंडावर ठेवून जमीनीवर आडवे पडले. नंतर ज्या वृक्षांकडे तोफांचा राख धरिला होता त्या वृक्षांवर गोळ्या लागून जो चमत्कारिक परिणाम झाला होता तो जेव्हां त्यांनीं पाहिला, तेव्हां असें ठरविलें कीं, ज्यांचेजवळ अशीं नाशकारक शस्त्रे आहेत, व जे आपल्या शत्रूंवर गर्जना आणि विद्युलता यांच्या साहाय्यानें येतात, अशा लोकांचा पराभव करणें असंभाव्य होय.

आपल्या पाठी- तदेशीय लोकांवर स्पेन देशीय लोकांचें
मार्गे ज्यांस रा- सहज वर्चस्व पडे, इतकी यांची परोपकार-
हावयास सांघि- शीलता व सामर्थ्य त्या लोकांचें मनांत पक्कें
तलें त्यांस याचे ठसवून देऊन, कोलम्बसानें आपले लोकांपै-
उपदेश. कीं ३८ असामी त्या वेदांत ठेवण्याकरितां

नेमिले, आणि त्या लोकांचा अधिकार कोर्दोवा एथील गृहस्थ दिइगो दिआरादो यास सांगितला, व फेर्दिनान्द आणि इसाबेल्दा यांपासून जे अधिकार यास मिळाले होते तेच अधिकार यानें त्या गृहस्थास दिले, आणि त्या थोडकेसे लोकांची उपजीविका व संरक्षण होण्याकरितां जितक्या वस्तु पाहिजे होत्या तितक्या सर्व त्यांस दिल्या. त्यास मर्यां कोलम्बसानें आपले लोकांस एकमतानें वाग्यास,

आपले धन्याची मोकळे मनानें आज्ञा मान्य करायास, ज-
वरदस्ती करून तद्देशीय लोकांस संताप न आणायास, व
ग्वकानाहारी वरावर स्नेहभाव वृद्धिंगत करायास, आणि
लहान लहान टोळ्या करून फिरून अथवा किल्यापासून
फार दूर जाऊन त्या लोकांचें अमलाखालीं न घेण्यास ब-
जावून सांगितलें. नंतर मी लवकरच परत येईन, व येते-
वेळेस हा देश अगदीं आपले ताब्यांत घेण्यास व आपले
शोध सफल करण्यास पुरे इतकी कुमकही मी आपले व-
रावर आणीन, असें वचन दिलें; आणि राजा व राणी यांस
तुमचीं नांवें सांगून तुमची योग्यता व कामें फलद्रूप हो-
ण्यासारखी करीन असें त्यांशीं कबूल केलें.

अज्ञा प्रकारें आपले लोकांच्या रक्षणावि- हा नाविदाद ए-
षयीं प्रथमच पक्की सावधगिरी करून ठेवून थून निघतो.
कोलम्बसानें १७९३ मध्ये ज्यानेवारी महिन्याच्या ४ थ्या
तारखेस नाविदाद हें स्थळ सोडिलें आणि पूर्वेकडेस ग-
लबत हाकारून त्या वेटाच्या उत्तर किनाऱ्यावर पुष्कळ
वंदरें शोधून काढून त्यांस नांवें दिलीं. नंतर ६ वे तार-
खेस पिट्टा हें गलबत ज्याचा दीड महिना कोलम्बस आणि
अधिकच वियोग झाला होता त्याचा शोध पिंझोन यांचा
लागला, आणि कोलम्बस जेव्हां त्या तारवा- गाठ पडत्ये.
चे जवळ गेला, तेव्हां वाऱ्याच्या सपाळ्यानें माशा मार्ग
सुटला आणि तो वारा तोंडचा लागला ह्मणून माझ्यानें परत
येववेना असें मिष करून, आपण जें केलें तें गैरशिस्त नाहीं
असें दाखवायास पिंझोन यानें प्रयत्न केला. ते समयां
कोलम्बसास त्याचे कृत्रिमी विचाराविषयीं संशय वाटून,
त्यानें आपला वचाव करण्याकरितां जें सांगितलें तें अयु-

क्तिक आणि असत्य आहे, असें जरीं समजलें, तरीं हा समय त्यास अधिकाऱ्याच्या नात्यानें दबकावण्याचा नव्हे असें वाटून, व जो हा मित्रसमागम झाला तेणेंकरून चिंता

उत्पन्न करणाऱ्या भयांपासून मी मुक्त झालों असें समाधान पावून, पिंझोन यानें आपले- वरील दोष उडावा ह्मणून जें सांगितलें तें जरीं अगदीं लंगडे होतें तरी त्याचा कोलम्बसानें सहज रीतीनें स्वीकार केला, आणि पिंझोन याजवर पहिल्याप्रमाणें प्रीति ठेविली. पिंझोन यानें, कोलम्बसास सोडल्यानंतर, वेटांतील कितीएक बंदरे पाहिलीं, आणि तेथील कोकांबरावर व्यापार करून कांहीं सुवर्णही मिळविलें, परंतु एकादा मोठा शोध केला असें नाहीं.

आपले तारवांची अवस्था आणि आपले लोकांचा स्वभाव या दोन गोष्टी पाहून युरोप खंडास लवकर परत गेलें पाहिजे असें कोलम्बसास वाटलें. तो युरोप खंडास परत जाण्याचा प्रकार असा कीं, तारवास अशा पुष्कळ दिव- निश्चय करितो. स चाललेल्या जलपर्यटनामध्ये फार उपद्रव सोसावा लागला यामुळें त्यांतून पाणी आंत येऊं लागलें होतें, आणि इकडे कोलम्बसाचे लोकांस स्पेन देश सोडून फार दिवस झाले होते, आणि त्यांस या अशा चमत्कारिक व कधीं ऐकिलेल्या नाहींत अशा गोष्टी स्पेन देशीय लोकांस सांगावयाच्या होत्या, ह्मणून त्यांनीं स्वदेश पुनः पाहण्याविषयीं फार उतावळी दाखविली होती. यावरूनच कोलम्बस ज्यानेवारी महिन्याच्या १६ वे तारखेस ईशानी कडेस चालू झाला आणि लवकरच जमीन नदि-

से इतका दूर गेला. कोलम्बसानें जीं जीं वेटें शोधून काढिलीं त्यांतून जे कांहीं लोक यानें आणिले होते ते यांच्या बरोबर होते, आणि याचे शोधांचा मुख्य उद्देश काय तें सुवर्ण, तें व त्याशिवाय कितीएक देशांमध्ये व्यापार चालू करण्यासारिखे जे पदार्थ होते त्यांचे नमुने, तसेच बहुत अज्ञात पक्षी, व कांहीं स्वतःसिद्ध चमत्कारिक पदार्थ, ज्यांचेकडे विद्वान् लोकांचें लक्ष लागावें, आणि जींहीं करून इतर जनांस आश्चर्य वाटावें असे होते ते सर्व कोलम्बसानें गोळा करून आपले बरोबर घेतले. हें पर्यटन फेब्रुआरी महिन्याच्या १४ वे तारिखेपर्यंत सुखरूप चालून कोलम्बस अत्लांटिक महासागरांतून सुमारे ७५० कोशांवर गेला होता. ते समयीं बारा सुटायस आरंभ झाला, आणि तो अधिकाधिकच वाढत चालला, असें होतां होतां शेवटीं पराक्राष्टेचें तुफान झालें. अशा प्रसंगीं कोलम्बसाची नौकाशास्त्रामध्ये जी कुशलता आणि माहिती होती तिच्या योगें जितके उपाय सुचले तितके सर्वही कोलम्बसानें आपले तारवांचे रक्षणार्थ केले. परंतु त्या तुफानाच्या झपाट्यापुढें कांहीं चालेना, आणि अजून त्या स्थलापासून जमीनही फार दूर पडली याकरितां विनाश अपरिहार्य दिसून आला. अशा संकटसमयीं सर्वशक्त जो परमेश्वर त्याची प्रार्थना करणें, साधु पुरुषांचीं नांवां घेणें, नवस व मंत्रजप करणें, इत्यादिक मनुष्याचे भयभीत अंतःकरणास देवभोलेपणामुळें सुचलेले, तसेच स्वधर्मांत सांगितलेले, जे सर्व उपाय त्यांचा मात्र त्या खलाशी लोकां तलेले, जे सर्व उपाय त्यांचा मात्र त्या खला निराश होऊन शी लोकांस आधार होता. त्याकाळीं या बसतात.

संकटापासून मुक्त होण्याची अशा न दिसून ते लोक निराश होऊन बसले, आणि प्रतिक्षणीं लाटांमध्ये आपण गरक होऊन जाऊं असैं त्यांस वाटूं लागलें. अशा भयानक प्रसंगीं आपलें भयंकर स्वरूप धारण करून जेव्हां अंतकाळ पुढें उभा राहतो तेव्हां जे मनोविकार मनुष्याचे अंतःकरणांत वेदना आणि भीति उत्पन्न करितात त्या विकारां-शिवाय कोलम्बसाचे अंतःकरणांत एक दुसरीच काळजी उत्पन्न झाली. तो प्रकार असा; त्या प्रसंगीं कोलम्बसास असैं भय पडलें कीं, आपण जे हे आश्चर्य होण्याजोगे शोध केले यांचें ज्ञान आतां नाशाप्रत पावेल, आणि आपल्या

कोलम्बसानें प्रयत्न करून जें संपादन केलें होतें त्याचे रक्षणाविषयीं याचो उत्सुकता.

युक्तीची जी ही आनंददायक सिद्धि तीपासून मनुष्यमात्रास जे लाभ झाले असते ते नष्ट होतील, आणि आजपर्यंत जीं पराक्रमाचीं कृत्ये झालीं त्यांमध्ये सर्वोत्कृष्ट जें हें कृत्य तें उपस्थित करून तें पुढें चालिवगारास योग्य

अशी जी प्रतिष्ठा तिणेंकरून आपलें नांव वंशपरंपरा चालवयाचें त्याचे बदल आतां एके अविचारी आणि ठक अशा साहस कर्म कर्याच्या नांवाप्रमाणें चालेल. हे विचार मनांत आल्यावरून आपल्या प्राणाचे नाशाविषयींची जी भीति ती तर अगदींच नष्ट होऊन गेली. कोलम्बसानें प्रयत्न करून जें संपादन केलें होतें त्याचें स्मरण राही असैं करून ठेवण्याविषयीं जितकी यास चिंता

पडली तितकी आपले आयुष्याच्या नाशाविषयींही पडली नाहीं. यामुळेंच कोलम्बसानें तारवांतील खोलीमध्ये जाऊन आपण केले-

न्या जलपर्यटनाचे, आपण ज्या मार्गानें गेला त्याचें, आपण

शोधून काढलेल्या देशांचीं स्थलें व संपत्ति यांचें आणि त्या देशां ठेविलेल्या लोकांचें संक्षिप्त वर्णन एके कातड्यावर लिहिलें, आणि तें कातडें तेलकट फडक्यामध्ये गुंडालून व मेणाच्या पोळीमध्ये घालून तें एके लांकडाच्या भांड्यांत घातलें, नंतर त्या भांड्यांचें झांकण चांगलें बसवून इतक्या महत्वाची जी ही गोष्ट ती दैवशात् जगास प्राप्त होईल अशी आशा धरून यानें तें भांडें समुद्रांत सोडून दिलें.

शेवटीं असा चमत्कार झाला, कीं आणखी दुसरे कृत्याकरितां ज्या प्राणाचा उपयोग पडणार त्याचें संरक्षण करण्याकरितां साक्षात् ईश्वरच मध्ये पडला. ते समयां वारा कमी होऊन समुद्र शांत झाला आणि १५ व्या तारिखेस संध्याकाळीं कोलम्बस व याचे लोक यांनीं जमीन शोधून काढिली, आणि तो कोणता प्रदेश याविषयां जरीं पुरतें ठाऊक नव्हतें तरीं ते तिकडे गेले. तेथें गेल्यावर तें आझोरेस बेटें अथवा पश्चिमेकडील बेटें यातोल पोर्तुगाल देशचे सरकाराच्या ताब्यांतील सांता मरीआ या नांवाचें बेट होय असें त्यांस लवकरच समजून आलें. तेथील सुभेदाराबरोबर एक मोठी लढाई करून व तींत आपलें शौर्य आणि चातुर्य दाखवून कोलम्बसानें नवीन सामग्री तसेच दुसरें जें त्यास पाहिजे होतें त्या सर्वांची तयारी करून घेतली. इतकें जरी झालें तरीं तुफानाचे पहिल्या दिवशीं पिंटा या नांवाचें गलबत दिसेनासें झालें होतें तें अद्यापि दृष्टीं पडलें नाहीं, या गो-

सामग्री तसेच दुसरे जें पदार्थ कोलम्बसास पाहिजे होते ते त्यास प्राप्त होतात.

टीवरून कोलम्बसाचें चित्त फार उद्विग्न होऊन गेलें.

प्रथम कोलम्बसास असें वाटलें कीं तें गल-
पिंटा या गलव-
तामुळें यास जे व्रत समुद्रांत बुडून त्यावरील सर्व खलाशी
संशय व भयें लोक मरण पावले असतील. नंतर याच्या
प्राप्त झालीं तीं. मनांत जे पहिले संशय होते तेच उत्पन्न

झाले, आणि पिंझोन यानें आपले अगोदर स्पेन देशास
पोंचून आपण जे शोध केले त्यांची प्रथम बातमी सांगून
आपले कीर्तीचा कांहीं वाटा मिळवावा ह्मणून त्या देशा-
कडेस गलवत हाकारिलें असेल असें यास भय पडलें.

दुसऱ्या वादळां- ही त्याची मसलत चालूं देऊं नये ह्मणून
त सांपडतो. वारा अनुकूल होतांच कोलम्बस आझोरेस

वेटांतून निघाला. नंतर कोलम्बस स्पेन देशाच्या कि-
नाऱ्यापासून फार दूर नसतां, ह्मणजे कोलम्बसाच्या जल-
पर्यटनाची समाप्ति जवळच आली असतां, व कांहीं विघ्न
होण्याचाही रंग दिसत नसतां, अकस्मात् दुसरें एक तु-
फान झालें; परंतु याचा झपाटा पहिल्यापेक्षां कांहीं कमी
होता. या तुफानामध्यें दोन दिवस आणि दोन रात्री

टेगस नदीमध्ये कोलम्बस सांपडल्यामुळें यास टेगस नदी-
विश्रांति घेतो. मध्यें तारूं थांबवावें लागलें. तेथून पोर्तु-

गाल देशाच्या राजास अर्ज केल्यावर त्यास लिस्बोन शह-
रास यावयास परवानगी झाली. आजपर्यंत नवीन नवीन
शोध करण्याचें काम ह्मटलें ह्मणजे आमचें असें पोर्तुगीज
लोक मानीत असत; त्या कृत्यांत दुसरे लोक शिरून पहि-
ल्या प्रयत्नानें आमची बरोबरी केली एवढेंच नाही, तर
आमची कीर्तिही ग्रासून टाकिली, असें पाहिल्यावर, जो
त्यांचे ठायीं स्वाभाविक मत्सर उत्पन्न व्हावयाचा त्यास

एकीकडे ठेवून अलौकिक आणि असंभाव्य अशीं कृत्ये करणाऱ्या पुरुषास योग्य असा जो सन्मान तो कोलम्बसास देऊन त्या लोकांनीं याची भेट घेतली. त्या राजानें कोलम्बसास आपले समक्ष आणिले आणि याचे वरावर मोठ्या सन्मानानें वागून कोलम्बसानें आपण केलेल्या जलपर्यटनाचें जें वर्णन केले तें खेदयुक्त आश्चर्यानें ऐकिलें. ते समयां कोलम्बसाची वृत्ति तर आपले शोधांचा मोठेपणा वर्णन करण्यामध्ये परम समाधान पावली, आणि ज्या लोकांनीं आपणास उपहासास्पद व स्वदेशास नाशावह अशा अज्ञानानें कोलम्बसाच्या युक्ति, मिथ्या कल्पना करणारे व ठक असे जे साहसी लोक त्यांच्या कल्पनेसारख्या मानिल्या होत्या, त्या लोकांस आपल्या युक्ति पोकळ नाहींत असें सिद्ध करून देण्याचें याचे आंगीं सामर्थ्य आलें होतें तेणें करूनही यास समाधान वाटलें.

कोलम्बस स्पेन देशास परत यावयास फार उतावीळ झाला होता म्हणून हा लिस्बोन शहरांत पांच दिवस मात्र राहिला. नंतर मार्च महिन्याच्या १५ वे तारिखेस हा पालोस एथील बंदरीं जाऊन पोहोचला; त्या बंदराहून कोलम्बस निघाल्या दिवसापासून आजपर्यंत ७ महिने आणि ११ दिवस झाले होते. त्या बंदराचे जवळ जवळ कोलम्बसाचें गलबत आल्याचा शोध लागतांच, पालोस एथील लोक, आपले सोयरेधायऱ्यांस व स्वदेशीय लोकांस भेटण्याकरितां, व त्यांचे जलपर्यटनाची वा- तमी ऐकण्याकरितां, मोठ्या उत्कंठेनें समुद्रतीरीं धांवतच

पोर्तुगाल एथील राजा याचा आदर सत्कार करितो.

स्पेन देशांत जाऊन उतरल्यावर यास जे सन्मान व बहुमान मिळाले ते.

८० कोलम्बस परत आल्याचें वर्तमान राजा व राणी यांस कळतें

गेले. नंतर त्या लोकांस हें जलपर्यटन सफल झालें असें जेव्हां समजलें, व नवीन शोधून काढलेल्या देशांपासून जे

चमत्कारिक लोक व अज्ञात जनावरें आणि
पिंटा हें गलवतें तन्हेतन्हेचे पदार्थ कोलम्बसानें आपिले
येऊन पोहोंच- होते ते जेव्हां त्यांनीं पाहिले, तेव्हां सर्वांस
तांच यास आ- नंद होतो.

मोठा हर्ष झाला; आणि त्या समयीं घंटा-
नाद करून तोफा सोडून कोलम्बस जेथें उतरला होता
तेथें जाऊन यास राजासारिखा मान देऊन याची भेट
घेतली, नंतर ते सर्व लोक कोलम्बस व कोलम्बसाचे
खलाशी यांचे सहवर्तमान, देवालयामध्ये गेले; आणि प्रा-
चीनकालीं जितकीं पर्यटनें झालीं त्यांपेक्षां बहुत दिवस

वार्सिलोना एथें चाललेलें व अधिक महत्वाचें जें हें जलपर्य-
टन तें मोठ्या आश्चर्यानें चालवून, त्यांत ज्यानें
मानें कोलम्ब- यश दिलें असा जो परमेश्वर त्याची त्यांनीं
सास आणावें स्तुति केली. त्याच दिवशीं संध्याकाळीं
असा हुकूम हो- ती.

वादळाच्या झपाट्यामुळे उत्तरेकडेस घसरलेलें
पिंटा या नांवाचें गलवत त्या बंदरास येऊन लागलें तें
पाहून कोलम्बसास फारच समाधान वाटलें.

ते समयीं राजा आणि राणी वार्सिलोना एथें होतीं;
त्यांस आपण कार्यसिद्धि करून आलों याविषयीं कळीव-
ण्याची कोलम्बसानें प्रथमतः सावधगिरी राखिली. फेर्दि-
नान्द्र आणि इसावेल्डा यांस ही अकल्पित गोष्ट कळतांच
अतिशयित आश्चर्य होऊन परम आनंद झाला, आणि कोल-
म्बसाची लोकोत्तर कृत्यें आणि शोध यांचें सार्द्यत वर्त-
मान याचेच मुखापासून श्रवण करावें ह्मणून त्यांनीं अति-
शय सन्मानयुक्त आणि स्तुतिपर अशा शब्दांनीं कोलम्ब-

कोलम्बस हा राजा व राणी यांच्या भेटीस जातो. ८१

सास त्वरित दरवारास येण्याविषयीं आज्ञा केली. कोलम्बस बार्सिलोना एथें जात आसतां आसपासच्या गांवचे लोक जमा झाले, आणि हा जिकडेस चालला होता तिकडे याचे पाठीमागून सानंदाश्चर्य करीत आणि वाहवा वाहवा ह्मणतच चालले. ज्या महत्कृत्यामुळे फेर्दिनान्द आणि इसाबेल्हा यांचे राज्यास इतकें तेज चढलें त्या महत्कृत्यास योग्य असा समारंभ करून त्या उभयतांच्या आज्ञेवरून कोलम्बसास शहरांत आणिलें. नवीन शोधून काढलेल्या देशांपासून कोलम्बसानें जे आपले बराबर लोक आणिले होते ते सर्वांच्या पुढें होते, ते समयीं त्यांचे मुखाचा चमत्कारिक वर्ण, त्यांच्या चमत्कारिक रानवट आकृति आणि त्यांचे विलक्षण पोषाख यांवरून तीं दुसऱ्याच जातीचीं मनुष्ये आहेत असें दिसलें. त्या लोकांचे पाठीमागून तद्देशीय लोकांच्या अशिक्षित कौशल्यानें केलेले सुवर्णाचे अलंकार, व पर्वतांमध्ये सांपडलेले सोन्याचे रज आणि नद्यांमधून जमा केलेला चूर हे पदार्थ आणिले. त्यांमागून नवीन शोधून काढलेल्या देशांताल नानाप्रकारचे जिन्नस व तेथील चमत्कारीक पदार्थ चालविले. नंतर अशा समारंभासहवर्तमान स्वतां कोलम्बस शहरांत आला; आणि हा चमत्कार पाहण्याकरितां जितके लोक जमले होते तितक्या सर्वांच्या दृष्टी यानें आपलेकडे आकर्षून घेतल्या; व ज्यानें आपले चातुर्यानें आणि धैर्यानें प्राचीन कालीं अज्ञात अशा मार्गानें स्वदेशीय लोकांस नवीन जगाचें ज्ञान करून दिलें अशा लोकोत्तर पुरुषाकडे सर्व लोकही टकटका पाहत राहिले. फेर्दि- याची मोग्या
नान्द आणि इसाबेल्हा या उभयतांनीं राज- आदर सत्का-

रानें राजा व कीय पोषाख करून शोभायमान छताखाराणीहीं उभयतां लील सिंहासनावर वसून कोलम्बसाचें आभेट घेतात. गत स्वागत केलें तो प्रकार असा कीं, जेव्हां कोलम्बस जवळ आला तेव्हां त्या दोघांनीं उभें राहून, त्यांच्या हस्तांचें चुंबन करण्याकरितां कोलम्बस गुडघे टेंकून उभा राहिला होता यास वरतीं उठविलें, आणि याचे करितां जी एक खुरशी तयार करून ठेवविली होती तिजवर वसा, आणि आपल्या जलपर्यटनाचें समग्र वर्णन करा, असें यास सांगितलें. त्या समयीं कोलम्बसानें स्पेन देशीय लोकांचे स्वभावास व ज्या सभेमध्ये वर्णन करीत होता तिचे मोठेपणास योग्य जो प्रौढपणा व चित्ताचें स्थैर्य या दोन गोष्टींचें धारण करून, तसाच जे मोठमोठे गृहस्थ आपले हातून महत्कृत्ये घडल्यामुळें समाधान पावतात व आपलीं महत्कृत्ये वाह्यात्कारें मोठमोठीं दाखविल्यामुळें लोक जी निरर्थक स्तुति करितात ती ज्यांस प्रिय वाटत नाहीं, त्या पुरुषांचे ठायींच असणारा जो स्वभाविक साधेपणा तो धरून, कोलम्बसानें आपल्या जलपर्यटनाचें वर्णन केलें. जेव्हां कोलम्बसानें आपलें संभाषण समाप्त केलें तेव्हां, राजा आणि राणी या उक्षयतांनीं, गुडघे टेंकून आपले ताव्यांतील राज्यास ज्या नवीन देशापासून इतके लाभ प्राप्त होतील अशी त्यांस आशा होती, त्या देशांचा शोध लागला ह्मणून, सर्वशक्त जो परमेश्वर त्याची अंतःकरणपूर्वक प्रार्थना केली. नंतर कृतज्ञता आणि सानंदाश्चर्य या दोन गोष्टींवरून कोलम्बसास जितके सन्मान देण्याचे सुचले तितके सर्व त्यास दिले. पूर्वी कोलम्बस व याचो संनती यांस सांता फे एथें जो करारनामा झाला होता

त्यांत जितके अधिकार लिहिले होते तितके जी वक्षिस व सर्व कोलम्बस व कोलम्बसाचे वारस यांस ज्या पदव्या दि- पक्केपणीं ठरवून देण्याविषयीं सनदा लिहि- ल्या त्या. कोलम्बसाचे कुटुंबास वडे लोकांची पदवी दिली; आणि सर्वांहून मोठे पदवीचे गृहस्थांस जितका आदर सत्कार असे तितका सर्व प्रसंगीं राजा आणि राणी व त्यांचे पाहून सर्व दरबारी लोक कोलम्बसास देऊं लागले. परंतु कोलम्बसानें जे देश शोधून काढिले होते ते हस्त- गत करण्याकरितां आणि दुसरे जे अधिक संपत्तिमान् देश याचे मनांतून निश्चयेंकरून सांपडतील असे होते त्यांचा शोध करण्याकरितां पुरेसें दुसऱ्या जलपर्य- आरमार त्वरित तयार करून द्यावे असा जे- टनाची तयारी करायास कोल- व्हां हुकूम झाला, तेव्हां तर यास फारच म्बसास हुकूम मिळतो. आनंद झाला, कारण ही गोष्ट निरंतर मो- ठमोठ्या विषयांकडेस प्रवण असें जें कोलम्बसाचें चपल मन त्यास तृप्ति देण्यासारिखी होती.

या पर्यटनाकरितां तयारी होत असतां, कोलम्बसाच्या सफल झालेल्या जलपर्यटनाची कीर्ति सर्व युरोपखंडभर पसरून संपूर्ण लोकांचें लक्ष उद्दीपित झालें. कोलम्बसा- नें एक नवीन खंड शोधून काढिलें आहे, असें जेव्हां त्या सर्व लोकांनीं ऐकिलें, तेव्हां ते लोक आश्चर्यभरित होऊन त्यांचे कल्पनेच्या बाहेरील जी ही गोष्ट तीविषयीं त्यांचा अगदीं विश्वासच पटेनासा झाला; परंतु हा याच्या कार्य सि- जो कोलम्बसानें महान् शोध केला होता ज्जीचीकिर्ति ऐ- याचें स्वरूप समजण्याविषयीं, व त्यापासून जी कून युरोपातील सर्व लोकांचें लक्ष फलें प्राप्त होणार त्यांचा विचार करण्यावि- तिकडे लागतें.

८४ नवीन सांपडलेल्या देशांविषयीं नानाप्रकारचे तर्क.

षयीं, समर्थ असे जे विद्वज्जन त्यांस, या शोधाचें सुवर्तमान समजतांच परमाश्चर्य वाटून, मोठा आनंद झाला. ते विद्वान् लोक कोलम्बसाचे जलपर्यटनाविषयींच्या गोष्टी परमानंदानें बोलूं लागले, आणि जितक्या भूगोलावर वस्ती व्हावयाजोगी आहे तितक्या भूगोलाची रचना, व तेथील उत्पन्न, हीं मनुष्यमात्रास पुरतेपणीं समजावीं इतकी मनुष्याची ज्ञानमर्यादा ह्या अलौकिक गोष्टीमुळे, ज्या कालामध्यें वाढली, आणि नवीन शोध व लक्ष्यपूर्वक अवलोकन करण्यास एक नवीन जागा झाली, अशा कालामध्यें ते असल्यामुळे जें त्यांस सुख झालें त्याविषयीं एकमेकांचें अभिनंदन करूं लागले. नवीन सांपडलेल्या देशांविषयीं आणि ते पृथ्वीच्या कोणत्या प्रदेशांत

आपण शोधून काढलेले प्रांत आशिआ खंडांत असावे असें जें कोलम्बसाचें मत तेंच त्या देशांत उत्पन्न होणाऱ्या पदार्थांचें लक्षपूर्वक अवलोकनां वरून दृढ करितो.

आहेत याविषयीं ते विद्वान् लोक नानाप्रकारच्या कल्पना आणि तर्क बांधूं लागले, परंतु हिंदुस्थान या सामान्य नावाखालीं आशिआ खंडांतील ज्या विस्तीर्ण देशांचा समावेश केला आहे त्यांतच या देशाची गणना करावी असें जें कोलम्बसाचें मुळचें मत तेंच हा धरून बसला; कारण यानें शोधून काढलेल्या देशांत उत्पन्न होणाऱ्या पदार्थांचें यानें जें लक्ष्यपूर्वक अवलोकन केलें होतें तेंणेंकरून

त्या मतास दृढता आली होती. तो प्रकार असा. हिंदुस्थानामध्यें सुवर्ण पुष्कळ आहे असें ठाऊक होतें, आणि यानें जीं बेटें शोधून काढिलीं होती त्यांत त्या धातूचे इतके चांगले मासले आढळले होते कीं, त्यांवरून त्या धातूच्या मोठमोठ्या खाणीं सांपडतील असें यास वाटूं

लागलें होतें. हिंदुस्थान एथें दुसरा उत्पन्न होणारा पदार्थ कापूस तोही तैथें पुष्कळ होता. त्या वेटांतील कंकोळ हिंदुस्थानांतील मिन्यांचे जातीचा आहे, असें यानें कल्पिलें होतें. हिंदुस्थानांत रेवाचिनी ह्मणून जी औषधि उत्पन्न होये तिच्या सारिखी एक मुळी तैथें याचे दृष्टीस पडली, ती रेवाचिनीच होय असा यास भ्रम झाला होता. हिंदुस्थानांतील पांखरांस जसें शोभायमान पंख असतात त्याप्रमाणेंच यानें जीं आपले देशीं पांखरें आणिलीं होतीं त्यांस होते. या देशांतील मगर हिंदुस्थानांतील सुसरीसारखा दिसे. या सर्व गोष्टी तोलून सर्व युरोपभर या पाहिल्यावर स्पेन देशीय लोकांनींच कोलम्बसाची कल्पना मान्य केली असें नाहीं, मताचाच स्वीकार करितात. तर युरोप खंडांतील दुसरे लोकांनींही मान्य केली, आणि जे देश कोलम्बसानें शोधून काढिले होते ते हिंदुस्थानाचे भागांतील होत असें त्या सर्वांनीं कल्पिलें. याच कल्पनेवरून फेर्दिनान्द आणि इसाबेल्डा या उभयतांनीं पूर्वी जो तहनामा केला होता तो ज्या चुकी मुळें त्या देशास वेस्त इन्दीज हें नांव दिलें ती चुक जरी लवकर उघडकीस आली तरी नेंच नांव राहिलें

कोलम्बस परत आल्यावर त्यास बाहाल करतें समयीं यानें शोधून काढलेल्या देशांस इन्दीज असें नांव दिलें. ज्या चुकीमुळें अशी कल्पना केली ती चुक पुढें उघडकीस येऊन नवीन खंडाची वास्तव स्थिति निश्चित केल्यानंतरही तें नांव राहिलें आहे; परंतु युरोपांतील सर्व लोकांनीं त्या देशांस वेस्त इन्दीज आणि त्यांतील राहाणारांस इन्दिअन्स असें अभिधान दिलें.

कोलम्बसानें जे देश शोधून काढिले होते त्यांची ज्या

८६ दुसऱ्या जलपर्यटनाची लोकांची उमेद व त्यांची तयारी.

नांवानें प्रख्याति केली तें नाव फार मनोहर होतें, व तेथील संपत्तीचे व पिकाउपणाचे यानें जे नमुने दाखाविले ते चांगले गणनीय होते, आणि प्रवासी पुरुषांची अतिशयो-

स्पेन देशीय लोकांमध्ये पराक्रमाचीं कृत्ये करण्याची आश्चर्य करण्या जोगी उमेद उत्पन्न हो- ये.

कीने सांगण्याची जो स्वभाविक प्रवृत्ति असत्ये तोप्रमाणेंच कोलबसाच्या लोकांनीं जीं वर्तमानें सांगितलीं तीं लोकांस फारच प्रिय वाटलीं, ह्मणून, स्पेन देशीय लोकांमध्ये पराक्रमाचीं कृत्ये करण्याची आश्चर्य करण्यासारिखी उमेद उत्पन्न झाली. त्या लोकांस ग-

लवतांतून स्वान्या करण्याची जरीं थोडकीच सर्वां होती तरीं ते जलपर्यटन करायस निघण्याकरितां उतावीळ झाले. प्रत्येक पदवीचे लोकांनीं आह्मांस चाकरीस ठेवावें ह्मणून स्वसंतोषानें विनंती केली. त्या लोकांची जी महापदप्राप्तीची आणि द्रव्यसंपादन करण्याची इच्छा तीस ज्या अशा मोठमोठ्या आशा दिसूं लागल्या त्यांस ते भुलल्यामुळें, जलपर्यटनास जो बहुत काळ लागणार व जीं अनेक संकटें प्राप्त होणार यांचें त्या लोकांस किमपि

फेदिनान्द हा- ही अशाच उमेद धरितो.

भय वाटलें नाहीं. फेदिनान्द जरीं सशंक व नवीन आणि पराक्रमाचे कृत्यास पराङ्मुख असा होता, तरीं त्याचे प्रजेस जी उमेद आली होती ती त्यानेंही धरली. त्या उमेदीच्या भरांत

दुसऱ्या जलपर्यटनास आरमाराची तयारी, स्पेन देशाम-

दुसऱ्या जलपर्यटनाची अतिशय त्वरेनें मोठी तयारी होत्ये.

ध्ये कोणत्याही कामास जी त्वरा कधीं झाली. च नव्हती अशा त्वरेनें झाली, आणि ती इतकी मोठी झाली कीं सांप्रतच्या कालामध्ये ती चांगली गणनीय होती. त्या आरमाराम-

ध्ये १७ तारवें होती, आणि त्यांतून कितीएक सामानसुमानाने भरली होती; त्या आरमारांत १५०० मनुष्ये होती, आणि त्यांमध्ये मोठ्या योगतेच्या चाकऱ्या केलेले असे पुष्कळ कुलीन गृहस्थ होते. त्यांतून बहुतेकांची त्या देशांमध्ये जाऊन राहण्याचीच योजना केली होती ह्मणून तो देश हस्तगत करून तेथे वसाहत करण्याकरितां ज्या वस्तूंची अपेक्षा होती त्या सर्व त्यांनी बराबर घेतल्या. तशांच युरोप खंडांतील सर्व प्रकारचीं घरगुतीं जनावरे, व हजार वाऱ्यांनीं वेस्त इंदीज एथील हवेमध्ये जां बीजे व ज्या वनस्पती उगवण्यासारख्या होत्या त्या, आणि सर्व प्रकारचीं भांडीं व हत्यारे व तेथील लहानशा वसाहतीमध्ये जे कारागीर फार उपयोगी होते ते सर्व घेतले.

त्या तारवांचे आणि त्यांतील सामानसुमानाचे वर्णन.

परंतु हे आरमार जरी मोठे भयंकर आणि पुष्कळ सामानसुमानासुद्धां तयार झाले होते तरी फेदिनान्द आणि इसाबेल्डा यांनीं त्या नवीन शोधून काढलेल्या देशांचे स्वामित्वाच्या अधिकाराविषयी त्या आरमाराच्या कृत्यांवरच भरंवसा ठेविला नाहीं; तर यांचे मनांत जे प्रांत ध्यावयाचे होते त्यांची, पोर्तुगीज लोकांनीं जी चाल घालून ठेविली होती तीप्रमाणें, व त्या कालच्या असत्य धर्माप्रमाणें, रोम देशांतील मुख्य धर्माध्यक्षापासून सनद करून घेण्याचे त्या उभयतांस आवश्यक पडले. त्या काळीं पोपास जो जेसुस ख्रिस्त याच्या जागीं मानून, त्याचा सर्व अधिकार याचेकडे आहे असे समजून, पृथ्वीवर जितकीं राज्ये आहेत तितक्या सर्वांचा

नवीन खंडांत जाऊन राज्य करण्याचा जो हक्क रोम देशांतील मुख्य धर्माध्यक्षाशीं मागितला तो यास मिळतो.

८८ त्या कालींच्या रोम देशांतलि धर्माध्यक्षाचें वर्णण.

पोपाकडेस अधिकार आहे असें सर्व लोक कल्पीत असत. ते वेळीं पोपाचे पदवीवर साहावा आलेक्सान्दर होता त्याचे आंगीं मनुष्यत्वास वटा लावणारे असे सर्व दोष होते. हा ज्या वेळेस जन्मला त्या वेळेस फेर्दिनान्दाचे ताब्याखालीं होता, आणि आपले कुटुंबाच्या कल्याणार्थ महापदप्राप्तीच्या

त्या कालीं रोम देशांतलि धर्माध्यक्ष कोणत्या प्रकारचा होना याचें वर्णन.

युक्ति सुरुभ रीतीनें सिद्धीस न्यावयाकरितां स्पेन देशाचा आश्रय संपादित करण्याविषयीं हा उत्सुक होता, ह्मणून स्पेन देशच्या राजाचें समाधान करण्याविषयीं याची फार इच्छा असे. फेर्दिनान्द आणि इसाबेल्हा यांनीं, ख्रि-

स्ती धर्मावर विश्वास न ठेवणारे लोक ज्यांत राहत असत असे जे देश शोधून काढिले होते, व जे काढणार होते, त्या सर्वांचा पूर्ण अधिकार यानें मोठ्या औदार्यानें त्या उभयतांस दिला; अशा औदार्यामुळे याच्या पदरचें तर कांहीं खरचलें नाहीं, परंतु उलटा हा ज्या स्थानावर होता त्या स्थानाचा ह्मणजे पोपाचे पदवीचा अधिकार व स्वामित्वाद् हे मात्र पुरतेपणीं स्थापित झाले. जोजस ख्रिस्त याचेपासून जी शक्ति यास प्राप्त झाली होती त्या शक्तीच्या माहात्म्यावरून यानें कास्तील एथील सरकारास जे विस्तीर्ण देश बाहाल केले, त्या देशांचे स्वामित्वाची पदवी यास प्राप्त होण्याची इतका दूरवर होती कीं, यास ते देश कोठे आहेत हेही माहीत नव्हतें आणि तें देश मुळीं आहेत किंवा नाहींत याची देखील भ्रान्ति होती. पूर्वी पोर्तूगाल देशाच्या सरकारास जी सनद करून दिली होती तीस या सनदेपासून कांहीं अडथळा न यावा ह्मणून, एके धुवापासून दुसरे धुवापर्यंत आग्रोरेस बेटांच्या पश्चिमेस १५०

पोर्तुगाल आणि स्पेन यांस दिलेल्या देशांमधील मर्यादा. ८९

कोशांवर एक रेषा कल्पून ती यानें दोहोंमध्ये मर्यादे सा-
रिखी करून ठेविली; आणि आपले अधिकाराच्या बलावर
त्या कल्पितरेषेच्या पूर्वेकडचा प्रदेश पोर्तू-
गीज लोकांस आणि पश्चिमेचा स्पेन देशीय
लोकांस दिला. फेर्दिनान्द यानें ही सनद
करून मागण्याचें, ख्रिस्ती धर्म वृद्धिगत कर-
ण्याची अतिशय उत्कंठा हेंच कारण होय,
असें जेव्हां दर्शविलें, तेव्हां आलेक्सान्दर यानेंही त्याच
मुख्य उद्देशानें मी ती सनद करून दिली असें दाखविलें.
या स्तुत्य उद्योगामध्यें आपलें चित्त फार आहे असें उघड
करून दाखविण्याकरितां, त्या पोपानें कातालोनिआ ए-
थील पाद्रे बोइल या नांवाचा जो मोठा कीर्त्तिमान् महंत
त्याचे अधिकाराखालीं कांहीं धर्मोपदेष्टे देऊन, त्यानें आ-
पले बदल त्या देशांमध्ये जाऊन तेथील लोकांस उपदेश
करावा ह्मणून त्याची कोलम्बसाबरावर पाठीवण्याची यो-
जना केली. कोलम्बसानें आपले बरोबर जे इन्दिअन
लोक आणिले होते त्यांस ख्रिस्ती धर्माचे ज्ञा-
नाचा कांहीं अंश प्राप्त होतांच, त्यांनीं राजा
व राजपुत्र आणि त्यांचे दरबारांतील मुख्य
कारभारी यांस धर्मपितृस्थानीं मानून मोठ्या समारंभानें बा-
प्तिस्मा घेतला. अशां जीं हीं नवीन जगांतिल फलें तीं,
धार्मिक पुरुषांनीं जी वृद्धि इच्छिली होती, व ज्या वृद्धिची
आशा धरायास त्यांस कारणही होतें, त्या वृद्धिनें पुढें चाल-
लीं नाहींत.

फेर्दिनान्द यान
पोपापासून सन-
द करून घेण्या
विषयीं जो हेतु
दर्शविला तो.

इन्दिअन लोक
बाप्तिस्मा घेतात.

याप्रमाणें फेर्दिनान्द आणि इसाबेल्डा या उभयतांनीं
पृथ्वीच्या इतक्या मोठ्या विस्तीर्ण प्रदेशावर नवीन नवीन

१० कोलम्बस दुसऱ्या जलपर्यटनाकरितां निघतो.

शोध चालवायास व तेथें आपलें राज्य स्थापायास जे अधिकार त्या कालीं पुरतेपणीं सवल असे मानीत त्यांचें संपादन केल्यावर, त्या आरमाराचे निघण्यास कोणत्याही गोष्टीचा प्रतिबंध राहिला नाहीं. कोलम्बसानें जे लोक त्या नवीन

कोलम्बसाचें देशांत ठेविले होते त्यांस पुनः भेटण्याकरितां, निघणें. व ज्या कीर्तीचे पंथांत हा शिरला होता तो

पंथ पुढें चालविण्याकरितां, हा फार उतावीळ झाला होता, ह्मणून यानें सप्तंबर महिन्याच्या २५ व्या तारिखेस केडा-जचे अखातापासून तारवें हाकारलीं, आणि गोमारा बेटां-वर पुनः येऊन तेथून लागलेंच पहिल्या जलपर्यटनापेक्षां

यानें जो मार्ग अधिक दक्षिणेकडेस आपलें गलबत चालविलें. धरिला तो. असा रोंख धरल्यामुळें अयनवृत्तांमध्ये जे नि-

यमित दिशेचे वारे असतात त्यांचें यास अधिक स्थैर्यानें सुख भोगायास सांपडल्यामुळें, यानें जीं बेटें शोधून काढिलीं होतीं त्यांच्या पलीकडे वरेंच पूर्वेस जो बेटांचा समूह होता तिकडेस हा येऊन पोहोचला. गोमारा बेटांहून

जमीन याचे दृ- निघाल्यापासून २६ वे दिवशीं कारिबी अथवा षोस पडते. लीवर्ड या बेटांतील एक बेट याचे दृष्टीस

पडलें, आणि नवीन खंडांतील कांहीं भाग शोधून काढ-

ण्याविषयीं याचे बराबरचे खलाशी लोक फार उतावीळ झाले होते ह्मणून त्या बेटास देसिआडा असें नांव दिलें.

नंतर कोलम्बसानें क्रमेंकरून दोमोनिका, मारिगालान्ते, ग्वाडालूप, आन्तीगा, सान जूआन दि पुएर्त्तो रीको,

नेथील लोक को- आणि वायव्येकडेस जातांना जीं किर्तीएक णत्या प्रकारचे इकडे तिकडे पसरलेलीं दुसरीं बेटें यास शोधे याविषयीं. लागलीं तीं सर्व यानें पाहिलीं. या बेटांत

ग्वाकानाहारीने ज्या हिंसक लोकांचें भयंकर वर्णन केलें होतें त्याच लोकांचो जात राहात्ये असें यानें पाहिलें. ते समयीं ग्वाकानाहारीचीं वर्णनें अतिशयोक्तीचीं नव्हतीं असेंही यास दिसून आलें, कारण कीं तद्देशीय लोकांचो युद्धविषयक आणि निर्भय अशी जी उमेद ती प्रगट झाल्यावांचून स्पेन देशीय लोकांस, जमोनीवर उतरण्यास कधीं सांपडलेंच नाहीं; ह्मणजे तद्देशीय लोकां-वरावर कडजा कफावत केल्यावांचून त्यांस उतरायास जागा मिळालीं नाहीं; आणि त्यांनीं लढाईत जिंकिलेल्या शत्रूंच्या शरीराचें मोठ्या आनंदानें भक्षण करण्यासाठीं ज्या अघोर मेजवान्या केल्या होत्या त्यांत अवशिष्ट राहिलेले कांहीं भाग त्या लोकांचीं जीं राहाण्याचीं ठिकाणें असत, त्यांमध्ये, स्पेन देशीय लोकांच्या दृष्टीस पडले होते.

परंतु कोलम्बसानें जें ठाणें वसविलें होतें त्याची कशी काय अवस्था आहे हें जाणण्याकरितां व त्यांस सामानसुमानाचा जो तोटा पडला असेल तो पुरविण्याकरितां हा फार उत्कंठित झाला होता, ह्मणून यानें त्या वेटांतून एके वेटांतही न राहतां नीट हिस्पान्योला या वेटाची वाट धरली. जेव्हां हा नाविदाद, ह्मणजे ज्या ठिकाणीं आराना याचे ताब्यांत आपलीं ३८ तिकडेआल्यावर मनष्ये यानें ठेविलीं होतीं तें स्थळ, याचें जेवळसा येऊन पोंहचला, तेव्हां त्या लोकांतील एकही दृष्टीस पडेना ह्मणून हा चकित होऊन गेला, आणि ते लोक आपले स्वदेशीय लोकांस भेटायाकरितां कांठावर आमोठ्या उल्हासानें धांवत येतील अशी क्षणोक्ष-
 आपण वसविलेल्या ठाण्याची पुनः भेट घेण्याविषयीं याची उत्कंठा.
 याची निराशा.
 त्यानंतर सर्व प-

दार्थ अस्ताव्यस्त णीं मार्गप्रतीक्षा करूं लागला. नंतर ते लो-
 झालेले त्याचे दृ- क खुशाल आहेत किंवा नाहीत याविषयीं
 षीस पडतात. चिंताक्रांत होऊन त्यांजवर कोणता प्रसंग ये-
 ऊन गुजरला असेल याविषयीं मनांत विचार करीत लव-
 कर समुद्रकांठावर उतरला. तेथील लोकांपासून याचे
 लोकांचें यास वर्तमान समजायाचें, परंतु तेही लोक पळून
 गेले होते; कोलम्बसानें जो किला बांधिला होता तो अ-
 गदीं मोडून तोडून टाकिला होता, व त्या किल्याचे सर्भो-
 वतीं फाडून चिंध्या केलेले पोषाख व छिन्नभिन्न झालेलीं
 शस्त्रें व भांडीं पसरलेलीं होतीं, या चिन्हांवरून त्या कि-
 ल्यांतील लोकांच्या अपघाताविषयीं संशय धरायास को-
 लम्बसास जागा उरली नाहीं. स्पेन देशीय लोक, आ-
 पल्या स्वदेशीय लोकांचें स्मरण करून देणाऱ्या या दुःख-
 जनक पदार्थावर अश्रुपात करीत आहेत, इतक्यांत ग्वाका-
 नाहारीचा भाऊ त्यांचे जवळ आला. तेव्हां त्यापासून
 कोलम्बसानें तें वेट सोडल्यावर पाठीमागे जें वर्तमान झा-
 लें त्याची सर्व हकीकत ऐकून घेतली. तो
 आपल्या पाठी- प्रकार असा; स्पेन देशीय लोकांवरार त्या
 मागे जें झाले इन्डियन लोकांचें फार दळणवळण पडल्यामुळें
 त्याची सर्व ह- इन्डियन लोकांचें फार दळणवळण पडल्यामुळें
 कीकत ऐकून त्या भोले लोकांचे मनांत प्रथमदर्शनीं स्पेन दे-
 घेतां. शीय लोकांविषयीं जी देवबुद्धि उत्पन्न झाली
 होती ती उत्तरोत्तर कमी होत गेली. स्पेन देशीय लोकांच्या
 मूर्खपणामुळें व त्यांच्या वाईट वर्तणुकीमुळें तद्देशीय लोकां-
 चे मनांत त्यांचेविषयीं जे काहीं हितावह विचार ठसून गे-
 ले होते त्यांचा लवकरच नाश झाला, आणि मनुष्यांमध्ये
 ज्या इच्छा व जी अशक्तता व जे मनोविकार असतात ते

यानें त्या वेदांत जे लोक ठेविले हांते त्यांचें दुराचरण. ९३

सर्व ह्यांच्यामध्ये अहेत असें त्यांस पक्केपणीं समजून आले. कोलम्बस समक्ष असून अधिकार चाल- स्पेनदेशीय लो-
वीत असतां त्याचे लोकांस जो सबल प्रति- कांची नाशका-
बंध होता तो नाहीसा होताक्षणींच, त्यानें रक आणि दु-
आपले पाठीमागे जो मुख्य अधिकारी क- व्यसनी चाल.
रून ठेविला होता त्यास ते किल्लेकरी लोक अगदीं मा-
निनातसे झाले. तो अधिकारी जे शाहणपणाचे उपदेश
करी त्यांचा अनादर करून त्यांनीं स्वतंत्रपणें आपल्या इ-
च्छा पाहिजे तशा तृप्त करून घेतल्या. एतद्देशीय लो-
कांचें सुवर्ण व यांच्या वायका आणि यांनीं वेगमीं करून
ठेविलेले सर्व पदार्थ हीं सर्व, त्या उन्मत्त झालेल्या जुलमी
लोकांच्या भक्ष्यस्थानीं पडलीं. ते किल्लेकरी लोक लहान
लहान टोळ्या करून सर्व बेटभर फिरून जि- त्यापैकीं कित्ये-
कडेतिकडे नाश आणि दांडगाई करूं लागले. कांवर छाप्या-
तद्देशीय लोक मित्रे आणि नम्र असे असत लून त्यांस कसें
खरे, परंतु त्या निष्कारणिक उपद्रवांमुळे शे- मारून टाकिले.
वटीं त्यांची सहनशीलता जाऊन त्यांचे आंगीं शौर्य उत्पन्न
झालें. नंतर असें झालें कीं, स्पेन देशीय लोक मुख्यत्वे-
करून ज्या सिबाओ एथील अधिकाऱ्याचा देश त्यांतील
सुवर्णाकरितां लुटीत असत, त्या अधिकाऱ्यानें ते आपली
वर्तणूक निरूपद्रविक मानून अगदीं निर्भय फिरत असतां
त्यांवर छाप घालून त्यांतून कित्येकांस ठार मारिले. त्या
समयीं त्या अधिकाऱ्यानें आपले रयतेस जमा करून त्या
किल्ल्यास वेढा घालून त्यास अग्नि लाविला, बाकीच्यांची दुर्द
तेव्हां स्पेन देशीय लोकांतून कितीएक लोक शा कशी झाली.
त्या किल्ल्याचें रक्षण करीत असतां व बाकीचे समुद्राचे

एके फांख्यांतून पार पडून पळून जाण्याचा यत्न करीत आ-
 म्बाकानाहारीचो सतां मारले गेले. त्यांनीं असे जरी जुलूम
 वर्तणूक कशी चालविले होते तरी ग्वाकानाहारीचा स्पेन
 होतो, याविषयीं. देशीय लोकांवरचा स्नेहभाव कमी झाला
 नव्हता ह्मणून, तो त्यांचे संरक्षणाविषयीं प्रयत्न करीत अ-
 सतां, त्यांस जो वार लागला तेणेंकरून तो अद्यापि दुखणा-
 ईत होता.

ग्वाकानाहारीच्या प्रामाणिकपणाविषयीं स्पेन देशीय
 लोकांचे मनांत जो संशय आला होता त्या-
 त्या राजास ध- रण्याविषयीं या- ची या वर्तमानावरून निवृत्ति होण्याचें जरीं
 चे लोकांनीं जी दूर होतें, तरीं ग्वाकानाहारीच्या प्रामाणि-
 यास मसलत कपणाचा बारीक रीतीनें शोध करण्याचा
 दिली तिचा नि हा योग्य काल नव्हे असें कोलम्बसास स्पष्ट
 षेध करण्यावि- हा दिसून आलें, तेणेंकरून याचे लोकांनीं त्या
 षयीं याचीं का- रणें. राजास धरून व त्याचे प्रजेवर हल्ले करून
 स्वदेशीय लोकांस मारल्याचा सूड उगवावा असा जो
 यास बुद्धिवाद सांगितला होता त्याचा यानें धिक्कार केला.
 कोलम्बसानें त्यांस असें सांगितलें कीं, तुमचें मनांत जें
 ठाणें घालायाचें आहे त्याची वसाहत सुलभ रीतीनें हो-
 प्याकरितां या देशांतील जे वजनदार गृहस्थ आहेत त्यां-
 ची मैत्री अवश्य संपादिली पाहिजे, आणि जर तुम्ही
 अयोग्य कालीं व्यर्थ करडा अंमल चालवाल तर ऐतद्देशीय
 पुढें उपद्रव न लोक आपणावर तुटून पडायास एकत्र हो-
 होण्याविषयीं हा तेल असें भय मात्र प्राप्त होईल. कोलम्बस
 सावधानीरी ठे- मागील उपद्रवाकरितां शिक्षा करण्यांत आपला
 वित्तो. काळ न घालवितां पुढें तशा गोष्टी न घडव्या

याचे लोक ज्या हेतूने या महकृत्यांत शिरले त्याविषयी. ९५

याकरितां सावधगिरी ठेवू लागला. याच हेतूने कोलम्बसाने नाविदाद वेटापेक्षां शरीर प्रकृतीस अधिक चांगले मानायाजोगें असून सोईस पडे असें स्थल निवडून काढिलें. नंतर एके विस्तीर्ण अखाताजवळ मोठ्या मैदानामध्ये एक नगर वसविण्याकरितां यानें स्थळाची योजना केली, आणि ज्या इमारतीपासून सर्वांचें रक्षण होणार त्या इमारतीचे कामास सगळ्यांनीं हातभार लावावा असें केलें. यामुळे त्यांतील घरे व तट इतके लवकर तयार झाले कीं, त्यांहींकरून त्यांचें संरक्षण होण्यासारखा त्यांस आश्रय मिळाला. नवीन खंडामध्ये युरोपिअन

इसविळा या नांवाचें शहर बांधून त्याचे सभोवार तटबंदी करितो.

लोकांनीं पहिल्यानेच शहर बांधिलें ह्मणून यास कोलम्बसाने आपणास आश्रय देणारी जी कास्तील एथील इसाबेल्हा राणी तिचे सन्मानार्थ इसाबेल्हा असें नांव दिलें.

हे उपयुक्त काम चालवीत असतां, कोलम्बसास पडित देशामध्ये लहान लहान ठाणीं वसविते वेळेस जीं संकटे प्राप्त होतात तीं भोगावीं लागून श्रम सोसावे लागले, इतकेंच नाही, तर यापेक्षां दुस्तर असा जो याचे लोकांचा आळसीपणा, उताविळी, आणि दंगेखोर स्वभाव यांवरारही यास झुजावें लागलें. उष्ण हवेच्या आंगां

प्रनुष्यास निःशक्त करण्याची जी शक्ति असत्ये तीं गेंकरूनच या नवीन खंडांत स्पेन देशीय लोकांचा स्वाभाविक सुस्तपणा वाढत

जीं नानाप्रकारचीं संकटे यास भोगावीं लागलीं तीं.

गेली असें दिसतें. त्या मंडळीमध्ये जे बहुतेक संभावित गृहस्थ होते त्यांस आंगें मेहनत करून कष्ट भोगण्याची सर्वई नव्हती; परंतु पहिलें जलपर्यटन करून जे त्यांचे देशचे

लोक माघारे गेले होते त्यांच्या सुंदर आणि अतिशयोक्तीच्या वर्णनांवरून, अथवा कोलम्बसाने जो देश शोधून काढिला तो मार्को पोलोने शोधून काढलेला सिपांगो देश होय, किंवा ज्या ओफिर देशामधून सोलमन राजाने मोठमोठ्या किमतीचे जिन्नस आणिल्यामुळे त्याच्या राज्यांत खरित आणि पुष्कळ संपत्ति वृद्धिंगत झाली तो होय, अशा जी कोलम्बसाची गैरसमजूत तीणेकरून त्या कुलीन लोकांचे अंतःकरणांत या महाकृत्यांत शिरण्याविषयी अतिशय इच्छा उत्पन्न झाली होती. परंतु श्रम केल्यावांचून व दुःख सोसल्यावांचून आयताच आणणास सुवर्णाचा हंगाम प्राप्त होईल असे जे त्या लोकांनी इच्छिले होते तसे न होतां, संपत्तीचा लाग निश्चयेंकरून लवकर प्राप्त होण्या-

याच्या लोकांस
निराशा व खि-
न्नता प्राप्त हो-
ण्याचे कारण.
चा दिसत नाही, आणि ती हळूहळू सतत
श्रम केल्यावांचूनही मिळणार नाही, असे
जेव्हां स्पेन देशीय लोकांनी पाहिले, तेव्हां
त्यांचे मनांतील ज्या मोठ्या आशेच्या कल्प-
ना होत्या त्यांचा भंग झाला, आणि त्यांचीं मनें खिन्न हो-
ऊन इतकीं निराश झाली कीं तेणेकरून सर्वांची चित्तवृत्ति
उद्विग्न होऊन गेली. अशा प्रसंगां त्या वेदांतील पिकाऊ
जमीन दाखवून व तेथील वेगळ्या वेगळ्या प्रदेशापासून जे
नेहेमी सोन्याचे मासले येत ते दाखवून त्या लोकांस पुनः
उमेद आणावी ह्मणून जो कोलम्बसाने प्रयत्न केला तो
व्यर्थ गेला; कारण कीं त्या पिकाऊ जमीनीपासून हळू-
हळू जी प्राप्ति होणार तिची वाट पाहण्याविषयी त्यांस दम
नव्हता, व ज्या सोन्याचे नमुने येत ते सोने
फार थोडे आणि दुर्मिळ होय ह्मणून त्याचा-

त्या बेटांतील एके प्रदेशावर हा स्वारी करितो. ९७

हा त्यांनीं तिरस्कार केला. नंतर असें झालें कीं, त्या लोकांचे मनांत दौर्मनस्य अधिकाधिकच वाढत गेल्यामुळे त्यांनीं एक कट केला; तो धरून शिक्षा जर न कळता तर त्या कटापासून कोल-

यांतील मुख्यांस
करितो.

म्बस व कोलम्बसाचे ठाणेकरी लोक यांचा नाशच झाला असता, परंतु दैववशात् त्याचा यास शोध लागला, आणि त्यांत जे प्रमुख होते त्यांस धरून कांहींकांस शिक्षा केली, व बाकीच्यांस वंदिवान करून स्पेन देशास पाठविलें; आणि मनुष्यांची कुमक व सामानसुम्मानाची चांगली पुष्कळ पुरवणी करण्याकरितां तेथील सरकारास विनंतीपत्र लिहून, माल नेण्याआणण्याचीं जां तारवें होतीं त्यांतून १२ तारवें लवकर स्पेन देशास पाठवून दिलीं.

ते समयींच, आपले लोकांस निराशा प्राप्त झाली होती ती पुनः पुनः मनांत आणून तिचा विचार करण्यास त्यांस फुरसत सांपडली, तेणेंकरून त्यांचे आंगीं जो आळसीपणा असे तो वाढून दौर्मनस्य जाजती वाढलें असें कोलम्बसानें पाहून, तो आळस त्यांचे आंगांतून समूळ काढून टाकावा ह्मणून त्या देशांतील प्रदेशांवर यानें कितीएक स्वान्या करण्याचें योजिलें. कोलम्बसानें शाहाणा आणि महापराक्रमी असा जो अलॉजोदि ओजोडा या गृहस्थास मुख्य करून एक सैन्याची टोळी, ज्या सिवाओ प्रांतासिवाओ प्रांतांत पुष्कळ सुवर्ण सांपडतें असें कडे जातो. ह्मणत तो प्रांत घेण्याकरितां पुढें रवाना करून, आपण आपले मुख्य मुख्य सरदारांसह वर्तमान जातीनें तिचे पाठीमागून गेला. या स्वारीमध्ये कोलम्बसानें तद्देशीय लोकांस

बाकीचाचीं मनें
दुसऱ्या उद्योगा-
काकडे लावण्या-
करितां उपाय
योजितो.

भगदीं चक्रभूल करून टाकावें ह्मणून, आपले युद्धकर्मा-
चा जितका मोठेपणा होता तितका सर्व यानें मोठ्या डौ-
लानें दाशित केला. हा निशागें फटकारीत व वोररसप्रधान
गायनें गात आणि घोडेस्वारांची केव्हां केव्हां पुढें आणि

नेथील लोक या-
चे घोडे स्वार
पाहून चकित
होतात.

केव्हां केव्हां पाठीमागें फिर करीतच चालला.

त्या नवीन खंडांत प्रथमतः घोडे काय ते हेच
दृष्टीस पडले, तेणेंकरून, त्या इन्दअन लो-

कांस भय वाटून मोठें आश्चर्यही झालें
यांचे जवळ पाळलेलीं जनावरें नसत ह्मणून तीं जनावरें
आपले ताव्यांत ठेवण्यानें जी मनुष्याचे आंगीं मोठी शक्ति

घोडे आणि त्या-
वरील राऊत
याविषयींच्या
कल्पना.

येथे ती त्या लोकांस माहीत नव्हती. त्या

लोकांनीं ते घोडे ज्ञानसंपन्न प्राणी आहेत
असें कळिल्लें, व याप्रमाणेंच घोडा आणि

त्यावरील राऊत हे उभयतां मिळून एकच
जनावर आहे, आणि त्या जनावराचें चांचल्य पाहून परम
आश्चर्यभरित होऊन त्या जनावराचा वेग व शक्ति हींही
अनिवार्य आहेत असें त्यांनीं मानिल्लें. परंतु तद्देशीय लो-
कांचे मनांत कोलम्बस आपले शक्तीचे प्रावल्याविषयींची
भीति उत्पन्न करायास यत्न करीत असतां, त्या लोकांची
प्रीति आणि विश्वास या दोन गोष्टी संपादित करण्याविषयीं
युक्ति योजायासही यानें हयगय केली नाहीं. कोलम्बस
त्या लोकांवरावर जो जो व्यापार करी त्यामध्ये मुख्यत्वेक-
रून प्रामाणिकपणा व न्याय या दोन गोष्टींचें मूल धरून

तद्देशीय लोका-
वरावर कोलम्ब-
साची वागणूक.

चाले, आणि त्या लोकांवरावर हा प्रसंगीं

मोठ्या नम्रानें आणि प्रीतीनें वागे. तद्देशीय
लोकांनीं सिवाओ या प्रांतांचें जसें वर्णन

केलें होतें तसेंच तेथें गेल्यावर अनुभवास आलें. तो देश डोंगरी आणि गैरलागवडीचा होता, परंतु प्रत्येक नदीमध्ये आणि ओढ्यामध्ये सुवर्गाचा चूर अथवा बारीक रज सांपडत आणि त्या रजांपैकीं काहींकांची आकृति बरीच मोठी असे. इन्दान लोक सुवर्गाच्या शोधार्थ कधीं खाणी उकरीत नसत. पृथ्वीच्या गर्भातील प्रदेशांत शिरगें व मिश्र धातूंचें शोधन करणें हीं कृत्ये त्यांचे बुद्धीस आणि उद्योगास फारच दुर्बोध आणि श्रमदायक होतीं, व त्या सुवर्गाचें संपादन करण्याकरितां आपली कल्पनाशक्ति चालवून नवीन युक्ति काढण्याजोगें त्यांस तें अमोलिकही वाटत नव्हतें. त्या लोकां- तद्देशीय लोक जवळ जो थोडासा सुवर्गाचा संचय असे तो सोनें कसें साच त्यांनीं नद्यांचे वाळवंटामधून वेंचलेला अथवा वित याविषयीं. मोठा पर्जन्य पडून पर्वतापासून वाहून आलेल्या उदकांतून काढून घेतलेला असा होता. परंतु या चिन्हांवरून स्पेन देशीय लोकांस ज्या देशाचें स्वामित्व आपले हातांत लवकरच येईल असें वाटत होतें त्याचे गर्भी मोठमोठीं भांडारें भरलेलीं आहेत याविषयीं शंका राहिली नाहीं. अशा मोठ्या उत्पन्नाचा देश हस्तगत करावा ह्मणून तेथें कोलम्बसानें एक किल्ला बांधिला; आणि याचें बराबर ज्या लोकांस कोगतीही गोष्ट खरो वाटत नसे व आपले दृष्टीनें पाहिल्यावांचून अथवा हातानें स्पर्श केल्यावांचून त्या देशामध्ये सुवर्ण उत्पन्न होतें ही गोष्ट ज्यांस प्रमाण वाटत नसे, त्यांचा उपहास व्हावा ह्मणून कोलम्बसानें त्या किल्ल्याचें सन्त थोगस असें नांव ठेविलें.

सिवाथो देशांतील संपत्तीचीं सफल होण्याजोगीं जीं दर्शन त्यांचें वर्णन, जे कोलम्बसाचे लोक तेथील वसाहतीत संकट प्राप्त होण्यास नानाप्रकारचीं कारणें.

त्यांचें समाधान करण्याकरितां, वेळेसच येऊन पोहोचलें. यूरोप खंडाहून जीं धान्यसामग्री आणिली होती ती तर बहुतकरून खपलीच होती, परंतु त्यांतून जीं कांहीं शिलक राहिली होती ती उष्ण आणि दमसर अशा हवेमुळे इतकी नासून गेली होती कीं तिचा कांहींच उपयोग नाहीसा झाला होता. तद्देशीय लोकांनीं आपल्या अल्पस्वरूप कौशल्यानें ज्या जमीनीचे प्रदेशांत लागवड केली होती तो प्रदेश इतका संकुचित होता

कीं त्यांत त्यांचे उपजीविकेपुरतें धान्य होण्याचेंही कठीण होतें. इसाबेल्डा शहरा-मध्ये स्पेन देशीय लोकांस श्रम करून तेथील जमीन साफ करून तीपासून पुष्कळ फलप्राप्ति करून घेण्यास हा कालपर्यंत पुरसत सांपडली नाही. या सर्व गोष्टींवरून क्षुधेमुळे आपण मरून जाऊं असें स्पेन देशीय लोकांस भय पडलें, व त्यांची पोटागीही नुकतीच कमी केली होती, आणि त्या समयींच उष्णकटिबंधामध्ये ज्या रोगांचें प्राबल्य

असतें व जे मुख्यत्वेकरून पडीचे देशांत ह्मणजे ज्या ठिकाणीं उद्योगी लोक उद्योग करून झाडी तोडून जागा मोकळी करीत नाहींत, व पाणथळ जाग्यापासून पाटांनीं पाणी काढून टाकत नाहींत, आणि नदीचे

उष्ण कटिबंधांत ज्या रोगांचें प्राबल्य असतें ते रोग पसरूं लागतात.

पात्र नियमित करित नाहीत, त्यांत उत्पन्न होतात, ते रोग कोलम्बसाच्या लोकांत उत्पन्न होऊं लागले. तेव्हां त्या रोगांचें प्राबल्य व अपूर्व चिन्हें पाहून ते लोक भयभीत होऊन कोलम्बसाची वयाचे बराबर पूर्वीच्या जलपर्यटनां-तील जे लोक होते त्यांची निंदा करूं लागले; कारण की त्या लोकांनीं हिस्पान्योला या वेटाचें कपटानें शोभवून वर्णन करून या अशा रानटी आणि ओसाड देशांत येऊन दुष्कालामुळें अथवा या अशा अज्ञात रोगा- असमाधान आ-
मुळें मरून जाण्यासाठीं त्यांस भूल घालून णि अप्रति हीं
त्यांनीं स्पेन देश सोडवा असें केलें असें त्यांस उत्पन्न होतात.

वाटत होतें. अशा समयां कामगार लोकांतून व संभावित लोकांतून कितीएकांनीं अशा वितंडवादी फिर्यादींस प्रतिबंध न करितां उलटे ते त्यांत साक्षील झाले, पाद्रे बोइल या नांवाचा मुख्य पाद्रे हा जे अतिशय बंडखोर व शीघ्रकोपी लोक होते त्यांतलाच होता. अशा लोकांमध्ये नम्रता आणि शांति या दोहोंची पुनः स्थापना करण्याकरितां कोलम्बसास आपला सर्व अधिकार आणि युक्ति खर्चावी लागली. असें करण्याकरितां कधीं कधीं कोलम्बस त्या लोकांस भीति घालीत असे, आणि कधीं कधीं मी तुम्हांस वक्षीस देईन अशीं वचनें देत असे. परंतु त्या विथर-
लेल्या लोकांचें, सिबाओ देशांत द्रव्याच्या सुवर्ण सांपडण्या
भांडारानें परिपूर्ण भरलेल्या खाणी सांपड- च्या आशेमुळें
तील अशा आशेमुळें जसें समाधान झालें त्यांचें शांतवन
तसें कोणत्याही गोष्टींनीं झालें नाहीं, कारण होतें.
तेथें इतकें द्रव्य सांपडण्याची आशा होती कीं तेणेंकरून
त्यांस जितकीं दुःखें भोगावीं लागलीं होती त्या सर्वांचा

परिहार होऊन पूर्वीच्या सर्व निराशांचें विस्मरण होण्यासारखें होतें.

कोलम्बसाच्या दार्घ प्रयत्नामुळें एकमत आणि व्यवस्था या दोन गोष्टी पुनः इतक्या पूर्वस्थितीवर आल्या कीं तेणेंकरून तें बेट सोडून जाण्याची याचे आंगांत हिंमत आली; त्या समर्थी ज्या देशांवरावर आपण दळणवळण पाडलें आहे ते देश भूगोलावरील ज्ञातप्रदेशांतील आहेत किंवा आजपर्यंत जो प्रदेश अगदीं पाहण्यांतच आला नाहीं त्यांतील आहेत, हें ज्ञान करून घेण्याकरितां कोलम्बसानें

नवीन नवीन शोध करण्याचा क्रम पुढें चालविल्याचा निश्चय केला. नंतर यानें, आपल्या मार्गे आपला भाऊ दोन दीएगो यानें कामगार मंडळीच्या मसलतीनें त्या बेटांतील हकिमाचें काम चालवावें असें केलें, आणि

त्या बेटाचे दुसरे भागांत जाऊन ज्या सैन्यानिशीं तेथें स्पेन देशीय लोकांचा अधिकार स्थापायाचा होता त्या सैन्याचें स्वामित्व दोन पेद्रो मार्गारिता यास सांगितलें. त्यांनीं

कोणत्या रीतीनें चालावें याचा सर्व नियम बांधून देऊन कोलम्बसानें एप्रिल महिन्याच्या २४ वे तारिखेस एक गलबत व दोन होड्या आपले ताब्यांत घेऊन नांगर ओढून घेतला. हा पुरे पांच महिनेपर्यंत हें त्रासदायक जलपर्यटन करित असतां, असा रोजगार करणारे पुरुषांस जीं अनेक संकटें भोगावीं लागतात त्यांपैकीं बहुतेक संकटांचा यास अनुभव घ्यावा लागला; इतकें आलें तरीं जमेका बेटाशिवाय दुसऱ्या बेटांचा शोध ला-

एक तारु व दोन होड्या आपले ताब्यांत घेऊन एप्रिल महिन्याच्या २४ वे तारिखेस हा कूच करितो.

गला नाही. कोलम्बस कूबा बेटांच्या दक्षिण कांठाने जात असतां हजारों लहान लहान बेटें मिळून जी एक घोंटाळ्याची जागा झाली आहे तींत हा गुंतून पडला, ह्मणून त्या बेटांस याने राणीची वाग असें नांव दिलें. या अशा अज्ञात गर्तींत कोलम्बस खडकामध्ये सांपडला असतां, तेथे मोठे भयंकर तुफान होऊन तोंडचा वारा लागून याचे गमनास प्रतिबंध झाला, आणि अयनवृत्तांमध्ये बहुधा ज्या भयंकर मेघगर्जना होतात, व भयंकर विजा एकसारख्या लवतात, त्या सर्व गोष्टी या ठिकाणीं जेव्हां होऊं लागल्या तेव्हां कोलम्बस अगदींच भयभीत होऊन गेला. शेवटीं असें झालें कीं, कोलम्बसाची धान्यसामग्री संपली, याचे खलाशी लोक श्रमामुळे व क्षुभेमुळे अगदीं जिकीरीस येऊन कुरकूर करूं लागले, आणि कोलम्बसास भयप्रदर्शन करून याजवर तुटून पडायास ते सर्व सिद्ध होऊन वसले. अशा अनेक प्रकारच्या संकटांमध्ये कोलम्बस सांपडला ह्मणून यास एकासारिखें लक्ष राखणें, हरएक गोष्ट घडली असतां ती आपल्या नेत्रांनीं पाहणें, हुकूम करणें, आणि तो हुकूम वजाविला किंवा नाही याची वास्तपुस्त राखणें या सर्व गोष्टी जाताने कराव्या लागल्या. कोलम्बसास नौकाशास्त्रामध्ये जी कुशलता व माहिती होती त्यांचा या प्रसंगीं जितका उपयोग करावा लागला तितका कोणत्याही प्रसंगीं करावा लागला नाही. अशा प्रकारचा यत्न कोलम्बसाने केला ह्मणूनच याचे तारवांचा वचाव झाला. कोलम्बस जरीं शरीराने मूळ-

अशा नानाप्रकारच्या संकटांत सांपडल्यामुळे यांस जिवापरता श्रम होतो.

याची धान्य सामग्री खपून याचे लोक याजवर तुटून पडायास सिद्ध होतात.

चाच सुदृढ आगि पुष्ट असा होता, तरीं यास जो हा जिवापरता शारीर आगि मानस श्रम झाला तेणेंकरून ज्वराची यामुळें जिवावर- कसर येऊन यास जो झांपड पडली तीमुळें चें दुखणें घेतें. बुद्धि आगि स्मृति हीं दोनही नाहींशीं होऊन शेवटीं प्राणावर येऊन वेतली.

परंतु सप्टेंबर महिन्याच्या २७ व्या तारिखेस हिस्पान्योला एथेंपुनः आल्यावर इसाबेला एथें कोलम्बसाचा भाऊ बार्थोलोमेओ जेव्हां यास येऊन भेटला तेव्हां जो यास एकाएकीं परम आनंद झाला त्यामुळें याच्या चित्तवृत्तीची इतकी प्रसन्नता होऊन गेली कीं तीपासून यास उतारच पडला. ज्यांची बुद्धि समसमान ह्मणून ज्यांचें अतिशयित सख्य पडलें होतें असे जे हे दोघे बंधु यांचा तेरा वर्षपर्यंत वियोग झाला होता, आगि अशा दीर्घकालामध्ये उभयतांचा पत्रद्वारांही संबंध घडला नव्हता. बार्थोलोमेओ हा इंग्लान्दाचे दरवारांत आपला करारनामा ठरावून फ्रान्स देशाच्या वाटेनें स्पेन देशां येत होता. तो जेव्हां पारिस शहरास येऊन पोहोंचला तेव्हां त्यानें, कोलम्बसानें पहिल्या जलपर्यटनांत जे लोकोत्तर शोध केले होते त्यांचें व हा दुसऱ्या जलपर्यटनाकरितां तयारी करीत आहे याचें वर्तमान ऐकिलें. या वर्तमानावरून अतिशय त्वरेनें आपलें गमन व्हावें अशी त्याची स्वभावतः प्रवृत्ति झाली होती; परंतु तो स्पेन देशास पोहोंचण्याच्या पूर्वीच कोलम्बसानें हिस्पान्योला एथें जाण्याकरितां गलबत हाकारिलें होतें. ज्या पुढ्यानें आपली योग्यता व कामगिरी यांच्या योगानें आपणास प्रसिद्धीस आणिलें

बार्थोलोमेओ याचें साहाय्य यास वेळेवर मिळतें. १०५

त्या पुरुषाच्या फार जवळचे आप्तांस योग्य असा सन्मान देऊन फेर्दिनान्द आणि इसावेल्हा या उभयतांनीं बार्थोलोमेओची भेट घेतली, आणि याच्या ठाणेगार लोकां-भेटीपासून कोलम्बसास जो उल्हास होईल करितां सामानसुमान भरून तो लक्ष्यांत आणून त्या उभयतांनीं इसावेल्हा एथील ठाणेगारांस सामानसुमान पाठ-वरावर देऊन विण्याकरितां जीं तीन तारवें सिद्ध केलीं होतीं राजा आणि त्यांचा अधिकार घेण्याविषयीं बार्थोलोमेओ राणी यास कोलम्बसाकडे पाठवितात. यास फार आग्रह केला.

कोलम्बसास मसलत सांगून साहाय्य करावयास अथवा राज्याचें ओझें व त्याजविषयींची काळजी या दोहों-चा वांटो घ्यावयास समर्थ अशा मित्राची जेव्हां त्यास फार अपेक्षा होती तेव्हांच हा येऊन पोहोचला. युरोप खंडांतून यानें सांप्रत जी सामग्री आगिली होती ती स्पेन देशीय लोकांस दुष्काळाच्या संकटापासून अल्पकालपर्यंत मुक्त करण्यास-च उपयुक्त होती, आणि हा कालपर्यंत त्या वेटापासून त्यांच्या उपजीविके पुरतें धान्यही उत्पन्न झालें नव्हतें. पुनः दुष्काळ पडण्याच्या संकटापेक्षां अधिक भयकारक जें संकट त्याचा धाक त्यांस येऊन पडला, ह्मणोन त्याजकडेसच त्वरित लक्ष्य देणें प्राप्त झालें. तो प्रकार असा कीं, कोलम्बस, नवीन शोधार्थ जलपर्यटन करण्याकरितां त्या वेटांतून निघतांच मार्गरीता याचे ताब्याखालीं जे लोक ठेविले होते ते, शिक्षा आणि ताबेदारी यांपासून आपण जसे कांहीं मुक्तच झालों

ही सामग्री तात्कालिक आप्ति दूर करावयास उपयोगीं पडत्ये.

कोलम्बसानें त्या ठाण्यांत जे लोक ठेविले होते त्यांच्या गैरवर्तणुकीमुळे यास दुसरें एक संकट प्राप्त होतें.

१०६ मार्गारीता याचे हाताखालच्या लोकांची गैरवर्तणूक.

असें मानून त्यांस जे जे प्रतिबंध होते त्या सर्वांचाही अनादर करूं लागले. कोलम्बसानें त्यांस जो शाहाणपणाचा उपदेश केला होता त्याप्रमाणें चालायाचें सोडून त्या बेटांत ते फुटकळ टोळ्या करून चोहींकडेस फिरूं लागले. त्या लोकांपासून चाहील तो पदार्थ जवरीनें घेऊन आपला निर्वाह करूं लागले, तद्देशीय लोकांच्या संग्रहीं जें धान्य होतें त्याची यांहीं अगदीं नासाडी करून टाकिली, त्यांच्या वायकांवर जवरी केली, आणि त्या लोकांच्या सात्विक जातीस शिपाईपणाच्या नात्यानें फार जुलूम करून त्यांहीं परम त्रास दिला.

जोंपर्यंत इन्दिअन लोकांस, स्पेन देशीय लोक स्वेच्छेनें निघून जाऊन आपले दुःखांचा शेवट होईल, अशी आशा होती, तोंपर्यंत ते मुकाट्यानें न्यांस नमून राहिले, आणि हीं दुःखें एतद्देशीय लोकांस जशीं असह्य होतीं तशींच आतां शाश्वत राहतील असें दिसून येतें. आपलीं दुःखें छपावून टाकिलीं. परंतु सांश्रित त्यांस तें पारतंत्र्य जसें असह्य होतें तसेंच तें शाश्वत होऊन राहिल असें दिसून आलें; स्पेन देशीय लोकांनीं एक नगर वसवून त्याचे सभोंवार तट बांधिले होते, आणि जागोजागीं किल्लेही बांधिले होते. त्यांनीं कितोएक शेतांस कुंपणें घालून त्यांत धान्य पेरिलें होतें यावरून, स्पेन देशीय लोक जे एथें आले आहेत ते हा देश पाहण्याकरितां आले आहेत असें नाहीं तर राहण्याच्याच उद्देशानें आले आहेत, असें उघड दिसून आलें. जरीं स्पेन देशीय लोकांचा समुदाय फार मोठा नव्हता तरीं या अनाडी लोकांमध्ये कृषिकर्म इतकें अपूर्णविस्थेमध्ये होतें आणि त्याचेच निर्वाहास इतकें परिमित होतें कीं त्यांस त्या

त्यांची अतिक्षुधा पाहून यांस दुष्काळाचें भय पडतें. १०७

पाहुण्यांची ह्मणजे स्पेन देशीय लोकांची उपजीविका कर-
ण्याची रीति फार आळशी आणि मंद, तेथील यांच्या उपजीव-
हवेची उष्णता फार शक्तिक्षीण करणारी, व नार्थ सार्धे आ-
त्यांची शरीरप्रकृति स्वभावतः फार अशक्त णि थोडें अन्न
लागे.

असे; आणि उद्योगाच्या श्रमदायक प्रयत्नास ते फार
अनभ्यस्त होते ह्मणून जें त्यांस अगदीं थोडें धान्य मिळे
तेणेंकरूनच ते समाधान पावत. शारीर अथवा मानस या
दोहोंतून एकेही श्रमानें ज्या लोकांचें सामर्थ्य व मनाची
दुशारी हीं नष्ट होत नसत त्यांचे उपजीवनास मूठभर म-
का अथवा कासडा नामक वनस्पतीच्या मुळांची निःसत्व
भाकरी पुरेशी होई. युरोप खंडांतील सर्व लोकांमध्ये स्पेन
देशीय लोक जरीं फार मिताहारी होते तरीं ते तद्देशीय
लोकांस फार खादाड दिसले; कारण कीं जेवढ्या अन्नानें
दहा पांच इन्दिअन लोकांचें पोषण होणार तितकें स्पेन
देशांतील एकटाच मनुष्य खपवी. अशी याकरितां स्पेन
अतिरिक्त क्षुधा पाहून त्या इन्दिअन लोकांस देशीय लोकांची
इतकें आश्चर्य वाटलें, आणि त्यांस ती क्षुधा अतिशयित्त क्षुधा
इतकी अनिवार दिसली कीं तिणेंकरून स्पेन पाहून यांस भय
देशीय लोकांची अन्नाविषयीं जी अपरिमित वाटून आश्चर्यही
इच्छा, ती तृप्त होण्याजोगें त्यांचे देशीं धान्य उत्पन्न होत
नाहीं ह्मणून उपजीविकेच्या शोधार्थ ते आमच्या देशीं आले
आहेत, असें त्यांनीं कल्पिलें. ज्या नवीन पाहुण्यांनीं त्या इन्दि-
अन लोकांचे धान्यसामग्रीच्या अल्पस्वल्प संच- आपल्यावर जु-
याची इतके लवकर नासाडी करून टाकिली, लूम करणाऱ्या
त्या पाहुण्यांनीं आमचे देशांतून निघून जावें लोकांपासून आ-
अशी इच्छा करायास, आपापलें संरक्षण ण मुक्त व्हा-
वें अशी जी इ-

१०८ त्यापासून सुटका करण्याचा निश्चय करितात.

च्छा ती त्यांनीं व्हावें अशी जी बुद्धि तीच प्रयोजक झाली, दुःख दिल्यामुळे आणि त्यांनीं त्या स्पेनदेशीय लोकांपासून फार अधिकच वाढ- दुःखें भोगिलीं होतीं ह्मणून ह्या गोष्टीविषयीं त्यां- ते फार उतावीळ होऊन वसले. स्पेनदेशीय लोक आपोआप परत निघून जातील अशी त्यांनीं बहुत दिवस आशा धरिली होती, परंतु सांप्रत त्यांस असें दिसून आलें कीं हळूहळू दुष्काळ पाडून, अथवा ते जे जुलूम जाजती करि- तील तेणेंकरून जो आपला नाश होईल तो टाळण्याक- रितां धैर्य धरून, सर्वांनीं एक होऊन त्यांचेवर हल्ला करावा, आणि त्यांनीं वलात्कारानें जीं ठाणीं घेतलीं आहेत त्यांतून त्यांस हाकून लावावें, हीच गोष्ट आवश्यक आहे.

या गोष्टीविषयीं दीर्घ प्रयत्न क- रण्याचा यांचा निश्चय. जे समयीं कोलम्बस इसाबेल्डा एथें परत आला ते समयीं वर सांगितलेले विचार सर्व इन्दिअन लोकांचे मनांत भरून गेले होते, आणि त्यांस स्पेन देशीय लोकांनीं निरर्थक पी- डा केल्यामुळे ते इतके संतापले होते कीं त्या ठाणेगार लोकां- वर जाऊन पडायास आपले मुख्याच्या हुकुमाची ते वाट पाहत वसले होते; यासमयीं त्या इन्दिअन लोकांस जो संताप आला होता तो सहनशीलता व नम्रता या दोन गोष्टींकरितांच जे त्यांचे नम्र स्वभाव निर्माण केले होते त्यांस साहीनासा झाला. तेथील कार्जांनीं फुटकळ टोळ्या करून जी मंडळी फिरत असे तींतून कितीएकांस पकडून ठार मारून टाकिले होते. हा जो प्रसंग त्यांचेवर येऊन, गुजरला याचे भयामुळे स्पेन देशीय लोक एकत्र जमून त्यांनीं कोलम्बसाच्या स्वामित्वाची पुनः स्था- पना केली; कारण याच्या शाहाणपणाच्या रीतीस अनुसर-

व्यावांचून या संकटापासून मुक्त होण्याची त्यांस दुसरी कोणतीही आशा दिसेनाशी झाली. इन्दिअन लोकांवर कोलम्बसानें मोठ्या सावधगिरीनें आजपर्यंत जें शस्त्र धरण्याचें टाळिल्लें होतें त्याचा यासमयीं अवलंब करणें प्राप्त पडलें. नवीन खंडांतील नग्न लोकांजवळ दांडे, अग्नांत घालून कठीण केलेल्या काठ्या, लांकडी तरवारी, व टोकांस हांडे अथवा गारा बसविलेले बाण हीं कायतीं लढाऊ शस्त्रें होतीं; इकडे स्पेन देशीय लोकांचे घोडेस्वार युद्धकर्मांमध्ये निपुण असून त्यांचे जवळ युरोप खंडांतील युद्धकलेमध्ये जितकीं घातुक शस्त्रें माहित होतीं तितकीं सर्व होतीं. या उभयतांमध्ये जी ही लढाई चालू झाली ती समसमान जरीं दिसत नव्हती, तरीं स्पेन देशीय लोकांची ही स्थिति संकटापासून मुक्त असण्याची दुरवरच होती. इन्दिअन लोकांची जमात पुष्कळ होती यामुळें त्यांचीं बहुतेक व्यंगें त्यांची पुष्कळ झांकून गेलीं होतीं; आणि इकडे स्पेन देशीय लोकांच्या अल्प समाजास त्या वेटांतील सर्व लोकांवरावर युद्धार्थ उभे राहण्याचें पडलें होतें. अशा समयीं एखादी प्रतिकूल गोष्ट घडली असती, अथवा युद्धाचा सोक्षमोक्ष काय होता याचे निश्चयार्थ अकल्पित विलंब लागला असता, तर त्यापासून स्पेन देशीय लोकांचा घातच झाला असता. हें कार्य आपले कृत्यांची हुशारी व त्वरा यांशिवाय सिद्धीस जाणार नाहीं असें कोलम्बसाच्या मनांत आल्यावरून यानें तत्काळ सैन्याची जमाजम केली. या सैन्याची जमात फारच कमी झाली होती. स्पेन देशीय लोक ज्या देशांत

तद्देशीय लोकां-
बराबर जी ल-
ढाई चालविली
ती प्रथम जि-
तकी असमान
दिसे तितकी न-
व्हती.

११० या दोन लढाऊ पक्षांच्या स्थितींचें साम्य.

स्पेनदेशीय लोकांची संख्या रोगामुळे व आपघातामुळे फार कमी होत्ये. गेले होते त्या देशाची उष्णता व आर्द्र हवा यांमुळे अथवा त्यांच्याच मनःपूत आचरणा-मुळे जे रोग उत्पन्न झाले होते ते फारच बळावले; आणि स्पेन देशीय लोकांस स्वकीय अनुभवावरून ते रोग बरे करण्याची युक्ति, अथवा ते रोग होऊं नयेत याविषयींच प्रथम सावधगिरी राखणें, या दोन गोष्टींतून एकही गोष्ट माहित झाली नव्हती. यांमुळे मूळचे जितके लोक आले होते त्यांतील दोन तृतीयांश लोक मरण पावले, आणि जे अवशिष्ट राहिले होते ते चाकरीचे कामास उपयोगीं पडण्याजोगे नव्हते. जे लोक समरांगणीं आले त्यांत २०० पायदळ, याचें जें सैन्य २० घोडेस्वार, आणि, २० मोठमोठे कुत्रे समरांगणीं आले होते. या लढाऊ लोकांमध्ये जी कुत्र्यांची लें त्याविषयीं. गणना केली आहे ती कशीही विलक्षण दिसो, परंतु त्या कुत्र्यांची नग्न आणि भित्रे असे जे इन्दिअन लोक त्यांचेवर घालण्यास योजना केली असतां ते ह्मणजे सर्व मंडळींतून कदाचित् थोडे भयंकर आणि नाशकारक होतील असें नव्हतें. यासमयीं ज्या ग्वाकानाहारीनें स्पेन देशीय लोकांवरार कधीं न तुटण्यासारिखें इष्टत्व राखिलें होतें त्यावांचून त्या वेदांतील सर्व अधिकारी आपले सैन्यासहवर्तमान कोलम्बसाचा पराजय करण्याकरितां आपलीं शस्त्रें घेऊन सिद्ध झाले स्पेन देशांतील इतिहास कर्त्यांवर भरंवसा ठेवून पाहिलें तर त्यां बरोबर १०००००० एक लक्ष सैन्य होतें. इन्दिअन लोकांनीं स्पेन देशीय लोक राणें अथवा पर्वत यांतील दृढ प्रदेशांत सांपडत असें

स्थळ धरण्याचें सोडून मूर्खपणानें बेगा रेआल ह्मणून जें एक मोठें त्या देशीं मैदान होतें तेथें आपणास जागा घेतली. इकडे कोलम्बसानें त्यांस आपली चुकी पाहायास अथवा आपलें स्थळ बदलायास फुरसतच पडूं दिली नाहीं. जे लढाऊ लोक अशिक्षित असतात त्यांस रात्रीं एकोप्यानें अथवा एकमतानें लढतां येत नाहीं, ह्मणून कोलम्बसानें त्या लोकांवर रात्रींच हल्ला करून आयासावांचून व रक्तस्त्राव झाल्यावांचून जय मिळविला. बंदुकांमुळे व घोडेस्वारांच्या झपाट्यामुळे आणि कुठ्यांनी चौताळून जो मोठा भयंकर हल्ला केला त्यामुळे जो कलकलाट आणि नाश झाला तो पाहून त्या इन्दिअन लोकांचे पोटांत इतकें भय शिरलें कीं, तेणेंकरून ते इन्दिअन लोक आपापलीं शस्त्रे टाकून देऊन शत्रूस अडथळा करण्याचा प्रयत्न न करितां पळून गेले. त्यांतून पुष्कळांस ठार मारिलें आणि बहुतेकांस कैद करून चाकर करून ठेविलें. जे बाकी राहिले होते त्यांस इतका वचक बसला होता कीं, त्यांनीं आपले शत्रु अजेय आहेत असें कल्पून त्यांचेवरावर लढाई करण्याचे सर्व विचार सोडून देऊन त्या वेळापासून ते अगदीं निराश होऊन राहिले.

ह्या स्थलीं ते शत्रु उभे राहिले ते स्थळ चांगलें नाहीं ही संधि साधून त्या जबर एकाएकीं हल्ला करून जय मिळवितो.

त्या वेटांत चौहोंकडेस फिरण्यामध्ये व तें, कोणताही अडथळा न येतां स्थेन देशचे सरकारच्या ताब्यांत आणण्यामध्ये, कोलम्बसानें कित्तीएक महिने मोडिले. त्या वेटांत १४ वर्षांपेक्षां अधिक वयाचे जे लोक त्यांजवर कर व होते त्यांचेवर कोलम्बसानें कर बसविला. सवितो.

११२ दरबारांत याचेवर चालविलेली कारस्थाने.

ज्यां प्रांतामध्ये सुवर्ण सांपडे त्यां प्रांतांतील प्रत्येक मनुष्याने बहिरीससाण्याचे गळ्यांतील घांठभर सोन्याची माती तीन तीन महिन्यांनीं आणून द्यावी असें केले; आणि अन्य प्रांतांतील लोकांनीं २५ पौंड कापूस आणून द्यावा असा हक्क बसविला. हा जो इन्दिअन लोकांवर प्रथमतः नियमित कर बसविला तो, पुढें त्या लोकांपासून हवातसा कर घ्यावयाचा शिरस्ता पाडण्याकरितां फार उपयोगीं पडला. इन्दिअन लोकांस वर्तवण्याच्या रीतीचे जे कोलम्बसानें आजपर्यंत विचारपूर्वक नियम चालविले होते त्यांस हा जो कर बसविला तो अगदीं विरुद्ध होता. परंतु या संधींत स्पेन दे-

शचे दरबारांत कोलम्बसाचे चलतीचा कोलम्बस आ- शचे दरबारांत कोलम्बसाचे चलतीचा
जपर्यंत ज्या नां- गुप्तपणें नाश करण्याकरितां, व हा जीं कृत्ये
नीचे नियमास करितो तीं सचोटीचां नाहांत असें दर्शवि-
अनुसरून चाल- ण्याकरितां कारस्थानें चाललीं होतीं; त्यामु-
लला तो नीतो ळें यास आपली कारभार करण्याची पहिली
सोडण्याचीं का- रणें. शिस्त सोडणें प्राप्त पडलें. कोलम्बसाचे वर्त-
णुकीचीं व यानें जे देश शोधून काढिले होते त्यांचीं को-
लम्बसास प्रातकूल अशीं वर्गनें स्पेन देशास गेलीं होतीं.
मार्गारोता आणि पाद्रे बोइल हे दोघेही या समयां दर-
बारांत होते; हे आपण केलेलीं कर्मे यथान्याय आहेत असें
दाखविण्याकरितां, व आपलें वैर साधण्याकरितां, मनांत
दुष्ट वासना धरून कोलम्बसाची अपकीर्ति चौहींकडेस
पसरण्याचा जो हरएक प्रसंग तो केव्हां येतो ह्याकरितां
टपत राहिले होते. दरबारी लोकांतून कितीएकांनीं को-
लम्बसाच्या कीर्तीचीं व सत्तेची जी वृद्धि होत चालली
होती ती समत्सर दृष्टीनें पाहिली. सेविल एथील धर्मा-

त्यामुळे यास जबराने कर उत्पन्न करावा लागतो. ११३

ध्यक्ष फोनसेका ज्याचेकडे इन्दिया एथील सर्व कामका-
रभाराचो मुक्यारी सांगितली होती त्याचे पोटांत कोल-
म्बसाविषयीं इतकें वाईट भरून गेलें होतें कीं, तो कोल-
म्बसाची निर्भर्तना होण्याजोगी जी गोष्ट ती पक्षपात ध-
रून ऐकत असे. त्या धर्माध्यक्षाचे मनांत इतकें वांकडें
येण्याचें कारण त्या काळच्या इतिहासकार्यानीं सांगितलें
नाहीं. ज्यास मित्र नाहीं व जो दरबारी डावपेंचांमध्ये
वागलेला नाहीं अशा परके गृहस्थास इतक्या शत्रूंच्या क-
पटीं मसलतींनून पार पडण्याचें काम सुलभ नव्हे. यास-
मयीं कोलम्बसानें असें पाहिलें कीं आपली प्रतिष्ठा रक्षग करायास व आपले शत्रूंचीं तो-
डें वंद करून टाकायास एकच उपाय आहे. तो असा; या देशांमध्ये इतकें सुवर्ण उत्पन्न
केलें पाहिजे कीं, तेणेंकरून या देशांतील संपत्तीविषयीं जो मी रपोट केला आहे तो य-
थान्याय आहे इतकेंच केवळ स्थापित होऊं नये, पण फेर्दिनान्द आणि इसाबेला यांस माझे बेत सि-
द्दीस नेण्याविषयीं सतत उद्योग चालवायास उत्तेजनही यावें.
इतकें सुवर्ण यास उत्पन्न करावयाचें होतें ह्मणून हा त्या
लोकांवर भारी कर बसवूनच राहिला नाहीं, तर त्यांपासून
तो यानें फार करडा अमंल चालवून उत्पन्नही करून घे-
तला. त्या दीन लोकांवरावर ज्या कृपेनें व दयेनें कोल-
म्बस वागला, ती कृपा व दया या प्रसंगीं यानें सोडून दि-
ली याचें कारण, कोणत्या तरीं उपायानें सोनें अवश्य उ-
त्पन्न केलें पाहिजे असें जें यानें कल्पिलें होतें तें असावें,
असें दिसतें.

याच कारणा-
वरून आजपर्य-
ंत कोलम्बस त-
देशीय लोका-
बराबर ज्या कृ-
पेनें व दयेने चा-
लला तो कृपा व
दयासोडून देवो.

इन्दिअन लोकांवर जो हा कर वसविला होता त्याच इन्दिअन लोक तरतूद करण्याकरितां त्यांस जो श्रम पडला कसे होते या- व जें लक्ष द्यावें लागलें, आणि जी दूरदृष्टि विषयीं ठेवावी लागली, त्यांपासून जीं दुःखें उत्पन्न झालीं तीं, ज्या लोकांस निष्काळजी, आणि उद्यांचें कसें होईल ही काळजी न वाळगतां, आलस्यानें आपले दिवस काढायाची सर्व पडली होती त्यांस सर्व दुःखांतून फारच असह्य दिसलीं. उद्योग करण्यामध्ये असा नियमित आणि सतत श्रम करण्याविषयीं ते समर्थ होते, आणि हें कृत्य त्या लोकांस आपले स्वातंत्र्यास इतकें अपकारक वाटलें कीं त्यांपासून मुक्तता मिळिवण्याचे युक्तीचाच त्यांनीं अवलंब केला. यावरून ते अतिशय उतावीळ व निराश झाले होते असें दिसून येतें. ज्या जुलमी लोकांस हाकून लावण्याचा प्रयत्न करण्यास त्या इन्दिअन लोकां- स्पेन देशीय लोकांस उपाशीं चा धीर होईना, त्यांस उपाशीं मारायाची मारण्याची यु- त्यांनीं युक्ति काढिली; आणि स्पेन देशीय क्ति. लोकांची क्षुधा फार प्रखर आहे अशी कल्पना त्यांचे मनांत पूर्वीच आली होती, तीवरून त्यांनीं जी ही युक्ति योजिली होती ती करून पाहाण्यास फार आयास लागणार नाहीं असा त्यांनीं सिद्धांत ठरविला. याच बुद्धीनें त्या इन्दिअन लोकांनीं कृषिकर्माचीं सर्व कृत्यें आटोपून धरिलीं; आणि मका नलावून मानिओक अथवा कासदा याचे जे रोपडे लाविले होते तेही उपटून टाकिले. नंतर या विन लागवडीच्या जमीनी आपल्या शत्रूंंस ठेवून आपण पर्वतांवरील दुर्गम स्थलीं जाऊन राहिले. या अशा अघोर निश्चयापासून त्यांनीं इच्छिलेले परिणाम थोडेसे

घडून आले. ते असे कीं, स्पेन देशीय लोकांस यामुळे सर्व वस्तूंची अतिशयच कमतर पडली; परंतु त्यांस युरोप खंडाहून सामान-सुमानाची पुरवणी वेळेवर येऊन पोहंचली, व त्यांचा उद्योग आणि कल्पनाशक्ति यांमध्येही ती सामग्री उत्पन्न करण्याचे उपाय पुष्कळ भरले होते यामुळे त्यांचीं मनुष्ये फार मेलीं नाहींत. त्या वापुड्या इन्दिअन लोकांनीं जी ही वाईट युक्ति योजिली होती ती त्यांची त्यांसच घातक झाली. इन्दिअन लोकांची मोठी जमात, आपोआप उत्पन्न होणाऱ्या धान्याशिवाय दुसरें धान्य जेथे उत्पन्न होत नाहीं असे जे पर्वत अथवा त्या देशांतील रानवट प्रदेश यांमध्ये कोंडली गेली, आणि तीस लवकरच दुष्काळाचीं परम संकटे अनुभवाचीं लागलीं. यामुळे सांसर्गिक ह्यणजे एकमेकांस एकमेकांचा स्पर्श झाला असतां लागणारे असे रोग उत्पन्न झाले, आणि थोडक्याच महिन्यांत त्या वेटांतील राहाणवाल्यांपैकीं एकतृतीयांशापेक्षां अधिक लोक ना-नाप्रकारच्या विपत्ति सोसून मरण पावले.

कोलम्बस नवीन खंडामध्ये स्पेन देशीय लोकांच्या वर्चस्वाची चांगली संस्थापना करीत असतां याचे चाक्र-रोमुळे व यानें बहुत संकटे भोगिलीं होतीं यामुळे ज्या की-र्तीचा व वक्षिसांचा उपभोग करायोस यास योग्यता आली होती त्यांचा अपहार करायोस याचे शत्रु एकसारखें चित्त देऊन श्रम करीत होते. नवीन वसाहतींतील अपरिहार्य

युरोप खंडाहून वेळेवर धान्य सा-मग्री आल्यामुळे यांचा थोडासा वचाव होतो.

इन्दिअन लो-कांचीं नाशका-रक युक्ति त्या-ंची त्यांसच घा-तक होत्ये.

या समयीं को-लम्बसाचे शत्रु स्पेन देशामध्ये उगीच बसले नव्हते.

११६ याचे चौकशीकरिता कामदार योजितात.

संकट, व शरीरास अपकारक अशा हेवेमुळे उत्पन्न झालेले अनर्थ, आणि अज्ञात सागरामध्ये जलपर्यटन करीत असतां प्राप्त झालेलीं विघ्ने, हीं सर्व कोलम्बसाचो अस्थिर आणि अविचारी जी महत्पदप्राप्तीची इच्छा तीर्णेंकरून उत्पन्न झाली, असें ते ह्मणूं लागले. कोलम्बस व्यवस्था आणि नम्रता राहावी ह्मणून साहाय्यपणाच्या रीतीनें जें लक्ष ठेवीत असे त्यास करडा अंमल ह्मणूं लागले, आणि जे दंगेखोर व अव्यवस्थित लोक होते त्यांस जी हा शिक्षा करीत असे तिजवर त्या शत्रूंनीं क्रौर्य हा दोष ठेविला. हे दोषारोप ज्या दरवारास

याचे शत्रूंनीं जे पाजवर आरोप भाणिले होते ते दरवारांत मान्य होतात.

दुसऱ्याचा उत्कर्ष साहत नसे त्या दरवारांत इतके मान्य झाले कीं, तेथून हिस्पान्योला एथें जाऊन कोलम्बसाच्या बहिवाटीवर देखरेख ठेवण्याकरितां एके कामगाराचो योजना झाली. हें महत्कृत्य, कोलम्बसाच्या

शत्रूंनीं शिकारस केल्यावरून, ज्याकडे खासगीचें काम होतें असा जो आग्वादो नामक गृहस्थ याचेवर संभविलें. ही जी त्यांनीं योजना केली ती ह्मणजे त्या पुरुषाच्या आंगीं हें काम करण्याचें सामर्थ्य होतें ह्मणून केली असें नाहीं, तर त्यानें त्यांस फार उपयोगीं पडून त्यांचें बहुत आर्जव संपादिलें होतें ह्मणून केली असें दिसतें. आग्वादो यास ही जी एकाएकीं उंच पदवी मिळाली तीर्णेंकरून तो अगदीं याचो चौकशी चढून गेला, आणि आपलें काम बजावीत करण्याकरितां असतां आपला सर्व क्षुल्लक मोठेपणा दाखित जो कामदार असतां आपला सर्व क्षुल्लक मोठेपणा दाखित योजला होता तो करून लोकांस त्रास येण्याजोग्या उद्धतपणानें कोणत्या योग्य-वर्तला. ज्यासमयीं हलक्या लोकांस एका-तेचा होता या-एकीं मोठी पदवी प्राप्त होये, अथवा जीं विषयीं.

हा त्रासून स्पेन देशी जाण्याचा निश्चय करितो. ११७

कामे करायास ते योग्य नसतां त्यांजवर त्यांची नेमणूक होती, त्या समयीं अशा रीतीनें वर्तन करण्याची त्यांची स्वाभाविक प्रवृत्ति होती. त्याच्या मनांतून कोलम्बसाचे सर्व कारभार लोकांस फार उपद्रवकारक आहेत असें दाखवायाचें होतें ह्मणून, त्या देशास उपयुक्त व तेथील लोकांचे उपद्रव दूर होण्याजोगे जे कायदे ते न स्थापितां, कोलम्बसावर जे दोषारोप आणिले होते ते आग्ववादो यानें मोठ्या उत्सुकतेनें ऐकून घेऊन फंद कारणाच्या स्पेन देशीय लोकांस व इन्दिअन लोकांस, त्यांनीं आपलीं खरीं किंवा कल्पित जीं दुःखें असतील तीं बाहेर काढावीं अशी फूस देऊन, त्या वेटांत जी आग पेटली होती तिजवर तेल ओतिलें. माझी चाल बारीक दृष्टीनें पाहून माझे अधिकारावर चौकशी ठेवणारा ज्यापक्षां असा पक्षपाती आहे त्यापक्षां आपली बरीगत दिसत नाहीं, असें कोलम्बसानें पक्केपणीं मनांत आणून, हा व याचे शत्रू यांमध्ये मुख्यत्वेकरून ज्या कृत्यांविषयीं तंट्या पडला होता त्यांचें साद्यंत वर्तमान फेर्दिनान्द आणि इसाबेल्ला यांस विदित केलें असतां, तीं उभयतां त्यांचा विचारपूर्वक न्याय करून बरोबर आणि आपणास अनुकूल असा निर्णय करतील, अशी यास आशा वाटून, यानें १४९६ मध्ये स्पेन देशास परत जाण्याचा निश्चय ठरविला. कोलम्बसानें आपल्यामार्गे आपला भाऊ बार्थोलोमेओ यास आपल्या- काम चालवि-
मार्गे अदेलान्तदोची पदवी देऊन अथवा ण्याची व्यवस्था करितो.
दुय्यम हर्कीम करून ठेविलें आणि फ्रांसिस रोल्दान यास मुख्य न्यायाधीशाचें काम सांगून त्याच्याकडे मोठा अधिकार ठेविला. ही योजना चांगली झाली ना-

११८ परत जातांना बहुत संकटें प्राप्त होतात.

हीं, कारण कीं, हीपासून ठाणेगारांस बहुत अनर्थ प्राप्त झाले.

कोलम्बसानें युरोप खंडास परत येतांना पहिल्या जल-
कोलम्बस स्व- पर्यटनामध्ये जो मार्ग धरिला होता त्याहून
देशीं जाते वे- निराळाच धरिला. कोलम्बस हिस्पान्यो-
ब्रेस पूर्वीच्या लापासून वीस अक्षांशांचें अंतर धरून शुद्ध
जलपर्यटनापेक्षां पूर्वेस चालिला; कारण कीं नैऋत्य दिशेक-
वेगळाच मार्ग पूर्वेंस चालिला; कारण कीं नैऋत्य दिशेक-
धरितो. डील वायूच्या ओघांत पडण्याकरितां उत्तरेस

सरण्याची अधिक निश्चयात्मक आणि अधिक त्वरेची यु-
क्ति अद्याप कालपर्यंत यास स्वकीय अनुभवावरून समजली
नव्हती. अशी जी ही गैर मसलत योजिली तीणेंकरून,
जे नियमित दिशेचे वारे अयनवृत्तांमध्ये पूर्वेकडून एकरुसा-
रिखे वाहत असतात त्यांच्या झपाट्यांत सांपडल्यामुळे को-
लम्बसास अगणित श्रम आणि जिवावरचीं संकटें भोगावीं
लागलीं. प्राचीन आणि नवीन खंडांमध्ये हें नौकागमन
नुकतेंच चालू झालें होतें ह्मणून, यामध्ये ही जी अयोग्य
योजना झाली ती ह्मणजे कोलम्बस नौकाशास्त्रीय कले-
मध्ये पुरा नव्हे ह्मणून झाली असा आरोप ठेवणें फार क-

यास पुष्कळ ठीण. अशा जलपर्यटनांत जरीं मोठमोठीं
संकटें प्राप्त झालीं तरीं त्यांच्याकडे लक्ष न
देतां, कोलम्बसानें आपली नेहेमीची सहन-
सोडीत नाहीं.

शौलता व अंतःकरणाची दृढता धरून आपलें
गमन चालविलें. परंतु हा इतका थोडा चालला कीं
तीन महिन्यांमध्ये याचे दृष्टीस जमीन पडली नाही. शे-
वटीं याच्या बराबरची सामग्री सरत आली ह्मणून खलाशी
लोकांतील प्रत्येक जणास दर दिवसास ६ औंस भाकरी-

पर्यंत खाण्यास देण्याचें मान कोलम्बसानें उतरविलें. कोलम्बसाचें भोजनही फार हलक्या खलाशापेक्षां अधिक सुग्रासाचें नव्हतें; व अशा पराकाष्ठेच्या संकटामध्यें जरीं हा पडला होता, तरीं ज्या दयालू स्वाभावा- याचा दयालू विषयीं याची प्रसिद्धि असे तो दयालू स्वभाव स्वभाव.

यानें सोडिला नव्हता, ह्मणून याच्या खलाशांनीं मोठ्या अगत्यवादानें ज्या गोष्टीविषयीं प्रार्थना केली तिचाही यानें स्वीकार केला नाहीं. ती गोष्ट अशी; त्या खलाशां लोकांतून कांहीं असें ह्मणूं लागले कीं, इन्दिअन याचे लोकांची लोकांतील जे बंदिवान आपण आपल्या बराबर दुष्ट योजना.

नेत आहों त्यांच्यावर आपलें उपजीवन करावें; दुसऱ्यांनीं असा आग्रह धरिला कीं आपले जवळ धान्याची शिलक फार थोडी उरली आहे तर त्याचा खप थोडा व्हावा ह्मणून त्या इन्दिअन लोकांस समुद्रांत ढकलून द्यावें. परंतु को-

लम्बसानें त्यांस असें सांगितलें कीं, ते मानवी प्राणी आहेत, आणि आपल्यावर जो अनर्थ गुजरला आहे तोच त्यांजवर पडला आहे, त्यापक्षीं या दुर्दैवाचा वांटा सगळ्यांनीं समसमान उचलिला पाहिजे. कोलम्बसाचा अ-

आपल्या लोकांच्या दुष्ट कल्पनेचें निराकरण करण्याविषयीं याचा उपदेश.

धिकार व याचा हीं औपदेशिक वाक्यें यांनीं निराशेमुळें सुचलेल्या ज्या त्या अयुक्त कल्पना त्यांचा नाश करून टाकिला. नंतर त्या कल्पनांचा पुनः उद्भव होण्यास अवसरही राहिला नाहीं, कारण कीं कोलम्बस लवकरच स्पेन देशच्या क्रिनाय्याच्या टप्प्यांत येऊन पोहोचल्यामुळें त्या खलाशी लोकांच्या सर्व भयांची आणि संकटांची समाप्ति झाली.

१२० राजा व राणी याची मोठ्या आदरानें भेट घेतात.

आपल्या प्रमाणिकपणाविषयीं व आपण मोठमोठीं कामें
हामोच्या विश्वा- वजाविलां यांविषयीं ज्या पुरुषाचा मनांतून
सानें दरबारांत खात्री असत्ये त्या पुरुषाप्रमाणें, कोलम्बस
घेतो. मोठ्या नम्रतेनें निश्चयात्मक विश्वास धरून
दरबारांत आला. त्यासमयीं फेर्दिनान्द आणि इसाबेल्डा
यांनीं, अप्रयोजक व शाबूद न केलेले असे कोलम्बसाव-
रोल दोषारोप ऐकण्यांत विचार न करितां फार मन घा-
तलें, ह्मणून लज्जित होऊन, कोलम्बसाचा इतक्या आदर
सत्कारानें भेट घेतली कीं तेणेंकरून याचे शत्रु लज्जाय-
मान होऊन गेले. या संधीस त्या शत्रूंनीं
कोलम्बसावर जे दोष काढिले होते व जे
खोटे आरोप ठेविले होते त्यांविषयीं पुनः ऐक-
ण्यांत आलें नाहीं. कोलम्बसानें, सोनें मोर्से,
कापूस, आणि दुसरे जे किंमतदार जिन्नस आणिले होते,
तीहींकरून याच्याशीं द्रोह करणाऱ्यांनीं त्या देशाच्या गरी-
बीविषयीं जें सांगितलें होतें तें खोटें पडलें. इन्दिअन
लोकांस आपल्या ताब्यांत आणून व त्यांच्यावर कर वस-
वून कोलम्बसानें स्पेन देशाच्या सरकाराक-
रितां नवीन प्रजा व पुष्कळ उत्पन्न होण्यासा-
रिखा जो वसूल दिसत होता तो रक्षून ठेविला.
कोलम्बसानें ज्या खाणी शोधून काढून तपा-
शिल्या होत्या त्यांहींकरून तर या सर्वांपेक्षां
अधिक मोठें असें संपत्तीचें मूळ प्रगट झालें. हे जे मोठे
आणि अतर्कित लाभ ते तर पुढील प्राप्तीचीं चिन्हें, आणि
अद्यापि माझ्या मनांतून जे यापेक्षांही मोठमोठे शोध करायाचे
आहेत, व जे करायास सांप्रतकालीं केलेल्या शोधांवरून

याचा फार आ-
दर झाला असें
पाहून याचे शत्रु
लज्जित होतात.

सांप्रतच्या शो-
धांवरून पुढें
फारच लाभ
होतील असें को-
लम्बस दर्शवितो.

याचा मजकूर खरा वाटून यास परत पाठवितात. १२१

निश्चयें माझी साहजिक प्रवृत्तिही होईल त्या शोधांचें पूर्व-
रूप होय, असें कोलम्बसानें सांगितलें.

या सर्व गोष्टींचा लक्ष देऊन ज्या समयां विचार केला,
त्यासमयां त्या गोष्टी ह्मणजे केवळ कोल- याचें बोलणें उ-
म्बसाच्या सर्व पराक्रमाच्या कृत्यांस साहाय्य भयतांच्याही
देणारी काय ती मी असें वाटून हर्षभरीत मनांत ठसतें.
झालेली जी इसाबेल्हा राणी तिचेच मनांत ठसल्या असें
नाहीं, तर ज्यानें कोलम्बसाच्या युक्ति पूर्वीं मान्य केल्या
नव्हत्या व अद्यापही त्यांपासून सिद्धि झाली याचा ज्यास
संशय होता असा जो फेर्दिनान्द याच्याही मनांत भरून
गेल्या; त्या इतक्या कीं, त्या उभयतांनीं हिस्पान्योला
एथील ठाणेगारांस ती वसाहत स्थाईक करण्याकरितां ज्या
वस्तूंची अपेक्षा होती त्यांची पुरवणी करण्याचा, व जे
दुसरे नवीन देश आहेत ह्मणून कोलम्बसाची खात्री होती
त्यांच्या शोधार्थ यानें जावें इतकें अरमार तयार करून
देण्याचा निश्चय केला. हे दोन हेतु सिद्धीस नेण्याक-
रितां त्यांनीं ज्या उत्कृष्ट युक्ति होत्या त्यांचा कोलम्बसा-
बराबर अंतरंगीं निश्चय ठरविला. नवीन पूर्वीं वसाहती-
खंडाकडे पहिलें जें जलपर्यटन केलें त्याचा च्या स्थापनेस
नवीन नवीन शोध करणें हाच मुख्य उद्देश जे अडथळे आ-
होता, व दुसऱ्या जलपर्यटनामध्ये जरीं वसा- ले ते.
हतींच्या योजना झाल्या होत्या तरीं त्यांच्याकरितां प्रथम
जी सावधगिरी राखिली होती ती पुरी नव्हती, आणि स्पेन
देशीय लोकांच्या दंगेखोर स्वभावामुळे आणि नानाप्रकार-
च्या कारणांपासून उपस्थित झालेल्या अकल्पित संकटां-
मुळे त्यांपासून फळही झालें नाहीं. सांप्रत ठाणेगार लो-

१२२ वसाहतीची स्थापना व व्यवस्था यांविषयी कायदा.

कांच्या व्यवस्थेविषयीं पुढील सर्व वसाहतींमध्ये नमुना होण्यास उपयोगी पडे असा वेत योजावयाचा होता; ह्मणून जितक्या वारीक मोठ्या गोष्टी होत्या तितक्यांचा लक्षपूर्वक विचार करून हरएक गोष्टीची काडीमात्र फेर न पडे अशी व्यवस्था केली. ती अशी; या उद्योगाकरितां जे सांप्रत जीवसा- लोक पाठवायाचे होते ते अमुकच पाठवा- हत करायाची याचे असा ठराव केला. ते लोक वेगळ्या होती तिची य- वेगळ्या अधिकारांचे व निरनिराळ्या धंद्यांचे थास्थित व्यव- असावे असे ठरवून, त्यांतून ज्यांचा जसजसा स्था राखण्याचा कायदा. उपयोग पडावयासारखा होता तसतसा त्यांचा समुदाय योजिला. या नवीन रहवासी लोकांवर जाण्यास अमुकच वायका असाव्या असे स्थापित केले. ज्या देशांत दुष्काळामुळे इतके अनर्थ घडून आले त्या देशांत सामग्री उत्पन्न करण्याचाच प्रथम उद्देश होता ह्मणून शेतकऱ्यांची वरीच जमात तिकडेस न्यावी असे ठरविले. ज्या नवीन खंडापासून यूरोप खंडास इतकी संपत्ति प्राप्त झाली त्या खंडांतील उत्पन्नापासून नफा करून घेण्याची स्पेन देशीय लोकांस अगदीं कल्पना नव्हती; परंतु तेथील खाणीमधील संपत्तीविषयीं मोठमोठ्या कल्पना बांधून पराकाष्ठेचीच तद्विषयक आशा त्यांनीं मनांत बाळगली होती, ह्मणून ती मौल्यवान् धातू खणून गाळायच्या ज्या नानाप्रकारच्या कृति त्यांमध्ये प्रवीण आशा कामगार लोकांची मंडळी बराबर द्यावी, व अन्य देशीं जाऊन राहण्याकरितां जे हे लोक निघाले होते, त्यांस कांहीं वर्षेपर्यंत सरकारी खर्चांतून पगार देऊन त्यांची उपजीविका चालवावी, असा ठराव केला.

अशा प्रकारें जे कायदे केले ते विचार युक्त आण
 शिच्छलेला अर्थ सिद्धीस नेण्याविषयीं चांगले त्या कायद्यांतील
 उपयुक्त होते; परंतु नवीन शोधून काढलेल्या न्यूनता.
 देशांतील दुष्ट हवेमुळे बहुत लोक मरण पावले, हे पाहून
 त्या देशांत जाऊन राहण्यास स्वसंतोषानें थोडकेच कबूल
 करितील, असे प्रथमच दिसून आल्यावरून, कोलम्बसानें
 असें योजिलें कीं, मोठे असून फार अघोर कर्माचे नव्हत,
 असे अपराध ज्या पुरुषांकडेस लागू आहेत त्यांस हिस्पा-
 न्योला एथें पाठवावें, व ज्या अपराध्यांस नेहेमी वल्हीं मा-
 रून चालवायाचे तारवांवर पाठांवतात त्यांतून कांहीं
 एकांस ज्या नवीन खाणी खणावयाच्या आहेत तेथें जाऊन
 त्यांनीं काम करावें, अशी शिक्षा योजावी. यथायोग्य
 विचार न करितां जसा हा बुद्धिवाद दिला तसाच तो
 अविचारानें मान्य झाला. जी नवी वसाहत
 करावयाची होती तीकरितां लोक जमवावे या न्यूनतेचा
 ह्मणून स्पेन देशांतील सर्व वंदिखानें धुऊन अविचारानें स्वा-
 काळ करितात.
 काढिले, आणि अपराधी लोकांची चौकशी
 करण्याचा ज्या न्यायाधीशांकडे अधिकार होता, त्यांस
 पुढील शिक्षेच्या योगानें त्या लोकांची पुरवणी करण्याक-
 रितां सांगून ठेविलें. जी वसाहत चिरंकालपर्यंत राही
 अशी करावयाची होती तिचा अशा साधनानिशीं पाया
 घालणें अनुचित, कां कीं नवीन वसाहतीमध्ये उद्योग,
 नम्रता, सहनशीलता, आणि परस्पर विश्वास, हीं अवश्य
 असलींच पाहिजेत, ह्मणून अशा ठिकाणीं व्यवस्था राह-
 ण्याकरितां कायद्यांच्या बलापेक्षां सद्वर्तणु- स्पेन देशीय लो-
 कीचेंच साधन योजावें हें आवश्यक होय. कांची वसाहत

१२४ याचा बेत सिद्धीस जावयास फार विलंब लागतो.

स्थापण्याचो जी परंतु या वसाहतीकरितां जे प्रथमच लोक
 रीति तोच दु- मिल्लिवले त्यांमध्ये भ्रष्ट लोकांची ज्यापक्षां मि-
 सन्या लोकांनीं सळ केली होती, त्यापक्षां त्या अप्रतिष्ठित
 स्वीकारिल्यामुळे आणि न सुधारण्यासारख्या लोकांच्या दुर्गु-
 त्यांच्या वसाह- णांमुळे सर्व लोक विघडून जाऊन दुष्ट आणि
 तींतेही वाईट दुःखकारक असा परिणाम घडून येण्याचा
 परिणाम होतात. संभव दिसला, व या गोष्टीचा त्या स्पेन देशीय लोकांस
 पक्का अनुभवही आला. यूरोप खंडांतील दुसरे लोक
 स्पेन देशाप्रमाणेंच वसाहतींची स्थापना करूं लागले,
 तेणेंकरूनच त्यांमध्ये वाईट परिणाम घडून आले, असे
 होण्याचें यावांचून दुसरें कोणतेंही कारण दिसत
 नाहीं.

कोलम्बसानें जरीं मोठ्या सुलभतेनें आणि त्वरेनें आ-
 पण योजिलेली सर्व व्यवस्था व नियम यांविषयीं राजाची
 मान्यता मिळविली तरीं, ती व्यवस्था व ते नियम चालू कर-
 ण्याविषयीं जे यानें प्रयत्न चालविले होते त्यांस बहुत काल-
 पर्यंत इतकीं विघ्नें आलीं कीं, तींहींकरून ज्या
 याचा बेत सि- पर्यंत इतकीं विघ्नें आलीं कीं, तींहींकरून ज्या
 द्धीस जाण्यास मनुष्यांस संकटें भोगायाचीं विशेष सर्वई नसत्ये
 विलंब लागण्या- ते तर अगदीं थकून गेले असते. हा जो
 चीं कारणें. विलंब लागला त्यास स्पेन देशीय लोक ज्या
 स्थिरतेनें काम चालवीत त्या स्थिरतेचे त्रासदायक कायदे
 व शक्ति कांहींशी कारणीभूत झाली, आणि कांहीं फेदि-
 नान्द व इसाबेल्हा यांच्या एकुलत्याएक मुलाचें आस्त्रि-
 आ देशचे मार्गारोते बराबर, व त्या उभयतांच्या दुसन्या
 ज्योहान्ना या नांवाच्या मुलाचें आस्त्रिआ देशचे फिलिप
 आर्चड्यूकाबराबर जें समारंभाचें लग्न झालें, त्यामुळे खजिन्यां-

मुख्यत्वेकरून याचे शत्रु यास अडथळा करितात. १२५

तेल द्रव्य सरलें होतें, हें दुसरें कारण झालें. परंतु मुख्यत्वेकरून कोलम्बसाचे शत्रूंच्या समत्सर युक्तिप्रयुक्तिच त्या विलंबास कारणीभूत झाल्या. कोलम्बस परत आल्यावर जो यास आदर सत्कार मिळाला तेणेंकरून ते शत्रु आश्चर्यभरित होऊन व कोलम्बसाच्या प्रत्यक्ष दर्शनावरून भयभीत होऊन त्यांस कांहीं वेळपर्यंत कोलम्बसावर जी अतिरिक्त कृपा झाली ती मुकाब्यानें पाहावी लागली, कारण कीं तिचें परिमार्जन करण्याविषयीं त्यांच्या अंगांत शक्ति राहिली नव्हती. असें जरीं झालें होतें तरीं त्यांचें आणि कोलम्बसाचें हाडवैर पडलें होतें ह्मणून ते फार दिवसपर्यंत उगीच बसले नाहींत. त्यांनीं पुनः आपलीं कृत्ये चालू करून इन्दियेंतील कृत्यांचा अधिकारी फोनसेका जो हल्लीं वादहोस एथील विशपाचे पदवीस चढला होता त्याच्या साहाय्यानें कोलम्बसाच्या स्वारीविषयीं जी तयारी चालली होती ती कालांतरावर घालविण्याकरितां इतके अडथळे आणिले कीं, तींहींकरून ठाणेगाराकरितां नेमलेल्या सामग्री पैकीं थोडीशी सामग्री नेण्याकरितां दोन तारवें मिलिवण्यास एक वर्ष लागलें; हें लहानसें आरमार जें यास जातीनें चालवायाचें होतें त्याची सिद्धता होण्याच्या पूर्वीं बहुतकरून दोन वर्षे मोडलीं.

या आरमारांत थोडथोड्या वजनाचीं सारीं ६ तारवें होतीं, आणि ज्यास बहुत दिवस लागणार व ज्यामध्ये अनेक संकटे प्राप्त होणार अशा जलपर्यटनाकरितां याचें तृतीय जसामानसुमानाची तयारीही चांगली झाली लपर्यटन.

नव्हती. (१४९८) हे जे जलपर्यटन कोलम्बसाने योजिले होते याचा पूर्वी केलेल्या जलपर्यटनापेक्षां भिन्नच मार्ग होता. आपण जे देश शोधून काढिले आहेत त्यांचे नैर्ऋत्य दिशेकडेस इन्दियेतील फलद्रूप देश आहेत असे कोलम्बसाच्या मनांत विंचून गेले होते, ह्मणून ते देश शोधून काढण्याकरितां आपण विषुवरेषेखालीं येऊन पोहोचूं तोंपर्यंत शुद्ध दक्षिणेस व्हावे, नंतर आपल्या गतीस अनुकूल असा जो अयनवृत्तांमध्ये एकसारखा वारा वाहत असतो त्याच्या साहाय्यानें पश्चिमेकडेस व्हावे, अशी अतिशय नि-

हा कानेरी बेटां-
हून पुढें तीन
तारवें रवाना
करतो.

श्रियात्मक युक्ति योजिली. याच कल्पनेनें यानें तारवें हाकारिलीं, आणि प्रथम कानेरी बेटांत जाऊन लागलाच केप दिवेर्द एथें गेला. कोलम्बसानें कानेरी बेटांहून हिश्या-

न्योला एथील ठाणेगार लोकांकरितां सामग्री भरून तीन तारवें रवाना केलीं, आणि बाकी राहिलेल्या तीन तारवांनिशीं दक्षिणेकडेस आपलें जलपर्यटन चालविलें. कोलम्बस

हा दक्षिणेस
जात असतां वि-
षुवरेषेपासून ५
अंशांवर येतांच
अतिशय उष्ण-
तेमुळे याच्या
ज्वरुचे पदार्थ
नासतात.

व याचे लोक विषुवरेषेपासून पांच अंशांच्या आंत येऊन पोहोचत तोंपर्यंत कांहीं अद्भुत गोष्ट घडून आली नाही. या ठिकाणीं येई तोंपर्यंत त्यांचीं अंतःकरणें स्वस्थ होतीं, परंतु तेसमयींच उष्णता इतकी अतिशय झाली कीं, तिणेंकरून त्यांचीं दारवेचीं पिपें तडकलीं,

व दुसऱ्यांत जे पातळ पदार्थ भरून ठेविले होते ते आंघट होऊन गेले, आणि त्यांच्या वरावरची धान्यसामग्री अगदीं करपून गेली. स्पेन देशीय लोकांनीं दक्षिणेकडेस इतकें दूर जाण्यास कधींही धीर केला नव्हता

ह्मणून, त्यास आपलीं तारवें पेट घेतील असें मोठा पाऊस भय पडलें व पृथ्वीवर उष्ण कटिबंधामध्ये जे पडल्यामुळे या- देश आहेत तेथील हवा वगैरे फार दुष्ट आहे च्या लोकांचे असें जें प्राचीन लोकांचें मत तें खरें आहे, मुळें आलेली असें ते मानूं लागले. परंतु यासमयींच पर्जन्य भीति शमत्ये. पडून त्यांच्या भीतीचें थोडेसें शांतवन झालें. मनुष्यांस तारवांवरील तक्तपोशीवर राहायाचें देखील कठीण इतका जरीं मोठा ज्वर व सतत पाऊस पडला तरीं, तेणेंकरून उष्णतेचा प्रखरपणा मोडला नाहीं. या पर्यटनाच्या आरं- भापासून कोलम्बस मोठ्या तत्परतेनें स्वतः सर्व कामें वहि- वाटीत होता, त्यांत फार श्रम झाले, व निद्राही सांपडली नाहीं, यामुळे ताप येऊन यास वायूचा उपद्रव झाला. या सर्व गोष्टींमुळे आपल्या लोकांच्या प्रार्थना यास कबूल करा- व्या लागल्या, आणि कारिबी वेटांतील को- णत्या एका वेटास जाण्याकरितां वायव्य दिशे प्रकृति विघड- कडेस आपली गति पालटावी लागली, का- ल्यामुळे यास कारिबी वेटा- रण तेथें जाऊन प्रकृतीस आराम होऊन सा- कडे जावें ला- मानसुमानाची पूर्तता होण्यासारखें होतें. गतें.

जो मनुष्य तारवाच्या शिडाच्या शेंड्याकडेस वर्तुळाकार प्रदेशांत बसला होता त्यानें आगष्ट महिन्याच्या पहिल्या तारि- खेस जमीन! हो जमीन! अशी आनंदाची आरोळी ठोकून, सर्वांस आश्चर्यभरित केलें, आणि ती पाह- ण्याकरितां जेव्हां सर्व उभे राहिले तेव्हां एक मोठें वेट त्यांच्या दृष्टीस पडलें. त्यास या नौकाधिपतीनें त्रिनिदाद असें नांव दिल्लें, मोठें वेट दृष्टीस तेंच नांव अद्यापपर्यंत चालत आहे. हें वेट पडतें.

ओरीनोको न- दीच्या मुखा- जवळ एक मोठें वेट दृष्टीस पडतें.

१२८ तिकडे एक नदी दृष्टीस पडत्ये तिचें वर्णन.

गियाना देशाच्या किनाऱ्यालगत ओरिनोको नदीच्या मुखाजवळ आहे. ह्या नदीचा मोठेपणा या नवीन खंडांतील नद्यांचा तृतीयांशा किंवा चतुर्थांशा इतका आहे, तथापि तिचा प्रवाह प्राचीन गोलार्धांतील सर्व प्रवाहांपेक्षा फार मोठा आहे. ही नदी समुद्राकडे वाहात जात असतां हिचे पाण्याचा लोट, व ही समुद्रास जाऊन मिळत्ये तेथें हिचा वेग, एवढा जबर असतो कीं, या किनाऱ्यावर समुद्रास जी विशेष भरती येत्ये तीस ही जाऊन मिळत्ये तेव्हां यांच्या आघातामुळें लाटा मोठमोठ्या होऊन खळखळू लागतात, आणि तेणेंकरून मनुष्याच्या मनांत आश्चर्य

आणि भीति हीं दोनही उत्पन्न होतात. या त्या नदीच्या भले मोठ्या लाटांचे पेंचाटींत हा सांपडतो.

नस्तामध्ये या नदीचा तो अनिवार प्रवाह इतका दूरपर्यंत पसरतो कीं, याच्या पसरण्यानें समुद्राचें उदक पुष्कळ कोसपर्यंत गोडें होऊन जातें. यापासून धोका होईल असें कोलम्बसाच्या मनांत येण्याच्या अगोदरच हा समोरासमोर येणाऱ्या प्रवाहांच्या आणि तुफान झालेल्या लाटांच्या पेंचाटींत सांपडला; परंतु हा एका अरुंद सामुद्रधुनीच्या द्वारे परम संकटानें पार पडला. ही सामुद्रधुनी इतकी भयंकर दिसली कीं कोलम्बसानें हिला बोकादेल ड्रागो ह्यणजे सर्पमुख असें नांव दिलें; या दर्शनामुळें तर कोलम्बसाची

पाचांवर धारण वसली, परंतु हा जेव्हां या या महान प्रवाहाच्या दर्शनानें घास भय वाटून संतोषही झाल्याचीं कारणें.

अलौकिक दर्शनाच्या स्वरूपाविषयीं विचार करूं लागला, तेव्हां त्यांत सुख आणि आशा त्यांचें मूल आहे असें यास कळून आलें. एवढें मोठें पाणी जें या नदींत आहे हें कोणत्याही

लहानशा बेटांतून आलेले नसावें, तर भल्या मोठ्या वि-
स्तीर्ण देशांतून आलेले असावें, आणि जें महाद्वीप माझ्या
मनांतून फार दिवस शोधून काढावयाचें आहे त्याच्याजवळ
मी येऊन पोहोचलों असा यानें यथायोग्य सिद्धांत केला.
अशा कल्पना मनामध्ये भरून हल्लीं ज्या हा पारिआ आ-
प्रांतांस पारिआ आणि कुमाना असें ह्यण- णि कुमाना या
तात त्यांच्या किनाऱ्यानें हा पश्चिमेकडेस प्रांतांच्या कि-
चालिला, आणि कितीएक ठिकाणीं उतरून नाऱ्यानें पश्चि-
तेथील लोकांबराबर यानें व्यवहारही केला. ते एक स्थलें
ते लोक स्वरूपामध्ये व व्यवहारांतील रीति शोधून काढितो
भातीमध्ये हिस्पान्योला एथील लोकांप्रमाणेंच होते. सु-
वर्णाचीं लहान लहान पदके आणि मोठ्या किमतीचीं मोर्त्ये
हे त्या लोकांचे आंगावर घालण्याचे अलंकार असत. ते
आपलीं भूषणें देऊन त्यांच्या मोवदला यूरोप खंडांतील
खेळणीं स्वसंतोषानें घेऊं लागले. त्या लोकांस बेटांतील
राहाणवाल्यांपेक्षां अधिक चांगले ज्ञान आणि विशेष शौर्य
होतें असें दृष्टीस पडले. त्या देशांत तऱ्हेतऱ्हेचीं चतु-
ष्पाद जनावरे आणि नानाप्रकारचे पक्षी व फळे हीं उत्पन्न
होत असत. त्या जमीनींचें सौंदर्य आणि पिकाऊपणा पा-
हून या नौकाधिपतीस मोठा संतोष झाला, आणि यानें शो-
धकपणाच्या मोठ्या आवेशानें असें कल्पिलें त्या देशाचें सौ-
कीं, सर्वशक्त भगवंतानें पुण्यवान् लोकांस दर्य पाहून त्यास
राहण्याकरितां पृथ्वीवर एक स्थान योजिलें स्वर्गभूमि असें
आहे, ज्यास धर्म पुस्तकांत स्वर्ग असें ह्यण- मानितो.
तात, तें हेंच स्थान होय. अशा प्रकारें करून कोलम्ब-
सास, केवळ नवीन खंड, शोधून काढिल्याचेंच यश आले

असें नाही, तर त्याचें पूर्ण ज्ञान प्राप्त व्हावें एतद्विषयीं यानें जो पुष्कळ उद्योग केला त्याचेंही यास यश प्राप्त झालें. स्पेन देशांतील लोकांस ज्यानें त्या विस्तीर्ण महाद्वीपांत प्रथम नेलें तो हाच पुरुष. हें महाद्वीप त्या लोकांच्या राज्याचें मुख्यस्थान होय, आणि पृथ्वीच्या या भागांतील जितके त्यांचे खजिने आहेत त्यांचें मूळही हेंच महाद्वीप होय. या समयीं कोलम्बसाचीं तारवें अगदीं

हिस्पान्योला एथें जात असतां क्युबागुआ आणि मार्गारीता अशीं दोन बेटें शोधून काढितो. मोडकळीस आलीं, जवळची सामग्री संपली, आणि याची प्रकृतिही विघडली, तशांत याचे खलाशी लोक फार उताविळी करूं लागले, यामुळें कोलम्बसास पुढें शोध करीत जावयास अडथळा आला आणि हिस्पान्योला एथें जाण्याचें प्राप्त पडलें. हा तिकडे जात असतां यानें क्युबागुआ आणि मार्गारीता अशीं दोन बेटें शोधून काढिलीं. तेथें ज्या माशांपासून मोत्यें निघतात त्या माशांस धरावयाचा व्यापार चालू लागल्यामुळें तीं बेटें प्रसिद्ध झालीं. जेव्हां हा हिस्पान्योला एथें येऊन पोहोंचला तेव्हां दुखणें आणि श्रम इहींकरून हा फार खंगला होता, व तेथील ठाणेगार लोकांच्या कृत्यांची स्थिति पाहून यास ज्या विश्रांतीची फार अपेक्षा होती ती प्राप्त होण्याचा रंग दिसला नाही.

याच्या पाठीमागे त्या देशांत पुष्कळ फेरफार घडून आले; तो प्रकार असा, कोलम्बसानें तेथून परत जाण्याच्या अगोदर आपला भाऊ आदेलान्तादो यास जो बुद्धिवाद सांगितला होता त्याप्रमाणें यानें इसाबेल्डा एथून ठाणें का-

याच्या पाठीमागे आदेलान्तादो यानें केलेलें कृत्य. ता त्याप्रमाणें यानें इसाबेल्डा एथून ठाणें का-

दून त्याच्या समोर अधिक सोईचो जागा होती त्या ठिकाणीं नेलें, आणि सन्त दोमिंगो या शहराचा पाया घातला. हें फार दिवसपर्यंत नवीन खंडांत युरेपिअन लोकांचें प्रख्यात नगर होतें, आणि तेथें स्पेन देशच्या सत्ते खालचीं जितकीं राज्यें होतीं त्यांमध्ये या ठिकाणीं न्याय मनसुत्रीचें मुख्य दरवार भरत असे. स्पेन देशांतील लोकांनीं हें ठाणें वसवितांच, आदेलान्तादो यानें, त्यांनीं आळसीपणांत दिवस घालवूं नयेत व त्यांस नवीन कट करायास अवकाश मिळूं नये ह्मणून, त्या वेटाच्या ज्या प्रदेशांत आपला भाऊ गेला नव्हता व ज्यांच्याकडून त्यानें आपलें स्वामित्वही कबूल करविलें नव्हतें त्या भागांत स्वारी केली. तेथील लोकांच्या आंगांत यास प्रतिहत करण्याची शक्ति नव्हती, ह्मणून यानें जी जी खंडणी मागितली ती ती सर्व ठिकाणीं त्यांनीं दिली. परंतु लवकरच त्यांनीं पाहिलें कीं, इन्दिअन लो- हें ओशें आपणांस सोसवत नाहीं, तेव्हां जरीं कांचें बंड.

त्या जुलूमगारांचें मोठें सामर्थ्य पाहून यांस दहशत वसली होती तरीं त्यांजवर यांनीं शस्त्रें धरिलीं. असें जरीं झालें तरीं हें बंड मोठें भयंकर होतें असें नाहीं. भितरे आणि नम अशा इन्दिअन लोकांबरावर जी लढाई चालली ती मोठ्या संकटाचो नव्हती, व तीपासून सिद्धि होईल किंवा नाहीं असा संशयही नव्हता.

परंतु जेव्हां आदेलान्तादो समरंगणांत त्यांच्या बरोबर युद्ध करण्यांत गुंतला, तेव्हां स्पेन देशच्या स्पेन देशीय लो- लोकांमध्ये एक मोठें बंड उद्भवलें. या बंडा- कांचें बंड. चा नाईक फ्रांसिस रोलदान होता. या गृहस्थाकडे हुकूम राखण्याचें व लोकांमध्ये तंटावखेडा उत्पन्न न होई असें

१३२ हा व याचे भाऊ, यांवर रोल्दानाचे दोषारोप.

करण्याचें काम कोलम्बसानें दिलें होतें. त्याच्या मनांत मोठें पद प्राप्त व्हावें ह्मणून जी इच्छा होती ती केवळ हूड-पणाची आणि अविचाराची होती. यामुळें आपले पदवीस अयोग्य अशा तामसो कृत्यांत तो निमग्न झाला. स्वदेशीय लोकांनीं अशा कुमार्गास लागावें ह्मणून जीं त्यानें कारणें सांगितलीं तीं अप्रयोजक होतीं, व त्यांचा पायाही शुद्ध नव्हता. कोलम्बस आणि याचे दोघे बंधु हे उन्मत्त आणि कडक आहेत असा त्यानें यांजवर आरोप ठेविला; आणि या देशा-मध्ये स्वतंत्र राज्य स्थापण्याचें यांचें धोरण दिसत आहे असें असा मार्ग ध- उठविलें. त्यानें दुसरें असें बालंट घेतलें कीं रायास त्या बंडा स्पेन देशच्या लोकांतून थोडेसे लोकांस चा नाईक रो- क्षुधा आणि श्रम यांहींकरून मारून टाकावें. ल्दान यानें सां- क्षुधा आणि श्रम यांहींकरून मारून टाकावें. गितलेलीं का- ह्मणजे, बाकीचे लोक सहज आपल्या ता- रणें. व्यांत येतील असा याचा मनसुबा आहे.

आणखी त्यानें असें दर्शविलें कीं, कास्तील एथील लोकांस, जिनावा देशांतील जे हे तिघे साहसी लोक यांचे गरीब आणि सोशीक असे गुलाम होऊन राहणें हें अयोग्य होय. ज्या संकटांचा भार मनुष्यांस सोसावा लागतो तीं संकटे अधिकाऱ्याच्या गैरवर्तणुकीमुळें उत्पन्न झालीं असें ह्मणायाची त्यांस आवड असत्ये, आणि परदेशाची शक्ति व वर्चस्व हीं सर्व देशांचे डोळ्यांत सलत असतात; ह्मणून रोल्दान याच्या आंगां दुसऱ्यास वश करून घेण्याचा जो गुण असे त्याच्या योगानें त्याच्या देशचे लोकांच्या मनांत त्याचें सांगणें पक्कें ठसलें. तो गृहस्थ अब्रूचा आणि

रोल्दानास पटें मोठ्या पदवीचा होता यामुळें त्याच्या सांग- करून बंडवाले प्याचें वजनही पडलें. स्पेन देशाच्या बड-

हा आपल्या लोकांची स्थिति पाहून चकित होतो. १३३

तेक लोकांनी तो आपला पुढारी केला, आणि राजसामग्रीचें
अदेलान्तादो व त्याचा भाऊ या उभयतांवर कोठार जवरीनें
शस्त्र धरून त्यांनीं राजसामग्रीचें कोठार घेतात.
जवरीनें घेतलें, आणि सन्त दोमिंगो एथील किल्ला अव-
चित जाऊन घ्यावा याविषयीं प्रयत्न आरंभिला; परंतु
दोन देईगो कोलम्बस याच्या सावधगिरीनें व धैर्यानेंच
त्याचा वचाव झाला; आणि त्या बंडवाल्यांस ते खारागुआ
खारागुआ प्रांतामध्ये जाण्याचें प्राप्त पडलें. या प्रांतांत जा-
ते तेथें गेल्यावर त्यांनीं स्वतांच अदेलान्तादो तात.
याचा अधिकार न मानण्याचें आरंभिलें असें नाहीं, तर
इन्दिअन लोकांसही त्यांच्या अमलाखालीं राहूं नये ह्मणून
भर दिली.

ज्या वेळेस कोलम्बस सन्त दोमिंगो एथें येऊन उत-
रला त्या वेळेस त्या लोकांच्या स्थितीमध्ये यानें कानेरी बे-
कांहीं धरवंदच राहिला नव्हता. यानें टांहून जीं तीन
कानेरी बेटांहून जीं तीन तारवें पुढें पाठविलीं तारवें पाठविलीं
होतीं तीं अद्याप येऊन पोहोचलीं नाहींत होतीं तीं वाच्यानें
असें पाहून यास परम आश्चर्य वाटलें. त्या झुकून खारागु-
तारवांवरचे खलाशी लोक गलबतें चाल आ एथें येऊन
विण्याच्या कामांत प्रवीण नव्हते, आणि पाण्याच्या प्रवा-
हास जोरही फार होता, सत्र तीं तारवें सन्त दोमिंगोच्या लागतात.
पश्चिमेस सुमारें १६० मैलांपलिकडे झुकलीं त्यामुळें खारा-
गुआ या प्रांतांतील बंदरीं त्यांस विसावा घेण्याकरितां येणें
प्राप्त पडलें. तेथेंच रोल्दान् आणि त्याचे फंद करणारे
लोक जाऊन राहिले होते. रोल्दान् यानें अदेलान्तादो-
वर जें बंड केलें होतें तें त्या नौकाधिपतींस मोठ्या सावध-

गिरीने कळू दिलें नाहीं. त्या लोकांचा विश्वास आपणा-
वर बसावा याकरितां रोल्दान् यानें पराकाष्ठेची युक्ति
खर्चून त्यांच्या मनांत असें भरवून दिलें कीं, नवीन ठाणें
वसविण्याकरितां जे तुम्ही आपले बराबर लोक आणिले

आहेत त्यांस एथील किनाऱ्यावर उतरवों, ह्मणजे ते खुष-
कीच्या वाटेनें सन्त दोमिंगो एथें जातील.
रोल्दान त्या ता-
रवातील लोकां-
स बश करून
वेतो.

बहुत कारणें सांगावीं लागलीं नाहींत. हे
लोक स्पेन देशांतील बंदिवान लोकांमधील गाळ होते.
आळशीपणा, अनाचार, आणि उद्धतपणाचीं कृत्ये, हीं
त्यांच्या पुरीं माहितीचीं होतीं, आणि बहुतकरून त्यांच्या
सर्वींतील रहाटीप्रमाणेंच जी ही उपजीवन करण्याची वृत्ति
होती तीच त्यांनीं मोठ्या उत्सुकतेनें पुनः धरली. त्या

नौकाधिपतींनीं वेळ टळून गेल्यावर आपल्या
कानेरी वेटांतून
पाठीवलेलीं ती-
न तारवें पाठी-
मगून घेऊन
पोंचनात.

मनुष्यांतून इतके जण आपण एथें उतरलों
हे मूर्खपण आहे असें जाणून ते सन्त दोमिंगो
एथें जाण्यास निघाले, आणि कोलम्बसाच्या
पाठीमागून थोड्या दिवसांनीं तेथील बंदरीं
जाऊन पोहोचले. परंतु त्यांच्या जलपर्यटनास फार
दिवस लागल्यामुळे, त्यांच्या जवळची सामग्री बहुतेक खपून
गेली, तेणेंकरून ठाणेगार लोकांस पुरावा थोडा सांपडला.

अशा हिंमनदार, आणि साहसी लोकांचो टोळी रो-
ल्दानास मिळाली, तेणेंकरून त्याचें सर्वास भय वाटूं ला-
गलें; आणि तो मागण्याही मोठमोठ्या मागूं लागला.
त्याची कृतघ्नता पाहून कोलम्बस जरीं फार क्रुद्ध झाला

होता, आणि त्याच्या लोकांच्या दांडगाईमुळे जरीं यास फार संताप आला होता, तथापि यानें युद्धाची त्वरा केली नाहीं. आपसांत लढाई चेंतीवण्याच्या कल्पनाही मनांत आणायस कोलम्बस थरत भीत असे; कारण कीं जरीं त्या लढाईत कोणताही पक्ष प्रबळ झाला तरीं एकदा साधारण शत्रु येऊन दोघांचाही नाश करून बंडवाल्यांवरान् टाकी, इतका उभयपक्षां शक्ति आणि बल रलढाईन करण्यांचा न्हास होतो, असें हा समजत असे. प्याचीं कारणें.

त्याच वेळीं कोलम्बसानें असें लक्षांत आणिलें कीं, ज्या अविचारी बुद्धीनें व तैषानें. बंडवाल्यांनीं शस्त्रें धरिलीं, त्या दोनही गोष्टी अद्यापि रोल्दान यास अनुसरून जे लोक आहेत, त्यांच्या मनांत इतक्या खवळताहेत कीं, तींहीं करून त्यांतील बहुतेक तर उलटून पडले आहेत, आणि सर्वांनींच चाकरीविषयीं सुस्तपणा धरिला आहे. अशा कल्पना मनांत येतांच सर्वांच्या कल्याणाकरितां व आपलें स्थान राखण्याकरितां यानें लढाई करण्याचें त्यांचे बराबर सोडून तह करण्याचें योजिलें. यानें यथा- जी कबुलात केली ती विषयीं. योग्य वेळीं सर्वास जाहीर केलें कीं, जो पुनः

आपल्या कामावर येईल, त्यास त्याच्या अपराधाची क्षमा होईल. तेणेंकरून बंडवाल्यांपैकीं बहुतेकांच्या मनांत ती गोष्ट ठसली. स्पेन देशास परत जाण्याची मोकळीक ज्यांस पाहिजे असेल, त्यांस ती देण्याची कबुलात करून, जे आजारीपणामुळे व निराशेमुळे नवीन देशास फार कंटाळले होते त्या हतभाग्य साहसी पुरुषांस कोलम्बसानें मोहून घेतलें. रोल्दान यास पुनः पूर्वींच्या कामावर नेमण्याचें वचन देऊन त्याच्या गर्वाचा परिहार केला. रो-

१३६ त्या बंडाची हकीकत सरकारास लिहितो.

ल्दान यानें आपले बरोबरच्या लोकांच्या कल्याणार्थ ज्या मागण्या मागितल्या होत्या त्या कबूल करून कोलम्बसानें त्या लोकांची द्रव्यविषयक इच्छा तृप्त केली. असे त्रासदायक करारनामे करून क्रमाक्रमानें रक्तस्राव केल्यावांचून, ज्या घातकी कटापासून ठाण्याचा नाश होईल, असें भय होतें, तो कट मोडून टाकिला, आणि सुरळीत क्रम, व्यवस्थेचें राज्य, आणि स्वस्थता, हीं पुनः चालू केलीं.

बंडवाल्यांवरार ही कबुलात केली होती कबुलाती प्रमाणें याचें करणें. ह्मणून, त्यांस त्या त्रेटांतील वेगळ्या वेगळ्या प्रदेशांत जमीनी दिव्या, आणि प्रत्येक इलाख्यां-

तील इन्दिअन लोकांस त्या नवीन धन्याच्या उपयोगाकरितां जमीनीच्या कांहीं प्रदेशांत कृषिकर्म करावयास सांगितलें. निर्जीव आणि अशक्त अशा ठाण्यांमध्ये ती योजना कितीही उपयोगाची असो तथापि तीमुळें स्पेन देशांतील लोकांस, जे इन्दिअन लोक त्यांनीं आपल्या सर्व वसाहतींचे जाग्यामध्ये ठेविले होते, ते वांटून घेण्याचें प्राप्त झालें,

यामुळें त्या हतभाग्य इन्दिअन लोकांवर असंख्य अनर्थ गुजरले, आणि त्यांस अतिशय क्लेश होण्याजोगे जुलूम सोसावे लागले. हिस्पान्योला एथील बंडापासून एवढाच वाईट परिणाम झाला असें नाहीं, तर कोलम्बसास त्या महाखंडामध्यें पुढें शोध करायामुळे प्रनिबंध झाला कारण त्यास आपला भाऊ अदेलान्तादो, व ज्यांस हें काम सांगायानें याचे मनांत होतें ते खलाशी लोक, यांस आपला जीव राखण्याकरितां जवळ ठेवून घेणें प्राप्त पडलें. या कृत्यांनून मोकळा होतांच हा जलपर्यटन करित असतां

हिस्पान्योला एथील बंडापासून एवढाच वाईट परिणाम झाला असें नाहीं, तर कोलम्बसास त्या महाखंडामध्यें पुढें शोध करायामुळे प्रनिबंध झाला कारण त्यास आपला भाऊ अदेलान्तादो, व ज्यांस हें काम सांगायानें याचे मनांत होतें ते खलाशी लोक, यांस आपला जीव राखण्याकरितां जवळ ठेवून घेणें प्राप्त पडलें. या कृत्यांनून मोकळा होतांच हा जलपर्यटन करित असतां

जें दर दिवसाचें वृत्त यानें लिहून ठेविलें होतें तें, व नवीन शोधून काढिलेल्या देशांचें वर्णन, आणि ज्या समुद्रकिनाऱ्यावरून हा गेला होता त्याचा नकाशा, तसेंच तद्देशीय लोकांभरावर व्यापार करून त्यांच्यापासून जें सोने, मोत्ये आणि मोठमोठ्या किमतीचे व पाहण्यासारखे पदार्थ मिळीवले होते त्यांचे नमुने, हे सर्व भरून आपल्या गलबतांतून कांहीं गलबतें कोलम्बसानें स्पेन देशास पाठविलीं. त्या वेळेसच यानें हिस्पान्योला एथील बंडाची सर्व हकीकत लिहून पाठविली. त्यांत फौजेतील दंगेखोर लोकांनीं ठाणें मोडून जाई इतका मोठा दंगा केला, आणि आपल्या अमलदारावर निष्करण उठून नवीन शोध व सुधारणूक करण्याच्या यत्नास आडफांटा आणिला, असा त्यावर आरोप ठेविला, आणि त्या वेटांतील राज्याची चांगली व्यवस्था राखण्याकरितां, व सांप्रत काळीं दबलेलें बंड कदाचित् पहिल्यापेक्षां अधिक बळावून उपस्थित होईल तें समूळ नाहींसें करण्याकरितां, कितीएक कायद्यांविषयीं बोलणें लाविलें. रोल्दान आणि त्याचे साथी ह्यांनीं त्याच तारवांमध्ये आपल्या वर्तणुकेचा गुन्हा पदरीं घेऊन माफी मागायास, व कोलम्बस आणि याचे भाऊ यांजवर उलटा आरोप ठेवून स्पेन देशास लिहून पाठवावयास आळस केला नाहीं. स्पेन देशाची कीर्ति व्हावी आणि कोलम्बसाचें कल्याण व्हावें असा योग नव्हता यामुळे, कोलम्बसावरील आरोप फेर्दिनान्द आणि इसाबेल्हा यांचे दरवारांत खरा वाटून अकल्पित गोष्टी घडून आल्या.

हा नवीन देश शोधून काढून त्यांतील द्रव्य वगैरे स्पेन देशास पाठवितो.

बंडवाले लोक हा व याचे भाऊ यांविषयीं भलतेंच सरकारास लिहून पाठवितो.

१३८ पोर्तुगीज लोक नवीन शोध करण्याकरितां,

परंतु या गोष्टी सांगण्याच्या अगोदर दुसऱ्या किती-
एक गोष्टी लक्ष लावण्याजोग्या आहेत, कारण त्या फार उप-
योगाच्या व नवीन खंडाचे इतिहासाविषयींच्या आहेत
याजकरितां त्यांचा विचार करणे उचित आहे. कोलम्बस
पश्चिमेस अनुक्रमानें जलपर्यटन करित असतां पोर्तुगाल
देशामध्ये नवीन नवीन शोध करण्याची हौस मंदावली
नाहीं. ती हौस या राज्यांतच प्रथम वळावली नंतर चौहीं-

पोर्तुगीज लोक कोलम्बसास सिद्धि प्राप्त झालेली पाहून खिन्न होऊन न वसतां नवीन शोध करण्याचा क्रम चालवितात.

कडेस प्रसृत झाली. ज्या कोलम्बसाच्या बोलण्याचा आपण प्रथम अविचारानें निषेध केला, त्यास सिद्धि प्राप्त झाली, हे विचार मनांत आल्यावरून पोर्तुगीज लोक केवळ आपणास धिक्कारून खिन्नच होऊन वसले असें नाहीं, तर कोलम्बसापेक्षांही मोठमोठीं कृत्यें करून त्याजवर तोड करावी अशी ईर्ष्या, व आपल्याकडून चूक झाल्यामुळे आपल्या देशचें जें नुकसान झालें त्यास भर घालावी अशी इच्छा, त्या सर्वांनीं आपल्या मनांत धरिली. या हेतूनेच इमान्युएल, ज्याची त्याच्या पूर्वजांसारखीच अचाट कल्पनाशक्ति होती, त्यानें केवळ गुड होण्याचा वाटेनें ईस्त इन्दीज एथें जाण्याकरितां रस्ता काढण्याची जी त्याच्या पूर्वजांनीं

वास्को दिगामा कोणत्या प्रकारचा मनुष्य होता याविषयीं.

मोठी मसलत योजिली होती, तीच पुढे चालू केली, आणि तो सिंहासनारूढ होतांच त्यानें तेथें जाण्याकरितां आरमार सिद्ध केले, व त्याचा अधिकार वास्को दि गामा यास दिला.

तो गृहस्थ कुलीन होता, आणि त्याच्या अधिकारास शोभण्याजोगे त्याच्या अंगांत सद्दासना, शाहणपण, आणि शौर्य,

हे गुण होते. नौका चालविण्याच्या विद्येचा जेव्हां नुक-
ताच आरंभ झाला होता तेव्हां नवीन शोध करण्याकरितां
जां तारवें तयार केलीं होती, त्याप्रमाणें ह्याचें आरमारही
अल्पस्वल्पच होतें. त्यांत सारीं तीन तारवें होतीं, तीं ज्या
कामाकरितां तयार केलीं होतीं त्या कामास जितकें सामान-
सुमान व सैन्याचें बल पाहिजे तितकें त्यांजवर नव्हतें. त्या
कालच्या युरोपिअन लोकांस नियमित दिशेचे वारे आणि
मोसुमाचे वारे यांची गति माहित नव्हती. त्या वायूमुळे
अत्लान्तिक महासागरांत, व आफ्रिका आणि हिंदुस्थान
यांच्या मध्यभागीं जो समुद्र आहे त्यांत, कांहीं ऋतूंत ता-
रवें जाण्यास फार सुलभ पडतें, आणि कांहीं ऋतूंत फार
संकट पडतें एवढेंच नाहीं, पण मुळींच तारवें चालवितां
येत नाहींत. गामा ज्या वेळेवर निघाला ती वेळ सर्व वर्षा-
मध्ये फारच प्रतिकूल होती. हा १४९७ त जुलई महि-
न्याच्या ९ वे तारिखेस लिस्बोन एथून तारवें हाकारून
दक्षिणेस चालिला. तो नवेंबर महिन्याच्या २० वे तारि-
खेस केप गुड होप एथें येऊन पोहोचला. त्याच्या अगोदर यास सतत चार महिनेपर्यंत
तोंडचा वारा खावा लागला. परंतु या ठि-
काणीं त्या वाऱ्याचा जोर कमती होऊं लाग-
ला. नंतर ज्या दिवशीं वारा अनुकूल होता त्या दिवशीं
गामानें त्या भयंकर भूशिरास वळसा घा-
तला, आणि आफ्रिका खंडाच्या कांठानें हा केप गुडहोप
ईशानी कडेस आपल्या गमनाचा रोख धरि-
ला. इतके दिवस या भूशिरापर्यंत गलवतें यास वळसा घा-
चालविण्याची हद्द होती. गामा कितीएक बंदरीं जाऊन लून ईशानीकडे
होतो.

उतरला, आणि अनेक प्रकारचीं साहस कृत्यें करून मेलिंदा शहरापुढें येऊन नांगर टाकिला. पोर्तुगीज इतिहासकर्ते, त्याचें आचरण व शौर्य यांची प्रौढ परंतु वास्तव प्रशंसा करून, त्या साहसी कृत्याचें वर्णन करितात. सेनेगाल नदीपासून झांजेवारच्या हद्दीपर्यंत आफ्रिका खंडाच्या किनाऱ्यावरून जे मोठमोठे देश पसरलेले आहेत त्या मधील लोकांची जात रानटी, अज्ञानी, अक्षरशत्रू, आणि कलाकौशल्य व व्यापार यांमध्ये गैरमाहीत, अशी होती; याशिवाय त्यांचे तोंडवळे व आंगाचा वर्ण तशाच रीतीभाती युरोप खंडांतील लोकांपेक्षां भिन्न होत्या, असें पोर्तुगीज लोकांच्या दृष्टीस पडलें. एथून ते जसजसे पुढें गेले तसतशी उत्तरोत्तर मनुष्यांची प्रकृति बदलत व सुधारत चालली हें पाहून, त्यांस जो आनंद झाला तो वर्णितां येत नाहीं. तो प्रकार असा कीं, त्यांस आशिआ खंडांतील

लोकांसारखेच चेहेरे जिकडे तिकडे दिसूं लागले, व सुधारणुकीचीं चिन्हे, तशीच विद्या, आणि मुसलमानी धर्म, यांची संस्थापना झाली आहे, आणि व्यापारही बराच चालू झाला आहे असेंही त्यांनीं पाहिलें. त्या वेळेस मेलिंदा बंदरांत हिंदुस्थानांतील कितीएक तारवें

होतीं. गामास कार्यसिद्धीविषयीं पुरा भरवसा येऊन तो पुढें जलपर्यटन करीत चालला, आणि १४९८ चे मे महिन्याच्या २२ वे तारिखेस मलवार किनाऱ्यावर कलिकोट कलिकोट एथें एथें मुसलमान सुकाणु धरणाराच्या मदतीनें आपल्यावर ते- येऊन पोहोचला. आजपर्यंत युरोपीअन थील संपत्ति व- लोकांस जे अपुर्ते लेख मिळाले होते त्यांवरून, गैरे पाहून यास

अतिशय उत्तमावस्थेप्रत पावलेला जो हा देश फार आनंद
एथील संपत्ति, दाट वस्ति, लागवड, उद्योग, होतो.
आणि कलाकौशल्यें, यांविषयीं जी कल्पना यानें बांधिली
होती, ती प्रत्यक्ष त्या गोष्टींचें दर्शन होतांच कांहींच नव्हे
अशी झाली. परंतु त्याजवळ तेथें ठागें घालण्यापुरतें
सैन्य, अथवा प्राप्ति होण्यासारिखा व्यापार करायास चां-
गला माल नव्हता ह्मणून, नौकागमनविद्या प्रथम निघाल्या-
पासून जीं पर्यटनें आजपर्यंत झालीं त्या सर्वांत फार दिवस
लागलेलें, आणि परम कठीण, असें जें आपण पर्यटन
केलें, त्यांत सिद्धि प्राप्त झाली ही बातमी घेऊन, पोर्तुगाल
देशास त्वरित परत गेला. तो लिस्वोनचें बंदर सोडल्या-
पासून दोन वर्षे दोन महिने आणि पांच दिवसांनीं १४९९
त सप्तंबर महिन्याच्या १४ वे तारिखेस तेथें जाऊन उतरला.

याप्रमाणें जितक्या भूगोलावर वस्ति आहे तितक्या प्रदेशाची स्थिति कोणत्या प्रकारची आहे, हा शोध करण्यांत पंधराव्या शतकांत जितका उद्योग मनुष्याच्या हातून झाला तितका त्या शतकाच्या पूर्वीच्या सर्व काळांत झाला नाही. नवीन देश शोधून काढण्याची उमेद प्रथम हलकी आणि सावधगिरीची असे, तेणेंकरून तिचा पूर्वी नवीन शोध फार प्रसार झाला नाही, आणि तीपासून जितके करण्याविषयींची प्रयत्न झाले तितके भिन्नेपणाचे व संशयाचे उमेद.

होते. त्याच उमेदीस सिद्धि होऊं लागल्यामुळें हुशारी येऊन तीपासून मोठ्या पराक्रमाच्या आणि साहसाच्या गोष्टी घडूं लागल्या. जसजशी ती उमेद वाढूं सांप्रत कालची लागली तसतशी बळावत चालली; आणि नवीन शोध क- शेवटीं ती इतक्या त्वरेनें व सपाट्यानें वृद्धि- रण्याची उमेद.

गत झाली, कीं तेणेंकरून अज्ञान व भीति यांमुळे मनुष्याचे हातून आजपर्यंत जे मोठमोठे शोध होत नसत ते होऊं लागले. पोर्तुगोज लोकांस आफ्रिकेच्या किनाऱ्यावरून केप नोन पासून केपदि वेर्द पर्यंत जातां जातां बहुतकरून ५० वर्षे लागलीं. केपदि वेर्द हें केप नोनच्या दक्षिणेस सरें १२ अंशांवर आहे. तीस वर्षांपेक्षां कांहीं अल्प काळांत विषुवरेषेच्या पलीकडील गोला-र्धांत जाऊन, ते केपदि वेर्दपासून ४९ अक्षांशांचे अंतरा-वर जें आफ्रिकेचें दक्षिण टोंक तिकडे गेलें. त्याच शत-काच्या शेवटच्या सात वर्षांत पश्चिमेकडेस एक नवीन खंड शोधून काढिलें. तें त्या काळां मनुष्यमात्रास पृथ्वीवरील जितके प्रदेश माहीत होते त्या सर्वांपेक्षां कमी विस्तीर्ण नव्हतें. पूर्वेस जे समुद्र व देश अज्ञात होते तेही शोधून काढिले; आणि युरोप खंड आणि हिंदस्थानांतील समृद्ध

प्राचीन आणि नवीन गोष्टींचा तुलना केली असतां जमाने अस्मानाचें अंतर दृष्टी पडतें.

देश यांमध्ये व्यवहार चालू झाला. ह्या व्यव-हाराची फार दिवसांपासून इच्छा होती, परंतु तो कालपर्यंत तो गुप्तच होता. आजपर्यंत ज्या गोष्टी थोर आणि वैभवाच्या मानिल्या होत्या त्या, अशा आश्चर्यकारक आणि अंस-भविक गोष्टींवरान्न ताडून पाहतांच, फिक्या पडून अदृश्य झाल्या. मोठमोठे विषय आपोआप दृष्टिगो-चर होऊं लागले. त्या विषयांच्या दर्शनानें मनुष्याच्या मनास उत्तेजन येऊन, आनंद वाटून, तें मोठ्या हौसेनें त्या-च्याकडेस लागलें, आणि त्यानें आपल्या ज्या उत्तम शक्ति त्या नवीन दिशेकडेस खर्चिल्या. ती उमेद स्पेन देशा-

स्पेन देशांत नवीन शोध करण्याची उमेद वाढत्ये. १४३

मध्ये नवीनच उत्पन्न झाली होती, तथापि लवकरच अतिशय वृद्धिगत झाली. त्या राज्यामध्ये नवीन देश शोधून काढण्याविषयीं जितके प्रयत्न झाले तितके सर्व सरकारी खर्चाने आजपर्यंत एकट्या कोलम्बसाने केले. परंतु सांप्रत कोलम्बस ज्या देशां गेला होता त्यांचे याने जें उत्तम वर्णन केले त्यास, व तेथील संपत्तीचे जे नमुने दाखविले त्यांस भुलून तेथील उमेदवार लोकांनीं आपल्या खर्चाने आरमार तयार करून नवीन देश शोधून काढायास कबूल केले. इकडे स्पेन देशच्या दरवारचा वसूल मुळीं थोडा असून तो नवीन देश शोधून काढण्याच्या स्वीरित खर्च झाला होता, आणि जरीं या शोधापासून पुढे फार नफा होईल अशी आशा उत्पन्न झाली होती, तथापि सांप्रतच्या खर्चाप्रमाणे नफा झाला नाही, ह्मणून नवीन शोध करण्याचे ओझे आपल्या प्रजेवर घालावे अशी या दरवाराची इच्छा झाली होती. सर्व राज्यास कांहीं नफा होण्याचा विचार वृद्धिगत करण्याकरितां, कल्पक लोकांचा लोभ, कल्पनाशक्ति, व प्रयत्न, यांस, साधनीभूत करण्याची संधि, त्या दरवाराने मोठ्या आनंदाने साधिली. परंतु या विचारांपासून त्या लोकांस नफा होण्याचा संदेहच होता. अशा प्रकारचे बोलणे आलोनसो दि ओजेदा याने लाविले. तो शूर आणि चपल कामगार होता, व तो कोलम्बसाच्या दुसऱ्या स्वारीत याच्या बराबर गेला होता, तो गृहस्थ पदवीचा आणि अब्रूचा होता सत्रव सेवील एथील व्यापारी लोक त्यास फार मानीत असत. या गृहस्थास पर्यटन करण्याकरितां

स्पेन देशचे लोक नवीन शोधांचे काम जातीच्या खर्चावर पत्कारितात.

यांन प्रथम ओजेदा बोलणे लावितो.

१४४ ओजेदा नवीन खंडांत जाऊन परत येतो.

सरकारचा हुकूम मिळत असल्यास आर्ह्यां चार तारवें तय करून देतो असे त्यांनीं पत्करिलें. हें काम सरकारच नें सरकारांत हिताचेंच होतें; यांत वादहोसचे विशय मान्य होऊन च्या सवल आश्रयानें अनायासेकरून सिर्ता नो पर्यटन क- शाली. कोलम्बसाचें अनुमत न घेतां रितो.

त्यानें १४९२ मध्ये करारनामा करून अक्षर व हक मिळीवले होते त्यांचा विचार न करित ओजेदा यास नवीन खंडांत जावयास परवानगी दिली त्यास यथास्थित मार्ग कळावा ह्मणून त्या विशयानें कोलम्बसाच्या शेवटल्या पर्यटनाचें दर दिवसाचें वृत्त आणियानें शोधून काढिलेल्या देशांचे नकाशे त्यास दिले. ओजेदा यानें आपलें पर्यटन नवीन रस्ता धरून चालविते नाहीं, तर तो लाचार होऊन कोलम्बसाचाच रस्त धरून मे महिन्यांत पारिआच्या किनाऱ्यावर येऊन पोहों चला; आणि तद्देशीय लोकांवरोंवर व्यापार करूं लागला नंतर पश्चिमेकडेस वळून केप दि वेला एथपर्यंत गेला आणि त्या किनाऱ्यावरून ज्या ठिकाणापर्यंत कोलम्बस गेला होता त्याच्या पलीकडे वराच लांब गेला. हा देश महाद्वीपाचाच भाग आहे असें जें कोलम्बसाचें मत त्याचा प्रत्यय घेऊन अक्टोबर महिन्यांत ओजेदा हिस्पान्योलाच्या वाटेनें स्पेन देशास परत आला. या पर्यटनामध्ये यास देशशोधक अशी थोडीशी कीर्ति मिळाली; परंतु या स्वाराकरितां ज्यांनीं पैश्याची उभारणी केली होती त्यांस यापासून कांहीं नफा शाला नाहीं.

या पर्यटनामध्ये फ्लोरेन्स एथील अमेरिगो वेस्पुची

या नांवाचा एक गृहस्थ ओजेदा वरावर गेला होता, त्याच्या कडेस कोणतें काम असे तें निश्चितपणें माहित नाहीं, परंतु तो खलाशाच्या कामांत मोठा माहितगार व नौकाशास्त्रोपयोगी सर्व विषयांमध्ये फारच कुशल होता, ह्मणून या समुद्रपर्यटनामधील सर्व कृत्ये चालविण्यांत त्यास प्रमुख करावा असे त्याचे सोबती स्वसंतोषानें मानीत इतका मोठेपणा यास मिळाला होता असें दिसतें. यानें परत येऊन लवकरच आपल्या पराक्रमाचें आणि नवीन शोधाचें वर्णन स्वदेशीय लोकांतून कितीएकांस विदित केलें, व प्रवासकर्ता काय तो मी अशा गर्वानें आपलीं महाकृत्ये मोठमोठीं दिसत असें करण्यास भ्रम करून, त्यानें मोठ्या कुशलतेनें व खात्रीनें नवीन खंडांमध्ये महाद्वीप प्रथम शोधून काढण्याचें यश आपण घेतलें असें दिसून येई अशी आपली गोष्ट वनाविली. हें अमेरिगो याचें वर्णन मोठ्या कौशल्यानें आणि अलंकारिक रीतीनें लिहिलें होतें. त्यांमध्ये याच्या समुद्रपर्यटनाची मनोरंजक गोष्ट, आणि स्वतःसिद्ध पदार्थांविषयीं जीं याची समर्पक भाषणें, तेथील लोक, आणि जे देश यानें पाहिले होते त्यांच्या रीतेमाती हीं सर्व लिहिलीं होतीं. नवीन खंडांतील भागांचें प्रथमतः छापिलेलें वर्णन काय तें हेंच होतें, आणि यापासून मनुष्यमात्राची नवीन व अद्भुत अशा गोष्टीविषयीं जी इच्छा ती तृप्त होईल असें होतें, ह्मणून त्याचा त्वरित प्रसार झाला, आणि मोठ्या आश्चर्यानें सर्व तें वाचूं लागले. जो देश अमेरिगो यानें शोधून काढिला

त्याचे वरावर अमेरिगो वेस्पुची गेला होता.

तो मोठ्या युक्तीनें महाद्वीप शोधून काढिल्याचें यश आपण घेतो.

असेल असे कल्पिले होते, त्यास हळू हळू याचेंच यावरून त्याचें नांव पडत चालले. मनुष्याचे मनाचा कल बहुधा यथार्थ व कारण सप्रजण्या-हाद्वारे पास पडते. कडेस नसतो; यामुळे ही चुकी तरीच राहिली. सर्व लोकांच्या संमताने भूगोलावरील ह्या नवीन भागास अमेरिका हें नांव दिले. या भाग्यवान् ठकाने विद्वार्डचीं मिषेकरून ज्याने हें नवीन खंड शोधून काढिले होते त्याच्या कीर्तीचे हरण केले. अमेरिगो याच्या नांवाने कोलम्बसाचें नांव मार्गे पाडिले; आणि अशा अन्यायाच्या कृत्याविषयीं मनुष्याने खेद मात्र करावा, परंतु जो चुकी बहुत कालपर्यंत चालत आली ती नीट करण्याचा समय आतां राहिला नाही.

याच वर्षीं नवीन देश शोधून काढण्याविषयीं दुसरे एक जलपर्यटन झाले. कोलम्बसाने स्पेन देशामध्ये नौकागमन व्यापाराची हौस उत्पन्न केली, एवढेच नाही, परंतु या नवीन वर्तनक्रमामध्ये ज्यांनीं आपले नांव गाजीवले असे जे सर्व पहिले उभेदवार त्यांस याच्याच शिक्षेचें वळण होते, आणि याचा फर्मा उतरण्याजोगी त्यांस युक्ति व माहिती याच्याच जलपर्यटनांत प्राप्त झाली होती. आलोनसो नीन्यो जो कोलम्बसाच्या हाताखालीं याच्या शेवटच्या पर्यटनामध्ये चाकरास होता तो, व सेव्हील एथील व्यापारी क्रिस्तोफर ग्वेरा हे दोघे एक तारू तयार करून पारिआच्या किनाऱ्यास गेले. हें जलपर्यटन, सर्वसाधारण, अथवा स्वदेशसंबंधी उद्देशापेक्षां स्वकीय लाभावर विशेष नजर ठेवून चालविले असे

याप्रासन दुसऱ्या लोकांस अशा कृत्यांन शिर-

पिंझोन याचें जलपर्यटन.

दिसतें. नोन्यो आणि ग्वेरा ह्यांनीं जे शोध केले ते मोठ्या महत्वाचे होते असें ना-
हीं, परंतु त्यांनीं स्वदेशीं जें सुवर्ण आणि मोयें आगिळीं तेणेंकरून त्यांच्या देशचे लोकांस तशा महत्कृत्यांत शि-
रावें अशी इच्छा उत्पन्न झाली.

नंतर लवकरच इसवी सन १५०० त जानेवारी महिन्याच्या १३ व्या तारिखेस कोलम्बसाच्या पहिल्या जलपर्यटनामध्ये जे याचे सोबती होते त्यांतून विन्सेन्त यानेस पिंझोन या नांवाचा एक गृहस्थ चार तारवें घेऊन प्रेलास एथून निघाला. तो मोठ्या धोंटपणानें दक्षिणे-कडे गेला, आणि विषुववृत्त उलंघन करायस श्पेन देशांतल लोकांतून यानेंच काय तें प्रथम धैर्य केलें. परंतु प्याराण्योन अथवा आमझोन लोकांची नदी इचे मुखाच्या पलीकडील किनाऱ्याच्या कोणत्याही प्रदेशावर तो उतरला नाहीं असें दिसतें. हे सर्व नौकागमन कर्तें यांनीं कोलम्बसाचा अशुद्ध सिद्धांत घेऊन त्यांनीं जे देश शोधून काढिले होते ते, विस्तीर्ण जो हिंदुस्थान देश त्याचेच भाग होत असें मानिलें.

अमेरिका खंडाच्या ज्या फलद्रूप प्रांतापर्यंत पिंझोन गेला होता त्या प्रांताचा पंधराव्या शतकाच्या शेवटल्या वर्षीं अधिक चांगला शोध लागला. ईस्त इन्दीज एथें जें गामानें जलपर्यटन केलें त्यांत सिद्धि प्राप्त झाल्यावरून पोर्तुगाल देशच्या राजास व्यापार चालवायास व देशही जिंकून घेण्यास समर्थ असें आरमार तयार करायची उमेद आली. तें

१४८ काब्रालास ब्रेझील प्रांताचा शोध लागतो.

आरमार तयार केल्यानंतर त्याने त्याचा अधिकार पेद्रो आल्वरेज काब्राल यास सांगितला. आफ्रिका खंडाच्या किनाऱ्यावरून गेलें असतां अस्थिर वाऱ्याच्या झुळका लागून, अथवा वारा वारंवार वंद पडून, आपल्या पर्यटनास प्रतिबंध होईल, अशी याची खात्री होती ह्मणून, तो किनारा चुकविण्याकरितां काब्राल भरतमुद्रांत होऊन पश्चिमेसच झाला, आणि विषुववृत्ताच्या पलीकडे दाहा

ब्रेझील प्रांत त्यांच्या अंशांवर एका अज्ञात देशाच्या तीरावर आल्या हस्तगत पण आलों असें पाहून यास फारच आश्चर्य होतों.

झालें. आजपर्यंत न पाहिलेलें असें हे अतला-न्तिक महासागरामधील वेढे आहे असें यानें प्रथम कल्पिलें, परंतु कितीएक दिवसपर्यंत त्याच वेढ्याच्या काठानें जात असतां हा इतका विस्तृत देश कोण्या एका मोठ्या महाद्वीपाचा भाग असावा असें हळूहळू यास वाटू लागलें. या दुसऱ्या कल्पनेस चांगला आधार होता, कारण कीं, हा देश सांप्रत ज्या दक्षिण अमेरिकेंताल प्रदेशास ब्रेझील असें ह्मणतात त्या प्रांतांतीलच होता. तेथें हा उतरला, आणि तेथील जमीनीची फलद्रूपता व हवेचें आनुकूल्य फार चांगलें आहे असें मानून, यानें पोर्तुगालच्या सरकाराकरितां तो प्रांत हस्तगत करून घेतला; आणि अशा मोठ्या अतर्कित कृत्याचें इत्थंभूत वर्तमान लिहून लिस्बोन शहरास एक तारुं रवाना केलें. कोलम्बसानें जो नवीन खंडाचा शोध लाविला तो शास्त्रविद्येकरून प्रकाशित, अनुभवसिद्ध आणि युक्तिसिद्ध, अशी जी याची स्फुरद्रूप कल्पनाशक्ति, तिच्या प्रयत्नानें झाला; आणि तो मोठ्या धैर्यानें व निग्रहानें चालविला होता. परंतु जो महान् उद्देश

उपस्थित करून समाप्तीस नेला, असा मनुष्ये आपल्या बुद्धीचा प्रौढपणा मिरवितात, तो उद्देश, दैव-
योगानेही कदाचित् घडून येतो, असें पोर्तु-
गीज लोकांच्या या पर्यटनावरून दिसून येते. कारण कीं, जरीं कोलम्बसाच्या चातुर्यानें
मनुष्यांस अमेरिका खंडास नेलें नसते तरीं काब्राल यानें
दैवयोगानें थोड्या वर्षांनंतर त्यांस या विस्तीर्ण महाद्वीपाची
माहिती करून दिली असती.

अपूर्व गोष्ट क-
दाचित् दैवयो-
गानेही घडून
येत्ये.

स्पेन देशीय लोक व पोर्तुगीज लोक एका पाठीमा-
गून एक अशीं पर्यटनें करून कोलम्बसानें
जो पृथ्वीवरील प्रदेश त्यांस माहित करून
दिला होता त्याचा विस्तार आणि संपत्ती
यांविषयीं प्रतिदिवशीं अधिकाधिक ज्ञान क-
रून घेत होते; व इकडे कोलम्बस आप-
ल्या चाकरीस योग्य अशी जी प्रतिष्ठा आणि स्वास्थ्य,
यांचा उपभोग करण्यापासून दूर राहून, आपल्या ताब्यां-
तील लोकांचा हेवा, व दुष्ट बुद्धि, आणि ज्या सरकाराज-
वळ हा चाकरीस होता त्याची कृतघ्नता, यांपासून जितकीं
संकटे प्राप्त होत, तितक्यांही बराबर झुजत होता. रो-
ल्दानाबराबर एकी केल्यामुळे जरीं बंडवाल्यांचा कट मो-
डून त्यांचें वळ कमी झालें होतें तरीं त्या वेढामधील कल-
हाचें बीज समूळ नाहीसें झालें नाहीं. ज्यांस कोलम्बसाचें
करणें आवडलें नाहीं त्यांनून कितीएक याच्या ताब्यांत
राहण्याचें नाकबूल करून शस्त्रेंच धरून बसले. तेव्हां
त्यांच्या बंडाव्यास प्रतिबंध करण्याकरितां, व त्यांच्या अप-
राधांबद्दल शिक्षा करण्याकरितां कोलम्बस व याचे भाऊ

कोलम्बस व
त्याचे भाऊ यांस
बंडवाल्यांबराबर
लढाई करावी
लागत्ये.

यांस पाळीपाळीनें लढाई करावी लागे. या गोष्टीपासून सतत उद्योग आणि काळजी उत्पन्न होई, त्यामुळे स्पेन देशच्या दरबारांत याचे शत्रु ज्या घातकी मसलती करीत त्यांकडेस कोलम्बसास नोट लक्ष ठेवायास सांपडत नसे. ज्यांस

त्यांतील कित्येक कोलम्बसाचा कारभार फारच आवडत नसे स्पेन देशास पर- त्यांतील पुष्कळ लोकांनीं, यानें सन्त दोमिंगो रत येतात. एथून जीं तारवें पाठविलीं होतीं त्यांवर

यूरोप खंडास परत जाण्याची संधि साधिली होती असा जो त्यांचा शेवटचा सर्व आशांचा भंग झाला तेणेंकरून त्या हतभाग्य लोकांचा कोलम्बसावर जो राग होता

तो पराक्राष्टेचाच वाढला. त्यांचें दारिद्र्य आणि विपत्ति पाहून अंतःकरणांत दया उत्पन्न होई, तेणेंकरून ते कोलम्बसावर जे आरोप ठेवीत ते खरेसे वाटत, व ते जीं गाऱ्हाणीं सांगत त्यांत लोक मन घालीत. त्यांनीं आपणास दुःख देणाऱ्या गोष्टींचा तपशीलवार मजकूर, आणि कोलम्बसावरील फिर्यादींचीं कलमें लिहून, फेर्दिनान्द आणि इसावेल्ला यांस लागोपाठ अर्ज्या करून त्रास दिला. जेव्हां जेव्हां राजा आणि राणी दरबारांत दृष्टीस पडत तेव्हां तेव्हां त्या सभोवतीं ते लोक गोळा होऊन आपली जीं बाकी थकली होती तिचा फडशा करावा ह्मणून फार जिकिरीनें कोलाहल करीत. याशिवाय ज्या पुरुषामुळे आपणास दुःखें भोगावीं लागलीं त्याचा सुड उगवण्यास आग्रहपूर्वक विनंती करीत; याप्रमाणेंच जेथें जेथें कोलम्बसाच्या मुलांची गांठ पडे, तेथें तेथें ते त्यांचा अपमान करीत, आणि स्पेन देशांतील सर्व संपत्ति ज्यामुळे धुतली गेली,

त्यांचें सांगणें राजा व राणी यांस खरें वाटतें. १५१

व एथील लोक ज्यामध्ये जाऊन मरणार मात्र असे नाश-
कारक देश ज्याने आपल्या घातकी अपूर्व दर्शनाच्या इच्छे-
वरून शोधून काढिले, त्या धूर्त पुरुषांची तुम्ही पोरें, असा
उपहास करीत. अमेरिका खंडापासून आलेले बंडखोर
लोक कोलम्बसाच्या नाश करावा ह्मणून जो असा धड-
धडीत प्रयत्न करीत होते त्या प्रयत्नास, दरवारी लोकां-
तील ज्या लोकांच्या मनांत कोलम्बसाची
कार्यसिद्धि आणि मानमान्यता पाहून हेवा
उत्पन्न झाला होता, व जे याच्या युक्त्यास
सर्वदां प्रतिबंध करीत असत, त्यांच्या गुप्त व
नाशकारक कारस्थानामुळे चांगले साहाय्य मिळाले.

या कृत्यास दर-
वारी लोकांचे-
ही साहाय्य मि-
ळतें.

त्या गृहस्थांनीं कोलम्बसावर जे दोषारोप आणिले
होते ते स्वसंतोषाने व पक्षपाताने ऐकण्यावि-
षयीं फेर्दिनान्द प्रवृत्त झाला. कोलम्बसा-
ने अमेरिका खंडातील संपत्तीविषयीं जरी
अतिशयोक्तीचीं वर्णने केलीं होतीं तरी, त्या
खंडापासून आजपर्यंत इतकें अल्प द्रव्य आलें होतें कीं ते-
णेंकरून जें आरमार तयार करून पाठविलें होतें त्याचा
खर्च भागण्याचेंही फार दूर होतें. स्पेन देशानें महाप्र-
यास केला त्याबद्दल, त्यास नवीन देश शोधून काढण्याची
कीर्ति, आणि दूर दूरच्या देशावरावर व्यापार करण्याच्या
लाभाची आशा, या दोन गोष्टी मात्र कायत्या प्राप्त झाल्या.
परंतु नवीन खंड शोधून काढल्यामुळे जो प्रथमतः आनंद
झाला होता तो कालगतीनें कमती झाला, व फेर्दिनान्द
याचें मन कोलम्बसाच्या कामाविषयीं उदासीन होतें, ह्म-
णून त्याचें केवळ कीर्तीनेच समाधान व्हावयाजोगें नव्हतें.

फेर्दिनान्द को-
लम्बसावरिल
दोषारोप पक्ष-
पाताने ऐकतो.

१५२ याचे चौकशीकरितां एक कामदार पाठवितात.

त्या वेळेस व्यापाराच्या स्वरूपाविषयीं लोकांचें ज्ञान इतकें अल्प होतें कीं ज्या गोष्टींन तात्काल लाभ होत नसे, तींत कालेंकरून प्राप्ति होण्याची अथवा हळु हळु आणि सुमारा- चें निष्पन्न होण्याची आशा ते अगदींच धरीत नसत. या- स्तव कोलम्बसाच्या साहस कृत्यांमुळे स्पेन देश खरावीस आला, आणि याच्या गैरवर्तणुकीमुळे व याच्या आंगीं रा-

जकीय कारभार चालविण्याचें सामर्थ्य नाहीं यानें स्पेन देश खरावीस आ- यामुळे सुवर्गानें परिपूर्ण असा देश ज्यांनीं णिला असें तो जिंकिला, त्यांस त्यापासून कांहींच प्राप्त शा- मानितो. लें नाहीं, असें फेर्दिनान्द यानें कल्पिलें. को-

लम्बसाविषयीं जिच्या मनांत फार चांगली कल्पना होती, व जिनें यास सतत आश्रय दिला होता अशी जी इसाबेला राणी तीही कोलम्बसाचे दवेदार लोकांचा मोठा समाज

व त्यांची धिड्डी पाहून फिरली; ज्यापक्षां स- इसाबेला राणी- चे मनांतही या वांच्या मनांत कोलम्बसाविषयीं वैमनस्य आ- विषयीं वाईट भ लें आहे, त्यापक्षां हें वास्तविक जीं यानें दुःखें रतें.

दिलां त्यांपासूनच उत्पन्न झालें असावें अशी शंका ती धरूं लागली. वादहोस एथील विशप याचा आणि कोलम्बसाचा फार दिवसांचा द्वेष होता ह्मणून त्या- नें इसाबेला राणीच्या मनांतील शंकेस उत्तेजन देऊन ती दृढ करून टाकिली.

कोलम्बसावर जो असा आरोपांचा वर्षाव केला होता त्याचा दुष्ट परि- तो मनास आणायास इसाबेला राणीनें आ- णाम. रंभ करिताक्षरींच कोलम्बसास घातक अ-

शी गोष्ट घडण्यांत आली. ती अशी; कालाद्रावा एथील नैट पदवीचा फ्रांसिस दि बोवादिला यास, कोलम्बसा-

च्या वर्तणुकीविषयी शोध करण्याची, व कोलम्बसावर गैरवर्तणुकीचा आरोप लागू झाला असतां त्यास काढून त्याचें काम आपलेकडे करून घेण्याची, मुक्त्यारी सांगून, हिस्पान्योला एथें जाण्याकरितां त्याची योजना केली. असा गैरचालीचा अधिकार सांगून ज्यास कोलम्बसाच्या चौकशीकरितां पाठविलें होतें, त्याचा कोलम्बसास दोषी ठरविण्यामध्येच स्वार्थ होता, ह्मणून अशा दोषापासून मुक्त होणें कोलम्बसास फारच अशक्य होतें. यासमयींच कोलम्बसानें त्या बेटांतील सर्व कलह मिटवून टाकून स्पेन देशीय लोक आणि इन्दिअन लोक या उभयतांनीं आपले ताब्यांत स्वस्थ मुकादद्यानीं राहावें असें केलें होतें, आणि स्पेन देशच्या राजास पुष्कळ वसूल व लोकांस मोठे लाभ प्राप्त होण्यासारखें, खाणींचें काम चालविण्याकरितां, व देशांमध्ये कृषिकर्म करण्याकरितां, सामानसु- याचे महत्कृत्या- मान सिद्ध केलें होतें. अशां जरीं कृत्यें केलीं कडे बोवादिला लक्ष देत नाहीं. होतीं तरीं त्यांच्या स्वरूपाकडे अथवा त्यांच्या लक्ष देत नाहीं. मोठेपणाकडे लक्ष न देतां बोवादिला यानें त्या बेटांत जाऊन उतरलेल्या क्षणापासून कोलम्बसास गुन्हेगाराप्रमाणें वर्तविण्याचें निश्चयात्मक कारण उघड केलें. बोवादिला यानें सन्तदोमिंगो एथील कोलम्बसाचें घर हाताखालीं घातलें, यासमयींच कोलम्बसानें तेथें नसावें असा योग घडून आला होता; नंतर त्यानें कोलम्बसाची सर्व चीजवस्त अशा जवरीनें घेतली कीं, जसें कोणी ह्मणेल कोलम्बसावरील गुन्हा यानें पुर्तेपणीं शाबुदच करून दिला होता काय ! याप्रमाणेंच तेथील किल्ला व राजाचीं कोठारें यांचें स्वामित्व जवरीनें आपणाकडे

१५४ याचे पायांत बिड्या ठोकायास सांगून,

घेऊन लोकांनीं आपणास मुख्य अधिकारी मानावें अशी
झानें त्यांस सत्तेनें आज्ञा केली. कोलम्बसानें जे बंदि-
वान प्रतिबंधांत ठेविले होते त्यांस सोडून दिले, आणि
यानें आपले वर्तणुकीचा जात्र सांगण्याकरितां समक्ष यावें
असा कोलम्बसास बोवादिला यानें हुकूम पाठविला, त्या
हुकुमावरार राजापासून जें त्यास अधिकारपत्र मिळालें
होतें त्याची नकल पाठविली, तींत कोलम्बसानें बोवादि-
लाच्या आज्ञेप्रमाणें वागावें असें लिहिलें होतें.

यासमयीं फेर्दिनान्द आणि इसाबेल्हा यांची कृतघ्नता
परंतु कोलम्बस व अन्याय या दोन गोष्टी जरीं कोलम्बसा-
आपणास जें उ- च्या अंतःकरणास फार लागल्या, तरीं आप-
चित तें करितो. णास जें करणें उचित तें करायास यानें
एक क्षगमात्रही मार्गें पुढें घेतलें नाहीं. हा यथायोग्य
जरीं मौन्य धरून, आपल्या उभयतां प्रभूंची
याची जरीं इ- आज्ञा मान्य करून, त्यांनीं याची चौकशी
तकी अप्रतिष्ठा करण्याकरितां ज्याचेकडे अधिकार सांगि-
झाली तरीं हा तला होता त्या जुलमी आणि पक्षपाती न्याया-
धैर्य सोडित ना- हीं.

धीशाच्या दरबारास लागलाच गेला. परंतु
बोवादिला यानें कोलम्बसास आपले समक्ष न आगितां
यास कैदी करून याच्या पायांत मोठमोठ्या बिड्या ठोकून
यास गळवतावर पाठवून द्यावें असा हुकूम केला. अशा
प्रकारें प्रतिष्ठेची हानि होई इतकें जरीं दैव प्रतिकूल झालें
तरीं ज्या धैर्याविषयीं कोलम्बसाची प्रसिद्धि होती तें धैर्य
यानें सोडिलें नाहीं. स्वकीय प्रमाणिकपणाविषयीं मनोमय
साक्षां बालगून, व आपण संपादित केलेल्या मोठमोठ्या वस्तूंचा
विचार करून, कोलम्बसानें आपलें समाधान करून घेतलें,

आणि आपल्या आब्रूची जी अशी हानि केली तिचे याने स्वस्थचित्ताने व प्रौढपणाने सहन केले. यासमयीं याच्या दुःखांचा परिहार करण्याकरितां याच्या जिव्हाळ्याचेही कोणी नव्हते. बोवादिला याने तेथील ठाणेगार लोकांस हवी तशी माफी देऊन, व इदिअन लोक आमच्या ताब्यांत द्यावे असा ज्यांनीं अर्ज केला होता, त्यांस त्या मोठ्या उदारपणाच्या देणग्या देऊन, आणि शिक्षा करण्याची व राज्यकारभार चालविण्याची लगाम सैल सोडून, त्या लोकांची इतकी अतिशयित कृपा संपादिली कीं, ज्या स्पेन देशीय लोकांस दारिद्र्यामुळे अथवा गुन्हा लागू झाल्यामुळे स्वदेश सोडणे प्राप्त झाले होते, व जे दैवावर हवाला घालून उद्योग पहाण्यास निघाले होते, त्यांनीं अशी कोलम्बसाची अप्रतिष्ठा व प्रतिबंध पाहून, अनुचित समाधान दर्शविले, आणि आपले स्वभाव व आपल्या उपजीविकेच्या प्राचीन चाली यांस योग्य अशी मनःपूत स्वतंत्रता आतां आपणास भोगायास सांपडेल अशी आपली आपणास थोरवी दिली. अशा प्रकारे कोलम्बसाचीं कृत्ये दूषित करण्याकरितां, व याच्या आब्रूस कलंक लाविण्याकरितां जे पुरुष सिद्ध होऊन वसले होते, त्यांपासून बोवादिला याने कोलम्बसावर आरोप आणण्याकरितां साधनें जमा केलीं. कधीं न घडण्याजोगे आणि विलग दिसण्याजोगे असे जे कोलम्बसावर दोषारोप आणिले होते त्या सर्वांचा याने स्वीकार केला. कोलम्बसाच्या अपराधांची बातमी सांगणारा कशाही दुष्कीर्तीचा असला

बोवादिला ठाणेगारांच्या अनुमताने वागून त्यांची कृपा संपादितो.

याची मानहानि इच्छिणाऱ्यांपासून याचे चौकशीचीं साधनें जमवितो.

१५६ यास विड्यांसकट स्पेन देशास पाठवितो.

तरीं बोवादिला यानें त्याचा निषेध केला नाहीं. अशीं रीतीनें चौकशी करून जो अनुचित आणि पक्षपाताचा निर्णय ठरवीला तो स्पेन देशास पाठवून दिला, आणि त्या समयींच कोलम्बस व याचे दोघे बंधू यांस विड्यांसकट स्पेन देशास घेऊन जावें असा हुकूम केला. अशा प्रकारें त्यांचा मानभंगच करून राहिला नाहीं, तर त्या तिघांनीं परस्पर सुख समाधानाच्या गोष्टी सांगून आपल्या दुःखाचा परिहार करूं नये ह्मणून बोवादिला यानें दुष्ट बुद्धीनें त्यांस वेगळ्या वेगळ्या तारवांत अडकून टाकिलें.

बोवादिला याचीं मनःपूत आणि मानहानि करणारीं कृत्यें पाहून हिस्पान्योला एथील सर्व स्पेन देशीय लोकांनीं आपल्या नांवास व देशास ब्रह्म लागे अशी त्या कृत्यांस जरीं मान्यता दिली तरीं, त्यांमधील एका मनुष्यास कोलम्बसानें जीं महत्कृत्यें केलीं होतीं त्यांविषयींचा वरावर समज होता, ह्मणून याच्या पदवीस व वयास आणि मोठेपणास योग्य जो श्रेष्ठपणा व करुणा या दोहोंचेही विचार त्याच्या मनास अगदीं लागून गेले होते. ज्या गलबतामध्ये कोलम्बसास कैद केलें होतें त्याचा मुख्य अधिकारी आलोनसो दिवाली जो हा होता, तो त्या बेटाच्या हद्दींतून पार पडतांक्षणींच मोठ्या सन्मानानें कोलम्बसाजवळ आला, आणि अन्यायानें याच्या पायांत ज्या विड्या घातल्या होत्या त्या मी काढून टाकितो असें ह्मणाला. त्या समयीं कोलम्बसानें शुद्ध अंतःकरणास उचित अशा संतापानें उत्तर केलें कीं, “मी आपल्या

अशा दुराचरणास मान्यता देऊन स्पेन देशीय लोक स्वदेशास ब्रह्म लावितो.

अशा दुराचरणास मान्यता देऊन स्पेन देशीय लोक स्वदेशास ब्रह्म लावितो.

उभयतां प्रभूंच्या आज्ञेस्तव या विड्या धारण केल्या आहेत, येणेकरून त्यांच्या इतर आज्ञेप्रमाणें ही आज्ञाही मी मान्य केली आहे असें त्यांचे दृष्टीस पडेल. आणि त्या उभयतांच्या आज्ञेवरून ज्यापक्षां मला हा प्रतिबंध प्राप्त झाला आहे त्यापक्षां यापासून त्यांचीच आज्ञा मला मुक्त करील.”

स्पेन देशास जाण्याकरितां जें हें जलपर्यटन चालविलें होतें तें दैवयोगेंकरून फारच लवकर समाप्तोस गेलें. कोलम्बसास वंदिवान करून व पायांत विड्या ठोकून स्वदेशीं आणीत आहेत ही बातमी फेर्दिनान्द आणि इसाबेल्डा यांस कळतांच, या कृत्यापासून सर्व लोकांस परम आश्चर्य वाटेल, आणि आपणास दोषावह अशा गोष्टी त्यांच्या मनांत ठसून जातील, असें त्यांस तत्काल कळून आलें. त्या उभयतांस प्रथमच दिसून आलें कीं, पराकाष्टेचीं मोठीं ब्रक्षिसें देण्यास योग्य अशीं कामें ज्यानें वजाविलीं, त्याची अशी अयोग्य फेड केलेली पाहून सर्व युरोप खंड क्रोधभरित होऊन जाईल, आणि ज्या लोकांचें कोलम्बसानें मोठें हित केलें त्या लोकांची अनीति व ज्या राजाचें आणि राणीचें राज्य यानें एवढ्या लौकिकास चढविलें त्यांची कृतघ्नता, यांविषयीं तें वल्गना करूं लागेल. त्या उभयतांनीं स्वकीय आचरणाविषयीं लज्जित होऊन, याचा जो हा आत्रुचा तोटा झाला तो भरून देण्याकरितां, व त्यापासून आपले आत्रूस जो डाग लागेल तो काढून टाकण्याकरितां, तत्काल कोलम्बसास बंधनिर्मुक्त करण्याचा हुकूम देऊन, यास दरवारास येण्याकरितां आमंत्रण केलें, आणि याच्या पदवीस योग्य असा जामानिमा करून यानें दरवारांत यावें

यास वंदिवान करून आणि- ताहेत हें ऐकून राजा व राणी चकित होतात.

ह्मणून द्रव्यही पाठवून दिल्लें. कोलम्बस जेव्हां समक्ष येऊन पोहोंचला तेव्हां हा जाऊन आपल्या उभयतां प्रभूंचे पायीं लागला. त्या समयीं कोलम्बस कांहीं वेळपर्यंत उगाच स्तब्ध राहिला, कारण कीं याच्या मनांत जे नाना-

प्रकारचे विकार घोळत होते तींहींकरून हा समक्ष आ-
त्यावर आपली
वर्तणूक निर्दोष
अहे असें सप्र-
माण स्थापित.
करितो.

याच्यानें कांहीं काळपर्यंत तोडांतून एकही अक्षर काढेनासें झालें. शेवटीं सावधान चित्त होऊन, कोलम्बसानें विस्तारपूर्वक सं-
भाषण करून आपला प्रामाणिकपणा तसेच
चांगले उद्देश यांविषयीं मुद्यापत्यानिशीं खात्री

होण्याजोगीं प्रमाणें दाखवून, आपली वर्तणूक निर्दोष अहे असें सिद्ध केलें, आणि जे शत्रू याचें केवळ द्रव्यद्वारा नुकसान करून समाधान न पावून याची जी केवळ प्रति-
ष्ठा आणि कीर्ति मात्र उरली होती तिचाही अपहार कर-
ण्याविषयीं उद्योग करीत होते, त्यांची दुष्टबुद्धि साक्षिपूर्वक उघड करून दिली. या समयीं फेर्दिनान्द यानें मोठ्या सौजन्यानें व इसाबेल्डा रार्णानें मोठ्या प्रीतानें आणि सत्कारानें कोलम्बसाचें आदरआतिथ्य केलें. जी गोष्ट घडली

तीविषयीं उभयतांनीं फार खेद करून ती गोष्ट
राजा व राणी
आपल्यावरील
दोष उडविण्या-
करितां बोवा-
दिलास पदच्यु-
त करितात.

आपणास कळून झाली नाहीं असें दर्शविलें;
आणि कोलम्बसास यापुढें आश्रय व हुद्दा
ही देण्याविषयींचें त्यांनीं कबूल केलें. परंतु
बोवादिला यानें जीं धट्टाईचीं कामें केलीं

त्यांत आपलें अंग नाहीं असें दाखविण्याक-
रितां, जरीं त्यास पदच्युत केलें तरीं कोलम्बसानें जे देश
शोधून काढिले होते त्यांची सुभेदारी, व तेथील हक्क, पुनः

याच्याकडे सांगितले नाहीत. कोलम्बसास दिलेल्या उपद्रवांचा सूड उगवणारे आपण आहो! असे दाखविण्याचे जरी त्या उभयतांच्या मनांत होते तरी ज्या दुष्ट मत्सरामुळे बोवादिला यास कोलम्बसाची अप्रतिष्ठा करण्याजोगा अधिकार दिला होता तो मत्सर अद्याप त्यांच्या पोटांत होताच. ज्या पुरुषाने त्या उभयतांवर महान् उपकार करून त्यांस बद्ध करून टाकिले होते त्यांवर विश्वास टाका-यास त्यांच्या मनांत भीति उत्पन्न झाली, त्याचे जाग्यावर ह्मणून त्यांनीं कोलम्बसास नानाप्रकारचीं ओवांदांस पा-मिषेकरून दरबारांत ठेवून घेतले, आणि ठवितात.

अलकान्तेरा एथील लष्करी खात्यातील नैट पदवीचा निकोलास दि ओवांदो या नांवाचे गृहस्थास हिस्पा-न्योला एथील राज्य कारभार सांगितला.

ज्या उभयतांच्या हस्तांपासून कोलम्बसाने पूर्वी भोगि-लेल्या दुःखांचा परिहार होण्यासारखा दिसला, त्यांपासूनच ही नवीन हानि उपस्थित झाली असे पाहून कोल-म्बस फारच खिन्न झाला. स्वकीय प्रामाणिकपणाविषयीं अंदेशा आणणारी अथवा छल करण्याच्या मिषाने योजिले-ली गोष्ट महात्मे पुरुषांच्या अंतःकरणास फारच लागले. स्पेन देशीय लोकांपासून कोलम्बसाने त्या दोन्ही गोष्टींचा अनुभव घेतला होता; आणि त्यांच्या अयोग्य जेथे जातो तेथे आचरणावरून कोलम्बसास इतका संताप आपल्या बराबर आला कीं, त्यामुळे याच्या मनांत जे विचार विज्या नेऊन उद्भवले ते याच्याने मनांत ठेवले नाहीत. स्पेन देशीय लो-कांची कृतघ्नता जेथे जेथे हा जाई तेथे तेथे स्पेन देशीय लोकांची दर्शविता.

कृतघ्नता दर्शविण्याकरितां, याच्या पायांत ज्या विज्या घातल्या

१६० नवीन शाधांचा क्रम पुढें चालवितात.

होत्या त्या दाखविण्यासाठीं आपले बराबर नेई. याच्या खोलीमध्ये त्या सदोदित टांगलेल्या असत. मी मेलों ह्मणजे त्या माझ्यासमागमें पुरून टाकाव्या असें यानें सांगून ठेविलें होतें.

अशा समयां नवीन शोध करण्याचे उभेदीस, स्पेन देशामध्ये ज्या पुरुषानें ती प्रथम उपस्थित केली होती त्याची अशी दर्दशा करून टाकिल्यामुळे, जरीं मोठा धोका प्राप्त झाला होता, तरीं, ती उमद मंद आग निर्वल होऊन रा-

वास्तादास आणि दिलाकोसा हे जलपर्यटनाकरितां निघतात. हिला नाही. जानेवारी महिन्यामध्ये रोडेरी गो दि वास्तादास या नांवाच्या एका विख्यात गृहस्थानें ज्युअन दिलाकोसा यास पातीदार घेऊन दोन तारवें सिद्ध केलीं. ज्युअन दिला-

कोसा यानें कोलम्बसाच्या हाताखालीं याच्या दोन्ही जलपर्यटनांमध्ये चाकरी केली होती, ह्मणून स्पेन देशामध्ये त्यास चौका चालविण्याच्या कामांत फार कुशल मानीत असत. ते दोघे शुद्ध महाद्वीपाकडे गलवताची नाळ घ-

रून पारिभाच्या किनाऱ्यावर येऊन पोहोंचले ; नंतर पश्चिमेकडेस जाऊन हल्लीं ज्या प्रांताची तिऱ्हाफिर्मा या नांवानें प्रसिद्धि आहे, त्याचा दिवाला भूशिरापासून दारि- येनच्या अखातापर्यंत सर्व किनारा त्यांनीं शोधून काढिला.

नंतर थोड्याच दिवसांनीं ओजेदा हा आपला पूर्वीचा सो- ओजेदा याचें दु- वती अमेरिगो वेस्पुची या बराबर दुसऱ्या सरे जलपर्यटन. जलपर्यटनाकरितां निघाला; आणि वास्ता- दास हा कोण्या ठिकाणीं जाऊन उतरला होता तें यास

माहीत नव्हतें ह्मणून त्याचीच वाट धरिली, आणि तो ज्या ज्या ठिकाणीं येऊन लागला होता त्या त्या ठिकाणीं हा येऊन लागला. वास्तादास याचें जलपर्यटन सुखावह

ओवान्दोस हिस्पान्योला एथें त्वरित पाठविण्याचें कारण. १६१

आणि लाभदायक असें होतें, आणि तेंच ओजेदा यास फार क्लेशदायक व लाभशून्य झालें; परंतु या दोहोंपासून शोध करण्याची उत्सुकता फारच वाढली, कारण स्पेन देशीय लोकांस अमेरिका खंडाचा जसा जसा अधिक शोध लागत गेला, तशी तशी त्यांची तेथील संपत्ति आणि फलद्रूपता यांविषयांची कल्पना अधिकाधिक वाढूं लागली.

हे पराक्रमी पुरुष आपलीं जलपर्यटनें करून माघारे येण्याच्या अगोदरच नवा नेमलेला हकीम ओवान्दोचे प-ओवान्दो यास हिस्पान्योला एथें नेण्याकरि- र्यटनाची तयारी. तां सरकारां खर्चावर एक आरमार तयार केलें होतें. बो- वादिला यानें जो अविचाराचा वर्तनक्रम चालविला हो- ता तो बंद करण्याकरितां, ओवान्दो याचें तेथें जाणें आ- वश्यक होतें; त्यानें जें तेथें गैररीतीचें काम चालविलें होतें तेणेंकरून वसाहतीचा नाश होऊन जाईल असेंही भय वाटूं लागलें होतें. कोलम्बसास नाशावह अशीं जीं आपण कृत्यें केलीं तीं फार जुलुमाचीं आणि अन्यायाचीं अहित, असें मनामध्ये पक्केपणीं समजून, आपल्या स्वदेशीय लोकां- चा मनोभाव व त्यांच्या अविचाराच्या कल्पना यांप्रमाणें वागून, त्यांची कृपा व आश्रय हीं दोनही संपादन करावीं हाच मुख्य हेतु त्यानें आपल्या मनांत धरिला होता; याच हेतूनें त्यानें हरएक गोष्टीविषयीं वसाहतीची भरभर हो- ण्याकरितां उपयोगी पडण्यासारखे जे कोलम्बसानें कायदे ठरविले होते त्यांची अगदीं उलटापालट करून टाकिली. तो प्रकार असा; दुराचारी आणि दुर्वृत्त असे जे त्या वसा- हतींत लोक होते, त्यांस कायदा व तावेदारी यांच्या प्रति- बंधांत वागण्याची सर्वई लागण्याकरितां उपयोगी जीं मो-

ठी शिक्षा करायाची ती न करितां, त्यानें त्यांस इतकी निरंकुश मोकळीक दिली होती कीं तिणेंकरून ते हवेतसे

नाचूं लागले. इन्दिअन लोकांचें रक्षण करण्याचें सोडून त्या वापुड्यांवर जुलूम चालविण्याची त्यानें शिकेमोरतवानिशीं परवानगी दिली होती. जे पूर्वीचे अनर्थ भोगून जिवंत राहिले होते त्यांच्या वेगळ्या वेगळ्या टोळ्या वांधून, आपणास अनुसरून जे लोक होते त्यांस ते मालमत्तेप्रमाणें वांटून देऊन, त्या वेटांतील सर्व लोकांस त्यानें पूर्ण दासत्वावस्थेस आणून मिळविलें. स्पेन देशीय लोकांचा द्रव्यविषयक लोभ फारच अतिरिक्त होता, यामुळें संपत्तीच्या प्राप्त्यर्थ सुवर्गाच्या शोधावांचून दुसरी युक्ति ते करून पाहात नसत; याकरितां ते दास्य जसें अन्याय्य होते तसेंच दुःखदायकही झालें. मनामध्ये दया न धरितां, व सारासार विचार न पाहतां जे मालक त्या इन्दिअन लोकांपासून हवें तसें काम घेत ते मालक त्या इन्दिअन लोकांच्या जुटीच्याजुटी पर्वतावर हाकून नेत, आणि त्यांस खाणीमध्ये काम करायास लावीत. हा जो त्यांस श्रम पडे तो त्यांच्या वळ्यास व त्यांच्या उदरनिर्वाह करण्याच्या पुरातन चालीस अगदींच अनुसरून नव्हतां, ह्मणून त्या लोकांची ती अशक्त जात इतकी लवकर खंगून गेली कीं, त्या देशांतील प्राचीन राहाणवाल्यांचें बीज लवकरच निर्मूल होण्याच्या दशेस आलें होतें.

ही जी अशी अव्यवस्था झाली होती तिचा लवकर वंदोवस्त करावा ह्मणून, ओवान्दो यास ति-
नवीन खंडांत
अव्यवस्था झाले
कडे जाण्यास फार जलदी करावी लागली.

नवीन खंडास जाण्याकरितां आजपर्यंत जीं ल्यामुळें ओवा-
 आरमारें तयार झालीं होतीं त्यांपेक्षांही मोठें न्दो यास ल-
 आरमार याच्या ताठ्यांत होतें. या आरमा- रित पाठवि-
 रांत ३२ तारवें होतीं, आणि नवीन खंडांत तात.
 जाऊन राहण्याच्या उद्देशानें निघालेलीं २५०० मनुष्ये
 त्यांजवर होतीं. जेव्हां तो एवढी थोरली कुमक घेऊन
 तेथें जाऊन पोहोचला, तेव्हां बोवादिला यानें आपला अ-
 धिकार त्याच्या स्वाधीन केला. नंतर बोवादिला यानें
 आपल्या वर्तणुकीचा जाव सांगण्याकरितां तत्काल स्पेन
 देशास परत जावें, असा त्या नवीन हाकीमानें हुकूम के-
 ला, व त्या समयींच रोल्दान व वंडवाल्यांतील जे दुसरे
 प्रमुख होते त्या सर्वांनींही तें बेट सोडून जावें असें केलें.
 तद्देशीय लोक स्पेन देशच्या राजाची स्वतंत्र प्रजा होय,
 ह्मणून त्यांच्या मनांत नसतां, व त्यांस त्यांच्या कामाप्रमाणें
 मोल न देतां, त्यांच्या पासून चाकरी घ्यायाची नाहीं, असें
 त्या हाकीमानें सर्व लोकांस जाहीर केलें. स्पेन तो जाऊन तेथें
 देशीय लोकांच्या बंदोबस्ताविषयीं नाना प्रका- व्यवस्था करितो
 रचे कायदे केले, त्यांमध्ये ज्या मनःपूत आचरणानें वसा-
 हतीचा इतका नाश झाला, तसल्या आचरणाची अगदीं
 मनाई केली; आणि ज्या कायद्यांच्या व ज्या व्यवस्थेच्या
 अनुरोधानें वसाहतीची स्थापना झाली, व ज्यांहींकरून
 तिची वृद्धि आणि स्थिरता होणार त्या कायद्यांस व त्या
 व्यवस्थेस सर्वांनीं मानावें असें केलें. सरकारी सोन्याविषयीं
 काम ज्या लोकांकडे नव्हतें ते खाणींमध्ये नियम बांधितो.
 कामें करून मोठी मिळकत मिळवितात असें लोक
 कल्पित असत; याचा नियम बांधून टाकावा ह्मणून असा

हुकूम फिरविला कीं, सर्व सोनें, मिश्र धातूपासून शुद्ध धातू काढण्याचें जें सरकारी स्थल आहे, तेंचें आणवें, आणि त्यांतील अर्धें सरकारास द्यावें.

कोलम्बसानें ज्या वसाहतीची स्थापना केली होती ती- मध्यें स्वस्थता व मुख हीं राहण्याकरितां अशा प्रकारचे यत्न चालले असतां इकडे कोलम्बस त्या कृतघ्न दरवारा- ची कृपा संपादन करण्याचा जो असंतोषकारक उद्योग त्यामध्ये गुंतला होता. हा मोठ्या योग्यतेचा आणि मो-

ठमोठीं कामें वजावलेला असा जरीं होता, तरीं यानें जी त्या दरवारास विनंती केली होती ती निष्फल झाली. यानें अशी माग- णी घातली होती कीं, १४९२ त जो करार- नामा ठरला आहे, त्याप्रमाणें मी शोधून का- ढलेल्या देशांतिल हाकिमाच्या जाग्यावर मा- झी पुनः स्थापना करावी. परंतु या समयीं दैवाची प्रतिकूलता अशी विलक्षणिक आली

कीं, कोलम्बसानें आपल्या हक्काच्या मागणीस लागू पडे अशी जी जी गोष्ट सांगितली, ती ती त्या मन्सरी राजास त्या मागणीचा निषेध करायस साधक झाली. कोलम्ब- सानें जे शोध केले त्यांचें महत्व व त्यांच्या भौत्यवृद्धीची आशा या दोन गोष्टींवरून फेर्दिनान्द याच्या मनांत असा विचार आला कीं, करारनाम्यामध्ये ज्या देणग्या लिहिल्या आहेत त्या फारच मोठ्या व न्यायविरुद्ध आहेत. सांप्रत कालींच जो अधिकार इतका मोठा दिसतो व पुढें भयप्रद

होण्यासही जो कमी नव्हे तो आपल्या रय- फेर्दिनान्द आ- णि इसाबेला तेंतील मनुष्यांवर टाकायास फेर्दिनान्द या-

याची नवीन शोध करण्याची उमेद खचत नाही. १६५

च्या पोटांत भीति आली. फेर्दिनान्द यानें यांचे पोटांत अ-
इसाबेला राणोच्या मनांतही त्याच शंका धिकार देण्या-
भरवून दिल्या; नंतर त्या उभयतांनीं, क्षुल्लक विषयीं भीति
व अयोग्य अशीं नानाप्रकारचीं मिषें करून, देवास स्मरून येत्ये.
केलेल्या करारनाम्यांत ज्या गोष्टी लिहिल्या आहेत त्याप्रमाणें
करावें, अशी कोलम्बसानें विनंती केली होती, तिची उड-
वाउडव केली. कोलम्बस स्पेन देशच्या दरबारांत सुमारे
दोन वर्षेपर्यंत एक्या दीन अर्जदाराप्रमाणें जात होता;
नंतर यास असें वाटलें कीं फेर्दिनान्द याच्या मनांतील अ-
विचाराच्या कल्पना व भयें या दोन गोष्टी काढून टाक-
ण्याचें फार अशक्य आहे. शेवटीं अशा मतलबी आणि
निर्दय राजाजवळ मी न्यायाच्या अथवा योग्यतेच्या हक्कां-
ची मागणी मागण्यामध्ये वृथा श्रम केला, असें कोलम्ब-
सास समजून आलें.

परंतु ही जी अप्रौढपणाची फेर्दिनान्द यानें फेड केली
तिणेंकरूनही, ज्या मोठ्या उद्देशानें कोलम्ब- यांची मूळची
साचे शोधक कल्पनाशक्तीस जागृत करून आवडती युक्ति.
याची नवीन शोध करण्याविषयीं प्रवृत्ति केली होती, ती
उद्देश एकसारखा पुढें चालविण्याची याची उमेद ख-
चली नाही. ईस्तइन्दीज एथें जाण्याकरितां नवीन मार्ग
शोधून काढावा हीच याची मूळची आणि आवडती युक्ति
होती. या युक्तीविषयीं अद्यापकालपर्यंतही याच्या मनांत
विचार घोळतच होते. कोलम्बसानें पारिभा एथें जें स्वतः
जलपर्यटन केलें त्यामध्ये यानें जें लक्षपूर्वक अवलोकन केलें
होतें तेंणेंकरून, व तद्देशीय लोकांच्या संशययुक्त सांगण्या-
वरून, आणि वास्तोदास व दिलाकोसा यांनीं जें आप-

ल्या जलपर्यटनाचें वृत्त सांगितलें त्यावरून, यानें अमेरिका महाखंडाच्या पलीकडे ईस्तइन्दीज एथपर्यंत विस्तृत झालेला असा एक समुद्र आहे अशी यानें कल्पना मनांत आगिली, आणि त्यांत ईस्तइन्दीज व जातसमुद्र यांच्यामध्ये व्यापार चालू होण्यासारिखी एकादी सामुद्रधुनी अथवा संयोगीभूमि सांपडेल अशी आशाही धरिली. पुढें मोठा उदय होण्यासारिखी जी ही कल्पना सुचली तिणेंकरून कोलम्बसानें असें कल्पिलें कीं ती सामुद्रधुनी अथवा संयोगीभूमि दारियेनच्या अखाताजवळच असावी. ही

हा अगदीं अशक्त झाला होता तरी हा नवीन पर्यटन करण्यास प्रवृत्त होता.

कल्पना मनांत भरतांच, कोलम्बस जरीं वयस्क, व श्रमंकरून थकलेला, आणि दुखण्यामुळें अगदीं जर्जर झालेला, असा होता, तरीं तरुण पराक्रमी पुरुषांस जो आनंद असतो त्या आनंदानें, ज्या जलपर्यटनामुळें ही मोठी गोष्ट सिद्धीस जाऊन पहिल्यापासून जी महायुक्ति तडीस नेण्याचें यानें योजिलें होतें तिची पूर्णता होण्यासारिखें होतें, तें पर्यटन करण्याचा पत्कर घेण्याचें यानें बोलणें लाविलें. यासमयीं फेर्दिनान्द आणि इसाबेल्डा या उभयतांनींही याच्या बोलण्याकडे चांगला कान द्यावा अशा कितीएक गोष्टी जुळून आल्या. ज्या पुरुषाच्या मागण्या कबूल करणें त्या उभयतांस अयुक्तिक दिसलें, व ज्याच्या सेवेची उपेक्षा करणें तर अयोग्य होतें, अशा पुरुषास एकाद्या प्रतिष्ठित उद्योगाच्या मिषानें दरबारांतून काढून टाकण्याचा त्यांस आनंदच होता. कोलम्बसास बक्षिसें देण्याविषयीं जरीं त्या उभयतांची इच्छा नव्हती, तरीं कोलम्बसाच्या गुणांविषयीं तीं अजाण नव्ह-

याचे युक्तीवर विश्वास ठेवण्याचें कारण. १६७

तीं; आणि याचे कौशल्याचा व याचे वर्तणुकीचा जो त्यांस अनुभव आला होता तेणेंकरून याच्या कल्पनेस मान्यता देण्यास, व याच्या सिद्धीवर भरंवसा ठेवण्यास, एक सबल कारण होतें. या विचारांस यापेक्षांही प्रबल असें तिसरें एक कारण उपस्थित झालें, तें असें; सुमारें याच वेळीं काब्राल याच्या ताब्यांतिल पोर्तुगीज लोकांचें आरमार ईस्तइन्दीज एथून परत आलें; त्यांतील वारदानाची समृद्धि पाहून युरोप खंडांतील लोक पूर्वेकडील संपत्तीची व सुपीकाची आजपर्यंत जी कल्पना बांधीत तीपेक्षां अधिक निश्चयाची कल्पना करायास ते समर्थ झाले. स्पेन देशीय लोकांपेक्षां पोर्तुगीज लोकांचे शोध अधिक सकल होत गेले. कारण ज्या देशांमध्ये उद्योग, कलाकौशल्यें, आणि शोभा, हीं वृद्धिगत झालीं होतीं, व ज्या ठिकाणीं पृथ्वीवर अन्य देशांपेक्षां फारच पूर्वी व्यापार चालू होऊन त्याची अधिक वृद्धि झाली होती, असे देश त्यांनीं शोधून काढून त्यांच्या वरावर व्यवहार चालू केला होता. जे जिनस फारच मौल्यवान होते, व ज्यांचो अपेक्षाही फार होता, त्या जिनसांमध्ये पोर्तुगीज लोकांस पहिल्या जलपर्यटनांतच त्वरित आणि पुष्कळ नफा मिळाला; व लिस्बोन शहर तत्काळ व्यापाराचें आणि संपत्तीचें स्थान झालें; आणि इकडे स्पेन देशास तर पश्चिमेकडील खंडांतून दीर्घ कालानें प्राप्त होणारीं सुखें व भविष्यकालीं प्राप्त होणारे लाभ यांची आशा मात्र होती. या कारणावरून पोर्तुगीज लोक ज्या मार्गानें गेले त्यापेक्षां जवळचा असून निर्भय अशा रस्त्यानें स्पेन देशीय लोकांस

नेण्याचें जें कोलम्बसानें बोलणें लाविलें होतें यावांचून अधिक स्वीकार करण्यासारिखी त्यांस कोणतीही गोष्ट नव्हती. या आशेवरून फेर्दिनान्द यास उत्तेजन येऊन यानें ही ती गोष्ट मनापासून मान्य केली.

या पर्यटनाचें जरीं सर्व लोकांस अगम्य होतें तरीं तें

मे महिन्यांच्या ९ व्या तारिखेस हा केडीज एथून निघतो. करण्याकरितां कोलम्बसास सगळीं चार तारवें मिळालीं; त्यांमध्ये जें तारुं सर्वांपेक्षां मोठें होतें त्यांत ७० टनांपेक्षां अधिक ओझे राहत नसे. कोलम्बसास संकटें भोगण्याची व थोडक्या सामग्रीनिशीं विकट कृत्यांत पडण्याची सर्वई असे, ह्मणून, हें आरमार जरीं थोडें होतें तरीं त्याचा अधिकार पत्करण्यास यानें मार्गें पुढें पाहिलें नाहीं. याचा भाऊ वार्थोलोमेओ आणि याचे कृत्यांचा इतिहास लिहिणारा जो याचा दुसरा मुलगा फेर्दिनान्द हे उभयतां याच्यावरावर गेले. मे महिन्याच्या ९ व्या तारिखेस केडीज एथून कोलम्बस निघाला, आणि नेहेमीप्रमाणें कानेरी बेटास येऊन पोहोंचला. तेथून थेट महाद्वीपास जाण्याकरितां निघावें असें यानें योजिलें होतें, परंतु सर्वांपेक्षां जें मोठें गलबत होतें तें फार नादान व उपयोगी न पडण्यासारिखें झालें होतें, ह्मणून यास हिस्पान्योला एथें जाण्याचें प्राप्त पडलें. कारण तेथें ओवान्दो यानें जीं गलबतें नेलीं होतीं त्यांतून

जून महिन्याच्या १९ वे तारिखेस सन्त दोमिंगो एथें येतो.

त्या थोरल्या गलबताबद्दल दुसरें एक गलबत

मिळेल अशी आशा होती. जेव्हां कोलम्बस

सन्त दोमिंगो एथें येऊन पोहोंचला तेव्हां

त्या तारवांतील १८ तारवें सामानसुमान भरून

स्पेन देशास जाण्याकरितां अगदीं तयार झालीं आहेत असें

हा ओवान्दो पार्शो तांरुं मागून त्यांस बुद्धिवाद सांगतो. १६९

यानें पाहिलें. कोलम्बसानें ओवान्दो यास आपल्या जल-
पर्यटनाचें जें नियमित स्थल होतें तें, व ज्या कारणामुळें
ज्या अपायामुळें त्या स्थलाची वाट सोडावी यास सन्त दो-
लागली तो अपाय, तत्काल विदित केला, मिगो एथें यावें
आणि बंदरांत येण्याकरितां परवानगी मा- रण ओवान्दोस
गितली. ही परवानगी मागायास दोन सांगतो.

कारणें होतीं; एक त्या बंदरीं जाऊन गलबताचा मोवदला
करायाचा होता, व दुसरें असें कीं, यास स्वकीय अनुभ-
वाच्या व कल्पनाशक्तीच्या योगानें जीं चिन्हें पाहातां येत
असत, त्या मोळ्या नानाप्रकारच्या चिन्हांवरून वादळ हो-
ण्याचा समय जवळ आला आहे असें यास यथार्थ ज्ञान
झालें होतें; या वादळांत त्या बेटामध्यें याच्या मनांत रा-
हावयाचें होतें. याच कारणावरून स्पेन देशास जाण्याक-
रितां जीं तारवें तयार केलीं होतीं त्यांचें जाणें कांहीं दि-
वस तहकूब करावें असें यानें ओवान्दो यास सांगितलें.
परंतु ओवान्दो यानें याची गलबतविषयींची जी विनंती
तिचा निषेध केला, आणि याची मसलतही तुच्छ मानिली.
ज्या प्रसंगीं एका परके गृहस्थासही दयेनें आश्रय देणें
योग्य होतें त्या प्रसंगीं जो देश कोलम्बसानें
शोधून काढून हस्तगत केला होता त्या दे- ओवान्दो कोल-
शांत यास येऊं देण्याचीही ओवान्दोनें मनाई म्बसास त्या बे-
केली. जी कोलम्बसाची हितावह सूचना लक्ष टांत येऊं देण्यास
देण्यास योग्य होती, ती ओवान्दोनें मनु परवानगी देत
नाहीं.

ज्याची दूरदृष्टि ज्या गोष्टीकडे पोचत नाही ती गोष्ट घडेल
ह्मणून उगीच अहंकारानें ढोंग करणारा जो कल्पक भवि-
ष्यभाषी त्याच्या स्वप्नाप्रमाणें मानिली; आणि तें अरमार

१७० तो न ऐकिल्यामुळें त्याचीं तारवें बुडून जातात.

स्पेन देशास जाण्याकरितां चालतें केलें. दुसऱ्या दिवशीं रात्री मोठ्या भयंकर वेगाचें कोलम्बसानें सांगितल्याप्रमाणें तुफान झालें. कोलम्बसास ही जोखीम प्राप्त होईल ह्मणून ठाऊकच होतें, याकरितां यानें प्रथमच सावधगिरी राखून आपल्या लहानशा आरमाराचें रक्षण केलें. स्पेन देशास जाण्याकरितां जें आरमार निघालें होतें त्यांतील मुख्य अधिकार्यांच्या अविचारास व दुराग्रहास योग्य अशी त्याची दुर्दशा झाली. त्या अठरा तारवांतून दोन अथवा तीन मात्र काय तीं निभावलीं. या अनर्थांमध्ये हीं जीं तारवें फुटलीं यांत **वोवादिला रोल्दान** आणि **कोलम्बसाचा** छल करण्यामध्ये व **इन्दिअन** लोकांस गांजण्यामध्ये जे प्रमुख होते त्यांतून बहुतेक लोक नाशाप्रत पावले; त्यांनीं अन्यायानें व क्रौर्यानें जी संपत्ति मिळविली होती तिचाही त्यांच्याबरोबर लोप झाला. त्या संपत्तीची किंमत साडेचार लाख रुपयांपेक्षां अधिक होती. ही ह्मटली ह्मणजे त्याकाळीं मोठी रकम, आणि त्यांच्या वर्तणुकीचा कसाही जरो छडून छडून शोध केला तरी त्यापासून मुक्त होण्यास, व स्पेन देशच्या दरवारांत मोठ्या कीर्तीचें आगतस्वागत मिळण्यास ती पुरेशी होती. जीं तारवें बचावलीं त्यांतून एकावर कोलम्बसाचे जिनगीचा नाश होऊन बाकी जी चीजवस्त राहिली होती ती सर्व होती. अशा प्रसंगीं त्या लोकांचे गुणदोष निवडून त्याप्रमाणें त्यांस यथान्याय शिक्षा व वक्षिणें

कोलम्बसानें सांगितल्याप्रमाणें तुफान होतें. कोलम्बसास ही जोखीम प्राप्त होईल ह्मणून ठाऊकच होतें, याकरितां यानें प्रथमच सावधगिरी राखून आपल्या लहानशा आरमाराचें रक्षण केलें. स्पेन देशास जाण्याकरितां जें आरमार निघालें होतें त्यांतील मुख्य अधिकार्यांच्या अविचारास व दुराग्रहास योग्य अशी त्याची दुर्दशा झाली. त्या अठरा तारवांतून दोन अथवा तीन मात्र काय तीं निभावलीं. या अनर्थांमध्ये हीं जीं तारवें फुटलीं यांत **वोवादिला रोल्दान** आणि **कोलम्बसाचा** छल करण्यामध्ये व **इन्दिअन** लोकांस गांजण्यामध्ये जे

प्रमुख होते त्यांतून बहुतेक लोक नाशाप्रत पावले; त्यांनीं अन्यायानें व क्रौर्यानें जी संपत्ति मिळविली होती तिचाही त्यांच्याबरोबर लोप झाला. त्या संपत्तीची किंमत साडेचार लाख रुपयांपेक्षां अधिक होती. ही ह्मटली ह्मणजे त्याकाळीं मोठी रकम, आणि त्यांच्या वर्तणुकीचा कसाही जरो छडून छडून शोध केला तरी त्यापासून मुक्त होण्यास, व स्पेन देशच्या दरवारांत मोठ्या कीर्तीचें आगतस्वागत मिळण्यास ती पुरेशी होती. जीं तारवें बचावलीं त्यांतून एकावर कोलम्बसाचे जिनगीचा नाश होऊन बाकी जी चीजवस्त राहिली होती ती सर्व होती. अशा प्रसंगीं त्या लोकांचे गुणदोष निवडून त्याप्रमाणें त्यांस यथान्याय शिक्षा व वक्षिणें

मिळालीं, तीं पाहून इतिहासकर्त्यांनीं आश्चर्य-भरित होऊन सर्व संमतानें असें ठरविलें, कीं,

हें पाहून इतिहास कर्ते आ-

हा हिस्पान्योला बेट सोडून महाद्वीपाकडे जातो. १७१

मानहानि पावलेल्या पुरुषास ज्यांनीं इजा श्रयं भरित हो-
दिली होती त्यांचा सूड उगवावा, आणि निरु- तात.
पद्रविक लोकांवर ज्यांनीं जुलूम केला होता त्यांचें पारिपत्य
करावें ह्मणोन साक्षात् ईश्वर मध्ये होऊन त्यानें अशा गोष्टी
घडविल्या. ही गोष्ट घडली त्यावेळीस जे कोलम्बसानें मं-
अज्ञानी व देवभोळे लोक होते त्यांच्या मनांत न्न सामर्थ्येक-
भलतीच गोष्ट ठसून गेली. जे पुरुष आ- रून आपले श-
पल्या चातुर्यानें व आपल्या नवीन कल्पनेनें त्रुंच्या नाशार्थ
आपणास प्रसिद्धीस आणितात, त्या पुरुषांवि- तें तुफान उत्पन्न
षयीं साहजिक आश्चर्य होण्याजोगें जें अशि- केले असें भोळे
क्षित लोकांचें मत असतें त्या मताप्रमाणें त्या भोळे लोकांनीं लोक कल्पितात
असें कल्पिलें कीं कोलम्बसाच्या आंगांत काहीं ईश्वरी
शक्ति आहे, आणि यानें जादूगिरी व मंत्रसामर्थ्य यांच्या
योगानें आपल्या शत्रूंचा सूड उगवावा ह्मणून असें भयंकर
तुफान उत्पन्न केले. ज्या हिस्पान्योला बेटांत आदर
आतिथ्य करून यास आंत येऊं दिलें नाहीं तें बेट यानें
लवकर सोडिलें, आणि महाद्वीपाकडे चालिला. जोखि-
मीचें आणि त्रासदायक असें जलपर्यटन केल्यानंतर ग्वा-
नाया हें बेट शोधून काढिलें, तें होन्दुरासच्या किनाऱ्या
पासून विशेष दूर नव्हतें. या ठिकाणीं जे त्या महाद्वीपां-
तील लोक मोठमोठ्या होड्यांत वसून तेथें आले होते त्यांची
आणि याची भेट झाली. आजपर्यंत जे देश कोलम्बसानें
शोधून काढिले त्यांतील लोकांपेक्षा हे लोक असें त्रासदाय-
अधिक सुधारलेले आणि यांचा उपयुक्त कलांचे क जलपर्यटन
ज्ञानांत प्रवेशही फार झाला होता असें दिसले. करून ग्वानाया
ज्या समयी स्पेन देशीय लोकांनीं आपल्या वेट शोधून का-
ढून तेथें सो-

१७२ हिंदु महासागरांत जाण्याचा रस्ता सांपडत नाही.

त्याचा शोध नेहेमीच्या उत्कंठेने इन्दिअन लोकांनी ज्या करितो.

सुवर्गाचे अलंकार आंगावर घातले होते ते सुवर्ण कोणत्या स्थळी त्यांस प्राप्त झाले; अशी चौकशी केली, तेव्हा त्या लोकांनी पश्चिमेकडील देशांकडे वोट दाखविले. त्या देशांत सुवर्ण इतके विपुल सांपडे की त्याचा साधारण कृत्यांतही अतिशय उपयोग करीत. अशा मनोहर देशांच्या शोधार्थ कोलम्बसाने गमन केले असतं तर हा युक्तानच्या कांठाने मेक्सिकोच्या संपत्तिमान राज्यांत आला असता; परंतु हिंदुमहासागरावर संबंध राखणारी एक सामुद्रधनी आहे असे जे याने कल्पिले होते, तिचा शोध लावण्याची जी याची आवडती युक्ति ताचेकडेस याचे मन इतके प्रवृत्त झाले होते की, याने त्या समृद्ध देशांकडे जाण्याचे सोडून हा पूर्वेस दारियेनच्या अखाताकडे चालला. या पर्यटनांत कोलम्बसाने ग्राशिआस आदीओस या नांवाच्या भूशिरापासून बंदरापर्यंत महाद्वीपाचा सर्व किनारा शोधून काढिला. हे बंदर फार सुंदर त्यावेळांत न राहता दारियेनच्या अखाताकडे जातो, परंतु कल्पित सामुद्रधुनीचा शोध लागत नाही. आणि निर्भय स्थान होते, ह्मणून कोलम्बसाने त्यास पोर्तो बेलो असे नांव दिले. कोलम्बसाने ज्या कल्पित सामुद्रधुनीच्या द्वारे अज्ञात सागरामध्ये जाण्याची आशा धरिली होती त्या सामुद्रधुनीचा याने निरर्थक शोध केला; आणि हा कितीएक वेळां कांठावर जाऊन त्या देशाच्या आंत जरी गेला होता तरी मेक्सिकोचे अखात आणि दक्षिणमहासागर यांच्यामध्ये जी एक अरुंद संयोगीभूमि आहे ती वलांडून जाई इतका दूर गेला नाही. तथापि त्या देशाची फलद्रूपता व तद्देशीय लोकांनी आणि-

अमेरिकेंत वसाहत स्थापण्याची कीर्ति यास भिळत नाहीं. १७३

लेले सुवर्णाचे नमुने पाहून यास इतका संतोष झाला, व त्या देशाच्या संपत्तीविषयीं इतकी कल्पना याच्या मनांत भरून गेली, कीं, यानें वेराग्रा प्रांतांतील बेलेम नदीजवळ आपल्या भावाच्या ताव्यांत थोडेसे लोक ठेवून त्या देशांत पुरतेपणीं वसाहतीची स्थापना करण्याकरितां ज्या वस्तूंची अपेक्षा होती त्या आणण्यासाठीं स्वतां स्पेन देशास जाण्याचा निश्चय केला. परंतु कोलम्बसाच्या ताव्यांत जे लोक होते त्यांच्या वृत्ति आकलित करण्याजोग्या नव्हत्या, ह्मणोन अमेरिका खंडांत प्रथम वसाहत स्थापण्याची कीर्ति कोलम्बसास प्राप्त झाली नाहीं. त्या लोकांच्या दांडगाईमुळे व लुटारूपणामुळे तद्देशीय लोकांनीं संतप्त होऊन हातीं शस्त्रें धरिलीं, आणि हे लोक कोलम्बसानें शोधून काढलेल्या वेटांतील लोकांपेक्षां अधिक बलाढ्य व शूर होते, ह्मणून यांनीं स्पेन देशीय लोकांतील कांहींएकांस कापून काढिलें, आणि बाकीच्यांनीं वसाहत सोडून जावें असें केलें. त्या वसाहतीचें त्यांच्या हांतून रक्षण होण्यासारिखेंही दिसत नव्हतें.

याचे लोकांच्या दांडगाईमुळे तद्देशीय लोकांपासून अडथळा प्राप्त होतो.

अमेरिका खंडांतील लोकांपासून हा जो प्रथमच स्पेन देशीय लोकांस अडथळा आला एवढाच कोलम्बसावर ह्मणजे कोलम्बसावर अनर्थ गुजरला असें दुसरा अनर्थ नाहीं, तर नौकागमन कर्त्यांस ज्या विपत्ति गुजरतो. प्राप्त होतात त्या सर्व कोलम्बसास अनुक्रमानें भोगाव्या लागल्या. भयंकर तुफानें, मोठमोठ्या मेघगर्जना, आणि विजांचा कडकडाट, यांहींकरून कोलम्बसाचीं बुडीं फुटलेलीं तारवें तुडून जाताील असें भय वाटूं लागलें; तशांत

कोलम्बसाचे उदासीन झालेले खलाशी लोक श्रमानें थकून गेल्यामुळे, व जवळची सामग्री संपल्यामुळे कोलम्बसाचा हुकूम वजावण्यांत ते निरिच्छ अथवा असमर्थ झाले. याच्या गलवतांपैकीं एक गलवत नाशाप्रत पावले, व दुसरें गलवत अगदीं कामांतून गेलें होतें, ह्मणून तें सोडून द्यावें लागलें; आणि जीं बाकी दोन उरलीं होतीं तेवढ्यानिशींच यानें जो महाद्वीपाचा भाग ज्यास यानें कोस्ट आफ् बेक्सेशन असें चिंतेत असतां नांव दिलें होतें त्यास सोडून हिस्पान्योलाचा वाट धरिली. या पर्यटनांस नवीं नवीं संकटें जाणो याची वाटच पाहत वसलीं होतीं.

कूवा वेटाच्या किनाऱ्यापासून कोलम्बस भले मो-

तुफानांत याचीं
तारवें एकमेका-
वर आपटून खि
ळखिळीं होतात.
ठ्या तुफानांत सांपडून माघारा हटला,
याचीं तारवें एकमेकांवर वांकडीं तिकडीं
आपटलीं, आणि त्या धक्यानें तीं इतकीं खिळ-
खिळीं झालीं कीं त्यांस जमेका एथे येऊन
पोंहोंचण्यास फार प्रयास लागला. तेथे तीं बुडून जाऊं
नयेत ह्मणून कोलम्बसास त्यांस लवकर कडेस आणणें
भाग पडलें. या समयीं कोलम्बसावरील अनर्थांचें मान
पूर्ण झालें असें दिसतें. अमेरिका खंडांत स्पेन देशीय
लोकांची जी वसाहत होती तीपासून वऱ्याच अंतरावर एक
बेट आहे त्याच्या किनाऱ्यावर कोलम्बस येऊन लागला.
याचीं तारवें इतकीं मोडकळीस आलीं होतीं कीं, तीं पुनः
तयार करणें असंभाव्य होतें, आणि याच्या अशा अवस्थेचें
वर्तमान हिस्पान्योला एथे नेण्याचें विनतोड दिसून आलें,
व त्यावांचून या संकटांतून पार पडण्याची आशा तर निर-

मेन्डेज आणि फेस्ची हिस्पान्योला एथें जातात. १७५

र्यक होती. परंतु नानाप्रकारचे उपाय योजण्यामध्ये
महासमर्थ, आणि जीं नाशकारक संकटें यामुळें हिस्पा-
प्राप्त झालीं असतां निर्बल पुरुष निराश न्योला एथें जा-
होऊन वसतात त्यांमध्ये अतिगंभीर, अशी जी ण्याचें अशक्य
कोलम्बसाची कल्पनाशक्ति तिनें, या संक- होतें परंतु तेथें
टापासून मुक्त होण्याची कांहीं आशा प्राप्त हो- जाण्यास हा एक
ण्यासारखी युक्ति शोधून काढिली. तद्देशीय लोक स्पेन युक्ति काढितो.
देशीय लोकांस ईश्वरी अंश मानीत असत ह्मणून त्यांच्या
इच्छा तृप्त करण्याकरितां ते फार उत्कंठित असत. अशा
प्रकारें त्या लोकांचा आदरपूर्वक दयेचा को- त्या युक्तीनें यास
लम्बसास आश्रय होता ह्मणून, त्यांपासून तद्देशीय लोकां-
अग्नीनें पोखारलेल्या एकाच वृक्षाच्या बुंधापा- पासून दोन हो-
सून केलेल्या दोन होडक्या यास मिळाल्या. डकीं मिळतात.
त्या इतक्या ओवड धोवड आणि वांकड्या तिकड्या होया कीं
त्यांस होडकीं हें नांव देखील शोभायाचें नाहीं. हीं हो-
डकीं किनाऱ्या किनाऱ्यानें जाण्यास, अथवा अखाताच्या
एका वाजूपासून दुसऱ्या वाजूपर्यंत जाण्यास मात्र योग्य
होतीं. अशा होडक्यांतून ४५ पंचेताळीस कोसांपेक्षांहीं
पलोकडे जें हिस्पान्योला वेट तेथें जाण्याचा स्पेन देशां-
तील मेन्डेज आणि जेनोआतील फेस्ची या दोन गृह-
स्थांनीं मोठ्या धैर्यानें पत्कार घेतला; विशेषकरून या दो-
घांची कोलम्बसावर फार प्रीति असे. त्यांनीं हें पर्यटन,
लोकांस खरीं न वाटण्याजोगीं संकटें भोगून, व ज्या श्रमां-
मुळें त्यांच्या वरावरुच्या इन्दिअन लोकांतून किती एक
थकून जाऊन मरण पावले असे श्रम सोसून तीं होडकीं घे-
१० दिवसांत संपविलें. हिस्पान्योला एथील जन याचे दोन

१७६ मेन्डेज आणि फेसची यांविषयींच्या शंका.

आसामो १० अधिकाऱ्यांनै त्या दोघांची जी वर्दास्त ठेवि-
दिवसांत हिंसा- ली ती त्यांच्या घैर्यास शोभेनी नव्हती, व
न्योला एथें जा- ज्या पुरुषाकडून ते आले होते त्याच्या विप-
तात. तांस जितकी पाहिजे होती तितकीही नव्हती. ओवान्दो

याच्या मनांत कोलम्बसाविषयींचा जो हलकेपणाचा मत्सर
होता तेणेंकरून ज्या वेटांत तो कारभार चालवीत होता
तेथें येऊन उतरण्यास कोलम्बसास परवानगी द्यावयास

त्याच्या पोटांत भीती उत्पन्न झाली. अशी जी त्याची औ-
दार्यशून्यवृत्ति होऊन गेली तिणेंकरून त्या मोठ्या मनु-

ष्याचीं कृत्ये व त्याजवर गुजरलेलीं संकटे या-
चा विचार मनांत येऊन, अथवा तशाच अन-
नेपर्यंत ओवान्दो थामध्यें सांपडलेले जे याच्या देशचे लोक
पाशीं विनंती त्यांकरितां दया उत्पन्न होऊन, जो यास द्रव
करितात. येण्यास योग्य होता तो नाहीसा झाला.

मेन्डेज आणि फेसची हे, आपला अधिकारी व आपले
सोवती यांस मुक्तता प्राप्त व्हावी ह्मणून ८ महिनेपर्यंत
ओवान्दो पाशीं विनंती करीत होते, परंतु ती मिलण्याचा
रंग दिसून आला नाहीं.

या कालामध्यें कोलम्बस व त्याच्या वरोवरचे लोक
यांच्या मनांत अशा संकटसमयीं नानाप्रकारचे विकार उ-
त्पन्न होऊन उद्विग्नता प्राप्त झाली होती. प्रथम मेन्डेज
आणि फेसची यांचें जलपर्यटन सफल होऊन आपली
त्वरित मुक्तता होईल या आशेनें त्या अगदीं निराश झाले-
ल्या लोकांच्या वृत्ति आनंदभरित झाल्या होत्या, परंतु
काहीं कालानंतर जे अनिश्चय भिन्ने लोक होते ते अशी
शंका धरूं लागले कीं, मेन्डेज आणि फेसची यांनीं जे

तद्देशीय लोकांची याच्यार्शी अप्रीतीची वागणूक. १७७

पराक्रमाचें कृत्य स्वीकारिलें आहे त्यांत ते मार्ग चुकले. शेवटीं जे मोठे पराक्रमी लोक होते त्यांनीं त्या उभयतांचा नाश झाला असा सिद्धांत केला. याप्रमाणें त्यांच्या आशेचा अंकुर भग्न होताक्षणीं त्या लोकांची अवस्था अधिकच दुःखकारक दिसून आली. निरिच्छेच्या योगानें वृद्धिंगत झालेली जी निराशा ती प्रत्येकाच्या हृदयांत स्थिर होऊन बसली. त्या लोकांचा शेवटचा कोलम्बसाच्या उपाय थकला, आणि स्वकीय देशापासून लोकांच्या मना- व स्वकीय मित्रांपासून फार दूर असणारे जे ताल विचार. हे नग्न व रानटी लोक यांमध्ये दुःखाचे दिवस काढून देहांत होण्याचा मात्र रंग त्यांस दिसून आला; दुसरी कशाची आशा राहिली नाही. ते खलाशी लोकां उघड बंड करायला प्रवृत्त झाले, आणि कोलम्बसाच्या जिवास धोका देण्याची ते याचाधिकार करून याच्या धास्ति घातली. या सर्व अनर्थांचा कर्ता जवळचीं तारवें घेऊन जवळच्या वेटांत जातात. काय तो कोलम्बस असा याचा उपहास करून, यानें इन्दिअन लोकांपासून ज्या होड्या विकृत घेतल्या होत्या त्या दहा होड्या बलात्कारानें घेऊन, कोलम्बसाचीं उपदेशपर वाक्यें व विनवण्या यांचा अधिकार करून त्या वेटापासून एक दूर प्रदेश होता तेथें ते गेले. तद्देशीय लोक, आपले देशांत स्पेन देशीय लोक फार दिवस राहिले ह्मणून कुरकुरू लागले, आणि त्यांच्या आंगांत त्यांच्या शेजारीं राहणारे जे हिस्पान्योला एथील लोक त्यांपेक्षां अधिक उद्योग नसे, ह्मणून त्यांप्रमाणें या लोकांसही त्या इतक्या परके लोकांचें पोषण करण्याचे ओझे अगदीं असह्य दिसून आलें. ते मनापासून धान्य-

१७८ कोलम्बसाची आपल्या बचावाविषयी युक्ति.

सामग्री आणिनातसे झाले, त्यांस जें देत तें हात राखून देऊं लागले, आणि ही कुमक देण्याचेंही अगदीं आटोपून धरण्याचें भय घातलें. अशा कृतनिश्चयापासून स्पेन देशीय लोकांचा त्वरित घातच झाला असता, कारण यांचें संरक्षण, इन्दिअन लोकांची यांस अनुकूल जी इच्छा तिच्या स्वाधीन होतें. या प्रसंगीं प्रथमतः त्या भोळे लोकांस स्पेन देशीय लोकांविषयीं जें आश्चर्य व जो मोठेपणा वाटला होता, त्यास पुनः उत्तेजन तद्देशीय लोकांचे स्पेन देशीय लोकांविषयींचे विचार.

आचरणावरून स्पेन देशीय लोकांस हितावह अशी जी गोष्ट इन्दिअन लोकांच्या मनांत ठसून गेली होती ती जरीं पुष्कळ कमी झाली होती तरीं कोलम्बसास स्वकीय रक्षणार्थ आपल्या कल्पनाशक्तीच्या योगानें दुसरी चांगली हितावह अशी युक्ति सुचली. या युक्तीवरून इन्दिअन लोकांचो स्पेन देशीय लोकांविषयीं प्रथम जी मोठी कल्पना होती ती पुनः त्यांनीं धरिली एवढेंच झालें नाहीं तर तिला अधिकच पुष्टीकरण मिळालें. कोलम्बसास जें ज्योतिःशास्त्राचें ज्ञान होतें तेणेंकरून लवकरच पूर्ण चंद्रग्रहण पडेल असें यास समजून आलें. तें ग्रहण लागण्याच्या पूर्वदिवशीं कोलम्बसानें त्या प्रांतांतील जे मुख्य गृहस्थ होते त्यांस आपल्या सभोवार जमविलें, आणि ज्या लोकांचा तुझां मान राखिला होता त्या लोकांवर प्रीति करण्याचें सोडून दिलें ह्मणून, त्यांचा धिक्कार करून, त्यांस असें सांगितलें कीं हें जग निर्माण करून त्याचें पालन करणारा

आझांवर परमेश्वराची फार प्रीति आहे असें

जो स्वर्गस्थ परमात्मा त्याचे स्पेन देशीय तद्देशीय लोकां-
लोक सेवक आणि अत्यंत कृपापात्र होत; स दर्शवितो.
त्यांचा सांभाळ करण्याचा तुम्हां निषेध केला ह्मणून त्यास
फार क्रोध येऊन, या अपराधाबद्दल परम क्रौर्याने तुम्हांस
शिक्षा करावी याकरितां तो यत्न करीत आहे; ईश्वरी क्षो-
भाचा प्रत्यय, व तुमचा जो लवकर सूड व्यावयाचा आहे
त्याचें चिन्ह दर्शविण्याकरितां, आज रात्री चंद्राचा प्रकाश
अगदीं नष्ट होऊन तो रक्ताप्रमाणें तांबडा लाल दिसेल.
हे जें कोलम्बसानें अमानुष भविष्य कथन केलें तें, अमे-
रिकेंतील लोकांनीं तादृश लक्ष न देतां ऐकून घेतलें,
परंतु कित्येकांनीं, अशिक्षित लोकांच्या ठायीं भोळेपणामुळे
जें स्वभावतः आश्चर्य उत्पन्न होतें तें धरून, त्या गोष्टीचें
श्रवण केलें. कोलम्बसाच्या सांगण्याप्रमाणें जेव्हां चंद्र
काळा काळा होत गेला आणि शेवटीं तांबडा दिसला,
तेव्हां ते सर्व चकित होऊन गेले. अशा असें करितांच
प्रकारची भीति त्यांच्या पोटांत येतांच ते ते त्यास शरण
आपापल्या घरीं धांवतच गेले, आणि साम- जातात.
ग्रीचीं ओशीं भरून घेऊन कोलम्बसाजवळ येऊन त्याच्या
पायांजवळ तीं ओतिलीं, आणि ज्या अनर्थांमुळे आर्त्तां भय-
भीत होऊन गेलों आहों, त्याचें दूरीकरण करण्याकरितां,
ईश्वराजवळ आपण मध्यस्थी करावी, असें त्यांनीं कोलम्ब-
सास शपथ पुरःसर सांगितलें. अशा ज्या त्यांनीं विन-
वण्या केल्या त्यांहींकरून आपणास द्रव आला असें दर्श-
वून, कोलम्बसानें त्यांच्या इच्छेप्रमाणें, करण्याचें वचन
दिलें. इतक्यांत इकडे ग्रहण सुटून चंद्र पहिल्याप्रमाणें
प्रकाशित झाला. या दिवसापासून स्पेन देशीय लोकांस

१८० यामुळें ते याच्याशीं पुनः प्रीतिनें वागतात.

पुष्कळ सामग्री प्राप्त होऊं लागली एवढेंच नाहीं, तर तद्देशीय लोक देवभोळेपणाच्या दृष्टीनें त्या स्पेन देशीय लोकांस संताप येण्यासारिखी गोष्ट आचरिनातसे झाले.

अशीं कृत्ये चाललीं असतां इकडे दंगेखोर लोकांनीं याचे लोक पुनः ज्या होऊं वलात्कारानें घेतल्या होत्या त्यां-
यास त्रास दे- च्या योगें हिस्पान्योला एथें जाण्याकरितां
तात.

त्यांनीं बहुत प्रयास केले, परंतु त्यांच्या गैर
वर्तणुकीमुळें अथवा वायु आणि प्रवाह यांच्या झपाळ्यामुळें
त्यांचे ते सर्व प्रयत्न निष्फल झाले. ही निराशा झाली
तिणेंकरून त्यांस फारच संताप येऊन ते त्या वेटांतील
ज्या प्रदेशामध्ये कोलम्बस होता तिकडे गेले, आणि यास
नवीन संकटें व निंदापर शब्द यांहींकरून त्यांनीं भय
प्रदर्शन केलें. त्यांचा हा क्रम चालला असतां जी एक
गोष्ट घडून आली ती कोलम्बसास त्या लोकांपासून ज्या
अनर्थाचें भय होतें त्यापेक्षां अधिक दुःखकारक आणि

ओवान्द्रो एस्को
वर याजकडे ता-
रवाचा अधि-
कार देतो.

त्रासदायक होती. हिस्पान्योला एथील
हार्कीमाच्या मनांत कोलम्बसाविषयीं अद्याप
कालपर्यंत काळ्यावेण्या कल्पना भरलेल्या
होत्या. त्या हार्कीमानें जमेका एथें एक

लहानसें तारुं पाठवून दिलें. तें त्यानें आपल्या देशच्या
विपत्तिग्रस्त लोकांस संकटापासून मुक्त करावें ह्मणून पाठ-
विलें नव्हतें, तर त्याची अवस्था कशी काय आहे ही वा-
तमी काढण्याकरितां पाठविलें होतें. त्यानें त्या तारवाचा
अधिकार कोलम्बसाचा हाडवैरी जो एस्कोवर यास
सांगितला; कारण दुसऱ्याची नेमणूक केली असतां त्यास
त्या लोकांची करुणा येऊन ते आपल्या इच्छेच्या विरुद्ध

याच्या खबरीकरितां ओवान्दो एक तारुं पाठवितो. १८१

त्यांस संकटापासून मुक्त करितील, असें त्या हकीमास वाटलें होतें. त्या एस्कोबरानें द्वेषबुद्धीच्या योगें आपल्या धन्याच्या हुकुमास बरोबर अनुसरून त्या वेटापासून कांहींशा अंतरावर नांगर टाकिला, आणि तेथून तो येऊन यास एका लहानशा होडींत वसून किनाऱ्याजवळ सलामालकीचें आला, व स्पेन देशीय लोकांची दुर्दशा पा- पत्र पाठवून प- हून कोलम्बसास कोरड्या सलामालकीचें रत जातो. पत्र पाठवून त्याचें उत्तर घेऊन पुनः माघारा गेला. जे- व्हां प्रथम स्पेन देशीय लोकांनीं त्या वेटाजवळ गलवत आलेले पाहिले तेव्हां त्या सर्वांच्या अंतःकरणांत मोठा हर्ष झाला, कारण फार दिवसपर्यंत दुःखनिर्मुक्त होण्याचा दि- वस प्राप्त होईल ह्मणून जी ते मार्गप्रतीक्षा करीत वसले, होते, तो दिवस आतां प्राप्त झाला आहे असें त्यांस वाटलें होतें. परंतु तें गलवत जेव्हां एकाएकीं दिसेनासें झालें, तेव्हां त्यांचे हातपाय मोडून त्यांच्या सर्व आशा नष्ट हो- ऊन गेल्या. ओवान्दो यानें पूर्वीं जी कोलम्बसाची अवहेलना केली होती तींत जी ही त्यानें स्वैच्छिक दुष्ट आ- चरणाची भर घातली तिणेंकरून कोलम्बसास फारच वाईट वाटलें. परंतु अशा प्रसंगांही यानें आपल्या मनांत इतकें स्वास्थ्य राखिले होतें कीं तेणेंकरून याच्या आंगां आपल्या लोकांचें समाधान करण्याची शक्ति राहिली होती. कोलम्बसानें आपल्या लोकांस अशा प्रकारें निराशा झाल्या मुळं याचे लोक मेन्डेझ आणि फेस्ची हे दोघेजण हिस्पा- मुळं याचे लोक न्योला एथें जाऊन सुखरूप पोहोचले, व भिऊन गेले होते तुह्यांकरितां ते लवकर तारवें घेऊन येणार त्यांचें शांतवन आहेत असें सांगितलें. एस्कोबर याच्या करितो.

१८२ तें तारुं माघारें गेल्यामुळें यास मोठें संकट प्राप्त होतें.

तारवांत आपण सर्वजण मावगार नाहीं ह्मणून त्या तारवा-
मध्ये जाण्याचें मी स्वीकारिलें नाहीं, कारण माझ्या दुः-
खाचे विश्वासू सोवती जे तुम्ही त्या तुम्हांस सोडून जावयाचें
नाहीं असा माझा निर्धार आहे. लवकर मुक्तता प्राप्त
होण्याची आशा दृष्टीस पडल्यामुळें समाधान पावून, व
कोलम्बसाचे, आपल्या जिवापेक्षां आमच्या संरक्षणाकडे
लक्ष ठेवण्याविषयांचें उघड औदार्य पाहून संतोषभरित
होऊन, त्यांनीं पुनः उमेद धरिली, आणि कोलम्बसावर
विश्वास ठेविला.

अशा विश्वासावांचून समीप वासकरणारे जे बंडखोर
लोक यांचें कोलम्बसाच्यानें निवारण करवले नसतें;
परंतु त्या जिवावर उदार होऊन बसलेल्या बंडखोर लो-
कांस आपलेसे करून घेण्याकरितां जे प्रयत्न यानें योजिले
तींहींकरून तर ते अधिकच विथरले. त्यांच्या मागण्यां
दिवसानुदिवस अधिकाधिकच वाढत चालल्या, आणि
त्यांचे हेतू फार दांडगेपणांचे आणि क्रूरतेचे होत चालले.

हा आजारी हो-
ता ह्मणून याचा
भाऊ बंडवाल्या-
बरावर युद्ध
करितो.

सर्वांचें रक्षण व्हांवें ह्मणून त्यांच्याबरोबर युद्ध
करून त्यांचा पराभव करणें प्राप्त पडलें.
कोलम्बस फार दिवस वायूचा उपद्रव शा-
ल्यामुळें जर्जर झाला होता ह्मणून याच्या-
मध्ये युद्ध करण्याची शक्ति राहिली नव्हती;

याकरितां याचा भाऊ अदेलान्तादो हा त्या बंडखोर लो-
कांवर चालून गेला, आणि ते लोकही युद्धार्थ त्वरित उभे
राहिले. त्या लोकांनीं पुनः एकवेळ जें सामोपचाराचें
बोलणें पडलें होतें त्याचा धिक्कारपूर्वक निषेध केला, आणि
मोठ्या आवेशानें हल्ला करण्याकरितां ते पुढें झाले. ते ज्या

बंडवाल्यांशीं लढाई करून त्यांचा पराजय करितो. १८३

शत्रूवर जाऊन पडले तो ह्मणजे त्यांच्याबरोबर युद्ध करण्याकरितां तयार झाला नव्हता असें नव्हतें. पहिल्या झपाट्यासच त्या लोकांचे मोठमोठे धैर्यवान् सरदार मारिले गेले. मोठा धैर्यवान् व मोठा बलवान् असा जो अदेला-न्तादो यानें त्यांच्या मुख्य सरदारास जाऊन गांठिलें, आणि त्यास वार करून व त्याचे हात तोडून त्यास कैद केले. असें पाहतांक्षणींच बाकीचे जे होते ते आपल्या पूर्वीच्या उन्मत्तपणास योग्य अशा हलकेपणाच्या भोतीनें पळून गेले. नंतर लवकरच ते सर्व मिळून कोलम्बसास शरण आले, आणि त्यांनीं मोठमोठ्या शपता वाहून आपली आज्ञा आर्हीं मान्य करूं असा याशीं करार केला. पुनः जिकडे तिकडे स्वस्थता होत होती इतक्यांत कोलम्बसास तादृश निश्चय नसतां जीं तारवें येतील ह्मणून मोठ्या युक्तीनें यानें सांगितलें होते, तीं तारवें दृष्टीस पडलीं. त्या समयां ज्या वेटांत ओवान्दो याच्या निर्दय मात्सर्यामुळे नानाप्रकारचीं संकटें भोगून त्या लोकांस एक वर्ष काढावें लागलें, तें वेट त्यांनीं परमानंदानें सोडिलें.

सन्त दोमिंगो एथून तारवें येतांच हा जमेका वेट सोडितो.

ज्या वेळीं ते सन्त दोमिंगो एथें येऊन पोहोचले, त्या वेळीं, हलके लोक अतिशय नम्रतेनें, आपण केलेल्या उद्धतपणाचें आच्छादन करायास ज्या नीच कापट्ययुक्तीनें पराकाष्ठेचा प्रयास करितात, त्या युक्तीस अनुसरून, तेथील हाकीमानें ज्या पुरुषाचा हेवा करून त्याच्या नाशार्थ प्रयत्न केला होता त्यास फारच प्रेमळता दर्शविली. त्यानें कोलम्बसास बाह्यात्कारें मोठा सन्मान देऊन याचें आदर-

सन्त दोमिंगो एथें येऊन पोहोचल्यावरचा प्रकार.

आतिथ्य केलें, तसेंच आपलें घर यास राहायास देऊन याचा सर्व प्रकारें बहुमान राखिला. परंतु असा वाह्या-
त्कारें सन्मान राखात असतां, याच्या अंतःकरणांत जो द्वेष
आणि मत्सर गुप्तरूपें होता तो याच्यानें आवरवला नाहीं.
कोलम्बसानें जे दंगेखोर लोक पायांत विड्या घालून आ-
णिले होते त्यांच्या सरदारास त्या हाकीमानें त्याच्या अप-
राधाची चौकशी करण्याकरितां बंधनिर्मुक्त केलें; आणि
कोलम्बसाच्या पक्षाचे जे लोक होते त्यांची यथान्याय
चौकशी करण्याचें उपस्थित करून त्यांस भयप्रदर्शन केलें.
ज्या गोष्टीचें निराकरण करण्याविषयीं कोलम्बसाचा
उपाय चालेना ती गोष्ट यानें मुकाट्यानें सोडिली. परंतु
हरएक प्रसंगीं निर्दयपणानें व अन्यायानें ज्यानें कोलम्ब-
सास वर्तविलें त्याच्या अधिकाराखालीं जो देश होता तो
सोडण्याविषयीं यानें फारच उताविळी दाखविली.

जाण्याची तयारी लवकर करून कोलम्बस दोन
तारवें वरोवर घेऊन स्पेन हे शास निघाला.
हें बेट लवकर सो- तारवें वरोवर घेऊन स्पेन हे शास निघाला.
डून दोन तारवां- आजपर्यंत ज्या प्रकारचीं संकटे यास
निशीं स्पेन दे- भोगावीं लागलीं त्या प्रकारचीं संकटे
शास निघतो. याचा वर्तनक्रम समाप्त होईपर्यंत यास सोसा-
वीं लागलीं. याच्या तारवांपैकीं एक तारूं अगदीं नादान
होतें ह्मणून तें मागे हटून सन्त दोमिंगो
हा सन्न व्युक्ता एथें येऊन लागलें, आणि दुसरें तारूं मोठ-
रच्या बंदरीं जाऊन लागतो. मोठ्या तुफानांत लाटांवर हक्कून त्याची डो-
लकाठी मोडल्यामुळे दुसरी एक काठी उभी करून तिच्या
योगें सुमारें ९०० कोस चालून तें मोठ्या संकटानें सन्न
व्युक्ताच्या बंदरीं जाऊन लागलें.

इसबिल्ला राणांच्या मृत्यूची यास बातमी लागत्ये. १८५

या ठिकाणी ज्या गोष्टीचें यानें वर्तमान ऐकिलें त्या गोष्टी-
रमाणें दुसरी कोणतीही गोष्ट घातक झाली नसती. या गोष्टी-
मुळें याच्या सर्व दुर्दैवाची परिपूर्णता झाली. ती गोष्ट ही कीं,
जिची नीति, दया, व कृपा, यांजवर कोलम्बसाचा परिणा-
मींचा आश्रय होता अशी जी याची आश्रय देणारी इसबिल्ला
राणी ती मरण पावली. ज्यानें बहुत कालपर्यंत कोलम्बसाच्या
विरुद्ध वागून यास बहुत दुःखें दिलीं, असा जो फेर्दिना-
न्द त्यावांचून, सांप्रत कोलम्बसाचें दुःखविमोचन करणारा-
व यानें पुष्कळ संकटें भोगून जीं कामें वजाविलीं त्याबद्दल
वक्षिस देणारा दुसरा कोणी राहिला नव्हता. तर ज्या
राजाच्या मनांत कोलम्बसाविषयीं विपरीत विचार भरून
गेले होते त्यास विनंती करण्याचें काम त्रास-
दायक व निष्कल असें होतें तथापि अशा हा स्पेन देशास
कृत्यांत कोलम्बसास आपल्या आयुष्याचे न्दापाशीं क-
दिवस घालविणें प्राप्त पडलें. याची प्रकृति रारनाम्यांतिल
थोडीशी पूर्वस्थितीवर येतांच हा दरबारांत षयीं विनंती
गेला, आणि याची जरीं तादृश यथायोग्य करितो.
सौजन्यानें भेट घेतली नाही तरीं यानें लागोपाट अर्ज्या
करून याजवर ज्यांनीं जुलूम केला होता त्यांचें पारिपत्य कर-
ण्याकरितां व १४९२ त जो करारनामा केला होता त्यांत
लिहिलेले सर्व अधिकार परत देण्याकरितां फेर्दिनान्द गोड
हक्काच्या मागण्या मागितल्या. फेर्दिनान्द यानें बोलून यास
गोड गोड शब्द बोलून व ज्यांत कांहीं अर्थ नाद लावितो.
नाहीं अशीं वचनें देऊन कोलम्बसास नाद लाविला. फेर्दि-
नान्द यानें याच्या ज्या सत्तेच्या मागण्या होत्या त्या वा-
हाल न करितां त्यांची उडवाउडव करावी ह्मणून त्यानें

नानाप्रकारच्या युक्ति सांगून तें कृत्य अशा डावानें लांब-
णीवर घातलें कीं तेणेंकरून त्याची फेर्दिनान्द याच्या म-
नांतून समाप्ति करावयाची नाही असें उघड दिसून आलें.
कोलम्बसाची शरीरप्रकृति क्षीण झाल्यामुळें सदोदित विनंता
करणान्या अर्जदारापासून लवकर मुक्त होण्याची आशा
दिसून, फेर्दिनान्द यास फार चांगलें वाटून, आपला अ-
योग्य मार्ग आचरण्याविषयीं उत्तेजन आलें. फेर्दिनान्द
यानें जी ही आशा धरिली होती तीत तो फसलाही नाही.
ज्या राजाची अशा विश्वासानें आणि फलसिद्धीनें चाकरी
केली, त्याच्या कृतघ्नतेमुळें संतापून, व यानें जे श्रम आणि
संकटें भोगिलीं होती तींहींकरून अगदीं जर्जर होऊन
आणि या सर्व गोष्टींमुळें जी अशक्तता याच्या आंगांत
आली होती तिणेंकरून अगदीं थकून जाऊन, १५०६ त
हा १५०६ मे मे महिन्याच्या २८ व्या तारिखेस वाला-
महिन्याच्या २८ डोली एथें यानें आपला देह ठेविला. त्या-
व्या तारिखेस समयां याच्या वयास ५९ एकुणसाठ वर्षे
देह ठेवितो. होती. कोलम्बसानें मरणसमयां आपली
आब्रू ज्या महात्मतेनें प्रसिद्ध झाली होती त्या महात्मतेस
उचित अशी अंतःकरणाची स्वस्थता राखिली; व आप-
ल्या आयुष्यांत हरएक प्रसंगीं जी धर्मविषयक अतिशय
मान्यता यानें दाखित केली होती तीस योग्य अशी जी
धर्मपरायण बुद्धि तिचे विचार मनांत वाळगले.

समाप्त.

of the ...
I hope ...
you that we all
no change, they
we must to get
my surprise, they
may go to my

~~...~~
काशी विश्वविद्यालय
काशी विश्वविद्यालय
काशी विश्वविद्यालय
काशी विश्वविद्यालय
काशी विश्वविद्यालय

ग. ७ पदार्थन
९-१०-१२.